

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ד

חֶלֶק - ר"ס

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֻכְמָה יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

*

בְּנוֵי וּמִיּוֹסֵד עַל-פִּי דְבָרַי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרַי תִּלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ אוֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רוּז לֹא אָנִים לִיָּה

רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָבִים בְּפֶסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבֵא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב יִבְנָא ל

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות ביזכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"
בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור
ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לוצאפ - 054-2287882

לתרומה בביט - 0545848878

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (יִשְׁעִיָּה סג ז) "חֲסִדֵי הַיְוָה" אֲזַכֵּיר תְּהִלַּת הַיְוָה"ה
כָּעַל כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְוָה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם
כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסִדָּיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדּוֹשִׁים (הוּבָא בְּכַתִּי
מִדְרָשׁוֹת ב' מַח סִימָן פ') לְעֵתִיד לָבֵא כֹּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹכִילוּ מְלָכִים
שֵׁי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל
גְּמִילוֹת חֲסִדִּים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים,
שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנִיִּים וְלְאַבְיוֹנִים, לְדָלִים
וְלִרְשִׁים וְלְדָפִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכֹל צְדָקוֹתֵיהֶן
עֹמְדֵן, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ
שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי
וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פָּנֶיךָ", מָה
עוֹשֶׂה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעֶצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כֹּל
צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂפִיד כֹּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּפִסָּא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן
שֹׁכֵר טוֹב עַל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית

הקדמה

ישראל", ואפילו על כל אמירה ואמירה שאדם אומר בין חברו לחברו, עד שתתקלה מריבה מביניהם, נוטל אדם עליהן שכר טוב, כנגד צדקה וגמילות חסדים.

ומה שכר נוטל עליהם מלמד שאורו זרח פאור השמש בחשך ואפלה ממראה פניו, שנאמר (ישעיה נח, י) "ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים", ואף מחשבה טובה שאדם מחשב בעולם הזה ואינו יכול לעשותה נוטל שכר טוב עליה לעולם הבא, שנאמר (מלאכי ג, טז) "ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", ומזה שכרו שהוא נוטל מלמד שכותבין אותו בספר זכרון לפניו עם הצדיקים לזכות ולירש חיי עולם הבא, שנאמר (שם) "ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", למה פדי שיאכל וישבע מטובו של עולם הבא, שנאמר (ישעיה נח, יא) "ונחך הוי"ה תמיד והשביע בצחצחות נפשך", ונחך הוי"ה תמיד" זו מנוחת עולם הבא, "והשביע בצחצחות נפשך" זו מעדני עולם הבא שמהן שובעין כל צדיקי עולם.

והנה זכני הקדוש ברוך הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב

הַקְדָּמָה

ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים פרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הפולילים מפל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל') "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין פעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשים ולנדכאים, קשי יום, נשפרי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבי הם תשובות לשאלותיהם.

הַקְדָּמָה

וּמַחֲמַת שְׁעָדִין אוֹחֲזִים בְּאִמְצַע הַדְּפוּס מִכְתָּבִים מְשֻׁנָּת
תַּשְׁמ"ה תִּאֲרִיכִים שֶׁל לְמַעְלָה מֵעֶשְׂרִים שָׁנָה, וְעַד שִׁיגִיעוּ לְשָׁנִים
אֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ כִּמָּה זְמַן יָקַח, וְיַעַן שֶׁנֶּאֱבְדוּ כִּמָּה אֲלֵפֵי מִכְתָּבִים
אֲמַרְתִּי וַיְהִי מָה אֲדַפְּסִים שְׁתִּימִים אוֹ שְׁלֹשָׁה טוֹפְסִים עַל כָּל פָּנִים מִכָּל
שָׁנָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְךְ חֵס וְשִׁלּוּם לְאֲבוּד, כִּי רַבּוֹת יִגְעַתִּי וְטִרְחַתִּי
וּבִטְלִיתִי מִזְמַנִּי הַיָּקָר, וְחָבֵל שֶׁיִּלְךְ לְאֲבוּד, וּמִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֲבִקֵּשׁ אֱלֹהֵי אָבִי יְהוָה בְּעֶזְרִי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים
הָאֵלּוּ כִּבְר מִדְּפֻסִים בְּסִדְרַת חֻלְקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", עַד שֶׁנֶּזְכֶּה
לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שֶׁבֵּא יָבוֹא וַיִּגְאֲלֵנוּ גֵאֲלַת
עוֹלָם, וְנִזְכָּה לְהַתְעַנֵּג בְּזֵיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה אֶז לְעֵינַי
כָּל כִּי מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

ספר אֲשֶׁר בַּנַּחֲל

פְּרָךְ ר"ס

ג' קיג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נְשֵׂא, רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁשׁ לָכֶם זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמִיחָה, אֶת
וּבְעֵלְךָ נִמְשָׁכִים אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, וְזֶה מֵה
שְׁשׁוֹבֵר לָכֶם אֶת הַשְּׁלוֹם בַּיִת, כִּי אִם הֵייתֶם שְׂנִיכֵם שְׂמִיחִים
וְעֵלִיזִים אֲזִי הֵייתֶם מִיֹּשְׁבִים בְּדַעְתְּכֶם, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה שִׂיחָה
לְךָ שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, תִּרְאִי לְשִׂמְחָה בְּעֲצֻמְךָ וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ, וְאַז

בְּקִלּוֹת יִקְבַּל אֶת דְּבוּרְךָ, אַתָּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַ שְׁהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָכֶם שְׁתֵּי מִתְּנוּת יְקָרוֹת, וְלְשִׂמְחַ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד,
 כִּי אֲנָשִׁים הָיוּ מְשֻׁלְּמִים מִיְלֵי מְלִיוֹנִים וְכוּ', שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יִתֵּן לָהֶם רַק בֶּן אוֹ בֵּת אֶחָד, וְאַתֶּם זְכִיתֶם לְמִתְּנוּת כְּאֵלוֹ, וְלִכְן
 רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקָר אֶל תְּלַחֲצִי אֶת בַּעֲלֶךָ, רַק תְּשֻׁמְחִי אוֹתוֹ וְתִרְאִי שְׁסוּף
 כָּל סוּף הוּא יֵלֵךְ לְבֵית הַכְּנֻסָּת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֻבֵית
 בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן יִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, וְכֵן יִמְצָא עֲבוּדָה סְדוּרָה,
 הַעֲקָר תִּרְאִי לְחֻזַּק אוֹתוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכִדִּי לְחֻזַּק אוֹתוֹ לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה אֲזִי אַתָּה צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲזִי תוּכְלִי
 לְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל בַּעֲלֶךָ שְׂמִיחָה, כִּי אַתָּם זוּג נִפְלָא מְאֹד, אֲבָל אַתָּם
 צְרִיכִים הַדְּרָכָה בְּהַחַיִּים, וְלִדְעַת אֲשֶׁר סִגְלָה לְשִׁלּוּם בֵּית לְהִיּוֹת
 וְתָרֵן אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִתְחַזֵּק בֵּית אֶלָּא כְּשֶׁהַבַּעַל
 וְהָאִשָּׁה מוֹתָרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה עֲקָר הַשְׁלָמוֹת שֶׁל כָּל זוּג
 שְׂאֶחָד מוֹתָר לְהַשְׁנִי, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ')
 שְׁעֲקָר הַשְׁלּוּם כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְּאַחֲדִים יַחַד, הֵינּוּ אֶחָד יֵשׁ בּוֹ
 מִדַּת הַחֻסֵּד, וְאֶחָד יֵשׁ בּוֹ מִדַּת הַגְּבוּרָה, שְׁהֵם שְׁנֵיהֶם הַפְּכִים אִשׁ
 וּמִים, אֲבָל אִם הֵם מִתְּאַחֲדִים זֶה הַשְׁלָמוֹת שֶׁל שְׁלּוּם.

וְלִכְן כָּל זוּג שְׂרוּצִים שְׁהַשְׁכִּינָה תְּשׁוּרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, עֲלֵיהֶם
 לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָם לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִסְבַּל אֶחָד אֶת הַשְׁנִי,
 וְאָמַר הַחֻכָּם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלִּי י"ב) "שְׁנֵי אֶחָד תְּעַרֵר מְדֻנִּים וְעַל כָּל
 פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבָּה", אִם יֵשׁ אֶהְבָּה אֶמְתִּית בֵּין הַזּוּג, אֶפִּילוֹ

שִׁיקְרָה מִשְׁהוּ וְכוּ', אַזִּי "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶה אֹהֶבָה", אָבֵל אִם מֵאֲבָדִים אֶת הַשְּׁכָל וְנִכְנָסִים בְּלַחֲץ וְלֹא מוֹתָרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, עַל יְדֵי זֶה מְכַל דְּבַר קָטָן עוֹשִׂים דְּבַר גָּדוֹל וְכוּ', אַזִּי "שְׁנֵאָה תִּעְרַר מִדְּנָיִם", וְלִכֵּן הַסְּגָלָה הַבְּטוּחָה לְשָׁלוֹם בַּיִת, לְהִיּוֹת וְתָרֵן אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִדְעַת אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁדָּךְ בִּינִינוּ, זֶה סִימָן שְׁאֲנַחֲנוּ נְשָׂמָה אַחַת, וְעַלִּינוּ לְהִסְתַּדֵּר יַחַד, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיכִי אֶת הַשְּׁכִינָה בְּבֵיתְכֶם, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שָׁלוֹם וְאֹהֶבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שָׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שָׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשָׂמוֹ שָׁלוֹם יְשִׁים שָׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שָׁלוֹם

ג' קִיד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קִדְשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה טוב ומה נעים שְׁתַּטְפְּלִי רַק בְּנָשִׁים וְיִלְדִים וְכוּ', לֹא כְּדָאֵי לְאִשָּׁה לְהִתְעַסֵּק עִם גְּבָרִים שְׂזָה בְּכָלֵל לֹא צָנוּעַ וְכוּ'.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְנִיִּסִי בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְכִּי, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יָדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה לְהַכְנִיִּס בְּמַח מַחְשָׁבָתָה תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִירַת לְפָנֶיהָ אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא נִמְצָאֵת בְּתוֹךְ הָאֹרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג בְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ לְרַפְּאוֹת אֲנָשִׁים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') שְׂיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁסוּבְלִים חֲלָאִים, וְעַקֵּר הַסָּבֵל שְׁלָהֶם מַחֲמַת חֶסֶד אֲמוּנָה, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן א') אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יָכוֹל לְשַׁלַּח אֶת כָּל הַרְפּוּאוֹת דְּרָךְ הָאוֹכֵל דִּיקָא, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֲחֵרִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהָעַקֵּר הוּא שְׂמַחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרּוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מַחֲמַת חֶסֶד וְהַשְׂמַחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשְׂמַחָה, כִּי הַשְׂמַחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת

בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׁמִחָה
מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאִי
לְחֻטֵּף שְׁמִחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג' קטו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁצְדִיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֶף פַּעַם לֹא
יִבְקֹשׁ מֵאָדָם שְׂאֵתָה מִכְרַח לְתַת לִי צְדָקָה וְכו', אָדָם צָרִיךְ לְהַבִּין
בְּעֶצְמוֹ שְׂרָאוּי לוֹ לְתַת צְדָקָה, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת צְדִיק סִימֵן כ') אֵל יִקְשֶׁה לְךָ לְמָה לָּהֶם לְצְדִיקִים לְהֵנּוֹת מֵאַחֲרִים
כְּדֵי לְהַנְהִיג אֶת בְּנֵי בֵּיתוֹ בְּעֶשֶׂר וּבְכָבוֹד, מוֹטָב שְׂלֹא לְהַנְהִיג וְלֹא
לְהֵנּוֹת מֵאַחֲרִים, אֵל יִקְשֶׁה לְךָ, כִּי כָּל מֶה שֵׁיִשׁ תַּעֲנוּג וְהִרְחַבָּה
לְצְדִיק, עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּדֵּל נִשְׁמָתוֹ, וְאֲזִי יֵשׁ בֵּית מְנוּחָה לְשִׁכִּינַת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִכֵּן אֵין לְבוֹא לְבֵית בְּיָדַיִם רִיקָנִיּוֹת; וְכֵן אָמַר

רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין חֶלֶק ב' סִימָן י') לְפִיּוֹס מִדַּת הַדִּין אֵינוֹ בִּידֵים רִיקְנִיּוֹת.

אֵין לָךְ לְהַתְּבַלְבֵּל כָּלֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הַבְּטַחְתִּי לָךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּזְכֶּי לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, אַזִּי כָּךְ יִהְיֶה בְּלִי שׁוּם סֶפֶק כָּלֵל, סוּף כָּל סוּף הַתְּחַתְּנָת בְּסוּף הַכֵּל לְפָנַי אַחַת עֲשֶׂרֶה חֲדָשִׁים, וְלִכֵּן אֵל תְּדַחֲקֵי אֶת הַשְּׁעָה וְאֵל תַּעֲשֵׂי שׁוּם פְּעֻלוֹת גְּשָׁמִיּוֹת, טְפוּלִים וְכַדוּמָה וְכוּ' וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם יְלָדִים בְּאִפֵּן טְבַעִי.

הַעֲקָר רְאוּ אֶת וּבַעֲלָךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכֵל כָּךְ קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מִכֵּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עַצְמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הַעֲקָר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמָחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמִחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאִמֵּר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבָר לֹא יִחֲסֹר לָכֶם שׁוּם דְּבַר.

לא כְּדַאי לָכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתֹאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַבְּרָכָה יִתְקַיֵּם אֶצְלָכֶם בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לֹא כְּדַאי לָכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל לְלַכֵּת מְרַב לְרַב וְכוּ', כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה חֵלֶק ב' סִימָן ז') כְּשֶׁהוֹלֵךְ מְרַב לְרַב אֲזִי צָרִיךְ לְחַזֵּק אֲמוּנָתוֹ בְּאַחַדוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַלְמוּד מֵהַרְבֵּה מְלַמְּדִים מְזִיק לְאַמוּנַת הַיְחוּד, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִהְיוּ תָמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלֵיזִים וְתֹאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג' קטז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסִדְרֵי נְשֵׂא, רֹאשׁ הַדָּשׁ סִינֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד שִׁיְהִיו אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא, וְאָמַר לָנוּ (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן ר"כ) מָה אוֹמֵר לָכֶם אֵינְךָ דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, הֵינְנוּ לְהִיּוֹת אֶצְלֵי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֵף עַל פִּי שְׁשֵׂאֵר צְדִיקִים

אינם אומרים כֶּךָ, כִּי אֶצְלָם אֵינוֹ חַיִּיב גְּדוּל כָּל כֶּךָ לְהִיּוֹת אֶצְלָם
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֲרֵי עוֹד קִשְׂיָא אַחַת. [כְּלוּמַר בְּלֹא זֶה כְּבָר
מְקַשִּׂים עָלָיו קִשְׁיוֹת הַרְבֵּה תַּמִּיד, וְיִהְיֶה קִשְׂיָא עָלָיו עוֹד קִשְׂיָא זֶה
גַּם כֵּן מַה שֶּׁהוּא מְזַהֵיר בְּיִתְרָא לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא
יִוְתֵר מִשְׁאָר הַגְּדוּלִים]. וְאָמַר שְׁכָל עֲסָקוֹ הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה
וְהַפְּלִיג אִזּוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר בְּלִשׁוֹן
אֲשַׁכְּנֵנּוּ בְּזוֹ הַלִּשׁוֹן: "וְוָאס זֹאל אֵיךְ אֵיךְ זַאגִין קִיין גִּרְעִסְעִרִס
דְּעַר פּוֹן אִיזוּ נִיט פֶּאֶרְהַנְדֵן, אֵי אַנְדֶּעֶרִי זַאגִין נִיט אַזוֹי, אִיזוּ נָאךְ
א קִשְׂיָא, גַּאֵר מִיין זַאךְ אִיזוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה" [מַה אֹמֵר לָכֶם אֵין דְּבַר
גְּדוּל מְזַהֵר וְאִם אַחֲרִים אֵינֶם אֹמְרִים כֶּךָ, נוֹ, זֶה עוֹד קִשְׂיָא עָלָי,
כִּי כָל עֲנִינֵי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה] גַּם כְּבָר אָמַר "אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה
דֶּאֶרְפֵן אֶלְע זִיין" [עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת]. וְכָל זֶה
הִיָּה בְּאוּמִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן שְׂאֵז דְּבַר עֲמִנּוּ זֹאת. וְגַם מְכַבֵּר
דְּבַר עֲמִנּוּ הַרְבֵּה שֶׁהוּא מְזַהֵיר וּמְצַוֶּה לְכָל מִי שְׂרוּצָה לְשִׁמוּעַ
וּלְצִיַּת אוֹתוֹ שֶׁיְהִיָּה אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאִם כֵּן אֵיךְ יְכוּלִים
לוֹמַר אַחֲרָת?

וְיִדוּעַ שְׂבַמְשָׁף כָּל הַשָּׁנִים מֵאִזְ הַסְתַּלְקוּתוֹ לְעֵילָא לְעֵילָא
בְּאוֹ כָּל הַתְּלַמִּידִים וְתְלַמִּידֵי תְלַמִּידֵיהֶם מְדוּר דוּר בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ
הַכִּי גְדוּלָה לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִם כֵּן מַה יוֹם מִיּוֹמִים? מַה
פְּתָאוּס דִּיקָא עֲכָשׁוּ יְהִיָּה הוּא אֲמִינָא לְטָרַח אֶת עֲצָמוֹ בְּטִלְטוּל
כְּבֵד מְאֹד וְלִבָּא בְּעֶרְב רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְתַכְף וּמִיד לְבָרַח מִשָּׁם? אֵין
זֶה אֶלָּא לְאַחֲרוֹנָה כָּל אֶחָד מִחֶפֶשׁ כְּבוֹד וְכַנְרָאָה שְׂזַה שְׁעוּשָׁה אֶת
הַרְעַשׁ שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּעֶרְב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הוּא לֹא יְכוּל

לְאַרְגֵּן לְעֲצֹמוֹ מִנֵּיִן פְּרָטִי בְּעִבּוֹר זֶה הוּא בָּא וּבּוֹרַח וְכוּ', וְרוֹאִים אֶל מֵה גְּאֹוֹה סְרוּחָה יְכוּל לְהִבִּיא אֶת הָאָדָם וְכוּ', עַד שֵׁיטָה מִן הָאָמֶת, בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד וְגֵאוּת עֲצָמֵי יָבֵא עַד אוֹמֵן בְּעֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁכָךְ אֵינן לוֹ שׁוֹם הִתְחַיְבוּת אֶל אֶף אֶחָד, וְתַכְףּ וּמֵיד בּוֹרַח מִשָּׁם, זֶה נוֹבֵעַ מִגְּאֹוֹה סְרוּחָה, יִשְׁמְרִינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל זֶה, וְלִקְיָם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְלִהְיוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קיז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵינן שִׁיחָה כְּזוֹ וְכוּ', וְהֵכֵל בְּדוּי וּמְצוּץ מִן הָאֲצָבַע וְכוּ'. וְלֹאחֲרוֹנָה מִמְּצִיאִים כָּל מִינֵי שִׁיחוֹת שֶׁל הֶבֶל וְרִיק, וּמִדְּבִיקִים אֶת זֶה עַל שֵׁם רַבְּנוֹ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְהֵכֵל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ.

יְדוּעַ אֲשֶׁר רַבְּנוֹ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד מִהֲרַגַע שְׁעוֹשִׁים אַרוּסִין, שְׁכַבְרֵי יִתְכַוְּנוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שִׁיעֲשׂוּ הַפֶּסֶק

גָּדוֹל בֵּין הָאָרוּסִין לְהַחֲתָנָה, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שֶׁבְּחֹר וּבַחֹרָה
 שְׁלֵא יִסְתַּכְּבוּ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה זְמַן בְּלֵי אָרוּסִין וּבְלֵי נְשׂוּאִין, כִּי
 הַסֵּמ"ךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג,
 וּבַפֶּרֶט כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה בֶּן זִוְגִי,
 אוֹ זֹאת בַּת זִוְגִי, וְתַכְּף וּמִיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיַתְחַתְּנוּ וְיַחֲיוּ
 חַיִּים בְּאֲשֶׁר, וְזוֹ הַדְרָךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲבָל מֵה עָשׂוּ אֵלּוּ שֶׁהֲלָכוּ
 וְעָזְבוּ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם מְסֻתְבָּבִים
 כֶּכָּה פְמָה שְׁנַיִם וְכוּ', וְחַיִּים בְּיַחַד בְּאֶסּוֹר וְכוּ', וּלְבִסּוֹף נִכְנָס עֵין
 רְעָה בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְנִפְרָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
 הַתּוֹרָה, שֶׁתַּכְּף וּמִיד כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחֹר וְהַבְּחֹרָה וּמְכִירִים
 אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', שֶׁכָּבֵר יַעֲשׂוּ אָרוּסִין וְיַדְבְּרוּ עַל נְשׂוּאִין,
 וְיִקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קָצֵר לְנְשׂוּאִין, וְלֹא לְחֻכּוֹת עַד שֶׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ',
 עַד שֶׁיְהִיָּה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (קִהְלֵת א'
 י"ח) "כִּי בְרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס וְיֹוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכָאוֹב", וְדָרְשׁוּ
 עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה פָּרָשָׁה א' סִימָן ל"ז) "בְּרַב חֲכָמָה
 רַב כְּעֵס" כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן
 שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בְּיִסּוּרִין, אָמַר שְׁלֵמָה עַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי
 בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי
 בְּיִסּוּרִין;

הַרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חָכָם וְכֵר דַּעַת,
 וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבִסּוֹף מְתַפּוֹצֵץ הַכָּל וְכוּ',
 וְנַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וְנִפְרָדִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַבְּחֹר אוֹ

הַבְּחִוְרָה שְׁמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהִבְנָה
הַדְּדִית, שְׁכָבֵר יִרְאוּ לְסִגּוֹר אֶת הַכֹּל, וְהַפְּלִל הַזֶּה טוֹב לְכֹל אֶחָד
וְאַחַת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיִּצִּית וַיִּקְיֵם אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים
מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

יְכוּלִים לְדַבֵּר דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן בֵּין הָאָרוֹסִין וּבֵין הַנְּשׂוֹאִין עַד
שְׁבוּעַ לַפְּנֵי הַחֲתָנָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קִיח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסִדֵּר נְשָׂא, רֵאשׁ הַדֵּשׁ סִינַן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּכֹל עֶסֶק צְרִיכִים בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְלֹא לְפַחַד, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ אֶת
דְּרָכּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כְּפִי שְׁמֵאִיר לָךְ, וְאֵל תְּפַחַד כָּלֵל, כִּי פִרְנָסָה
הוּא בִּיַדִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא זֶן וּמְפָרְנֵס לְכֹל.

וְאִם כָּבֵד אֶתְּהָ עוֹסֵק בְּבְנֵי הַנְּעוּרִים, עֲלִיף לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו מְלַחְחֵדִיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁעַכְשׁוֹ זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי הָעֶרֶב רַב שֶׁהֵם בְּכֻלָּל לֹא יְהוּדִים אֲלָא מִזְרַע עֲמֻלֶק כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (בְּרֵאשִׁית כו:): דְּעֶרֶב רַב דְּאֵינוֹן נִפְּלִים גְּבוּרִים עֲמֻלֶקִים ר'פָּאִים עֲנָקִים (סִימָן נג"ע ר"ע). הֵינוּ שְׁבָסוּף הַגְּלוּת יִתְעַרְבוּ בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל חֲמֻשָּׁה מִיָּנִים טְמֵאִים מְטֵמֵאִים, פְּסֻלַת אֲמוֹת הָעוֹלָם, בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵן הֵן הָעֶרֶב רַב, וּמַחֲמַת שֶׁהִתְעַרְבוּ בֵּינֵיהֶם לֹא יְכוּלִים לְדַעַת מִי הֵם וְכוּ', אָבֵל תִּכְף וּמִיד כְּשִׁרְוֵאִים כְּשֶׁאֲחַד מִסִּית וּמִדִּיחַ נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ וְנִגְדַּ כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְרוּצָה לְעַקוֹר אֶת הַחֲנוּף הַתּוֹרְנִי מֵעַם יִשְׂרָאֵל, מְבֻטָח שְׁאֵלוֹ אֵינֶם מְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל, אֲלָא מְסֻטָּא דְּעֶרֶב רַב, וְאִמְרוּ (תְּקוּנֵי זֵהָר תְּקוּן ס"ט) עֶרֶב רַב אֵינוֹן עֶרְבּוּבֵיָא מְכָל אוּמִין וְכוּ'. וְכֵן מוֹבָא (זֵהָר בְּמִדְבַר ק"כ) עֶרֶב רַב מְנַהוֹן מְשֻׁמְדִים מִיָּנִים אֲפִיקוֹרְסִים, מוֹמְרִים לְעֵבְרוֹת שְׁבָכֵל הַתּוֹרָה, וְהֵם הַמְּעַכְּבִים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹבָא (תְּקוּנֵי זֵהָר תְּקוּן י"ב) יִתִּיר מְעַכְּבִין בְּגְלוּתָא עֶרֶב רַב לְיִשְׂרָאֵל מֵאוּמִין.

וְלָכֵן מִי שְׁעוֹסֵק עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּעֵתִים הַלְלוּ, וּמַחְדִּיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְקִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, אֵין לְמַעְלָה מִמְּעַלְתוֹ בְּשָׁמַיִם, וּשְׁכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְּעֻלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֵתִים הַלְלוּ לְחֻזֵק וְלֵאמֶץ וְלַעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת הַנְּעוּר, הֵן אֶת הַבְּנִים וְהֵן אֶת הַבְּנוֹת, וְלֵהֲכַנִּיס בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִזְכוֹת אוֹתָם עִם קִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְאֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן יִזְכֶּה, אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קיט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְּשׁ לְסֹדֵר נְשָׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינַי
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מִלְמַד תִּינוּקוֹת שְׁמֵלֵמַד אוֹתָם בְּרִכּוֹת וְכוּ', וְכֵן מִקְרָא וְכוּ',
מִתָּר לוֹ לְהוֹצִיא אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הָרִי הוּא מְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּקוֹת
אֵיךְ לְקִרּוֹת, וְאֵין זֶה בְּכֻלּוֹ 'לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם הַיְי"ה אֶלְקִיךָ
לְשׂוֹא', כִּי הָרִי הוּא צָרִיךְ לְלַמֵּד אוֹתָם אֶת הַבְּרִכּוֹת, וְאֶת הַקְּרִי
וְאֶת הַכְּתִיב בַּתּוֹרָה, וְלָכֵן מִתָּר לְמַלְמֵד לְהוֹצִיא אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְכֹל זֶה מוּבָא בְּמִשְׁנֵה בְּרוּרָה (סִימָן רטו סעיף קטן י"ד) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ
כְּשִׁלּוּמֵד הָרַב עֲמָהֶם הַבְּרִכּוֹת שְׁלֹא בְּזִמְנָן אֲפִילוֹ הֵכִי מִתָּר
לְהַזְכִּיר שֵׁם הַשֵּׁם, וְאֲפִילוֹ הָרַב יְכוּל לְהַזְכִּיר הַשֵּׁם כְּדִי לְלַמֵּד
לְהַתִּינוּק הַבְּרִכּוֹת, שֶׁהֵרִי עַל כְּרַחֲךָ אָנוּ צָרִיכִים לְלַמֵּד עֲמָהֶם כְּדִי
לְחַנֵּכֶם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּבִקְיֻם הַמִּצְוֹת, וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁלּוּמֵד
הַפְּסוּקִים הַנּוֹצְרִים בַּתּוֹרָה רִשְׁאֵי לְאוֹמְרֵן כְּמוֹ שֶׁהֵם כְּתוּבִים עִם
הַזְכָּרַת הַשֵּׁם, עֵינֵי שֵׁם. כִּי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת פְּסוּקֵי הַחֲמֵשׁ וְלָכֵן
מִתָּר לְמַלְמֵד לוֹמַר עֲמָהֶם אֶת הַשֵּׁם עַל מְנַת לְלַמֵּד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ עִם הַתְּלַמִּידִים, וְתַחֲדִיר
בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיֶגְיֶלֶם לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהֵם צְרִיכִים בְּלִשׁוֹן
הַמְדַבֵּר. כִּדֵּי שְׂיִרְגִילוּ אֶת עֲצָמָם כְּשִׂיגְדֵלוּ לְדַעַת אִיךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ כָּל פֶּרֶט וּפְרָט.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁכַּתְּבָתְּ לִי שְׂזֵה זְמַן רַב קַבְלָתְּ עַל עֲצָמֶךָ
קַבְלוֹת טוֹבוֹת בְּצַנִּיעוֹת וּבְמַדּוֹת טוֹבוֹת, וּבְפָרֶט עֲכָשׁוּ אַחַר
שִׁקְרָה אֲסוֹן עִם הַתִּינּוֹק שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד
שָׂמַח אוֹתִי, כִּי סוֹף סוֹף לְקַחַת אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָדֶךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמַשִּׁיכִי בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה לֹא רַק
לְהַתְחַזֵּק, אֲלָא לְחַזֵּק גַּם נְשִׁים אַחֲרוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ הַסְּמִיךְ מִ"ם
שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהוּא הַמְּלַאָךְ הַמְּשַׁחֵת וְכוּ', מְשַׁחֵת נְשָׁמוֹת
קְדוּשׁוֹת וְטְהוֹרוֹת וּמְבִיא אוֹתָם לְהִיּוֹת נוֹשָׁרִים וְנוֹשָׁרוֹת

מֵהָאֲנוּשׁוֹת כְּלוּ, כִּי כְשֶׁעוֹזְבִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבָר מֵיַעֲדִים
לְכָל הָרַע שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח עַל מֵה
שִׁכְתַּבְתָּ לִּי.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁאוֹתוֹ מִכְתָּב כְּתַבְתִּי לְעוֹד כְּמֵה נְשִׁים
שֶׁבְעָבָר שָׁתוּ לְשִׁכְרָה וְכוּ', וְנִגְרַם עַל יְדִיהֶן קְלוֹת רֹאשׁ גְּדוּלָּה
מְאֹד וְכוּ', וְהִיּוֹת שִׁקְרָה בַּקְּהֵלְתָנוּ שְׁתֵּי מִקְרִים מְזַעְזָעִים, מִקְרָה
אֶחָד שֶׁאֲבָרְךָ יוֹצֵא מִן הַכָּלָל בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת וּבְדָרְךָ אֶרֶץ נִשְׁוֶה עַל
יְדֵי נַחַשׁ אֲרָסִי, וְהִיָּה כְּפָסֵעַ בֵּינוּ לְבֵין הַמּוֹת וְכוּ', וּמִקְרָה שְׁנֵי
שְׁתֵּינּוּק בֵּין שְׁנֵה וְחֻצֵי טָבַע בְּבִרְכָה, וְעַדִּין הוּא צָרִיךְ רַחֲמֵי שָׁמַיִם
מְרַבִּים, וְאִמְרָתִי לְעֲצָמֵי שְׁזָה מְרַמְזִים לִי מֵהַשָּׁמַיִם שְׁאֲנִי צָרִיךְ
לְעֲשׂוֹת בְּדַק הַבַּיִת בַּקְּהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן הִיָּה מִקְרָה שֶׁכְּמֵה
נוֹשְׂרִים אֲצַלְנוּ עֲשׂוּ שְׁטִיּוֹת וְנִתְפָּסוּ עַל יְדֵי הַמְּשַׁטָּרָה, וַיֵּשׁ עֲלֵיהֶם
מִשְׁפָּט חָמוֹר וְכוּ' וְכוּ', קוֹדֵם עֲשִׂיתִי כָּל מֵה שֶׁבִּיכּוֹלְתִי לְהַעֲמִיד
לָהֶם עוֹרֵךְ דִּין וְלַהּוֹצִיא אוֹתָם מֵהַסֶּבֶךְ שֶׁנִּסְתַּכְּכוּ וְכוּ', וְאֲגַב
הַהוֹרִים לֹא הִכְנִיסוּ אֶפִּילוּ אֲצַבֵּעַ קִטְנָה בְּמַיִם קָרִים וְכוּ', אִף שְׁזָה
יְלַדֵּיהֶם וְכוּ', וְלָכֵן הִחֲלַטְתִּי שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְעֲשׂוֹת סֹדֵר פְּעַם וּלְתַמִּיד
בְּהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ וְלַהּוֹצִיא אֶת הַעֲשָׂבִים הַשׁוֹטִיִּים וְכוּ', וְלִנְקוֹת אֶת
קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר הַפְּקָר, וְאֲנִי לֹא אֲכַנִּיס
בַּקְּהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה יוֹתֵר שׁוֹם מִשְׁפָּחָה לְפָנַי שֶׁאֲנַחְנוּ נִבְרַר מֵה
הַרְקַע שְׁלָהֶם, אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַפְּקִיר קְהֵלָה שְׁלָמָה מִפְּנֵי כְּמֵה
מִשְׁפָּחוֹת מְקַלְקְלוֹת שֵׁישׁ לָהֶם יְלָדִים שֶׁהֵם לְמִטָּה מְכַל בַּקְּרַת
וְכוּ', וְלָמָּה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְתַת שִׁיקְלָקְלוּ אֶת הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ, סוּף כָּל
סוּף הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְיִסוּד שֶׁל חֲסֵד.

וְלִכְּנֵן אֶל תַּקְחִי אֶת הַמִּכְתָּב אִישִׁית אֵלַיךְ, אֶלָּא כְּתַבְתִּי אֶת זֶה לְכָל אֵלוֹ שְׁבַעֲבָר כֵּן הִשְׁתַּמְשׂוּ עִם מִשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים וְכוּ', אֶת זֶה אֲנִי אֶפְסִיק, וְמִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ שְׁיַעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׁכַתְּבַתְּ לִי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם וְיִכּוּלִים לְמַצּוֹא אוֹתוֹ בְּאֵיזָה מְקוֹם שָׂרָק הוֹלְכִים, אֲזִי אֲנִי רוֹאֶה שְׁלֹכַל הַפְּחוֹת מִשְׁהוּ לְמַדַּת אֶצְלִי, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי.

בְּקִשְׁתִּי מִמֶּךָ שֶׁתִּרְאִי לַעֲשׂוֹת חוּגִים בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִפְרָט בֵּין הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, וְדִיקָא אֶת תְּלַמְדֵי אוֹתָן מֵה זֶה צְנִיעוּת וְכוּ', וְהַחֲשִׁיבוֹת מְזֵה וְכוּ', כִּי אֶת הֵיית כְּבָר בְּצַד הַשְּׁנִי וְרֵאִית שְׁאִין בְּזֵה שׁוֹם תְּכָלִית וְתוֹחֵלֶת וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׂמַמֶּךָ יִקְבְּלוּ יוֹתֵר, וְלִכְּנֵן כָּל מֵה שְׁכַתְּבְתִּי זֶה לֹא רַק בְּשִׁבְלֶךָ, אֶלָּא בְּשִׁבִיל כָּל הַנְּשִׁים שֶׁהֵיוּ רְגִילוֹת לְשִׁתּוֹת לְשִׁכְרָה וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתַּתְּחַבְּרִי בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֵז עִם בְּעֵלְךָ שֶׁהוּא מִיְחָד בְּמֵינוּ, וְכֵן תּוֹכְלִי לְהַשְׁפִּיעַ הֵן עַל הַבְּנוֹת וְהֵן עַל הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת עַל גְּדֹל יְקָרַת הַצְּנִיעוּת שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יְתִבְרָךְ, כִּי עַל הַכָּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל אֶבֶל לֹא עַל נְאוּף וְזִנוּת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקִים מֵה שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוּ" הַאֶלְקִיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקָרֵב מִחֲנִיךָ לְהַצִּילְךָ וְלִתֵּת אִיבִיךָ לְפָנֶיךָ וְהִיָּה מִחֲנִיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאֲחֵרֶיךָ".

אָקוּהָ שְׁתַּבִּינִי הַרְבֵּה דְבָרִים מִהַמְכַתֵּב הַזֶּה, וְהַעֲקֹר שֶׁלֹּא תִקְחִי אֶת זֶה אִישִׁית, כִּי אֲנִי רוֹצֵה מֵהַיּוֹם לִהְיוֹת יוֹתֵר מְעֹרֵב בְּתַכְנֵן קַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קכא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נִשְׂאָ, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִהּ, תִּלְמַדַּת מוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ חִסְדוֹת בְּרִסְלָב בִּיבְנָאֵל

בְּאִתִּי לְבָרֵךְ אוֹתָךְ עַל שְׁזָכִית לְהַשְׁקִיעַ בְּסִפְרֵי הַמַּדּוֹת שֶׁרַבְנוּ ז"ל בְּקֵשׁ אוֹתָנוּ שְׁנַתְמִיד בְּסִפְרֵי זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַסְּפָרִים, כִּי הַמַּדּוֹת הֵם עֲקֹר הָאָדָם, כִּי בְּלִי מַדּוֹת הָאָדָם הוּא כְּמוֹ חַיָּה בְּצוּרַת אָדָם, וַיִּסּוֹד הַיִּסּוּדוֹת בְּחַיֵּי יְהוּדֵי הֵם הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת שְׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַנּוֹת לְעֲצָמֵנוּ, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר עַל הַסֵּפֶר הַמַּדּוֹת שֶׁחִבֵּר (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימֵן שׁע"ט) "הַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתִי לִיהוּדִי", הֵינּוּ עַל יְדֵי אֵלוֹ הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרֵי הַמַּדּוֹת עַל כָּל מַדָּה וּמַדָּה וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה שֶׁהִתְגַּבֵּר לְשַׁבֵּר כָּל מַדָּה וּמַדָּה רָעָה עַד שֶׁזָּכָה לָמָּה שֶׁזָּכָה וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שֶׁרַבְנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּהְיָה בְּקִיָּאִים בְּסִפְרֵי הַמַּדּוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח אֶתְךָ שְׁזָכִית

כד אָשר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

לְלַמַּד אֶת סֵפֶר הַמִּדּוֹת וְלַעֲלוֹת בְּדַרְגָּה כְּזוֹ שָׂאת יְכוּלָה לַעֲמוֹד
בְּחִידוֹן סֵפֶר הַמִּדּוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחֵי בְּחֵינְךָ וְתִהְיֶי לְתַפְאֶרֶת
קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג' קַכּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמֵחַ שְׂגַבְשַׁתְּ אֶת הַבְּנוֹת שֶׁל הַסְּמִינָר אֵל
הַבְּרָכָה שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... תַּחֲי', וְהַבְּנַתְּ אֶת הַקּוּ שְׁלִי, וְאָנִי מְאֹד מְאֹד
רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לָהֶן עוֹד עֲרָבִים כְּאֵלוֹ כְּדֵי לְגַבֵּשׁ אוֹתָן וְשִׁיתַחֲזִקוּ
בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְחַס וְשְׁלוֹם שְׁלֵא יֵצְאוּ לְהִיּוֹת נוֹשְׁרוֹת וְכוּ'.

אָנִי עוֹמֵד חֲזָק עַל זֶה שֶׁשׁוּם מוֹרָה לֹא יִהְיֶה לָהּ פְּלִפּוֹן
הַמְּחַבֵּר לְכָלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אִיִּפּאוֹן, בַּלְעַקְבַּעֲרִי, אִיִּפּאֵד,
אִיִּפְעֵד, עַנְדְּרוֹאוֹיֵד, סְמֵאֲרִטְפוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְאָנִי יַעֲמוֹד עַל זֶה חֲזָק

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל כה

מָאד מָאד, וְאִיזוּ מוֹרָה שְׁלֵא תִקְבֵּל אֶת דְּבָרֵי הַיָּא יְכוּלָה לְחַפֵּשׁ
לְעֲצָמָה עֲבוּדָה אַחֲרַת בְּמִקּוּם אַחֵר וְכוּ', אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ
מִהַבְנוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶן כְּלֵי מִשְׁחִית הָאֱלוֹ בְּשַׁעָה שְׁהַמּוֹרוֹת יִשׁ
לָהֶן אֶת זֶה.

אֲנִי מָאד מָאד שָׂמַח שֶׁהַמְשַׁפָּחָה הַזֹּאת עֲזָבָה אֶת יְבִנְאֵל, בֵּן
יְזַכְנוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְפַּטֵּר מִמְשַׁפְּחוֹת מְפֻקְרוֹת שְׁלֵא
אֶכְפֵּת לָהֶם מִיִּלְדֵיהֶם.

הַמְאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קכג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר נְשֵׂא, רֵאשׁ הַדָּשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם גַּב' ... תַּחֲיֶיהָ, רוּצָה דוֹקָא שְׁאֲנִי יִהְיֶה בְּחַתֻּנּוֹת, אֲזִי
צְרִיכָה לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן רַק אֶת הַתְּאֲרִיכִים הָאֱלוֹ, חַתֻּנָּה אַחַת בְּיוֹם
חֲמִישִׁי כ"א סִיּוֹן, וְהַחַתֻּנָּה הַשְּׁנִיָּה בְּיוֹם שְׁנִי כ"ה סִיּוֹן, וְאִף שִׁיִּהְיֶה
הַשְּׁבַע בְּרִכּוֹת שֶׁל הָרֵאשׁוֹנָה אֵין לִי בְרִירָה רַק שְׁתֵּי הַתְּאֲרִיכִים

כו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

הָאֱלוֹהִים לִי, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן,
וְהִבְחִירָה בִּידָהּ.

עֲכָשׁוּ מִתְחִיל עֵידֵן חֲדָשׁ בְּקִהְלָתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אֲנִי אֲנִקָּה אֶת
הַמְּקוֹם מִכָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף, וְאֶפִּילוּ שְׂאֲנִי יִצְטָרֵךְ לְאֵבֶד כַּמָּה
מִשְׁפָּחוֹת לֹא אֶכְפֹּת לִי, בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא אֶתֵּן שְׂקֵהְלָתְנוּ
הַקְּדוֹשָׁה תִּהְיֶה עָרִי מִקָּלֵט לְכָל מִינֵי תַמְהוֹנִים וּמְסַמְמִים וְכו'.

יֵעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג' קכד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נְשֵׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אֶת רוּצָה שְׂאֵהֶיָה בְּחִתְנָהּ, אֶת מְכַרְחַת לְקַחַת רַק אֶת שְׁתֵּי
הַתְּאָרִיכִים הָאֱלוֹהִים שְׂאֲנִי יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּהֵם, חֲתָנָה אַחַת בְּיוֹם חֲמִישִׁי

כ"א סיון, והחֲתַנָּה הַשְּׁנִיָּה בְּיוֹם שְׁנֵי כ"ה סיון, וְאַף שִׁיְהִיָּה הַשְּׁבַע בְּרֻכּוֹת שֶׁל הָרֵאשׁוֹנָה אֵין לִי בְּרִירָה רַק שְׁתֵּי הַתְּאָרִיכִים הָאֵלוּ יֵשׁ לִי, וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְהַבְּחִירָה בְּיָדְךָ, הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֵׂי, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מֵהַבְּנוֹת שְׁלָךְ, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד לֹא לְמַנוּעַ מֵהֵן כָּל טוֹב.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קכה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיוֵן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲכָשׁוּ הוֹדִיעֵנו לִי שְׂאֵתָה רוּצָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲתַנָּה לְבִתְךָ בִּי"ב תַּמּוּז, לְדַעֲתִי אֲזוּ עוֹשֶׂה יְדִידִינוּ הָאֲבָרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר, חֲתַנָּה לְבִתּוֹ, וְלִכֵּן הוּא כָּבֵד הַזְּמִין אוֹתִי לְפָנֶי חֲצִי שָׁנָה, וְאֲנִי מְכַרַח לְהִיּוֹת שָׁמָּה, וְלִכֵּן תִּקְדִים יוֹם אוֹ יוֹמִים כִּי אַחַר כֵּךְ אֲנִי נוֹסֵעַ כָּבֵד חֲזָרָה לְאַרְצוֹת הַבְּרִית, רְאֵה לְבִדּוּק אֶתוֹ אֶת הַתְּאָרִיךְ שֶׁהוּא כָּבֵד עֲשֵׂה לְפָנֶי חֲצִי שָׁנָה, אֲקַנְהָ שְׁתַּבִּין וְתִרְאֶה לְכַתֵּב לִי תַכְףּ וּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קבו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּעֵינַי הַשְּׁמוֹת לֹא כְּדַאי לְשַׁנוֹת, אֲלֵא לְהַשְׁאִיר כְּמוֹ שֶׁהוּא,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

בְּעֵינַי הַדִּירָה וְכו', תֶּאֱמִינּוּ לִי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּמָה אִתֶּם
מִדְּבָרִים וְכו', וְאִם בְּאֵמַת יֵשׁ שְׁמָה חֶלֶק לְעִבְרָיִים כְּדַאי לְכַרְח
מִזֶּה וְכו', כִּי מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּמִטָּה חוֹלָה? אֲבָל
צְרִיכִים לְבָרֵךְ טוֹב עִם מִי שְׁבָקִי בְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קכז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָנִי יוֹדֵעַ אֶת הַצֶּעַר שֶׁיֵּשׁ לְךָ, אָבֵל הַהֶכְרַח לומר לְךָ שְׁלֹא
כְּדַאי לַעֲשׂוֹת מַחְלָקֶת בְּשִׁבִיל זֶה, וְאֵת צְרִיכָה לְהַבִּין אֶת הַרְגִישׁוֹת
שֶׁל בְּעֵלְךָ ... נִרוֹ יְאִיר, כִּי מָה יֵשׁ לוֹ בְּהַחַיִּים? וְלִכְּנֵן עָלֶיךָ לְחַזֵּק
אוֹתוֹ וּלְשַׁמַּח אוֹתוֹ, וְלֹא לְלַכֵּת אֹתוֹ בְּיַד קָשָׁה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן,
וְאִז תְּצַלִּיחִי אֶת דְּרָכְךָ.

רַק תִּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל כִּי מָה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג' קכח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, רֹאשׁ הַדָּשׁ סִינֵן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵנִין מָה שֶׁאַתָּה שׁוֹאֵל לְהַכְנִס בְּתַחוּם הַחֲדָשׁ וְכוּ', מָה טוֹב
וּמָה נָעִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֹלְגֶת
וְתַרְוִיחַ פִּי שְׁלוֹשׁ אוֹ פִּי אַרְבַּע כְּהֵנָה וְכְהֵנָה כְּדֵי שֶׁתּוּכַל לְקַנּוֹת

בֵּית וּלְפָרְנִס אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהִיא תַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת וְתוֹלִיד בְּקָלוֹת מְאֹד.

בְּעֵינַי הַצֵּלַת הַנַּעַר בְּיַדָּאִי זֶה גַם הַנַּעַר שֶׁלָּךְ וְהַנַּעַר שֶׁל כָּלֵם, וְסוּף כָּל סוּף הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁאֲנִי אֲנִקָּה אֶת הַקְּהֵלָה מִכָּל מִינֵי אֱלֹמְנָטִים בְּלִתי רְצוּיִים, וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קכט

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁנִּבְחָרוּ מֵהַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה שֶׁלָּנוּ נְצִיגִים בְּחִידוֹן הַהֲלָכָה, וְאַתָּה נוֹסֵעַ אִתָּם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְרֵאוֹת נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִינוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְקַחַת אֶת הָעֵנִינִים בְּיָדַי וְלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר הַפְּקָר, וְלִהְיוּצֵי מִקְּהֵלְתָנוּ אֱלֹמְנָטִים בְּלִתי רְאוּיִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְשׁוֹם פְּנִים לֹא תִכְנִס יְלָדִים חֲדָשִׁים עַד שְׁאֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶת הָאֲשׁוֹר לְזֶה, מִסְּפִיק סְבָלָנוּ עַד עֲכָשׁוּ מִכָּל מִינֵי אוֹרְחֵי פּוֹרְחֵי שְׁבָאוּ וְכוּ'.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֲל לֹא

אֶת הַעֲתָקִים שֶׁל הַצ'קִים שֶׁשְׁלַחְתָּ יְכוּלִים לְחַתֵּם עַל זֶה, כִּי כָּךְ יִהְיֶה לִי לְכֹל הַפְּחוֹת, פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר עֵינַי מִה קוֹרֶה פֹּה וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קל

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נָשָׂא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר מִמֶּה שֶׁקָּרָה עִם הַשְּׂכָנִים, אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת יוֹתֵר פְּרֻטִים וְאֲנִי אֶקַח אֶת זֶה בְּיָדַי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְנִקּוֹת אֶת קְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה מִכָּל מִינֵי אֱלֻמְנָטִים בְּלִתֵּי רְצוּיִים, הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ הִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה וְלֹא עָרִי מִקְלָט לְכֹל מִינֵי מְשַׁגְּעִים וּמְטַרְפִּים תְּמַהוֹנִים וּמְסַמְמִים וְאֱלִימִים וְעַבְרָיִנִים וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה לְהַצְלִיחַ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה וְנִשְׁמָע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' קלא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֲתָה מִחֲזִיק
אֶת הַבְּחֻרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַעֲסֵק בְּזֶה תָּמִיד, וְגִדֵּל
הַשָּׂכָר שִׁיתֵּן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,
רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הֵמוֹן
הֵמוֹן עַקְשָׁנוֹת, אִם לֹוִקְחִים מִשְׁהוּ עַל עֲצָמָם צָרִיךְ לִהְיוֹת עַד
הַסּוּף וְכוּ' וְכוּ', וּכְכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִיּוֹן
רמ"ט) עָקַר הַגְּבוּרָה בְּהֵלֵב, כִּי מִי שֶׁלָּבּוֹ חֲזַק וְאֵינוֹ מִתְיָרָא מִשׁוּם
אָדָם וּמִשׁוּם דְּבָר, יָכוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת וְלִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמוֹת
עַל יְדֵי חֲזַק וְתַקְּףָ לָבוֹ שְׂאֵינוֹ מִתְיָרָא וְרִץ לְתוֹךְ תַּקְּףָ הַמְּלַחְמָה,
וְזֶה בְּחִינַת (אָבוֹת פָּרָק ד') אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצָרוֹ, וְזֶה הִיָּה
גְּבוּרוֹת שְׂמִשׁוֹן שְׂנַאֲמַר בּוֹ (שׁוּפְטִים י"ג) "וְתַחֵל רוּחַ הַיּוֹי"ה לְפַעְמוֹ
בְּמַחְנֶה דָן בֵּין צָרָעָה וּבֵין אֲשֶׁתְּאֵל", שְׂפָאוֹתֵן הַמְּקוּמוֹת צְלַחָה
עָלָיו רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִבְשׁ גְּבוּרָה, דְּהֵינּוּ שְׂבָא לּוֹ חֲזַק וְתַקְּףָ
גְּבוּרָה בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת;

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל לֵג

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיֵּם אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִים בְּתוֹךְ
לְבָבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

ג' קלב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נְשֵׂא, רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא מַפְסִיק לְהַתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ שְׁתֵּהִי בְּרִיאָה וְתִרְוֵי רַב נַחַת
דְּקִדְשָׁה מִכָּל הַיְלָדִים, וּבִכְפָּרֵט מֵהֵבֵן ... נִרוּ יְאִיר, שְׁאַנִּי מְאֹד מְאֹד
כּוֹאֵב אֶת כְּאַבְךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד
לְהַתְּחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹזֵר לָךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי
טוֹב וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

ג' קלג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

לֹא רָצִים לְהִתְגַּרֵּשׁ תַּכְּף וּמִיד, צְרִיכִים לְחַכּוֹת וּלְחַכּוֹת
וּלְחַכּוֹת בְּסִבְלָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְקַבֵּל כָּל לְשׁוֹן הָרַע
שֶׁמְדַבְּרִים עַל אִשְׁתְּךָ, לְדַעְתִּי זֶה הַכֹּל שֶׁקָּר, הִיא רוֹצֶה גִט אֲזִי הִיא
מוֹצִיָּאָה שֵׁם רַע עַל עֲצָמָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תֹּאמִין תַּכְּף וּמִיד עַל כָּל
מָה שֶׁהִיא מְפִיצָה וְכוּ', זֶה רַק כְּדֵי לְאַלֵּץ לָךְ לְתַת גִּט וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת
הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ
הוֹי" עֵת רְצוֹן" אִימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין;
וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצַלִּי
אָמַר דְּכְתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק
בְּרַמְב"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הִיוּ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל לַה

נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְפַּלְּלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשֶׁלְחָן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכְּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנִזְזָהר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ג' קלד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קִדְשׁ לְסִדְרַ נְשֵׂא, רֵאשׁ הַדָּשׁ סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

פְּלֵא גְדוֹל בְּעֵינַי שְׁבָכְל פְּעַם שְׂאֲנִי בָּא אֲנִי לֹא רוֹאֶה אוֹתְךָ, לֹא בְּתְפִלוֹת וְלֹא סֵתָם לְהִגִּיד שְׁבַת שְׁלוֹם, סוּף כָּל סוּף לְמִדַּת אֲצִלִּי וְכוּ', וְעַל כֵּלָם אֵתָה מִתְפַּרְנֵס מְכֻלֵּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְכָל הַפְּחוֹת מִגִּיעַ לִי שְׁתָּבוֹא לְהִגִּיד שְׁבַת שְׁלוֹם וְתִרְאֶה אֶת פְּנִיךָ, וְזֶה שְׂאֵתָה לֹא בָּא, מִרְאֶה שְׂיֵשׁ לְךָ מִשְׁהוֹ כְּנַגְדִי, וְלִכְּן רְצִיתִי שְׁתִּפְרֵשׁ לִי מֵהַ קוֹרָה אֵתְךָ ?

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוטנין פרוטה לעני קודם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנגאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

ג' קלה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ג' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

הנה אנחנו מתקרבים על חג השבועות חג קבלת התורה, ולכן אשרי מי שזוכה כבר עכשו להכין את עצמו לקראת קבלת התורה, וקובע עתים לתורה אשר אין למעלה מזה, ורבנו ז"ל אמר לאחד מאנשי שלומנו "מה אכפת לך אם תלמד, הרי התורה מעשרת בגשמיות גם כן", ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום ללמד חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, וכן מי שזוכה לגרס הרבה פרקים משניות בכל יום ויום חק ולא יעבור, על ידי זה אל רב טוב הצפון והגנוז יזכה ברוחניות וגם בגשמיות, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכניס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, ועל כלם ללמד בכל יום דף

גִּמְרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁזָה חַיּוֹת לְנַפֶּשׁ, וּמִתּוֹק לְהַנְשָׁמָה וְכוּ', וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה יג סִימָן ז') עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ב') "וְאָדָם אֵין לְעַבֵּד אֶת הָאֱדָמָה" לֹא נִבְרָא אָדָם אֱלֹא לְעַמֵּל, אִם זָכָה הוּא עֹמֵל בְּתוֹרָה, וְאִם לֹא זָכָה הוּא עֹמֵל בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁרִיו לְאָדָם שֶׁהוּא עֹמֵל בְּתוֹרָה; הַיְנוּ מִמִּילָא אַתָּה צָרִיךְ לְעַמֵּל וּלְהַתִּיגֵעַ מִפְּנֵי קָלֶלֶת אָדָם שְׁנַתְקַלֵּל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג' י"ט) "בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֵךְ אֶל הָאֱדָמָה", וְלִכֵּן בְּמָקוֹם לְעַבּוֹד אֶת הָאֱדָמָה וְכוּ', וּלְהַתִּיגֵעַ בִּיגִיעוֹת וְטִרְחוֹת, כְּדֹאֵי לְעַמֵּל בְּתוֹרָה, וְכִמְאֲמַרְם ז"ל (בְּתֵי מְדֻרְשׁוֹת ב' מו סִימָן קי"ח) "אָדָם לְעַמֵּל יוֹלֵד" אֵינִי יוֹדֵעַ אִם לְעַמֵּל מִלְּאֲכָה יוֹלֵד אִם לְעַמֵּל תּוֹרָה יוֹלֵד כְּשֶׁהוּא אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה נ"א) "וְאָשֶׁם דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֶי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֹא אִמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אַתָּה" וְדֹאֵי לְעַמֵּל תּוֹרָה כְּדֵי שֶׁתִּזְכָּה בָּהּ וְתִירַשׁ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא;

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ יוֹם אַחַר יוֹם שֶׁתִּרְאֶה לְחַטֵּף אֶת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת הָאֵלוּ שֶׁהֵם מִקְרָא מִשְׁנֵה גִמְרָא וְכוּ', שְׁזָה עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל אָדָם, כְּמֵאֲמַרְם ז"ל (שֶׁבַת ק"כ.) "וּבִבֵּיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנֵה וְלֹא תִלְמוּד; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי רֵאשׁ הַשְּׁנָה פָּרָק ד' הֶלְכָה ח') בֵּינוֹן שֶׁקִּבְּלַתֶּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוּ לֹא חֲטַאתֶם מִיְמֵיכֶם, אָדָם שֶׁנִּכְשַׁל עִם כָּךְ הִרְבֵּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא לוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן

אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ הָאֵם זֶה לֹא כְּדַאי לְלַמַּד תּוֹרָה, שְׁבוּזָה נִתְכַפֵּר לוֹ
כָּל עֲוֹנוֹתָיו?

וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימָן י"ט) נִכְסְפִתִי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ
אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׁיֵהִיָּה חַיִּיב אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמַּד כָּךְ
וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבוֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׁאִפִּילוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים
הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שְׁנִלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה עַד שְׁרַגְלִין
בְּעֵבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיִּצְלַן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִף עַל פִּי בֵּן
הַכַּחַשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה גָּדוֹל כָּל כָּךְ עַד שְׁיִכּוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן
הָעֵבְרוֹת שְׁרַגְלִין בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ
וְחַיִּיב חֵזֶק לְלַמַּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּךְ וְכָךְ, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיֵהִיָּה בּוֹדֵא
יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֹתֵם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גָּדוֹל
מְאֹד ;

וְלִכֵּן לְמָה אֶתָּה מִתְרַשֵּׁל מִלְּמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל כָּל
פְּנִים אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלֵּי אֲשֶׁר זֶה חַיּוּתָךְ לְנִצּוּחַ, כִּי הִנֵּה
יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְהִנֵּה הַכּל פּוֹרַח וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ לְפָנֵי
חַג הַשְּׁבוּעוֹת חַג קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, תְּקַבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ בְּקִבְעוֹת חֵזְקָה
לְהִתְחִיל לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תֹּאמַר שְׁאֵתָה טְרוּד בְּעַסְקֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָה וְכוּ', כִּי כִּבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ד) לְאָדָם אֶחָד שֶׁהִתְנַצֵּל לְפָנָיו שְׁאִין לוֹ פְּנֵאֵי
לְלַמַּד מִחֲמַת שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁא וּמִתָּן, אָמַר לוֹ רַבְּנּוּ ז"ל אִף עַל פִּי
כֵּן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אֵיזָה זְמַן לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר, שְׁזֵהוּ
מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת ל"א) שְׁשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם

קִבְעַת עֵתִים לַתּוֹרָה? קִבַּע הוּא לְשׁוֹן גְּזֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב) "וְקִבַּע אֶת קִבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ"; הֵינּוּ שְׁשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזַל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוּד בְּעַסְקָיו, אִם גְּזַלְתָּ מֵהֵן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לַחֲטֹף וְלִגְזַל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְּרִירָדָא וְהָעֶסֶק דִּיקָא.

הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הָעֲקָרִים בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם הוּא לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כִּפִּי פִּגְעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן אָדָם נִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֶאוֹן, וְזֶה מֵה שֶׁשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וּמַעֲבִירוֹ עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנוֹ, כִּי אִם אָדָם הֵיךְ תְּמִיד שִׂמַּח כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הָיוּ אַחֲרָת, הֵיךְ מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתְּמִיד הֵיךְ חוֹשֵׁב מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְאֵזִי בְּנִקְל הֵיךְ יְכוּל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלֹא הֵיךְ צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמוֹ אַחֵר עֲמַל הָעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹהַרְנִ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שִׂמַּח, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּהָנוֹם, וְיְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גִיּהָנוֹם אוֹ גֵּן עֵדֵן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֵזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיּהָנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֶּה שֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעָצוּב וּמְיוֹאֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעַצְמוֹ הַגִּיּהָנוֹם שֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּעֲצָבוֹת וּבְדַפְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ רַק

להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כן אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם ;

ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנם שאתה נמצא בה וכו', ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה שזה ירחיב לך את הדעת ועל ידי זה תזכה ללמד תורה אשר אין למעלה מזה, כמובא (זהר ויחי רמ"ב) כמה חביבין אינון מלין דאורייתא. כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קודשא בריה הוא, דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מפגעי עלמא, נטיר הוא לעילא, נטיר הוא לתתא, ולא עוד אלא דכפית לכל פגעי דעלמא, ואחית לון לעומקי דתהומא רבא ; [כמה חביב דברי תורה, כמה חביב אלו שלומדים תורה, לפני הקדוש ברוך הוא, כי כל מי שמשתדל ללמד תורה, לא מפחד מפגעי העולם, והקדוש ברוך הוא שומר אותו מלמעלה ומלמטה, ולא עוד אלא הוא קושר את כל הפגעים של העולם ומשליך אותם לנוקבא דתהומא רבה], אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קלו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ג' סיון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה שזכית להבראות מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, והשמחה הזאת עולה על כל השמחות, וכל אשה ששמחה ועליזה בזה, אזי שכרה רב מאד, כי בדרך כלל על נשים עובר הרבה מרירות וצער ועגמת נפש וכו' וכו', וזה מושך אותה אל עצבות ומרירות ודכאון פנימי עד שהיא מתיאשת לגמרי מהחיים שלה, אבל אם האשה תתחזק בכל מיני אופנים שבעולם ולהיות רק בשמחה, ותשתדל לעשות חסד אחת עם השנייה, אז כל החיים שלה ישתנו לטובה, ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, וזה ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא עכשו לקראת חג השבועות חג קבלת התורה, תקבלי על עצמך מדת הצניעות אשר דבר זה יסוד מוסד אצל הנשים, כי אין עוד מצוה להנשים כמו ללכת בצניעות, ולהפך אין עוד עברה וחטא ועוון כמו אשה שאינה הולכת בצניעות ומכשלת גברים וכו', ובכל יום שומעים אסונות מה שקורה לנשים צעירות, והן לא לומדות לקח שמחר זה יכול לקרות גם להן.

וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תַעֲשֵׂי כָּל מֵה שְׁבִיכּוֹלֶתְךָ לְבַעַר
 מֵהַבֵּית שְׁלֹךְ כָּל הַחֲצָאִיוֹת וְהַשְׁמָלוֹת שֶׁהֵן קְצָרוֹת וְצִמּוּדוֹת וְעַם
 שְׁסַע וְכוּ', שֶׁהֵן בְּגָדֵי פְרִיצוֹת וְכוּ', וְהַפֶּךְ מֵהַצְנִיעוֹת לְגַמְרֵי,
 שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַפֵּיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאִשָּׁה שֶׁמְכַשֶּׁלֶת אֶת
 הַגְּבָרִים עִם בְּגָדֵי פְרִיצוֹת תִּקְבַּל אֶת עוֹנֶשָׁה בְּאִפְּן שֶׁהִיא לֹא
 חָלְמָה עַל זֶה, וְלִכְּנֹן לְמָה לֶךְ לְהַכְנִס בְּסַכְּנָה זֹו? וְדַעִי לֶךְ שֶׁהַסַּמ"ק
 מְצוּה נ"ז כּוֹתֵב שֶׁהַצְנִיעוֹת בְּהָאִשָּׁה הִיא מְצוּה דְאוּרֵייתָא, וְזֶה לֹא
 רק חוֹמְרָא, וְלִכְּנֹן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְצָרִים
 אוּ צְמוּדִים אוּ שְׁקוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (תְּנַחוּמָא וַיִּשְׁלַח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מ"ה) "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ
 פְּנִימָה", אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְצַנַּעַת אֶת עַצְמָהּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת
 רְאוּיָהּ לְהַנְשֵׂא לְכַהֵן גְּדוֹל וְתַעֲמִיד כְּהַנִּים גְּדוֹלִים, שֶׁנֶּאֱמַר "כָּל
 כְּבוֹדָה" וְגו', אִם תִּכְבֵּד עַצְמָהּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, "מִמִּשְׁבָּצוֹת זֶהָב
 לְבוּשָׁה", תִּנְשֵׂא לְמִי שֶׁכְּתוּב בְּהֵן "וַיִּשְׁבְּצָתָּ הַכֶּתֶנֶת שֵׁשׁ", אָמַר
 רַבִּי פִּנְחָס הַכַּהֵן בַּר חֲמָא בְּזִמְן שֶׁהִיא צְנוּעָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת כְּשֶׁם
 שֶׁהַמְּזַבַּח מְכַפֵּר כִּךָ הִיא מְכַפֶּרֶת עַל בֵּיתָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קכ"ח)
 "אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפְּן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ" וְאִין יִרְכָּתִי אֵלָא מְזַבַּח,
 שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא א') "וַיִּשְׁחַט אוֹתוֹ עַל יַרְךָ הַמְּזַבַּח", דְּבָר אַחֵר
 "אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפְּן פְּרִיָּה" אֵימְתִי הִיא "כְּגִפְּן פְּרִיָּה", בְּזִמְן שֶׁהִיא
 "בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ", וְאִם עֲשֶׂתָּה כֵּן, "בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים" תַעֲמִיד
 בְּנִים נִמְשָׁחִין בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה "סְבִיב";

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי בְּזֶה, כִּי עַכְשָׁו
 הַדּוֹר מְאֹד מְאֹד פְּרוּץ, וְאִשָּׁה שֶׁהוֹלְכֶת בְּצְנִיעוֹת דִּיקָא בְּזִכּוּתָהּ

נגאל, ולכן אני מבקש ומתחנן אליך, הקמתי קהלה ביזע ובדם, תראי שיקים בהוד' אמות שלנו מה שכתוב (דברים כ"ג) "כי הוי'ה אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", את צריכה לזכר שהקהלה שלנו היא קהלה קדושה, קדש הקדשים, חממה של אמונה, יסוד של חסד, והסמ"ך מ"ם רוצה רק להכניס בנו הפקרות וכו', ופריצות וכו', ולכן אני מאד מתחנן אליך חוסי וחמלי עלי, כי כל הבריאות שלי תלוי בזה, שיהיה צניעות וחסד בקהלתנו, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתקמי את רצוני, ותהיי הכי מאשרת בחייך, ותעזרי לי לבנות את הקהלה הקדושה שלנו שיהיה שם השראת השכינה, וביחד נזכה לקבל את פני משיח צדקנו שבא יבוא ולא יאחר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קלז

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ג' סיון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמוע שאת לקחת על עצמך משימה קדושה לעורר את נשות אנשי שלומנו בעניני צניעות, ותאמיני

לי שממך יקבלו יותר ויותר וכו', וכו', כי יראו שאשה שהיתה
ההפך מזה וכו', ועכשו היא עוד מעוררת לצניעות וכו', זה
ישפיע הרבה יותר, ושכרך גדול בשמים, ואת לא יכולה לתאר
ולשער את גדל הזכות שיש לאשה שהולכת בצניעות ומדברת
בצניעות, ועוד מעוררת את אחרות על מדת הצניעות.

תגידי לכל אלו הנשים שגם כן קבלו ממני מכתב והן נפגעו
וכו', שכוונתי היתה לזעזע אותן שיתחילו לראות אל מה
הפריצות וההפקרות יכול להביא? עד כדי כך שילד קטן נטבע
במים וכו', וזה יכול לקרות לכל אשה רחמנא ליצלן, ולכן למה
צריכים לחכות עד שזה יקרה וכו', עלינו להתעורר תכף ומיד
ולעשות את רצונו יתברך, שרק רוצה מהאשה את הצניעות שזה
היפי והחן שלה, וכן אני רוצה שתמשיכי לדבר עם כל נשות
אנשי שלומנו דיקא מצניעות, וזה יכפר לך על כל העבר,
ותאמיני לי שיש לך כחות עצומים לפעל אצל כלן דבר זה וכו',
כי את לא יודעת מהכחות הנפש שיש לך וכו', ולכן תנצלי את
הכחות הטמונות בך להשפיע על עוד נשות אנשי שלומנו ובפרט
על אלו שעדין רחוקות מטירת המשפחה וכו', שזה עוון חמור
מאד, כי הקדוש ברוך הוא לא מוחל על אסור נדה, ויכולים לקבל
סרטן ברחם וכו' וכו', שאחר כך יכפו וכבר לא יועיל שום דבר,
ולכן אשרי האשה שזוכה לעורר גם נשים אחרות לקיים את
מצוותיו יתברך, והיה זה שכרה לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קלח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סיון ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה מְכַרַּח לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, הֵן אֲמַת שְׂזֵה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד שִׁיִּצְאָתָ עִם
 אִיזָה בַחֲוָרָה וְהַסְּכַמְתָּם לְהִתְחַתֵּן, וְעַכְשָׁו הָאֲמָא שְׁלָה מוֹנַעַת מִכֶּם
 וְכוּ', קוֹדֵם אֲסוּר לְהִתְיָאֵשׁ הַכֹּל יְכוֹל לְהִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְעוֹד תַּחֲזוֹר
 אֲלֶיךָ וְכוּ', וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי צְרִיכִים לְזָכֵר שְׂזֵה טַבַּע רַע אֲצֵל נָשִׁים
 שְׁעוֹשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְמָנוּעַ אֶת בְּתָם לְהִתְחַתֵּן, וְהֵן
 מְלַבִּישׁוֹת אֶת זֶה בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים וְכוּ', כְּאֵלוֹ הֵן רֹצוֹת רַק אֶת
 הַטוֹבָה שֶׁל הַבַּת שְׁלֶהֵן וְכוּ', וּבְאֲמַת זֶה בָּא מְקַנְאָה שְׁמִקְנָאוֹת אֶת
 הַבַּת שְׁלֶהֵן שֶׁהוֹלְכֵת לְהִתְחַתֵּן וְיִהְיֶה לָּהּ חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲמִים
 וּמְאֻשְׁרִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל פִּי רַב כָּל אֵלוֹ הָאֲמָהוֹת שְׁמוֹנְעוֹת אֶת
 בְּנוֹתֵיהֶן מִלְּהִתְחַתֵּן זֶה רַק בָּא מְקַנְאָה וְכוּ', שְׁלָה לֹא הִיְתָה חַיִּים
 מְאֻשְׁרִים עִם בַּעֲלָהּ וְכוּ', וְלָכֵן הִיא מְקַנְאָה בְּבַתָּה וְהִיא עוֹשֶׂה כָּל
 מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְמָנוּעַ וּלְעַכֵּב אֶת הַבַּת מִלְּהִתְחַתֵּן וְכוּ', וְאִם
 הִיָּה לְבַת קָצַת שְׁכָל לֹא לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל אֲמָא שְׁלָה, הִיְתָה הַכִּי
 מְאֻשְׁרַת, אָבֵל לְצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ נָשִׁים שְׁיֵשׁ לָהֵן הַשְּׁפָעָה שְׁלִילִית
 עַל בְּנוֹתֵיהֶן, וּמְמַלְאוֹת לָהֵן אֶת הָרֵאשׁ נֶגֶד הַבְּחוּר שֶׁהִיא רוֹצֶה

לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', וּמִשְׁפִּיעַ עָלֶיהָ לְרַעַה וְכוּ', וְזוֹ הַמְצִיאוֹת הַמְרָה מֵהַ
שְׁקוּרָה שֵׁישׁ נָשִׁים שֶׁפְּשׁוּט עוֹשׂוֹת שְׁטִיפַת מִחַ לְבַתָּן וְכוּ', הָעֶקֶר
שֶׁלֹּא תִתְחַתֵּן, וְהַבַּת הִיא תְּמִימָה וְחוֹשֶׁבֶת שֶׁהָאִמָּא רוֹצֶה אֶת
הַטּוֹב שְׁלֶה וְכוּ', וּבְאִמַּת יֵשׁ כָּאֵן קִנְיָה וְיֵשׁ כָּאֵן שְׁנֵאָה וְכוּ' וְכוּ',
שֶׁהִיא מְקַנְיָא וְשׁוֹנֵאֵת אֶת הַבַּת, כִּי אִמָּא שְׁאוּהֶבֶת אֶת בַּתָּהּ,
מִשְׁתַּדֶּלֶת מְאֹד שֶׁהִיא תִתְחַתֵּן, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ע"ו). אִיזְהוּ רְשָׁע עָרוֹם? זֶה הַמְשָׁהָה בַּתּוֹ
בּוֹגְרַת, וּפְרַשׁ רַש"י שֶׁמְשָׁהָה אוֹתָהּ בְּשִׁבִיל מְלֶאכָה, עֵינַי שָׁם, הֵינּוּ
שֶׁלֹּא רוֹצֶה לְחַתֵּן אֶת הַבַּת שְׁלוֹ כִּי הוּא רוֹצֶה אוֹתָהּ לְעַבּוּדָה, זֶה
נִקְרָא רְשָׁע, הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שְׂאֵבָא מְחִיב לְהַשִּׂיא אֶת בְּנוֹתָיו, וְכֵן
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קי"ג). בַּתָּךְ בְּגָרָה שֶׁחָרַר עֲבָדְךָ וְתָן
לָהּ;

כִּי עַל בְּנוֹת צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלָּלוּ,
וְלֹא בַחֲנָם שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן
ה') וְיִשְׁמְרֶךָ בְּבָנוֹת שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה, וְאָמְרוּ (סְנֵהֲדָרִין ק:) בַּת
לְאָבִיָּה מִטְּמֵנֶת שְׂוָא, מִפְּחָדָה לֹא יִישָׁן בְּלִילָהּ, בְּקִטְנוּתָהּ - שְׂמָא
תִתְפַּתָּהּ, בְּנַעֲרוּתָהּ - שְׂמָא תִזְנָהּ, בְּגָרָה - שְׂמָא לֹא תִנְשָׂא, נִשְׂאֵת
- שְׂמָא לֹא יִהְיוּ לָהּ בָּנִים;

וְלָכֵן כָּל אִמָּא שְׂמוֹנֵעַת אֶת בַּתָּהּ מִלְּהִתְחַתֵּן זֶה כָּאֵן רַק מִחַמַּת
קִנְיָה שֶׁהִיא מְקַנְיָה שְׁלֵבַת יִהְיֶה אֲשֶׁר יוֹתֵר מִמֶּנָּה, וְכֵן אִבָּא שֶׁלֹּא
רוֹצֶה לְחַתֵּן אֶת הַבַּת שְׁלוֹ הוּא פְּשׁוּט מְנַצֵּל אוֹתָהּ וְאֶת הַכֶּסֶף

שְׁהִיא מְרוֹיחָה בְּעִבּוּדָה שְׁלָה, הוּא לֹקֵחַ אֶת זֶה בְּשָׁבִילוֹ, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תְּרָגִילִים שֶׁבָּתוֹ לֹא תִתְחַתֵּן וְכוּ' וְכוּ'.

אָבֵל לָךְ אָנִי אוֹמֵר מֵה אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת כָּל כֶּף שָׁבוּר, עַד כִּדֵי כֶּף שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ עִם מַחְשָׁבוֹת לְהִתְאַבֵּד וְכוּ', הָאִם בְּשָׁבִיל אֵיזָה יְלָדָה שְׂרָצִית לְהִתְחַתֵּן אַתָּה וּמִנְעוּ אֶת זֶה מִמֶּךָ וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לִפּוֹל בְּדַכְאוֹן וְלַחֲשֹׁב שֶׁזֶה סוּף הָעוֹלָם וְאֵין לָךְ עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִתְאַבֵּד? אֵיפֹה הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שְׁלָךְ? וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לִרְאוֹת רַק לְהִתְחַזֵּק, וּבּוֹדְאֵי כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּה אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְאֲצִל כָּל קְבָרֵי צְדִיקִים נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק חֲפָה בְּסִבְלָנוֹת וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קֵלֵט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּגִידִי לְבַעֲלֶךָ שְׂאֵנִי נִגַּד בְּסִטּוֹת וְכוּ', אִם רוֹצִים לְהַפְיֵץ, כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ פְּתוּחַ לְפָנֵינוּ וְכוּ', אַתֶּם סֵךְ הַכֹּל בְּשָׁנָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל

הַנְּשׂוֹאִין, הֵכִי טוֹב שֶׁבַעֲלֶךָ יִכְנַס בְּכוֹלֵל וְיִלְמַד הַלְכוֹת נְדָה, שְׁזָה מֵהַהֲלָכוֹת הֵכִי חֲמוּרוֹת, וְאוֹי וְאַבּוּי אִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה וְנִכְשָׁלִים בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁחֵיבִים עַל זֶה מִיָּתָה, כִּי עוֹן נְדָה זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁסָּפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת י"ג). תְּנִי דְבֵי אֱלֹהֵיךָ מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה, וְשָׁמַשׁ תַּלְמִידי חֲכָמִים הִרְבֵּה, וּמֵת בַּחֲצֵי יָמָיו. וְהִיָּתָה אֲשֶׁתּוֹ נוֹטֶלֶת תַּפְּלִיו וּמְחַזְרָתָם בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרָה לָהֶם, כְּתִיב בְּתוֹרָה (דְּבָרִים ל') "כִּי הוּא חֲיִיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ" בַּעֲלֵי שְׁשָׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה, וְשָׁמַשׁ תַּלְמִידי חֲכָמִים הִרְבֵּה מִפְּנֵי מַה מֵת בַּחֲצֵי יָמָיו? וְלֹא הָיָה אָדָם מְחַזְרָה דְּבָר. פֶּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָה וְהִיָּתָה מְסִיחָה כָּל אוֹתוֹ מְאַרְעֵ. וְאָמַרְתִּי לָהּ בִּתִּי, בִּימֵי גְדוּתְךָ מַה הוּא אֶצְלֶךָ? אָמְרָה לִי חֵס וְשְׁלוֹם, אֶפִּילוֹ בְּאֶצְבַּע קִטְנָה לֹא נִגַּע בִּי. בִּימֵי לְבוּנֶיךָ מַה אֶצְלֶךָ? אָכַל עֲמִי, וְשָׁתָה עֲמִי, וַיִּשֶׁן עֲמִי בְּקְרוֹב בְּשָׁר, וְלֹא עָלְתָה דַעְתּוֹ עַל דְּבָר אַחֵר. וְאָמַרְתִּי לָהּ בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁהִרְגוּ, שְׁלֵא נִשָּׂא פָּנִים לְתוֹרָה, שֶׁהִרִי אָמְרָה תוֹרָה (וַיִּקְרָא י"א) "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב" וְאָמְרוּ בְּזֵהָר (שְׁמוֹת ג'): שְׁעוּוֹן אֲסוּר נְדָה דוֹחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָעוֹלָם, וְגוֹרֵם לִיְדֵי רַעוּת רַבּוֹת שֶׁיִּבּוֹאוּ בְּעוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם צוֹעֲקִים וְלֹא שׁוֹמְעִים אֶת קוֹלָם, מֵאֵן דְּשָׁכִיב בְּנְדָה, בְּגִין דְּלִית מְסַאֲבוּ תַקִּיף בְּעֵלְמָא בַר מְסַאֲבוּ דְנְדָה. מְסַאֲבוּ דְנְדָה קִשְׂיָא מְכַל מְסַאֲבוּ דְעֵלְמָא, אֲסַתָּאב אִיהוּ, וְכָל דְּמִתְקַרְבִּין בְּהַדִּיהָ יִסְתַּאֲבוֹן עִמֶּיהָ, כְּכָל אֲתָר דְּאֲזִלִּין אֲתַדְחִיָּיא שְׂכִינְתָא מִן קַמִּיהוּ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְגָרִים מְרַעִין בִּישִׁין עַל גְּרַמִּיהָ, וְעַל הַהוּא זֶרְעָא דִּיּוֹלִיד, דְּכִיּוֹן דִּיקְרַב בַּר נֶשׁ לְגַבֵּי נְדָה, הַהוּא מְסַאֲבוּ דְלִיג עֲלוּי, וַיִּשְׁתַּאֲר כְּכָל

שְׁיִיפִין דִּילִיָּה, זָרְעָא דִּיולִיד בְּהֵהוּא שְׁעָתָא, מְשַׁכֵּין עֲלוּי רוּחַ מְסָאָבו. וְכֹל יוֹמוּי יְהֵא בְּמְסָאָבו, דְּהָא בְּנִינָא וְיִסוּדָא דִּילִיָּה אִיהוּ בְּמְסָאָבו רַב וְתַקִּיף מְכַל מְסָאָבָא דְעֲלָמָא, דְּמִיד דְּקָרִיב פֵּר נֶשׁ לְגַבֵּי נְדָה, הֵהוּא מְסָאָבו דְּלִיג עֲלוּי, דְּכַתִּיב, (וַיִּקְרָא ט"ו) וַתְּהִי נְדָתָה עֲלוּי. "[מִי שֶׁשׁוֹכֵב עִם נְדָה צָרִיף לְדַעַת שְׂאִין טְמֵאָה יוֹתֵר חֲזָקָה בְּעוֹלָם מְטֵמְאָת הַנְּדָה, וְטֵמְאָת הַנְּדָה קָשָׁה מְכַל הַטְּמֵאוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם, הוּא נְטֵמָא וְכֹל מִי שֶׁמִּתְקָרְבִים אֵלָיו נְטֵמָאִים עִמוֹ, וְכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ נְדָחָה הַשְּׁכִינָה מִפְּנֵיו, וְלֹא עוֹד אֶלָּא גוֹרֵם צָרוֹת רְעוֹת רַבּוֹת עַל עֲצָמוֹ וְעַל אוֹתוֹ זָרַע שְׁיולִיד, שְׁפִינּוֹן שְׁיִקְרַב אָדָם לְנְדָה אוֹתָהּ טְמֵאָה קוֹפְצָת עֲלוּי וְנִשְׁאַרְת בְּכֹל אֵיבָרָיו, אוֹתוֹ זָרַע שְׁיולִיד בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מוֹשְׁכִים עֲלוּי רוּחַ הַטְּמֵאָה, וּבְכֹל יָמָיו יִהְיֶה בְּטֵמְאָה, שְׁהָרֵי הַבְּנִין וְהַיִּסוּד שְׁלוֹ הוּא בְּטֵמְאָה רַבָּה, וְיוֹתֵר חֲזָקָה מְכַל הַטְּמֵאוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם, שְׁתַּכְּף מִיד שְׂאָדָם קָרִיב אֶל נְדָה אוֹתָהּ טְמֵאָה קוֹפְצָת עֲלוּי, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (וַיִּקְרָא ט"ו כ"ד) וַתְּהִי נְדָתָה עֲלוּי"].

וְלִכְן אַבְרָךְ בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה מְכָרַח לְלַמַּד הַלְכוֹת נְדָה, וְכֵן צָרִיף לְלַמַּד עִם אֲשֶׁתּוֹ בְּקִצּוֹרֵי דִינִים שֶׁל טְהוֹרַת הַמְּשַׁפְּחָה, כִּי זֶה חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, וּבְמְקוֹם לְהִסְתּוֹבֵב עַל הָרְחוּבוֹת וְלְהַפִּיץ אֲזִי בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה עַל הָאֲבָרָךְ לְלַמַּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוֹ, וְאֵל יִקַּל בְּזָה כָּלֵל, כִּי כָּל הַמְּקַל בְּזָה מְקַל בְּחֵייו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּרָאֵי אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְבַעֲלָךְ, כְּדִי שִׁיכְנֶס תְּכַף וּמִיד לְכוֹלֵל, וְיִלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת הַחֲמוֹרוֹת

הָאֱלוֹ, וּבִפְרָט שְׁיֵשׁ לָכֶם לְעַת אַתָּה בְּמַה לְחַיּוֹת, וְלִכֵּן אִם לֹא לומְדִים עֲכָשׁוּ אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלּוּ מִתִּי יִלְמַד? וְרוֹאִים שְׂאֲבָרְכִים לֹקְחִים אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁקּוֹרֶה לָהֶם אָסוֹן אֲזִי מוֹרְטִים אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשֶׁם וְכוּ', וּבּוֹכִים וּמְבַכִּים שְׁמַיִם וְאָרֶץ, וְהֵם מְלֵאִים טַעֲנוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמָה מְגִיעַ לָהֶם, בְּשַׁעַה שֶׁהֵם לֹא יוֹדְעִים שְׁעוֹן אָסוֹר נִדָּה חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, וּמְקַבְּלִים עַל זֶה אֶת הָעֲנֵשׁ תַּכְּף וּמִיד.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִכַּנֵּס בְּכֶם הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ וְתִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קמ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיָדַי אֶת צְרִיכָה לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם כְּדֵי לְמַצּוֹא אֶת בֶּן זִוְגָךְ וְכוּ', וְהַעֲקֹר הוּא תְּפִלָּה לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְצִיֵּת אֶת הַצְּדִיק שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פ"ט) שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדִכָן הַמְּשַׁדֵּךְ אֶת כָּל הַשְּׂדוּכִים, וְיִדוּעַ

שֶׁהַצְדִּיק מְעוֹרָר מֵהַשְּׁנָה וּמְחִזֵּק לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן, וְתִתְפַּלְלִי בְּכָל יוֹם עַל מְצִיאת בֶּן זֹוגֶךָ, וְתִרְאֵי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה אֶתְךָ נָסִים וְנִפְלְאוֹת, וּמִי יִתֵּן שֶׁתֵּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּעָמִים.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוֹס וְחָמֵל עָלַי וְזַכְּנִי לְמִצּוֹא אֶת בֶּן זֹוגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי מוֹכְנָה כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, אִךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְּיִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זֹוגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמִיחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִיחָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֶת עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהַר תְּקוּנָה י"ד) עִם כָּל דָּא דְחָזַר בְּתִשׁוּבָה, חָזַר וַיְהִיבְנָא לִיה בַּת זֹוגִיָּה, וְהִנְנִי שְׂבָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זֹוגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלִגְרָם לְךָ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאַזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנִעְמִימִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלַח.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קמא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ, הַבְּעֵיָה הַזֶּה יֵשׁ כַּמְעַט בְּכֹל זֹגַ צְעִיר שֶׁהַחֲמוֹת
מִתְעַרְבֶת בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאִין וּמְמַרְמֶרֶת אֶת חַיֵּי כְּלָתָהּ וְכוּ', וּמִשְׁפִּילָה
וּמְקַלְלָת אוֹתָהּ וְכוּ', וְכֹל זֶה בָּא מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְכֵן
הוּא לְהַפְּךָ יֵשׁ חֲמוֹת שֶׁמְקַלְלָת אֶת הַחֲתָן שְׁלָה עִם כָּל מִינֵי קְלָלוֹת
וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדֵי לְהַפְּרִיד אֶת בִּתָּהּ מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְזֶה בָּא מִקְטְנוֹת
הַדַּעַת שֵׁיִשׁ בְּנָשִׁים שְׂרוּצִים לְשַׁבֵּר אֶת חַיֵּי הַנִּשְׂוֹאִין שֶׁל יְלָדֵיהֶם
וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַסְתֵּדֵר
לְבַד, כִּי תְמִיד הַחֲמוֹת מִתְעַרְבֶת בֵּין הַזֹּג, פְּעַם זֶה הָאֲמָא שְׁלָה,
וּפְעַם זֶה הָאֲמָא שְׁלוֹ, וְיִדוּעַ שְׁכָלָה וְחֲמוֹתָהּ אֵף פְּעַם לֹא יִשְׁתַּוּוּ
בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, וְזֶה בָּא לָהֶם מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַדַּעַת וְקִטְנוֹת
הַשֶּׁכֶל וְכוּ' וְכוּ', עַל פִּי רַב הָאֲמָא שֶׁל הַחֲתָן נִכְנַס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ
הַכֶּלֶה גְּנֹבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָהּ וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדֵתִי אוֹתוֹ וְכוּ', גִּדְלָתִי
אוֹתוֹ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּאָה בַּחוּרָה צְעִירָה וְגוֹנֵבֶת לִי אֶת הַבֵּן וְכוּ', אוֹ
לְהַפְּךָ הָאֲמָא שֶׁל הַכֶּלֶה נִכְנַס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַחֲתָן גְּנֹב אֶת הַבֵּת
שְׁלָהּ וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדֵתִי אוֹתָהּ וְכוּ', גִּדְלָתִי אוֹתָהּ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּא
בַּחוּר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֶת הַבֵּת וְכוּ', אֲשֶׁר כְּמוֹכֵן זֶה בָּא מִקְטְנוֹת

וְחִסְרוֹן הַדַּעַת שֵׁישׁ בְּנָשִׁים וְכוּ', וְכֵן הֵטְבַע הָרַע שָׂאֵי אֶפְשָׁר לְשָׁנוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן זֹג צְרִיכִים לְהִיּוֹת פְּקָחִים כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, לֹא לְעָרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּעֶסֶק נִשְׂוֹאִיהֶם וְכוּ', כִּי הֵם רַק יִסְבְּלוּ מִזֶּה, הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְאַהֲבֵ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלְדַאֵג מְאֹד שֶׁלֹּא יִתְעָרְבוּ הַהוֹרִים בֵּין הַנִּשְׂוֹאִיִן, וְזֶה נִשְׂוֹאִיִן מְצַלְחִים.

וְלִכֵּן בְּמַצַּב שְׁלֵף הֵיִיטִי מִיַּעַץ לָךְ תִּרְאִי לְהַשְׁלִים עִם חֲמוּתְךָ וְכוּ', כִּי לֹא כְּדֹאֵי לְהִיּוֹת צוֹדֵקָת, תִּהְיִי חֲכָמָה וְכוּ', וְעַל יָדֶי זֶה יִחְזוֹר הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵף בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ', כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכֻלָּה וְחֲמוּתָהּ אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁתַּוּוּ, וְזֶה טֵבַע רַע שֶׁנִּכְנַס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חֲמוּת כְּאֵלוֹ הַכֻּלָּה גְּנֵבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָהּ וְכוּ', וְאִם הַכֻּלָּה פִּיקַחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוֹם דְּבָר לְחַמָּה וְכוּ', עַל יָדֶי זֶה תִּמְיֵד יִשְׁרָה הַשְּׁלוֹם בֵּינָה לְבֵין בְּעֻלָּה וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֹאת הָאֲמָא שְׁלוֹ וְכוּאֵב לוֹ אִם אֶת תְּדַבְרִי עָלֶיהָ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיִי פִיקַחִית וְאֵל תְּדַבְרִי לְפָנַי בְּעֻלְךָ נִגְדַת הָאֲמָא שְׁלוֹ וְכוּ', תִּשְׁחַקִּי אֶת הַמְּשַׁחֵק וְכוּ', וְכֵן הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֶת מְבִינָה אֵל מִזֶּה אֲנִי מִתְכַּוֵּן. וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קמב

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ג' סִיּוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּתְנָה שְׁנַתְּנָן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹשָׁה יְלָדִים חֲמוּדִים, וְלְשִׁמַּח עִם בְּעֵלְךָ שְׁנַתְּנָן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַל נִפְלָא, וְלִכְּן תִּרְאִי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח עַל נַעַם חֵלְקֶךָ, וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְצֶה לְתַת לְךָ עוֹד יְלָדִים אֲזִי יִהְיֶה כֶּךָ, הָעֵקֶר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְלֹא לְמַרְמֵר לְעַצְמוֹ אֶת הַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָהֶם מַתְּנָה אֲשֶׁה טוֹבָה, וְכֵן בְּעַל טוֹב, וְכֵן יְלָדִים חֲמוּדִים, וּמַתַּחַת לְאֲדָמָה הֵם מְחַפְּשִׁים בְּעִוּוֹת וְכוּ', וּמְמַרְרִים לְעַצְמָם אֶת הַחַיִּים בַּחֲנָם עַל לֹא דְבַר, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פְּרָק ד') אֵיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׁמִיחַ בְּחֵלְקוֹ, זֶה עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁאָדָם שְׁמִיחַ עִם מַה שֵׁיֵשׁ לוֹ, וְעַל פִּי רַב אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁאָדָם אֶף פְּעַם לֹא שְׁמִיחַ עִם מַה שֵׁיֵשׁ לוֹ תָּמִיד הוּא מְסַתְּכַל עַל הַחֲצִי כּוֹס הַרִיקָה וְכוּ', בְּשַׁעַת הַכּוֹס שֶׁלְךָ מְלֹאָה אֲזִי לְמַה אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וְלִשְׁאֹל שְׁאֵלוֹת אֵיפֹה הִישׁוּעוֹת שֶׁבְּעֵלִי הִיָּקֵר מִבֵּיא מְאוּמָן אַחֲרֵי שֶׁשְׁלַחְתִּי אוֹתוֹ לְשֵׁם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה וְכוּ'.

לְדַעְתִּי הַשְּׁאֵלָה הַזֹּאת שְׁאֵלָה טְפֹשִׁית, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל נְתַרְפֵּאת מְכַל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים הָרַעִים שֶׁהֵבִיאוּ לְךָ חֲרָדוֹת וּפְחָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֵלוֹ הִישׁוּעוֹת וְהַצְּלָחוֹת שֶׁהֵבִיא בְּעֵלְךָ מְאוּמָן, וְלִכְּן תִּרְאִי

לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מְשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם תִּשְׁמַחֵי עִם הַטּוֹב שְׂיִישׁ לָךְ, אַזִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ לָךְ עוֹד טוֹב, כִּי הִרְגַע שְׁעוֹסָקִים בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הָעֶבֶר, אַזִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְשִׁיךְ עוֹד יְשׁוּעוֹת עַל לְהַבָּא, וְלִכְן בְּמִקּוֹם לְהִתְלוֹנֵן וְכוּ', וְלִבְכוֹת וְכוּ', וְלַחֲיוֹת חַיִּי לַחֵץ וְצַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ וְכוּ', וְשִׂיחָה לָךְ טְעֵנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', רְאֵי לְשִׂמְחָה וְלִרְקָד עַל הַמִּתְנַוֹת שְׁנַתְּךָ לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּרִיאוֹת, וּבְעַל נֶפְלֵא, וְשִׁלְשָׁה יְלָדִים חֲמוּדִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׂיחָה לָךְ שְׂכָל לְהַפִּיר בְּטוֹב שְׁעוֹשָׁה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קמג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

צְדִיקִים קְדוֹשִׁים לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת 'הַשְׁכָּחָה' לְטוֹבַת נַשְׁמָתָם, כִּי הֵם עוֹלָיִם מְעֻלָּה מְעֻלָּה שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׂגָה בְּמַעֲלָתָם וּמְדַרְגָתָם שְׁעוֹלִים בְּכָל פְּעַם מְעוֹלָם אֵל עוֹלָם, וּמִתְעַנְּגִים בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים מְסֻרוּ אֶת נַפְשָׁם כָּל יוֹם וְכָל שְׁעָה וְכָל רִגַע בְּשִׁבְלֵי יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל יוֹם בְּכוּ

וְהַתְחַנְּנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיִזְכּוּ לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר וַיְהוּדֵי אֲמַתִּי וְכוּ'
 וְכוּ', עַל אִף שְׂכֹבֵר זָכוּ לְמָה שְׂזָכוּ אִף עַל פִּי כֵן כָּל יוֹם וַיּוֹם וְכָל
 שְׁעָה וְשְׁעָה הַתְּחִילוּ מִחֻדָּשׁ כְּאֵלוֹ שְׂעֲדִין לֹא הַתְּחִילוּ, וְכִּי יִגְעוּ
 וְטָרְחוּ יָמִים וְשָׁנִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, עַד שְׂזָכוּ לְהִגִּיעַ אֶל מָה שְׂזָכוּ
 וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁיו בְּכָל שָׁנָה בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שְׂלָהֶם הֵם עוֹלָיִם
 וּמִתְעַלִּים מֵעוֹלָם לְעוֹלָם, גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ וְכוּ' שְׂאִין לְקַטְנֵי עֲרָךְ
 כְּמוֹנוֹ הַשְּׂגָה בְּזָה, וְלִכֵּן הֵם לֹא צְרִיכִים אֶת ה'הַשְּׂכָבָה' שְׂלָנוּ, אֲלֵא
 מָה? אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שְׂלָהֶם קְבֻלוֹת
 טוֹבוֹת, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂבִזְכוֹת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שְׂהִיוֹם
 יוֹם הַהִלּוּלָא שְׂלוֹ, שְׂנִזְכָּה גַם כֵּן לְהַתְּעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה הָעֲמֻקָּה
 שְׂאֲנַחְנוּ יְשָׁנִים בָּהּ, וְנַחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׂלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּזְכוֹת
 הַצְּדִיק הַזֶּה, וְכֹדָאֵי לְהַדְּלִיק נֵר לְזִכְרֵנוּ נִשְׁמַתָּם, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרַךְ שְׂגַם אֲנִי אִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּמוֹ הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְזֶה גּוֹרֵם
 נַחַת רוּחַ לְהַצְּדִיק שֶׁהוּא כָּבֵד בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, כִּי אִם נִשְׁמָה
 פְּחוּתָה שְׂנִמְצָאת עֲדִין בְּזָה הָעוֹלָם הַמָּלֵא נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים
 וְכוּ' וְעֲדִין עוֹבְרִים מֵהַשְּׂעוֹבְרִים וְכוּ', וּבְזְכוֹת זֶה הַצְּדִיק זוֹכִים
 לְהַתְּחַזֵּק, זֶה גּוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָמוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים, וְגוֹרֵם לָהֶם שְׂיַעֲלוּ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר לְמַעַלָּה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל
 יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ יְשׁוּעָה עַל הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת, וְהַצְּדִיק מְלַמֵּד זְכוֹת עֲלִיוֹ
 בְּשָׂמִים.

יְעוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנִזְכָּה תָּמִיד לְהַתְּעַפֵּר בְּעַפְּרֵנוּ רַגְלֵם
 שְׂל הַצְּדִיקִים, שְׂעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ גַּם עֲלֵינוּ הַתְּעוֹרְרוֹת עֲצוּמָה
 בְּלִהַתְּחַזֵּק לִילָךְ בְּדַרְכָּם, עַד שְׂנִזְכָּה לְהַכְּלִל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קמד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן א') שֶׁהַיֵּצֵר הָרַע מְתַלְבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, הֵינּוּ יְדוּעֵ שְׁהִיּוֹם יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֵלְקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם מִבְּרֵ יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשֵׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט, אוֹ אִיפֵד, אוֹ בְּלִקְבְּרֵי אוֹ סִמְרֵטפּוֹן וְכוּ', שְׂבֻזָּה יְכוּלִים לְרְאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעֲוֵב עֲרוֹם וְזָהוּם, וּמְאֲמֵלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שְׂמִסְתְּכָלִים בְּהַזְבֵּל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה וְכוּ', נִדְבַק בּוֹ כָּל הַזֶּהמָא שֶׁל הָעֲרוֹם וְהַתַּעֲוֵב וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁנַּעֲשִׂים מְכוֹרִים לְזָה וְקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְצִיאַת מְזָה, כִּי זֶה בְּדִיּוּק כְּמוֹ שְׂאֲחָד מְכוֹר לְסַמִּים וְכוּ', אוֹ אֲחָד מְכוֹר לְשִׁתִּית אֶלְכוֹהוֹל וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שֵׁישׁ לוֹ מַחְשֵׁב הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט אוֹ שְׂאֵר כְּלֵי מִשְׁחִית שִׁיכוּלִים לְרְאוֹת בְּזָה כָּל מִינֵי עֲרוֹם וְזָהוּם וְכוּ' וְכוּ', אָדָם נַעֲשֶׂה מְכוֹר לְזָה וְקָשָׁה לוֹ לְצִיאַת מְזָה וְכוּ', וְזֶה שׁוֹרֵף לוֹ אֶת כָּל הַמֶּחַ וּבּוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאוּוֹת רְעוֹת, וְהֵרָאֵשׁ וְהַמֶּחַ שֶׁלוֹ נַעֲשִׂים מְטֻמְטָמִים לְגַמְרֵי מְרַב הַנְּאוּף

והלכלוך שֶׁמִּסְתַּכְּלִים בָּזֶה, וְהֵלֵב מִתְעַקֵּם בְּעִקְמוּמֵיּוֹת עַד שֶׁנִּכְנָס בּוֹ סִפְקוֹת בְּאִמּוּנָה, וְנִעְקָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן הֶעֱקָר רָאִי לְזֶרֶק מֵהַבֵּית אֶת הַמַּחְשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט אוֹ אֵיפֵד אוֹ בְּלֻקְבְּרִי אוֹ סִמְרֵטפּוֹן וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מֵה). אֵינן יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמָה שֶׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵינן חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינן לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרֵם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתִים נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה הַתַּחֲלִילוֹ לְהַתְּכַתֵּב דֶּרֶךְ הַפֵּיִסְבוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכִּף נִפְלוּ בַּפֶּחַ, וְלִבְסוּף אוֹ הִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדָבַר זֶה מְאֹד מְאֹד מִצּוּי בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁפַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁזְבוֹן, וְלִכֵּן אָסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיחָיָה בְּבֵית מַחְשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֵלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לִישׁזְבוֹן, וּמָה גַם שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד אוֹ יִלְדָה שְׁלוֹקָחִים כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה בַּתּוֹךְ יְדִיהֶם וְכוּ', הֵם כְּבָר נּוֹפְלִים בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְבַעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

וּמָה עֲשֵׂה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁהַתַּחֲלִיל לְהַלְבִּישׁ אֶת עַצְמוֹ בְּמַצּוֹת, כְּאִלוֹ זֶה מַצְוָה מְאֹד גְּדוֹלָה לְשִׁמוּעַ הַרְצָאוֹת שֶׁל רַבָּנִים גְּדוֹלִים וּמְפָרְסָמִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מִתִּירִים לְעַצְמָם לְהַחֲזִיק

אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁפֶּתְאֵם גּוֹלְשִׁים בְּזָבֵל וְלִכְלוּד, וְלִכְן הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהוּא הַשָּׁטָן מְלַבֵּישׁ אֶת עַצְמוֹ בַּמִּצְוֹת כְּאִלוֹ זֶה מִצְוָה לִשְׁמוֹעַ דְּרָךְ הָאֵינְטֵרְנֵט הַרְצָאוֹת שֶׁל רִבְנִים גְּדוֹלִים וּמְפָרְסָמִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִבְסוֹף גּוֹלְשִׁים חֲזָרָה בַּהֲזָבֵל וְהַלְכְלוּד שֶׁהֵיוּ מְכוּרִים אֶל זֶה עַד הַיּוֹם, וְלִכְן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ לְהוֹצִיא אֶת הַזָּבֵל וְהַזְהָמָא מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר בְּקִלוֹת בֵּיתוֹ, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי הַמּוֹן בְּתֵים נִשְׁבְּרוּ מֵהַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, יַעֲזֹר הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה לְבַעַר אֶת הַטְּמָאָה הַזֶּה מִבֵּיתֵינוּ, וְאִזּוֹ הַשְׂכִּינָה יִשְׁרָה בְּתוֹכֵנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קִמָּה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה וְנִסְיוֹן, אִם הוּא רוֹצֵה הוּא יִכּוֹל לְהִיּוֹת הַצְדִּיק הַכִּי גְּדוֹל, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם אֵינּוּ רוֹצֵה אֲזִי יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּדִיּוּק הַהֶפֶךְ, כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּמִשְׁךְ הַדּוֹרוֹת, הֵיוּ צְדִיקִים שֶׁהֵאִירוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַחֲזִירוּ אֶלְפִים וּרְבֻבוֹת בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְלְהֶפֶךְ הָיוּ רָשָׁעִים

אַרוּרִים שֶׁחֲשִׁיכוּ אֶת הָעוֹלָם עִם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהַכְּשִׁילוּ
 אֲלֵפִים וּרְכָבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְעָקְרוּ מֵהֶם אֶת
 הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', וְלָכֵן הִבְחִינָה בְיַדֵּי הָאָדָם, לֹא אֲכַפֵּת מִתִּי
 שְׁנוּלָד וְאִיךָ שְׁנוּלָד וְכוּ' וְכוּ', כֹּל אָדָם יְכוֹל לִהְיוֹת צָדִיק גָּדוֹל
 מְאֹד מְאֹד, אִם רַק יִרְצֶה בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים, וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְהַתְּעַלּוֹת
 בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי חֲזָק הָרִצּוֹן שְׁיֵשׁ בוֹ, וְלָכֵן אֲסוּר
 לִדְבַר אֲנִי נוֹלְדָתִי בְיוֹם כְּפּוֹר וְכוּ', אוֹ נוֹלְדָתִי אֲצֵל הוֹרִים אֱלוֹ וְכוּ',
 הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָרִצּוֹן שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, אִם הוּא חֲזָק בְּרִצּוֹן אֲמִיץ
 לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלֹאֲהַכְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי יְכוֹל לְזַכּוֹת
 לְדַבְּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, רַק שְׁלֹא יַעֲצֹר אֶת הָרִצּוֹן כְּרִגַע וְכוּ' וְכוּ'.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׁיַעֲבֹר עָלָיו כֹּל מִיָּנִי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
 שְׁיִנְסוּ אוֹתוֹ בְּכֹל מִיָּנִי נְסִיוֹנוֹת לְרֵאוֹת אֶל מִי יִבְרַח וְכוּ', וְאִם
 יִחְזִיק מֵעַמָּד אֵין דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִגִּיעַ אֵלָיו, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי
 מִדַּת הָרִצּוֹן שְׁיֵשׁ לְאָדָם לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁיִהְיֶה לָּךְ רִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לִהְיוֹת אִישׁ
 כָּשֵׁר, וְעַל יָדֵי יִגִּיעוֹת וּטְרָחוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, תִּזְכֶּה גַם אֶתָּה לְהַתְּעַלּוֹת בְּמִדְרַגַּת הַצְּדִיקִים, וְנִשְׁמַע
 וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ יְדִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן ל"ב) יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְכַנִּיסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וַיֵּשׁ שְׁבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת עַל הָאֲמוּנָה מִחֲמַת שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרָאוּי. וַיֵּשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשִׂיהֶם הָרָעִים שֶׁעָשׂוּ בְּעֶצְמָם כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאֲמוּנָה, וְלִזֶּה צְרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר, שְׁמִי שְׂיֵשׁ לוֹ חֲקִירוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת אֵלּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם רְאוּי לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נוֹלְד בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּזֶה אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלּוֹ שְׁבָא לְזֶה שְׂיִבּוֹאוּ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּנִגְד אֲמוּנָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה " וַיִּמְלֵא כְבוֹד הוֹי"ה אֶת כָּל הָאָרֶץ " (בַּמִּדְבָּר י"ד כ"א) כִּי (יִשְׁעִיָּה ו' ג') "מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעָלְיוּ בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְגַרְשׁוֹ וּלְעַקְרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מֵאֱלֻקִּים חַיִּים אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה שָׁמוֹ. וְאֵין צְרִיךְ לְבָאֵר גְּדֵל הַבּוֹשָׁה שְׂרָאוּי שְׂיִהְיֶה לוֹ כְּשְׁבָאִים עָלְיוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֲקִירוֹת וְהַמִּחֲשָׁבוֹת הַנ"ל.

וּבְאֲמַת אֲמוּנָה הוּא עֲנִין חֶזֶק מְאֹד וְחַיְיוֹ חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אֲמוּנָה. כִּי כְּשֵׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה אֲפִילוֹ כְּשְׁבָאִים עָלְיוֹ יְסוּרִים חֵס

וְשָׁלוֹם, אֲזִי יוּכַל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וּלְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהִיסוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבִסוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אָבֵל מִחֻקֵּי שָׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, כְּשָׂבָא עָלָיו אֵיזָה צָרָה אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאֵין לוֹ בְּמָה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ. וְהַמְשָׁכִיל יִבִּין דְּבָרִים אֵלוֹ מֵאֲלִיו וְיִבִּין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר כִּי אֵי אָפְשֶׁר לְבָאֵר הַכֹּל בְּכַתָּב. וְהַכֹּלל שְׁהָעֵקֶר הוּא הָאֲמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת כָּלֵל, וּבִזְהָ יִהְיֶה חֻזֵק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וּלְעוֹלָם לֹא יִמוּט אֲשֶׁרֵי לוֹ.

גַּם זֹאת צָרִיךְ לְדַעַת, שֵׁישׁ נְשֻׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁנוּלְדוֹ בְּכַשְׁרוֹת וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מְעַשְׂיָהֶם שָׂאִין בָּאִים עֲלֵיהֶם כָּלֵל מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ, וְאִפְּלוֹ כְּשִׁמְדֵּדְבָרִים בְּפִנְיָהֶם מְעַנְיָנִים אֵלוֹ לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם כָּלֵל וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כָּלֵל. וְזֶה דוּמָה כְּמוֹ שִׁמְדֵּדְבָרִים מִתְאַוֶּה הִידוּעַ בְּפִנְי סָרִיס שְׁבוּדָאֵי אֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כָּלֵל, כֵּן אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים אֵינָם שׁוֹמְעִים כָּלֵל וְאֵינוֹ נִכְנָס בְּאֲזַנְיָהֶם כָּלֵל עֲנִינֵי חֻקִּירוֹת וּבְלִבּוּלִים;

וְלָכֵן עָלֶיךָ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ וּלְהַתְּוֹדוֹת בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שַׁעָה עַל חֻטְאֶיךָ הַמְרַבִּים שְׁגָרְמוּ לָךְ שֵׁיכְנִס בְּךָ סִפְקוֹת בְּאֲמוּנָה, וְעָלֶיךָ לְדַעַת כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית וּבַפְּרָט בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבַטְלָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן שְׂאֵז תְּמִיד נִכְנָסִים בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת נֶגֶד הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַמְחֻשְׁבוֹת הָאֵלוֹ מְעַנִּים אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַנְוִיִּים גְּדוּלִים מְאֹד, וְלֹא יְכוּל לְהַפְטֵר מֵהֶם, אֲזִי הָעֵצָה

רק להתודות להקדוש ברוך הוא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שפכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם חקוקה על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שפכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם;

וכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח;

ולכן כל מי שידע שחטא בפגם הברית ובפרט בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה עליו לעסק בודוי דברים תמיד, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן צ"ז) הקדוש ברוך הוא נתפס על ידי ודוי ודומה כאלו בנה מזבח והקריב קרבן;

ואמר (ספר המדות אות עצבות סימן כ"ח) מי שאין מתודה על עוונותיו אנחה ודאגות באים עליו; ולכן תתחיל להתודות בכל

יום אליו יתברך, ועל ידי זה יצא העוונות מעצמותיה, ותזכה לאמונה ברורה ומזופכת, עד שתזכה להיות דבוק בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קמז

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ג' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוי להם לבני אדם שאין להם מה לעשות אלא להסית את תלמידיהם על צדיקים גדולים ומכל שפן וכל שפן להסית תלמידים לשרף ולקרע ספרים קדושים, שזה עוון חמור מאד מאד, כי הרגע שמלמדים בחורים לשרף ולקרע ספרים קדושים או לזרק את זה בשרותים רחמנא לישזבן אין עוד עוון יותר חמור מזה, כי מחר הבחורים האלו ישרפו גם חמשים או משניות בלי שום ספק כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', וְלֵכֵן אוי לאלו שבשביל חשבונות פְּרֻטְיִים וְכוּ', או פוליטיקה של הבל יסיתו את תלמידיהם ללכת ולקרע או לשרף ספרים קדושים, או לדור שאלו הם מנהיגיו וכו', יכולים להתנפח וכו', לא צריכים להחזיק כמו הזולת וכו', אֲבָל לְלַכֵּת לְשַׂרְף או לקרוע או להשליך ספרים ודברי תורה בשרותים זה עוון חמור מאד מאד, וכבר אמר מוהרנ"ת ז"ל שמי

שְׁקוּרַע סְפָרִים וּמִשְׁלִיכֶם לְזָבֵל אוֹ לְשִׁירוֹתֵי אָדָם הַזֶּה הָיָה מְכָרָח
לְעִשׂוֹת קוֹדֵם עֲבָרָה חֲמוּרָה גְדוֹלָה, כִּי לֹא יִתְכַן שָׁבֵר יִשְׂרָאֵל
יַעֲשֶׂה דָבָר כְּזֶה, אֲלֵא אִם כֵּן הוּא פָּגוּם מְאֹד בְּעֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת.

מָה אוֹמֵר לָךְ, מוֹבָא בְּשִׁלְחַן עָרוֹף (אוֹרַח חַיִּים סִימָן תר"ו סעיף
ב) אִם מִת אֲשֶׁר חָטָא לוֹ מִבֵּיא עֲשָׂרָה בְּנֵי אָדָם וּמַעֲמִידִם עַל קִבְרוֹ
וְאוֹמֵר חָטָאתִי לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלִפְלוֹנֵי זֶה שְׁחָטָאתִי לוֹ, עֵינֵי שָׁם.
וְלִכֵּן אֵין לָךְ שׁוּם תִּקְנָה אֲלֵא אֶתְּה מְכָרָח לְבֵא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ
עִם עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים וְלִקְבֵּל עַל עֲצֻמָּה נְזִיפָה וְלִבְקֵשׁ לִפְנֵיהֶם מַחִילָה
מִהַצְדִּיק הַזֶּה, וְאִם לֹא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה אֵין לָךְ שׁוּם מַחִילָה,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְפִּיד עַל בְּזוּי תַלְמִיד חֶכֶם, וְעָנוּשׁ יַעֲנֹשׁ
בְּעָנֹשׁ גְּדוֹל, וְלִכֵּן רַק זֶה הַתְּקוּנָה שְׁלָךְ, וּכְנִגְדֵּי שְׁקָרְעַתְּ אֶת הַדְּבָרֵי
תוֹרָה שְׁלוֹ וְכֵן זָרַקְתְּ אֶת זֶה לְזָבֵל וְלְשִׁירוֹתֵי רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן,
עָקַר תְּקוּנָתְךָ מֵהַיּוֹם לְעַסֵּק בְּהַפְצָתָם, וְלִזְכוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
עִם תּוֹרָתוֹ, וְאֵל תִּקַּח אֶת כָּל זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד
מְאֹד מִקְפִּיד עַל בְּזִיוֹן תַלְמִיד חֶכֶם יוֹתֵר מִבְּזִיוֹנוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(תְּנַחֲמָא תוֹלְדוֹת) עַל הַפְּסוּק (מְלָכִים א' י"ג ד') "וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֶת דְּבַר אִישׁ הָאֱלֵקִים אֲשֶׁר קָרָא עַל הַמְּזַבַּח בְּבֵית אֵל וַיִּשְׁלַח
יִרְבְּעָם אֶת יָדוֹ מֵעַל הַמְּזַבַּח לֵאמֹר תִּפְשֶׁהוּ וּתִיבֵשׁ יָדוֹ אֲשֶׁר שְׁלַח
עָלָיו וְלֹא יִכַּל לְהִשְׁיבָה אֵלָיו" כְּשֶׁהָיָה עוֹמֵד וּמִקְטִיר לְעִכוּ"ם לֹא
יִבְשֶׁה יָדוֹ וְכִיּוֹן שֶׁפִּשַׁט אוֹתָהּ כְּנִגְדֵי הַנְּבִיא יִבְשֶׁה, מִכָּאֵן אֶתְּה לְמַד
שְׁחָס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כְּבוֹד אוֹתוֹ צְדִיק יוֹתֵר מִכְּבוֹדוֹ אֲמַר
לוֹ מָה אֶתְּה סְבוּר שְׂיִדְךָ בְּרִשׁוֹתְךָ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲרָה רוּחַ טְהוֹרָה עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׁמְרוּ מְאֹד בְּכַבּוּדָם שֶׁל צְדִיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַמְּבֹזָה תַלְמִידֵי חֲכָמִים וְצְדִיקִים אֵין לוֹ תִּקְנָה וְתִרְוָפָה, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קִיט:) אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם אֲלָא בְּשִׁבְלִי שְׁבֻזִי בַּהּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים שְׁנֹאֲמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' ל"ו ט"ז) "וַיְהִי מִלְּעֵבִים בְּמִלְאֲכֵי הָאֱלֹקִים וּבִזְזִים דְּבָרָיו וּמִתְעַתְעִים בְּנִבְאָיו עַד עֲלוֹת חֲמַת ה' בְּעַמּוֹ עַד לֹאִין מְרַפָּא" מֵאֵי 'עַד לֹאִין מְרַפָּא' אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמְּבֹזָה תַלְמִידֵי חֲכָמִים אֵין לוֹ רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ; וְלִכֵּן רָאָה תַכְף וּמִיד לְטָרַח בְּכָל מִינֵי טָרַחוֹת שָׂרָק תַצְטַרֵף, וְלִבָּא אֶל צִיּוּנוֹ וְתַקַח מִגִּיזָא אֲנָשִׁים וְתַבְקֵשׁ סְלִיחָה וּמְחִילָה מֵהַצְדִיק הַזֶּה, וּמֵהַיּוֹם וְהַלְאָה תַעֲסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹתָיו חוּצָה, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂזָה שִׁיךְ עַל כָּל צְדִיק וְצְדִיק, מִי שְׁמַחְרַף וּמְבֹזָה אוֹתוֹ וּמְקַל בְּכַבּוּדוֹ וְכֵן קוֹרַע אֶת סַפְרָיו וְזוֹרְקוֹ בְּבִזְיוֹן וְכוּ' וְכוּ', אֵין לוֹ שׁוּם תִּקְנָה עַד שְׁיַבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמְחִילָה, וּבְמָה שְׁקַלְקַל הוּא מְכָרַח לְתַקֵּן, הֵינּוּ לְהַדְפִּיס אֶת סַפְרָיו וּלְהַפִּיצֵם בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרַת אֵין לוֹ מְחִילָה עוֹלָמִית, וַיְהִי מְקַלְל לְדוּרֵי דוֹרוֹת וְכוּ', וְזֶה יַפְגֵעַ בִּילְדֵיו וּבְנַכְדָיו וּבְנִינָיו וְכוּ' וְכוּ'.

הַמְּאַחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה

ג' קמח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ג' סִינּוֹן ה'תִּשְׁעִ"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא בְּתָרָא י:) מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיוּ לוֹ בָּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׂמַח אֶשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה ע'): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וְיִתְעַשֵּׂר? אָמַר לֵהֵן יִרְבֶּה בְּסַחֲוֵרָה וְיִשָּׂא וְיִתֵּן בְּאַמוּנָה, אָמְרוּ לוֹ הֲרַבְּהָ עָשׂוּ כֵן וְלֹא הוֹעִילוּ, אֲלֹא יִבְקֹשׁ רַחֲמִים מִמִּי שֶׁהֶעֱשִׂר שְׁלוֹ, שְׁנֵאמַר (חֲגִי ב' ח') "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב", מֵאִי קָא מִשְׁמַע לָן דְּהָא בְּלֹא הָא לֹא סָגִי; הֵינּוּ שְׂצָרִיכִים שְׁנִיָּהֶם, הֵן פְּרִנְסָה וְהֵן תְּפִלָּה לְבִקְשׁ מִמִּי שֶׁהַכֶּסֶף אֶצְלוֹ, הֵינּוּ לְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא יֵלֵךְ, הֲרִי שְׁלַכְּם לְפָנֵיכֶם כְּדִי לְזִכּוֹת לִילָדִים חַיִּים וּבְרִיאִים, וְכֵן לְזִכּוֹת לְפְרִנְסָה בְּנִקְל, צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה וּלְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנִיָּהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת ל:) שְׂאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁחוּק וְלֹא מִתּוֹךְ קִלוֹת רֹאשׁ

ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר (מלכים ב' ג') "ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד הוי"ה"; ולכן עליכם לשמח יחד, וכן לבקש הרבה ממנו יתברך בכל יום על ילדים, ותראו את הנסים והנפלאות שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ג' קמט

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ג' סיון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא כותבת למה התגרשת וכו', ולכן איך אני יכול לענות לך על שאלתך?

לדעתי כל הגרושין בזוגות צעירים באים מחמת פזיזות ואי שוב הדעת וכו', כי באמת מי שיש לו שכל, יכול להמנע מגרושין לגמרי, כי כשזוג מתחתנים תמיד צריכים לדעת שעכשו מתחברים שתי הפכים לגמרי, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שעקר השלום הוא כששני הפכים מתאחדים בדעת אחד, ואיך יש עוד שתי הפכים כמו בני זוג, הוא בא מרקע

אָחַד וְהִיא בָּאָה מֶרְקַע אַחֲרֵת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְחַבֵּר אוֹתָם יַחַד וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָם לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וּבְהִכָּנָה הַדְּדִית, וְאָחַד יוֹתֵר לְהַשְׁנִי, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ מִיּוֹם לְחִבְרוֹ, זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה שְׁשָׁנִי בְּנֵי הַזּוּג צָרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּזֶה, וְצָרִיכִים לְדַעַת וְלְהִבִּין לְמָה הִתְחַתְּנוּ? כְּדֵי לְבַנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂרָשָׁרוֹת הַזֶּהָב שֶׁל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת וּלְחַנֵּךְ אוֹתָם בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים פ"ט ב') "חֲסֵדֵי הַיְיִ"ה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֻמוֹנֹתָךְ בְּפִי", אֲשֶׁרֵי הַזּוּג שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַדְּעַת הַזּוֹ בְּעֲצָמָם שְׁבֵהתְחַלָּה יֵלֶךְ לָהֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בָּאִים מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת וּרְקָעִים שׁוֹנִים וְכוּ', וּמָה גַם מַעֲדוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים תָּמִיד בֵּין זוּג טָרִי וְכוּ', וְעַל הַזּוּג לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאת וְיִתֵּר עַז בְּכָל מִיָּנִי אוֹפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד אָחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְלְהַשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם הִכָּנָה הַדְּדִית, וְאִז שׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר וְלְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, שְׁזֶה קָשֶׁר בְּרִיא וְשָׁלֵם, אֲשֶׁרֵי הַזּוּג שְׁמִקְיָמִים אֶת זֶה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתֵּן לָךְ אֶת הַדְּעַת וְהַשְׁכָּל וְהַיִּשׁוּב הַדְּעַת אֲמִתִּי, וְתִקְיָמִי אֶת כָּל זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קנ

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ג' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לְנֹכַח קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּמַלִּים אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְשֹׁמֵר שַׁבָּת, כִּי מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת הַשַּׁבָּת שׁוֹמֵר עָלָיו, וְלִהְפֹּךְ מִי שְׁמַחֲלִיל אֶת הַשַּׁבָּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן צָרִיךְ לִזְכֹּר מַה שֶּׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אִמְרָה (שְׁמוֹת ל"א י"ד) "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לְכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרָב עֲמִיחָ", וְזֶה לֹא סֵתָם אִמְרָה, אֲלֵא זֶה מְצִיאוֹת, וְכָל אֵלוֹ שְׁמַחֲלִלִים שַׁבָּת וְאוֹמְרִים שֶׁלֹּא קוֹרָה לָהֶם שׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', אֲסוּר לְהִתְרַבֵּר וְכוּ', כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַפֵּה וּמְחַפֵּה עַד שְׁמַעֲנִישׁ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁזוּכָה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִהְתַּחֲוִיל לְשֹׁמֵר שַׁבָּת שְׁזוֹ הַמַּתְנָה הַכִּי יִפָּה שְׁנַתָּן לָנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבָּת י:) אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשֶּׁה מַתְנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזִי וְשַׁבָּת שְׁמָה וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ לִיתְנָה לְיִשְׂרָאֵל לְךָ וְהוֹדִיעֵם;

וְלִכֵּן לְדַעַתִּי תַפְסִיקִי עִם הַשְּׁטוּיוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלְּךָ, וְתַתְּחִילוּ לְשֹׁמֵר שַׁבָּת שְׁזוֹ הַמַּתְנָה הַכִּי יִפָּה שְׁנַתָּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל, יוֹם אֶחָד בְּשָׁבוּעַ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ, וְשַׁבָּת שְׁמוֹ שֶׁל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדָבַר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבְנֵי אָדָם מֵה זֶה שַׁבָּת? שְׂאֵז כְּבִיכּוֹל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד שְׂאִין בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וּמִי שָׂרַק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם יְכוֹל לְהַרְגִישׁ בְּשַׁבַּת אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי שַׁבַּת זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (יִתְרוֹ פ"ח) מֵהוּ שַׁבַּת? שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, שְׂמָא דְשָׁלִים מְכֻלָּא סְטָרָא, שַׁבַּת הוּא הַשֵּׁם שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל מְאִיר אוֹרוֹ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים, וְאִם אָדָם הָיָה מְכִין אֶת עֶצְמוֹ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל לְיוֹם הַשַּׁבַּת, אֲזִי הָיָה מְרַגֵּשׁ בְּשַׁבַּת אוֹר כְּזֶה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְזָכוֹת שְׂמִירַת שַׁבַּת זֹכִים לְמַצּוֹא אֶת בֶּן אוֹ בַת זֹוגוֹ, וּכְבָר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית פְּרָשָׁה י"א סִימָן ח') תְּנִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, אֶמְרֵה שַׁבַּת לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לְכַלֵּן יֵשׁ בֶּן זֹוג וְלִי אֵין בֶּן זֹוג, אֶמַר לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זֹוגָהּ, וְכִיּוֹן שְׂעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הָרַסִינִי אֶמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכְרוּ הַדְּבָר שְׂאֶמְרַתִּי לְשַׁבַּת, כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זֹוגָהּ, הִינּוּ דְבֹר (שְׂמוֹת כ') "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת לְקַדְשׁוֹ"; וְלִכֵּן תַּחֲזִירִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתִשְׁלִימִי עִם הַבְּחוּר, וְתִרְאוּ לְהַתְחַתֵּן מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהָר, כִּי אֲסוּר לְהַסְתּוּבֵב סֵתָם כְּכָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי לֹא יִמְלֹט שְׂלֹא יִכְשְׁלוּ בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלִיכֶם לְהַתְחִיל לְשִׁמְרַת שַׁבַּת קָדֵשׁ, וְהַשַּׁבַּת יִשְׁמַר עֲלִיכֶם, וְתִזְכּוּ לְעִשְׂרוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, כְּמֵאֶמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְוִי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְוִי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֹו הַשַּׁבַּת, שְׂנַאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּכְנִיטִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ
לְבָבְךָ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קנא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ג' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִם הָיִית
תְּמִיד שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלֵה
לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֻחָה נִתְרַחֵב
הַדַּעַת, וְכִשְׁנִתְרַחֵב הַדַּעַת יֵשׁ כֶּבֶד הַכֹּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (נִדְרִים מ"א)
דַּעַת קְנִיַת מָה חֶסְרָתָּ, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת הוּא (דְּבָרִים ד' ל"ה)
"אֲתָה הִרְאֵת לְדַעַת כִּי הָיוּ"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ", הֵינּוּ
אָמוּנָה הַקְדוּשָׁה הִיא שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת שְׁאֵדָם מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ שְׁאֵין
בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְזֶה הַנֶּעֱם וְהַזִּי
וְהַחֲיּוֹת שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד
בְּאָמוּנָה, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') הָעַקֵּר הוּא
אָמוּנָה, וְצְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ אֵיךְ מִחֲזִיק בְּאָמוּנָה, כִּי
יֵשׁ סוּבְלֵי חוֹלָאִים שְׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים זֶה רַק מַחֲמַת

חֶסְרוֹן הָאֱמוּנָה, וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, תְּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּכְפִי שְׁמַתְחַזְּקִים בְּאֱמוּנָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֱמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֱמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

אם הַבְּחֹר הַזֶּה רוּצָה אוֹתְךָ, תִּרְאֵי לְגַמֵּר תַּכְּף וּמִיד אֵת הַשְּׂדוּף בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב וְלֹא לְחִכּוֹת כָּלֵל, וְהַעֲקֹר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְתִרְגְּלִי אֵת עֲצֻמְךָ לְדְבַר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קנב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ד' סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְזֶה תְּכַלִּית קִבְּלַת הַתּוֹרָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לְעַם יִשְׂרָאֵל אֵת עֲצֻמוֹ בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ, וְלִכְּנֵן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל לּוֹמֵד תּוֹרָה, הָרִי זֶה אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ג סִימָן א') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל מְכַרְתִּי לָכֶם

תּוֹרַתִי כְּבִיכּוֹל נִמְכַרְתִּי עִמָּה; וְלִכֵּן אֶתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז וְלֹא לְהִשָּׁכַר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי כְּשֶׁקְּבַלְנוּ אֶת הַתּוֹרָה מִהַר סִינִי, קְבַלְנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָכֵל שְׂאָדָם מִתְחַבֵּא בַתּוֹךְ הַתּוֹרָה כְּבִיכּוֹל אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ הוּא מִתְחַבֵּא, וְכִמְאֲמָרָם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פֶּרֶק ו') אִם רָאִיתָ שֶׁהַיִּסּוּרִין מִמְשַׁמְשִׁין וּבָאוֹת עָלֶיךָ, רוּץ לְחֲדָרֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמִיד הַיִּסּוּרִין בּוֹרְחִין מִמֶּךָ, שְׁנֹאֲמַר (ישעיה כ"ו) "לֵךְ עִמִּי בֵּא בַחֲדָרֶיךָ" וְגו'; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוֹת וַיִּסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכֹאֹבִים וְכוּ', חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְקִטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בָּרַח לָךְ לְתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּנְצֵל מִכָּל הַצְּרוֹת שְׂאֶתָּה נִמְצָא שְׁמָה, כִּי אִם אֶתָּה בּוֹרַח בַּתּוֹךְ הַתּוֹרָה, אֶתָּה בּוֹרַח אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תֵּאֱמִין לִי שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי שְׂמַחֲזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָנוּ לְפוֹל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְלֹא בְּחִנָּם שְׂצַעֵק בְּקוֹל עֲמוֹק (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) "הוֹי אֵל תִּתֵּיאֲשׁוּ" אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהִתֵּיאֲשׁ, וְזֶה לֹא סֵתָם אִמְרָה שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ, אֵלֹא הוּא נוֹתֵן לָנוּ חַיּוֹת עִם מֵה לֹא לְהִתֵּיאֲשׁ, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂמַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת לְמוּדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקִיָּם אֶת זֶה לְעוֹבְדָא וּלְמַעֲשָׂה, א', לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ טוֹב הַרְּבֵה מְאֹד, ב', לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,

וּלְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁזֵה הַבַּיִת מְנוּס הַיְחִידִי אֵיפֹה לְבָרַח, וְעַל כָּלֵם לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁזֵה הַצֵּלַת הָאָדָם מֵהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן י"ט) נִכְסַפְתִּי מֵאֵד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָה שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכֶךָ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׂאֵפִילוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוֹקִים מִן הַקְדוּשָׁה מֵאֵד שְׁנִלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה עַד שְׂרַגְיִלִּין בְּעִבְרוֹת חֵס וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיְצַלְן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִף עַל פִּי כֵן הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כֶּךָ עַד שְׂיִכּוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעִבְרוֹת שְׂרַגְיִלִּין בְּהֵם חֵס וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכֶךָ יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה בּוֹדְאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֵדָתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַּח הַתּוֹרָה גְּדוּל מֵאֵד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָנוּ עַל דֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קנג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתֵּרָאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עֵז, וְאֵל תִּנְיָחֵי שְׁהַעֲצֹבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִכְנַס בְּךָ, וְאִף שְׁהַסְמִ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתוֹ לְשִׁבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁה וּלְהַכְנִיס בָּהּ דְּאֵגוֹת וְחִלְיֹשׁוֹת הַדְּעַת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְמַד אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׁצַרִּיכִים לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְתוֹךְ הַשְּׂמִיחָה, וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁזוֹכָה לְהַפְּךָ אֶת הַמְרִירוֹת לְנַעֲיֻמוֹת, אֶת הַחֲשָׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, וּמוֹבָא בְּזֵהֵר (הַקְדָּמָה ד.) שְׁכָל יוֹם יוֹצֵא בֵּת קוֹל מֵהַשְּׁמַיִם וְאוֹמְרָת, "מָאן מְנַכוֹן דִּי חֲשׂוֹכָא מֵהַפְּכֵן לְנִהוּרָא וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמַתְקָא עַד לָא יִיתוֹן הַכָּא. מָאן מְנַכוֹן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר בְּשַׁעֲתָא דְמִלְכָא פְּקִיד (וַיִּקְהַל קָצ"ו ע"א) לְאִילָתָא וְאִתְיַקֵּר וְאִתְקַרֵּי מִלְכָא מְכָל מְלָכִין דְּעֻלְמָא. מָאן דְּלֹא מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵהוּא עֻלְמָא, לִית לֵיהּ חוֹלְקָא הַכָּא. [מִי מִכֶּם יָכוֹל לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשָׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שְׁלֹא יָבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מִכֶּם שְׂמַחְפָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגָּנוּז שְׁיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שְׁאֶפִּילוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵּן הַכֵּל הוּא מֵהַפְּךָ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמְרֵי מָאד עַל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שְׁהַקְּמֵתִי בְּיַעַז וּבְכַדִּם וְכוּ' וְכוּ', וְעַדִּין אֲנִי נִרְדָּף מֵהַסְמִ"ךְ מ"ם הַרְשַׁע שְׂרוּדָף אוֹתִי בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת וְכוּ', וְהוּא רוֹצֵה לְרְאוֹת אֵיךְ שְׁיֵשׁ פִּירוּדִים בֵּין קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי בּוֹטַח

בו יתברך שֶׁהוּא לֹא יַחֲיֶה לְרֵאוֹת אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', כִּי תִהְיֶה לְאֵל
הָאֱהָבָה וְהָאֲחָדוּת וּמִדַּת הַחֶסֶד שֶׁהִכְנִסְתִּי וְהִחְדַּרְתִּי בְכֶם זֶה אֵין
בְּשׁוּם מְקוֹם, וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא
לְהִכְנִיס פֶּה מִשְׁפָּחוֹת מְכַל הֶבֶא וְכוּ', כִּי קֵהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה אֵינָה
מִעֲרִי מְקַלֵּט, וּמֵהַיּוֹם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִי שְׁנִכְנַס
בְּקֵהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קנד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁמְּכַל צָרָה יְכוּלִים לְצֵאת, וּמְכַל מֵה
שֶׁקְּלָקְלוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן קי"ב) אִם אֲתָה מְאֵמִין שֶׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל תְּאֵמִין שֶׁיְכוּלִים
לְתַקֵּן, רַק אֲסוּר לְהִכְנִס בְּלַחֵץ וּבְפִזְיוֹת, כֹּל דְּבַר צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת
בִּישׁוּב הַדַּעַת, וְאִזּוּ יְכוּלִים לְצֵאת מִזֶּה, וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאֵשׁוּן שֶׁתַּקַּח
עוֹרֶךְ דִּיין טוֹב, וְכֵן רוֹאֶה חֲשׁבוֹן טוֹב, וְתִרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
צַד הַכִּי טוֹב, כְּמוֹכֵן שְׁאֲתָה צְרִיךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא ולבקש ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך ויוציא אותך מהסבך שנסתבכת, ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ישועה סימן ח) אל תסמך על הנס כל זמן שאפשר לך להנצל בממון או בדבר אחר; ולכן הכי טוב לקחת עורך דין טוב ורואה חשבון טוב, ולהרבות בתפלה, ואחר כך תראה ישועה גדולה מאד, רק לא להכניס בלחץ ובדחק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קנה

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, ד' סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שבזה העולם צריכים הרבה סבלנות, ואי אפשר לעבור את זה העולם בלי סבלנות, כי על כל אחד ואחד עובר משברים וגלים מכל הכוונים וכו', ועקר גדלת בר ישראל שיכול להחזיק מעמד בכל הנסיונות הקשים והמרים שמנסים אותו מהשמים.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָה ל"א): שְׁאֵלוּ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי דוֹסְתָאֵי בַר יְנָאֵי מִפְּנֵי מָה אִישׁ מַחְזֵר עַל הָאִשָּׁה וְאִין הָאִשָּׁה מַחְזֵר עַל הָאִישׁ? אָמַר לָהֶם מְשַׁל לְאָדָם שְׂאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה, מִי מַחְזֵר עַל מִי? בַּעַל אֲבָדָה (שְׁנַאֲבַד הַצֵּלַע מִהָאִישׁ) מַחְזֵר עַל אֲבָדָתוֹ, מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוּס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פִּיּוּס? זֶה מִמְקוֹם שְׁנַבְרָא (אֲדָמָה רַכָּה סוֹפְגָת) וְזוֹ מִמְקוֹם שְׁנַבְרָאֵת (עֵצִים קָשָׁה שֶׁל הַצֵּלַע שְׂאִינָה סוֹפְגָת), וְלָכֵן צְרִיכִים לְדַעַת אֶת הַיְסוּד הַזֶּה שֶׁשָּׂמוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂאִשָּׁה נִבְרָאָה מֵעֵצִים, וְכִמוֹ שֶׁעֵצִים קָשָׁה וְכוּ', כִּךָּ אִשָּׁה קָשָׁה מְאֹד לְהַתְפִּיֵס וְכוּ', וְזֶה שִׁיף לְכָל הַנְּשִׁים בְּעוֹלָם, טַבַּע שֶׁל אִשָּׁה שֶׁקָּשָׁה לָּהּ לְהַתְפִּיֵס, וְלֹא עוֹד אֶלָּא רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"ב) כָּל מִי שֶׁשִּׁכְּלוּ קֶטֶן בְּיוֹתֵר, צָרִיף לְחַלֵּק לוֹ כְּבוֹד בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל מָה שֶׁשִּׁכְּלוּ יוֹתֵר קֶטֶן, הוּא יוֹתֵר חֶפֶץ בְּכְבוֹד, וְכִמוֹ שְׂאֵנּוּ רוֹאִים בַּחוּשׁ, שֶׁהַנְּשִׁים מְקַפְּדוֹת מְאֹד עַל כְּבוֹדָם, וְרוֹצִים מְאֹד אֶת הַכְּבוֹד, וְזֶה מִחֲמַת שֶׁהַנְּשִׁים דַּעְתָּן קֵלָה וְקִטְנָה מְאֹד; אֵמֶת שֵׁישׁ הַרְבֵּה נָשִׁים בַּעֲלוֹת שֶׁכָּל שֵׁישׁ לָהֶן יוֹתֵר שֶׁכָּל מַגְבָּרִים וְהֵן לֹא כֹכָה וְכוּ', אֲבָל רַב הַנְּשִׁים קָשָׁה לָהֶן לְהַתְפִּיֵס וְכוּ', וְאִם מְכַנְּסוֹת בַּעֲצָמָן אֵיזָה דְמִיּוֹן וְכוּ', קָשָׁה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהֶן, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁהוּא חָכֵם וְיוֹדֵעַ אֵיךְ לְוֹתֵר, כִּי חָבֵל מְאֹד לְשֹׁבֵר בֵּית בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכוּחִים וְכוּ', מְרִיבוֹת וְכוּ', שְׂנְאוֹת וְקִנְאוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׂמוֹתֵר.

אֲבָל בְּעֵינֵי דַת אַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת חָכֵם וּלְדַבֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ הַרְבֵּה דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵיא גַם כֵּן נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְאִם מְדַבְּרִים עִם הַנְּשִׁמוֹת דְבוּרֵי אֲמוּנָה, זֶה מָה

שְׁתוּפֶס, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל יַחֲזֵרוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וְלֹא לְהַמְרִיד חֵס וְשְׁלוֹם נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', אֲשֶׁר הַתּוֹצְאוֹת
מִזֶּה מְרוֹת מְאֹד וְכוּ', כִּי פְתָאוֹם מְקַבְּלִים אֶת הַמְכָּה שְׁלֵא
חָשְׁבוּ עָלֶיהָ וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְהַתְחִיל עִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קנו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּכְנִס לַחֲפָה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל
טוֹב, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֵין לָךְ מָה לְפַחַד וְאַתָּה לֹא
צָרִיךְ לְהַחֲלִיף אֶת תְּאֵרֶיךָ הַחֲתָנָה, וְתַקִּים מָה שְׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל
אָדָם (קֹהֶלֶת ט' ט') "רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּי
הַבְּלָךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כָּל יְמֵי הַבְּלָךְ כִּי הוּא חֵלֶקְךָ
בְּחַיִּים וּבְעַמְלָךְ אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ".

בְּעֵנִין הַשְׁתַּף וְכוּ', אֲנִי בְּדַעְתִּי שְׁלֵא כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת שׁוּם
עֲסָקִים עִם שְׁתַּפִּים, כִּי הַמְּצִיאוֹת מְרָאָה שְׁלִבְסוּף אֵינָם מְסַתְּדָרִים
יחד, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁיִכּוֹל לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאֵי וְלֹא לּוֹקַח שׁוּם שְׁתַּפִּים

אָלָא אַתְּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי הוּא הַשְׁתַּף הֵכִי טוֹב, אָשׁר אֶצְלוּ נְאֻמַר (חגי ב' ח') "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאוּם הַיְוִ"ה צְבָאוֹת".

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׁצַרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכּוּחַ, לְהִיּוֹת אַךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד. כִּי טֹבֵעַ הָאָדָם לְמַשׁוּךְ עֲצָמוֹ לְמַרְהַ שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים, עַל כֵּן צַרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל, וְאֶפִּילוּ בְּמִילֵי דְשִׁטּוֹתָא; הֵינּוּ לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים וְכוּ', הָעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה גְּאֻלַּת הָאָדָם לְגֵאוּל אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל פְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְשִׁלָּא יַחְסֹר לָךְ שׁוּם דְּבַר, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קִנּוּ

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִינּוּן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶךָ שְׁאַתָּה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים, וְזֶה מֵה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בְתָרָא ט.) גְּדוּל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; בְּזֶה שְׁמֻזְכִּים אֶת אַחֲרִים בְּצַדִּיקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא בַּעֲצָמוֹ נוֹתֵן צַדִּיקָה, וְאֲמָרוּ (יוֹמָא פּוּז.) כֹּל הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ; וּבְיָדָאֵי זְכוּת הָרַבִּים יִגַּן עֲלֵיךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלָמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וּבְשַׁס"ה גִּידֵיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ.

בְּעֵינֵי מְצִיאת הַזְּוֹג תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּרִרְן, וְאֵה תִּרְאֶה שְׁתַּכְּךָ וּמִיד תִּמְצָא אֶת בֵּת זֹוּגָךָ מֵהַשָּׁמַיִם, וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלָּה זֹו וְתִרְאֶה נְסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכֵּנִי לְמַצּוֹא אֶת בֵּת זֹוּגִי, וְאַתָּה בְּעַצְמָךָ יוֹדֵעַ שְׁאַנִּי מוֹכֵן כְּבָר לְהַתְּחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֵךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנִּים וְהַרְעִים שְׂעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זֹוּגִי, וְאַנִּי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוּל מְאֹד, כִּי אֶתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כֹּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְּחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שְׂעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאַנִּי מְקַבֵּל עַל עַצְמִי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֶהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחָזֵר בְּתִשׁוּבָה, חָזֵר וַיְהִיבְנָא לִיהַ בֵּת זֹוּגִיהַ, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֵּת זֹוּגִי, וְאַזְכֶּה לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשֶׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קִנְחָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִינּוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעֵבוֹדַת הַחַנוּךְ זֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה,
וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ שֶׁהַכֹּל הֶפְקֵר, וְיִלְדִים רוֹאִים מַה שְּׁלֹא
צְרִיכִים לְרֹאוֹת וְכוּ', וְשׁוֹמְעִים מַה שְּׁלֹא צְרִיכִים לְשְׁמוֹעַ, וְזֶה
מֵבִיא אוֹתָם לְתַסְכוּל מְאֹד גָּדוֹל וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה סִייעָתָא
דְּשִׁמְיָא בְּחַנוּךְ הַיְלָדִים וְלִשְׁפֹּף הַרְבֵּה דְמַעוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁיִהְיֶה לוֹ יְלָדִים טוֹבִים, וּבִפְרָט אִשָּׁה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת אֲזִי הוּא
עֵת רְצוֹן גָּדוֹל לְהֵאשָׁה וּיְכוּלָה לְפַעַל לְהַצְּלִיחַת יְלָדֶיהָ.

לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלַחֲץ אֶף שְׁהַיְלָדִים שׁוֹבְבִים, זֶה טֵבֵעַ
הַבְּרִיא שְׁלָהֶם, צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר הַרְבֵּה בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְלִדְבַר
אֲתָם כְּפִי שְׁכֻלָם וְכוּ', כְּמוֹ שְׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלִּי כ"ב ו')
"חֲנֹךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרָכּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסוּר מִמֶּנָּה."

אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁחַנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וּמָה שְׁרוּאִים אוֹ שׁוֹמְעִים בְּבֵית, כִּן הֵם יִתְנַהֲגוּ, כְּמֵאמָרם ז"ל (סְפָה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְאַבוּהָ אוֹ דְאַימִיהָ, מָה שְׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוֹ מְהֵאבָא אוֹ מְהֵאמָא, וְאָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ס"ג). הֵינּוּ דְאָמְרֵי אֵינְשֵׁי רַחִילָא בְּתַר רַחִילָא אֲזֵלָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כִּן עוֹבְדֵי בְּרָתָא; כְּמוֹ שְׁהָאִם מִתְנַהֲגַת כִּן הֵבֵת תִּתְנַהֲג, וְלִכֵּן אִם רוֹצִים יְלָדִים מְצַלְחִים, אֲזִי הָאבָא וְהָאמָא צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת עֶצְמָם, לֹא לְקַלֵּל אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וְאֲזִי יִצְלִיחוּ בְּגְדוּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל שְׁתַּצְלִיחוּ עִם יְלָדֵיכֶם, וְתָרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קִנְט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ד' סִיּוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אל תבלבל את עצמך משום דבר בעולם, רבנו ז"ל רצה שלא נכניס את עצמנו בספרי חקירות וכו', שמביאים אחר כך את האדם לספקות באמונה הקדושה, כי הם שואלים שאלות חזקות, והתרוצים הם חלשים מאד, ומי שנכנס בדבריהם הרי זה נשאר עם הקשיות, ועל ידי זה מתקרר אצלו האמונה הקדושה בו יתברך.

אבל בזה שאתה לומד בישיבה והראש ישיבה מפרש פשוט על פי הספרים האלו, לא כדאי לבלבל את עצמך מזה, כי חבל על הוכוחים וכו', העקר להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע שהתורה הקדושה היא חכמתו יתברך, וצריכים ללמד את התורה על פי דרך האמונה הפשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולא צריכים להתבלבל משום דבר, ועל ידי זה מצליחים בגדול.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיה תמיד שש ושמח עמו יתברך, שעל ידי זה יתבטל ממך כל הדמיונות, כי השמחה מישר את הדעת והשכל של האדם, וכתיב (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהוי"ה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קס

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׁיִישׁ לְךָ בֵּית מְלֵא סִפְרִים, וּכְדֹאֵי
לְהִיּוֹת בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות
הַר"ן סִימָן כ"ח) רְאוּי לְאָדָם שְׁיַעֲבֹר וְיִלְךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסִּפְרִים
הַקְּדוֹשִׁים וְלִלְמַד כָּל־מָה כְּדֵי שְׁיִהְיֶה בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שְׁנִמְצָא
הַשְּׂרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בְּמַדִּינוֹת, וּמוֹצִיאִים הוֹצָאוֹת
רְבוֹת עַל זֶה כְּדֵי שְׁיִוְכַל אַחַר כֵּן לְהַתְּפָאֵר וְלוֹמַר שְׁיִהְיֶה בְּמַדִּינוֹת,
כְּמוֹ שְׁדַרְךָ הַשְּׂרִים לְהַתְּפָאֵר וְלוֹמַר 'הֵייתִי בּוֹרְשָׁא' וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה.
כְּמוֹ כֵּן רְאוּי שְׁיִהְיֶה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים
שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי שְׁיִוְכַל לְהַתְּפָאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁיִהְיֶה בְּכָל מְקוֹם
דְּהֵינּוּ בְּכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוֹשִׁים. וְלַעֲתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מְזַכְרִין אוֹתוֹ
כָּל מַה שְׁלָמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה;

וְכֵן דִּבֵּר רַבֵּנוּ ז"ל פְּעַם (שיחות הַר"ן סִימָן י"ח) מַעֲנִין הַדְּפֹסֶת
סִפְרִים שְׁבִדוּרוֹת הִלְלוּ נִתְרַבּוּ מְאֹד בְּעַלֵּי מַדְפִּיסִים וְהֵם מַדְפִּיסִים
בְּכָל פְּעַם סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד מֵרֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים. וְקִפְצוּ עֲלֵיהֶם
זְבִינָא מְאֹד כִּי הִכַּל קוֹנִים סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל כִּי
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קל"ח): 'עֲתִידָה תּוֹרָה שְׁתִּשְׁכַּח

מִיִּשְׂרָאֵל, עַל בֵּן מְדַפְּיִסִים סְפָרִים הֶרְבֵּה וְכָל אֶחָד קוֹנֶה סְפָרִים כְּדֵי שְׂיִהְיוּ סְפָרִים בְּיַד כָּל אֶחָד, כְּדֵי שְׁלֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה עַל יְדֵי רַבּוּי הַסְּפָרִים הַנִּמְצָאִים בְּיַד כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְאֶפִּילוּ בְּיַד חֵיטּ וְכִיּוֹצֵא נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ סְפָרִים וְכָל אֶחָד חוּטֵף וְקוֹנֶה סְפָרִים כְּדֵי שְׂיִהְיֶה סְפָרִים בְּיַד כָּל אֶחָד כְּדֵי שְׁלֹא תוּכַל הַתּוֹרָה לְהִשְׁתַּכַּח עַל יְדֵי זֶה, אֲבָל זֶה אֵין יוֹדְעִים שְׁכַּשְׂאֵין לִוְמָדִים הַתּוֹרָה אֵין מוֹעִילִים הַסְּפָרִים כָּלָל, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים נִפְּל לְמוֹד הַתּוֹרָה מְאֹד וְהַלְמוֹד הוּא מוֹעֵט מְאֹד עֲכָשׁוּ בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים (הֵינּוּ כִּי מֵה יוֹעִילוּ הַסְּפָרִים הֶרְבִּים שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מֵאַחַר שְׂאֵין לִוְמָדִים אוֹתָהּ בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים).

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוּ בְּטֹלָן בְּזֵה הָעוֹלָם וְקוֹבַע לְעַצְמוֹ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶפִּילוּ שְׁשׁוֹכַח עָלָיו לְדַעַת שְׂמָה שְׁלֵמַד בְּזֵה הָעוֹלָם מְלַמְּדִים וּמְזַכְּרִים לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִם לֹא לְמַד אֶת זֶה מֵה יִזְכְּרוּ לוֹ ?

אִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂיִלְקוּט שְׂמַעוֹנֵי יֵשׁ בְּזֵה הֶרְבֵּה מְדַרְּשִׁים שְׁלֹא נִמְצָא בִּינֵינוּ וְכוּ', וְלִכֵּן כְּדָאֵי לְעִבּוֹר גַּם אֶת זֶה, וְכֵן יֵשׁ עוֹד הֶרְבֵּה מְדַרְּשִׁים קִטְנִים שְׂנַדְּפָסוּ בְּשֵׁם בְּתֵי מְדַרְּשׁוֹת וְכוּ', רַק צְרִיכִים סְבָלְנוֹת גְּדוּלָה וְלֹא לְרִצּוֹת לְתַפְּס אֶת הַכָּל בַּפֶּעַם אַחַת, כִּי אִז לֹא יִלְמַד כָּלֹם, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא פְּנַחֲס י"א) לְמָה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה, שְׂרַב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאַחַד, וְהַתְּאֲנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט, וְכֵן הַתּוֹרָה הַיּוֹם לִוְמַד מְעַט וְלִמְחַר הֶרְבֵּה לְפִי שְׂאֵינָה מְתַלְמְדַת לֹא בְּשָׁנָה

וְלֹא בְשִׁתִּים; וְכֵן אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תָּמִיד אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּף הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי לְמַה הַדְּבָר דְּוָמָה לְכַכֵּר שֶׁהָיָה תְלוּי בְּאֹוִיר טַפֵּשׁ אֹמֵר מִי יוּכַל לְהִבְיֵאוּ וּפְקַח אֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלְהֶה אוֹתוֹ, מִבִּיא סֶלֶם אוֹ קִנְיָה וּמֹוֹרִיד אוֹתוֹ, כֶּף כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא פְקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה שׁוֹנָה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמַסִּים כָּל הַתּוֹרָה בְּלֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ, וְתִזְכֶּה לִהְיוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ד' סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם הַטִּיסוֹת לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הֵם מַחְכְּרוֹת גְּדוּלוֹת שְׁלֹא שִׁיכּוֹת לְחִבְרוֹת רוּסִיּוֹת אוֹ אוּקְרַאִינִיּוֹת וְכוּ', יְכוּלִים לְקַנּוֹת כְּבָר (כִּי גַם אֲנִי הַשְּׁגַתִּי כְּבָר פְּרִטִּיסִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יִתֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחַיִּים), כִּי חִבְרוֹת זָרוֹת אֶפִּילוּ שְׁלֹא יוּכְלוּ לְנַסֵּעַ

הֵם תְּמִיד יַחְזִירוּ אֶת הַכֶּסֶף, כִּי גַם הֵם לֹא יִסְעוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְבַדּוֹק אֶת סוֹכְנוֹת הַנְּסִיעוֹת, כִּי כִּבֵּר קָרָה לֹא פֶּעַם אַחַת שֶׁשָּׁטוּ רֶגֶל, וְהַכֶּסֶף הֵלֵךְ עַל קֶרֶן הַצָּבִי וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחוּס וִירַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל וַיִּמְתִּיק אֶת הַדִּינִים מֵאַתְּנֹו, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל עִם מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ יַחַד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסב

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צָרִיכָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּתְּנָה שֶׁנָּתַן לָךְ בֶּן חֲמוּד, וְאֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה אֶת צָרִיכָה לְהִיּוֹת כָּךְ שְׁבוּרָה וְרִצּוּצָה וְכוּ', וְלְהִיּוֹת בִּירִידָה רוּחָנִית וְכוּ', הַיּוֹם נוֹתְנִים זְרוּז וְכוּ', וְהַלִּידָה הוֹלֶכֶת יוֹתֵר בְּקִלּוֹת וְכוּ', וְכֵן פִּנְרָאָה שְׁלֹא טְפְלוּ בְךָ כְּמוֹ שֶׁהָיוּ צָרִיכִים לְטַפֵּל עִם לִידָה רְגִילָה וְכוּ', וְלָכֵן לְמָה לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִדְּבָרִים כְּאֵלוּ וְכוּ', אֲדַרְבָּה אֶת צָרִיכָה

לְשִׁמַּח מְאֹד עִם הַמִּתְנַה שְׁנַתָּן לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה צְרִיכָה לְרוֹת עֲכָשׁוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וְלִשְׂכַח אֶת הָעֶבֶר לְגַמְרִי.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה שְׁחֹזְרַת בְּתִשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֵן שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שְׁזָכִית לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאַתָּה צְרִיכָה לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלִהְיוֹת רְגִילָה לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל גְּדֹל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְעוֹשָׂה אִתָּךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק אַל תִּפְנְסִי בְּעַצְמְךָ וְכו', כִּי זֶה לֹא בְרִיא, אֲדַרְבָּה אֲשֶׁה אַחַר הַלִּידָה צְרִיכָה לְחַזֵּק אֶת עַצְמָהּ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזֶה טְבַעִי שֶׁהָאֲשֶׁה נִמְצָאת אַחַר הַלִּידָה בְּמַצְבִּים קָשִׁים מְאֹד וְכו', וּבְמַצַּב רוּחַ יְרוּד וְכו', וְאִזּוּ הִיא צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמְכַל שְׂכָן אֶת שְׁעֵבֶרֶת לִידָה כָּל כֵּן קָשָׁה, אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְלֹא לְחִיוֹת תַּחַת לַחֵץ וּפְחָד, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר וְכו', וְתִשְׂכַּחִי אֶת הָעֶבֶר לְגַמְרִי, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָךְ מַצַּב רוּחַ טוֹב, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

פַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה כְּדַאי לַעֲבוֹר אֶת כָּל הַשָּׁס כְּסֵדֶרֶן דִּיקָא, וְלֹא לְחֹזֵר עַל זֶה כְּמוֹ שֶׁלְּמִד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) וְאַחַר שֶׁגִּמְרוּ אֶת הַשָּׁס פַּעַם פַּעַמִּים כְּסֵדֶרֶן, כְּדַאי לְקַחַת מִסְכְּתָא אַחַת וְלְחֹזֵר עַל זֶה מְאָה פַּעַמִּים וְאַחַד, וְאַחַר כֶּךָ לְקַחַת עוֹד מִסְכְּתָא וְלְחֹזֵר עַל זֶה מְאָה פַּעַמִּים וְאַחַד, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת כָּל הַשָּׁס מְאָה פַּעַמִּים וְאַחַד, וְיִכּוּלִים לְהֵרְאוֹת אֶת זֶה אִם יֵשׁ לוֹ רְצוֹן וְכִסּוּפִים חֲזָקִים לְלַמַּד תּוֹרָה עַל פִּי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

סֵפֶר הַגָּאוֹן הַמְּפָלֵא רַבִּי יוֹסֵף עֲנִיגֵיל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שֶׁחִבֵּר הַמוֹן סְפָרִים, כְּשֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתוֹ אֵיךְ זָכָה כָּל כֶּךָ לְהַתְּעִלוֹת בַּתּוֹרָה, עַד שֶׁזָּכָה לְחַדֵּשׁ בְּכָל מַקְצוּעוֹת הַתּוֹרָה? עֲנָה וְאָמַר כְּשֶׁהִתְחַלֵּתִי לְלַמַּד לְמִדְתֵי אַרְבָּעִים פַּעַמִּים שָׁס בְּמַהִירוֹת גְּמָרָא בְּלֵי רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וּפְרָשְׁתִי אֶת הַגְּמָרָא לְפִי דְעַתִּי, אֶפִּילוּ לֹא כְּרַש"י וְכוּ', וְאַחַר כֶּךָ כְּשֶׁנִּכְנַס לִי תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמַּד, אֲזַ נִכְנַסְתִּי בְּמֵלֵא

הַמְרִיץ לְלַמֵּד עִם רִשׁוּי וְתוֹסֵפוֹת וּמְפָרְשִׁים, וְכֵן הִתְחַלֵּתִי לְחַדֵּשׁ
חֲדוּשִׁים רַבִּים, הָרִי שֶׁלֹּה לְפָנַי שְׁקוּדִם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְגַרֵם עַד
שִׁכְנִס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵיִתָּא, חֲשַׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לִי לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְאַחֵל לִי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָה אוֹמֵר לָכֶם בְּעֵנֵינִי מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכוּ', צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם
מְרַבִּים לֹא לְפוֹל בְּפֹחַ וְכוּ' וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת מִמוֹן סִימָן ע"ז) מִי שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּמַהֲרָתָא בְּלִי יִשׁוּב הַדַּעַת,
נַעֲשֶׂה בְּעַל חוֹב; וְכֵן אָמַר (שָׁם אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן מ"ו) מִי שֶׁרוֹצֶה
לְיִשׁוּב יִזְהַר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, וְהַרְבֵּה רַבְּנוּ ז"ל לְדַבֵּר מַעֲנִין זֶה
שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִחֻבוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּדַבְרִים שֶׁהֵם
לְמַעַלָּה מִכְחוֹתָיו וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יִקְיִם אֶצְלוֹ (מִשְׁלֵי י"ט ג') "אֲוֹלֵת
אָדָם תְּסַלֵּף דְּרִכּוֹ וְעַל הַיּוֹי"ה יִזְעַף לְבוֹ" הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם עוֹשֶׂה

בְּחַיִּים טְעוּת וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעוּת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּפְעַם דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנָה, וְאָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קכ"ב) שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּכֹר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבְלֵי הַפְּרָנְסָה כְּנִהּוּג עֹכְשׁוֹ. וְהַכּוֹנֵה כִּי אָמַר זֹאת לְעִנְיָן הַנְּהַגַת הַבַּיִת בְּפְרָנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים וּשְׂאֵר צְרִיכֵי הַבַּיִת שְׁעַל פִּי רַב חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֶסֶר מְלַבּוֹשׁ פְּשׁוּט, וְיֵשׁ שְׁחֶסֶר לָהֶם מְלַבּוֹשִׁים חֲשׁוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'. שְׂצָרִיכִין לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וְלִבְלֵי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבִין י"ג:) לְמִלְאוֹת הַחֶסְרוֹן תְּכַף וּמִיד. רַק צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵיזָה דְּבַר, אִם הָיָה דוּחַק אֶת הַשְּׁעָה שְׁיִהְיֶה דוֹקָא תְּכַף, הָיָה צְרִיךְ לְלוֹוֹת לְעֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב עַד שְׁהָיָה מְכָרְחַר לְהִיוֹת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים עִנְיָן הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכָרְחִים תְּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שֶׁהֵם תְּמִיד בְּעַלֵּי חוּבוֹת, וְעִנְיָן זֶה צְרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה אֲפִילוֹ בְּעַלֵּי בְּתִים וְעֲשִׁירִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׁכָן מְקַבְּלִים אֲפִילוֹ הַחֲשׁוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצְרִיךְ לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲוֹט וְלִהְנַהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמָן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שְׂצָרִיךְ מְלַבּוֹשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אֵף עַל פִּי שְׂמִכְרָח לוֹ אֵל יִדְחַק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וְלִהְקִיף וְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב, אֵךְ יִמָּתִין עַד שְׁיָבוֹא עֵתוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחַק אֲפִילוֹ בְּמַזּוֹנוֹת וְכָל שְׁכָן בְּמְלַבּוֹשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לְהִיוֹת בְּעַל חוּב. וּמוֹטֵב שְׁיִהְיֶה בְּעַל חוּב לְעֲצָמוֹ אוֹ לְבָנָי בֵּיתוֹ בְּמְלַבּוֹשִׁים מְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב לְהַחְנוּנִי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עִנְיָנֵי

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל צה

פְּרִנְסָה צְרִיכִין לְהַמְתִּין עַד שְׂיָבֹוא עֵתוֹ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ", וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְהַפְנִס בְּעֶסְקִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִהַשְׁגוּתוֹ שְׂאֵז יָכוֹל לְהַכְשֵׁל וְלְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם עַל דְּרָךְ הַנְּכוֹנָה, וְתִצְלִיחוּ בְּגְדוֹל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסוה

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כְּמוֹ שְׂעֵבֶרְתָּ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים בְּתַיִיךְ הַצְּעִירִים וְכו', וְעַכְשָׁו מְצֵאתָ בַּחוֹרָה שְׁגָם כֵּן עֲבָרָה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים בְּתַיִיךְ הַצְּעִירִים וְכו', וַיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם הַתְּאֻמָּה וְכו', וְאַתָּם רוֹצִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֲזִי אֲנִי לֹא רוֹאֶה בְּזֶה שׁוֹם בְּעֵינָי, אֲדַרְבֶּה תַּחֲזִקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִלְמָדוּ מִהַטְעוּת שְׂעֵבֶר עֲלֵיכֶם בִּימֵי צְעִירוֹתְכֶם וְכו' וְכו', וּמִהַעֲבֹר תִּלְמָדוּ אֵיךְ לְבַנּוֹת עֵתִיד יוֹתֵר טוֹב,

וְלִכְּנֵן תִּרְאוּ לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק תָּמִיד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן רע"ג) טוֹב לְהֶאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ שְׂיוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נִגּוּן. כִּי נִגּוּן הוּא דְבָר גְּדוֹל וְגָבוֹהַ מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ כַח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. וְאֶפְּלוֹ מִי שְׂאִינוּ יְכוּל לְנַגֵּן, אֵף עַל פִּי כֵן כְּבִיתוֹ וּבִינוּ לְבִין עֲצָמוֹ יוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוּן כְּפִי שְׂיוּכַל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוּן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, וּמוֹבָא (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מִהַשְּׁבַעָה בְּעֵטְלִירֵס מִיּוֹם ו') אֲשֶׁר שָׁם מְרַמֵּז קִצַּת מַעֲלַת הַנִּגּוּן, כִּי מִבְּאֵר שָׁם שְׁעָקֵר רְפוּאָת הַבַּת מְלָכָה שְׁנַפְּלָה

חֻלְשׁוֹת הוּא עַל יְדֵי נִגּוּן, הֵינּוּ עַל יְדֵי עֲשָׂרָה מִיַּי נִגְיָנָה וְכוּ', כִּי הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הֵיִצֵר הָרַע תּוֹפֵס אֶת הַנְּשֻׁמָּה בְּתוֹךְ עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וּמִכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּמַרְיָרוֹת עֲצוּמָה שֶׁזֶה הַחֲצִים שִׁיּוּרָה הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם בְּתוֹךְ נִשְׁמַת הָאָדָם שֶׁנִּקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, כִּי הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הִיא נִקְרָאת בַּת מֶלֶךְ כִּידוּעַ, וְהִיא מְנַחַת בְּמָקוֹם שֶׁמְנַחַת אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', עֵיפָה וַיִּגְעָה וַחֲלוּשָׁה בְּעוֹנוֹתֶיהָ שֶׁהֵם הָעֲשָׂרָה מִיַּי חֲצִים, שְׂזָרְק וַיִּרָה בֵּה הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁתִּפְסָה בְּמִצּוֹדָתוֹ וְכוּ', וְצָרִיכִין צְדִיק אֲמַת בְּעַל כַּח גְּדוֹל שִׁיּוּכָל לְהַפְסֵם לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלָה לְשֵׁם וּלְהוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל הָעֲשָׂרָה מִיַּי חֲצִים שִׁיּוּרָה בּוֹ הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁמְכַשִּׁיל אֶת כָּל אֶחָד בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ', וְלִנְגֵן כָּל הָעֲשָׂרָה מִיַּי נִגְיָנָה, כִּי עָקֵר רְפוּאָתָהּ שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה שֶׁנִּקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, הִיא עַל יְדֵי נִגּוּן וְשִׁמְחָה ;

הֵינּוּ כְּשִׁמְרָגִילִים אֶת עֲצָמָם לְנִגֵּן בֵּינּוּ לְבִין עֲצָמוֹ נִגּוּן שֶׁל שִׁמְחָה, אֲפִילוֹ שֶׁהוּא לֹא בְּעַל מְנִיָּן, עִם כָּל זֹאת לְעֲצָמוֹ מִפְּזִים אֵיזָה נִגּוּן שֶׁל שִׁמְחָה אוֹ שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת, וְזֶה מִכְנִיס בְּאָדָם הַתְּעוֹלוֹת שֶׁיַּעֲלֶה מֵהַדַּכְאוֹן הַפְּנִימִי שֶׁתִּפְסֵם אוֹתוֹ, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְקִיָּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת וּתְשִׁירִי בִּינְךָ לְבִין עֲצָמְךָ אֵיזָה נִגּוּן שֶׁל שִׁמְחָה, אוֹ שֶׁתִּשְׁמְעִי אֵיזָה קִלְטֵת שֶׁל שִׁמְחָה שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי הַכָּלִי זָמֵר וְהַנְּגוּנִים מַעֲלִים אֶת הָאָדָם מֵעֲצָבוֹת וּמֵהַמְרָה שְׁחוּרָה וּמַעֲלָה אוֹתוֹ אֶל שִׁמְחָה רוֹחֲנִית, וְלִכֵּן לֹא בְּחֻטָּאִים שֶׁהֵצִדִּיקִים מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיגוּ בְּמַעֲלַת הַשִּׁמְחָה וְהַנְּגוּנִים, שֶׁזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻסִּידוֹת לְהַגְבִּיָּה אֶת הַנְּשֻׁמָּה שֶׁנִּקְרָאת בַּת מֶלֶךְ,

וְלִהְיוּ חַיִּים אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל נִשְׁמָה מְאֹד מְאֹד יִקְרָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ כִּי הִיא חֶלֶק אֵלּוֹק מִמַּעַל מִמַּשׁ, אֲבָל לִהְיוֹת אֵל זֶה צְרִיכִים לִהְיוֹת מְקַרְבֵּי אֵל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שֶׁהוּא יָכוֹל לְמַצּוֹא אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁמֶכֶּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁמוֹצֵא אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מְזֵה נִגּוֹן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, עַד שֶׁהַנִּשְׁמָה שֶׁהִיא הַבַּת מֶלֶךְ יוֹצֵאת מֵהַבֶּן וְהַלְכוּךְ וְהַבּוֹר שֶׁנִּפְלָה לְשֵׁם.

וְלִכֵּן אִם תִּקְיָמִי אֵת כָּל זֶה אַזִּי תִזְכִּי לְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ אֲמַתִּית וְכוּ', וְלֹא תִבְלַבְּלִי אֵת עֲצָמֶיךָ מֵאֶפֶס אֶחָד בְּעוֹלָם וְתִהְיִי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִינּוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶיךָ.

רַבְּנּוּ ז"ל לְמַד אֹתָנוּ דֶּרֶךְ קֶלָה וְנִעִימָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁצְרִיךְ כָּל אָדָם לְמַצּוֹא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת,

כי אין זה עצה לשבר את עצמו ולפול ביאוש וכו', כידוע שצריך האדם להזהר מאד להיות בשמחה תמיד, ולהרחיק את העצבות מאד מאד, ואפילו כשמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים, ורוצה הסמ"ך מ"ם להפילו על ידי זה בעצבות ומרה שחורה חס ושלום, אף על פי כן אסור לו לפול מזה, רק צריך לחפש ולמצא בעצמו איזה מעט טוב, כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב, ואף שכשמתחיל להסתכל באותו הדבר הטוב, הוא רואה שהוא גם כן מלא פצעים ואין בו מתם, הינו שרואה שגם המצוה והדבר שבקדשה שזכה לעשות, הוא גם כן מלא פניות ומחשבות זרות ופגמים הרבה, עם כל זה איך אפשר שלא יהיה באותה המצוה והדבר שבקדשה איזה מעט טוב, כי על כל פנים איך שהוא על כל פנים היה איזה נקדה טובה בהמצוה והדבר טוב שעשה, כי צריך האדם לחפש ולבקש למצוא בעצמו איזה מעט טוב, כדי להחיות את עצמו, ולבוא לידי שמחה.

[והזהיר רבנו ז"ל מאד לילך עם הדרך הזאת לחפש ולבקש ולמצא בעצמו רק הטוב, ותמיד ידון את עצמו לכף זכות, כי הוא יסוד גדול לכל מי שרוצה להתקרב להשם יתברך, ולבל יאבד עולמו לגמרי חס ושלום, כי רב בני אדם שרחוקים מהשם יתברך, עקר רחוקם הוא מחמת מרה שחורה ועצבות, מחמת שנופלים בדעתם, מחמת שרואים בעצמם גדל קלקולם שקלקלו מעשיהם כל אחד כפי מה שיודע בעצמו את נגעי לבבו ומכאוביו, ומחמת זה הם נופלים בדעתם, ורובן מיאשים עצמן

לְגַמְרִי, וְעַל יְדֵי זֶה אֵינָם מִתְפַּלְלִים בְּכוֹנֶנָה כְּלָל, וְאֵינָם עוֹשִׂים אֲפִילוּ מַה שֶּׁהָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עֲדִין. עַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁכִּיל מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַנְּפִילוֹת שֶׁבִּדְעָתוֹ, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא מִחַמַּת מַעֲשִׂים רָעִים שֶׁעָשָׂה בְּאֵמֶת, עִם כָּל זֶה הַנְּפִילָה שֶׁבִּדְעָתוֹ וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שֶׁחֹרָה שֶׁנוֹפֵל עָלָיו עַל יְדֵי זֶה, הַכֹּל הוּא רַק מַעֲשֵׂי בַעַל דְּבַר, שֶׁמִּחְלִישׁ דַּעְתוֹ כְּדִי לְהַפִּילוֹ לְגַמְרִי חֶסֶם וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, לִילֵךְ עִם הַגְּלוּי הַזֶּה שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר צָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם אֵיזָה מְעַט טוֹב וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִחְיֶה וְיִשְׁמַח אֶת עַצְמוֹ, וְיִצְפֶּה לְיִשׁוּעָה עֲדִין, וְיוּכַל לְהִתְפַּלֵּל וּלְזַמֵּר וּלְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּסוּד (תְּהִלִּים קמ"ז) "אֲזַמְרָה לְאֵלֵקִי בְּעוֹדִי", וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּאֵמֶת אֶל הֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ].

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן קס"ט) כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשָׂמַח עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר לוֹ אֶת בְּרִיתוֹ שֶׁלֹּא יִכְשֹׁל, כִּי בְּאֵמֶת פָּגַם הַבְּרִית בְּאֵמֶת מִהַקְּלָפָה הַנִּקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שֶׁמִּכְנִיסָהּ בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', כִּי אָדָם שֶׁהוּא תָּמִיד שָׂמַח אֲזִי הוּא זוֹכֶה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְאִזּוֹ מִכְנִיס בְּדַעְתוֹ רַק אֶת אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ נִצּוֹל מִכָּל מִינֵי רְאִיוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ', אֲבָל תִּכְף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין אֲזִי מִסְכֵּן הוּא נִכְשֹׁל בְּרְאִיוֹת אֲסוּרוֹת, וְכָל אִשָּׁה שֶׁעוֹבֵרַת עַל הַרְחוֹב הוּא מְכַרַח לְהִסְתַּפֵּל עָלֶיהָ וְכוּ', וְזֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ טַבַּע שְׁנֵי זֵה מִחֲלָה כְּמוֹ כָּל הַמְּחַלּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ"ה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמַה

שְׁעִינְיוּ רוֹאוֹת, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק א' הֶלְכָה ה') לִיבָא וְעִינָא תְרִי סְסוּרֵי דְחֻטָּאָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵי יְהִיבִית לִי לִיבָא וְעִינָא, אָנָּא יָדַע דְאַתָּה לִי, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת שְׂזֵה מְשַׁגֵּעַ אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהָיִיתָ מְשַׁגֵּעַ מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו) שָׂרֵב הַמְּשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָּעִים רַק מִחֲמַת תְּאוֹת נְאוּף, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח בְּנִקְדַּת יְהוּדוּתִי, וְעַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמִיחָה אֲזַכֶּה לְהִרְחַבֵּת הַדַּעַת, עַד שְׁאֲכַנִּיס בְּדַעְתִּי אֶת אֲמַתָּה מְצִיאוֹתָךְ, וְאַזְכֶּה לְעֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת לְהִסְתַּכֵּל בְּכָל דְבָר רַק עַל הַחֵיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה וּמְהוּיָה וּמְקִיָּים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי מִרֵּאוֹת אֲסוּרוֹת שְׁמַטְמָטִים לִי אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת, וּמַעֲקָמִים אֶת הַלֵּב, וּמְכַנִּיסִים קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת בְּאַמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים זַכְּנִי לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלִי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת יִצְרֵי הַבּוֹעֵר בִּי כְּתַנּוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּמִקְוֵמוֹת הַמְּטַנְפִּים, וְעַל יְדֵי זֶה אֲנִי פְּשׁוּט מְשַׁתְּגָּע, כִּי כִּף גְּלִית לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֵין יִצָּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמָה שְׁעִינְיוּ רוֹאוֹת, וְלִכֵּן זַכְּנִי לְשֹׁלוֹט עַל עֵינֵי שְׁלֵא אֲלֶךְ וּלְהִסְתַּכֵּל בְּדְבָרִים הַמְּטַמְּאִים אֶת הַגּוּף וְהַנְּשָׂמָה, אֲלֵא זַכְּנִי לְעֵינַיִם זְכוּת לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחְנֵיּוֹת חֵיּוֹת אֱלֻקוֹתָךְ, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, עַד שְׁאַזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

אני מכרח להגיד לך שאין עוד דבר שהורס כל כף את האדם כמו מי שמפקיר את עיניו והוא צריך להסתכל על כל אשה שעוברת ברחוב וכו', עד שנעשה משגע לגמרי מזה וכו', ולכן החכם עיניו בראשו ואינו הולך במקומות המטנפים וכו', כדי שלא יקשל בראיות אסורות, ואפילו כשההכרח לו לילך על הדרך, ירגיל את עצמו לא להסתכל חוץ לד' אמותיו, ועל ידי זה ינצל מכל רע.

ראה להכניס את עצמך בלמוד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת שְׁזָה יַעֲזֹר לך להרוג את היצר הרע הבוער בך, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן י"ט) נְכַסְפֵי מָאד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבוֹר וְכִיּוֹצֵא. ואמר, שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא ליצלן רחמנא לישזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד; ומקבל בין אנשי שלומנו אשר כף וכף סובב על למוד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת שְׁזָה הורג את היצר הרע הבוער בו כתנור, כף וכף עולה כמספר אלקים, שעל ידי זה ממתיקים את הדינים מעצמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ד' סיון ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל בְּשַׁעַה שְׁגַר בְּעִיר מַעְדוּדִיּוּקַע צָנָה לְהַרְבֵּה
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ לְלַמֵּד בְּתַחֲלֵת הַהִתְקַרְבוֹת אֶת סֵפֶר "מְסֵלַת
יְשָׁרִים", וְכֵן יְדוּעַ שְׁהַגֵּר"א זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת
הַרְמַח"ל ז"ל, וְאָמַר אִם הִיָּה בְּחַיֵּיו הִיָּה הוֹלֵךְ אֵלָיו רַגְלִי, וְכֵן
הַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ הַמְּגִיד הַגְּדוֹל מִמְּעַזְרֵיטָשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְלִכֵּן
אִם לְבָךְ בּוֹעֵר לְלַמֵּד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִךָ
שֵׁישׁ לוֹ שֵׁיטָה אַחֲרַת בְּקַבְּלָהּ מַה בְּכָךְ? הֲעֵקֶר זֶה הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת
בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר
קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּבְכָל
תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קסט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה מֵה שֶׁהִגְמַרְא אוֹמֶרֶת 'לְעוֹלָם יִהְיוּ דְבָרָיו שֶׁל אָדָם מוֹעֲטִים לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא', זֶה סוֹכֵב שְׁאָסוּר לְאָדָם לְהִתְלוֹנֵן וּלְדַבֵּר כְּלָפֵי מַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ', כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, שְׁעַל זֶה נֹאמֵר (קִהְלַת ה' א') "אֵל תִּבְהַל עַל פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֵל יִמְהַר לְהוֹצִיא דָבָר לְפָנָי הָאֱלֹקִים כִּי הָאֱלֹקִים בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה עַל הָאָרֶץ עַל כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעֻטִים".

אָבֵל בְּעֵינַי הַתְּבוּדָדוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמֵרְבָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הָרַ"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעַקֵּר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֵינַי פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמֵה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דִּהְיֵנוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזַדְּרוֹ כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מְתַגַּעֵגֵעַ מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֶמֶת, וְאָמַר אֵי אֵי פְּרַאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדָבָר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֵינַי פְּרַאסְטִיק, שְׁעִסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוֹר

בְּהַתְּבוּדָדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ
לְמָה שְׁהִגִּיעוּ;

וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ק') שְׁמַקְטֵן וְעַד
גְּדוֹל אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר בְּאַמֶּת, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת.
וְהָיָה מְזַכִּיר כְּמָה וְכְמָה צְדִיקִים מְפָרְסָמִים אֲמִתִּיִּים וְאָמַר שְׁכָלֵם
לֹא בָאוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנוֹ; וְתֵאמֵר לִי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְהַרְגֵעַ שְׁאָדָם מִתְּעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה וּפּוֹתֵחַ אֶת הָעֵינַיִם בְּבִקְרָה, עַד
שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן וְסוֹגֵר אֶת הָעֵינַיִם בְּלִילָה, אֲזִי אֵין לָךְ אָדָם יוֹתֵר
מִיֶּשֶׁב בְּדַעְתּוֹ כְּמוֹהוּ, כִּי הַשִּׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ מִיֶּשֶׁבֶת אֶת הַדַּעַת
שֶׁל הָאָדָם, וְזוֹכָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹפְכַת וְאֵל לֵב אֲמִיץ וְחֲזָק,
וּבוֹנֵה לְעֲצָמוֹ אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְכֹכֵר אֵינוֹ מְפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קע

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ אִם אָדָם מְצָא אֶת בַּת זֹוגוֹ וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם הַתְּאֵמָה
וּמְשִׁיכָה וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לִגְמֹר אֶת זֶה מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר וְלֹא
לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, כִּי אֲסוּר לְהִשָּׂאֵר פְּלֵג גּוֹף בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן, וּכְפֹךְ כְּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלְכָה א'
אוֹת א') מִי שְׂאִינוֹ נָשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(קְדוּשִׁין כ"ט): מִשְׁתַּבַּח לֵיה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדַרְב הַמְּנוּנָא
דְּאָדָם גְּדוּל הוּא, אָמַר לוֹ כְּשִׁיבּוֹא לִידְךָ הִבִּיאֵהוּ לִידֵי, כִּי אַתָּא
חֲזִייה דְּלֹא פְּרִיס סוּדְרָא, אָמַר לוֹ מֵאֵי טַעְמָא לֹא פְּרִיסֵת סוּדְרָא?
אָמַר לוֹ דְּלֹא נְסִיבְנָא אֶהְדְּרִינְהוּ לְאַפִּיה מִיְנִיָּה, אָמַר לוֹ חֲזִי דְּלֹא
חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְּנִסְבַּת, רַב הוֹנָא לְטַעְמִיה דְּאָמַר בֵּין עֲשָׂרִים
שָׁנָה וְלֹא נִשָּׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה, בְּעַבְרָה סְלֵקָא דַּעְתָּךְ, אֲלֹא
אֵימָא כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עַבְרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְּבֵי רַבִּי
יִשְׁמַעְאֵל עַד עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם
מִתִּי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שְׁהַגִּיעַ עֲשָׂרִים וְלֹא נִשָּׂא אוֹמֵר תַּפַּח
עֲצָמוֹתָיו;

הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְהִזְדָּרוֹ וְלְהַתְּחַתֵּן, כִּי רַב
הַמְּנוּנָא בָּא אֶל רַב הוֹנָא וְרָאָה שְׁעָדִין לֹא הַתְּחַתֵּן, אָמַר לוֹ אֲנִי לֹא
רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת הַפְּנִים שְׁלָךְ עַד שֶׁתְּחַתֵּן, וַיְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל
הַזֵּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד לְהַתְּחַתֵּן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת
אֲשֶׁר לְפָגַם פְּעַם אַחַת בְּבְרִית וְכוּ' וְכוּ', לֹא כְּדָאֵי לְהִיּוֹת בְּזֵה
הָעוֹלָם, כָּל כֶּף חֲמוּר הַחֲטָא וְהָעוּוֹן הַזֶּה, וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת
חֻזַּק בְּעֲצָמוֹ, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשֶׁמְצָא אֶת בֵּן אוֹ בַת זֹוגוֹ צְרִיכִים
לְהַתְּחַתֵּן וְלֹא לְחַכּוֹת, וְרוֹאִים הַרְבֵּה אֲנָשִׁים מְאֲבָדִים אֶת הַזֹּוּג

שְׁלָהֶם רַק מִפְּנֵי חֲשָׁשׁוֹת רְחוּקִים וְכוּ', שְׁמִכְנִיס בָּהֶם הַסֵּמֶךְ מ"ם
כְּדֵי לְסַבֵּל סָבָל יוֹתֵר גְּדוֹל וְכוּ', וְלִכְּזֵן אִם שְׁנִיכֶם רוֹצִים אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, תִּכְרַף וּמֵיד לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב וּלְהִתְחַתֵּן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קעא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אַל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהֲתַבּוֹדוֹת
הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִיִּים
שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוֹדֵד לְבָדוּ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ
שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלֵאוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוֹי
וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיִקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ
בְּאַמְת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זֹה יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהַגָּה
זוֹ הוּא גְּדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלְלַת הַכֹּל. כִּי
עַל כָּל מָה שְׂיִחָסֵר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי
מִכָּל וְכֹל מַעֲבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וּיִבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְאַפִּילוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יָכוֹל לְפַתַּח

פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספן ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפילו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ואמר רבנו ז"ל שפמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשפיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השווה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות תפלה סימן ל"ז) על כל הדברים, הן על דבר גדול הן על דבר קטן, תתפלל; וכן כתב מוהרנ"ת ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ג) שמעתי מאיש אחד מאנשיו, שפעם אחת דבר רבנו ז"ל עמו מענין בגדים. ואמר לו שעל כל דבר צריכין להתפלל. הינו אם בגדו קרוע וצריך לבגד יתפלל להשם יתברך שיתן לו בגד ללבש, וכן בכל כיוצא בזה דבר גדול ודבר קטן. על הכל ירגיל עצמו להתפלל תמיד להשם יתברך על כל מה שיחסר לו אף על פי שהעקר להתפלל על העקר, דהינו על עבודת השם יתברך לזכות להתקרב אליו יתברך, אף על פי כן גם על זה צריכין להתפלל.

וְאָמַר שְׁמִי שְׂאִינוּ מִתְנַהֵג כָּךְ. אַף עַל פִּי שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נֹתֵן לּוֹ בְּגָדִים וּפְרָנְסָה וְהַצְטָרְכוֹת חַיּוּתוֹ, אֲבָל כָּל חַיּוּתוֹ הוּא כְּמוֹ בְּהֵמָה שֶׁגַּם כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נֹתֵן לָהּ לַחֲמָה וְכוּ', כֵּן הוּא חַיּוּתוֹ שְׁנוֹתֵן לּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי מֵאַחַר שְׂאִינוּ מְמַשִּׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ עַל יְדֵי תַפְלָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן כָּל חַיּוּתוֹ הוּא כְּמוֹ חַיּוּת בְּהֵמָה מְמַשׁ. כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ וְהַצְטָרְכוֹתוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי תַפְלָה וְתַחֲנוּנִים דּוֹקָא.

וְכֵן שְׁמַעְתִּי אֲנֹכִי גַם כֵּן מִפִּי הַקְדוֹשׁ עַל דְּבַר קִטּוֹן וּפְחוֹת מְאֹד שֶׁהָיָה קִצַּת מְכָרַח לִי. וְאָמַר תַּתְּפַלֵּל עַל זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַמְדָתִי מִשְׁתּוֹמֵם. כִּי הָיָה לִי לְדַבֵּר פֶּלֶא בְּעֵינַי לְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר פְּחוֹת כְּזֶה. וְגַם כִּי לֹא הָיָה מְכָרַח בְּיוֹתֵר. עֲנֵה וְאָמַר (בְּלִשׁוֹן תִּימָה) אֵינִי זֶה כְּבוֹדֶךָ שֶׁתַּתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר קִטּוֹן כְּזֶה?! וְהַכֵּלֵל שֶׁעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם צָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קעב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַל פִּי רַב הָאֲמָא שְׁמָה רַגְלִים לְבַתָּה שְׁלֹא תַתְחַתֵּן וְכוּ', וְזֶה פְּשׁוּט שְׁגֵעוֹן וְטְרוּף הַדַּעַת שְׁיֵשׁ נָשִׁים שְׁאִינָן מִפְּרָגְנוֹת לְבַתָּן לְהַתְחַתֵּן, וּבִפְרָט כְּשֶׁלֶּה לֹא הָלַךְ חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין כְּמוֹ שְׁרָצְתָה וְכוּ', וְהַתְּגַרְשָׁה וְכוּ', וְהַתְּחַתְּנָה עוֹד פְּעַם וְכוּ', הִיא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְמַנוּעַ מִבַּתָּה לְהַתְחַתֵּן וְכוּ'.

וְלָכֵן מֵאַחַר שְׁיִצְאָתָם וּנְפֻגְשָׁתָם כְּכַר חֲמֵשׁ פְּגִישׁוֹת וְאֶת נִמְשָׁכַת אֱלִיו, וְאֶת רוּאָה הַתְּאָמָה בֵּינֵיכֶם, אֶת צְרִיכָה לְהַתְעַקֵּשׁ וְלִהְיִיד שְׁאֶת רוּצָה אֶת הַבְּחוּר הַזֶּה, וְאֶת לֹא צְרִיכָה לְצִיַּת אֶת הָאֲמָא בְּדָבָר זֶה, כִּי בְּפְרוּשׁ כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (יִוְרֵה דַעָה הַלְכוֹת כַּבוּד אָב וְאִם סִימָן ר"מ סְעִיף כ"ה) אִם הָאֵב מוֹחָה בֵּינָן שְׁיִשָּׂא אִיזוֹ אֲשֶׁה שְׁיַחֲפִץ בָּהּ הַבֵּן אִין צְרִיף לְשִׁמוּעַ אֶל הָאֵב; עֵינֵן שָׁם.

וְזֶה דְבָר מְאֹד מְאֹד מְצוּי שְׁהָאֲמָא שְׁמָה רַגְלִים לְבַתָּה, וְיֵשׁ גַּם אֲשֶׁה שְׁשִׁמָּה רַגְלֵ לְבַנָּה לֹא לְהַתְחַתֵּן עִם זֹאת וְכוּ', כִּי עַל פִּי רַב הָאֲמָא שֶׁל הַחֲתָן נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַכְּלָה גְּנָבָה אֶת הַבֵּן שְׁלֶה וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדֵתִי אוֹתוֹ וְכוּ', גִּדְלָתִי אוֹתוֹ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּאָה בַּחֲוָרָה צְעִירָה וְגוֹנֵבַת לִי אֶת הַבֵּן וְכוּ', אוֹ לְהַפֵּךְ הָאֲמָא שֶׁל הַכְּלָה נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַחֲתָן גְּנָב אֶת הַבַּת שְׁלֶה וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדֵתִי אוֹתָהּ וְכוּ', גִּדְלָתִי אוֹתָהּ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּא בַּחֲוָר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֶת

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחַל קיא

הַבַּת וְכו', אֲשֶׁר כְּמוֹכֵן זֶה בָּא מִקְטָנוּת וְחֶסְרוֹן הַדַּעַת שְׁיֵשׁ בְּנָשִׁים וְכו', וְכֵן הִטְבַּע הָרַע שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, וְלָכֵן אִם יֵשׁ בְּיַנְיָכֶם הַתְּאַמָּה וּמְשִׁיכָה, תִּגְמְרוּ אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קעג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ה) לְכַמָּה אֲנָשִׁים שְׂיֵאמְרוּ ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, וְאֶחָד מֵהֶם הָיָה מוֹהֲרֵנִי ת"ז"ל, וְלָכֵן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים שְׁכָל אֶחָד יִכְנִיס אֶת הָרֹאשׁ שְׁלוֹ וַיִּגִּיד גַּם לְעַצְמוֹ, "אֲנִי גַם כֵּן רוּצָה לִהְיוֹת מִהַכַּמָּה אֲנָשִׁים הָאֵלוּ", כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְגֵרָס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת שְׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרֵי, וְאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַתְּשׁוּקָה שֶׁנִּכְנַס בְּאָדָם אַחַר שְׁזוֹכָה לְגֵרָס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד עוֹד לְמוֹדִים וְכו', וְכִבֵּר יְדוּעַ מַה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמֵי אֶתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמֵי שְׁיֵשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ

קִיב אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

תּלפִּיּוֹת) שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהֲרַבָּה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינּוּ מַנִּיחוּ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִגְרוּס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מְשָׁנ"ה אֹתִיּוֹת נִשְׁמ"ה, מְשָׁנ"ה עוֹלָה כַּמְסַפֵּר פְּרָנְס"ה, שְׁכָל הַמִּתְמִיד בְּמְשָׁנִיּוֹת, נִמְשָׁךְ עָלָיו פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע אֲשֶׁר עַל יְדֵי לְמוּד מְשָׁנִיּוֹת יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת יוֹתֵר גְּדוֹל מִמְּלֶאךָ, כַּמּוֹבָא בְּזֵהָר (כִּי תִצָּא רַע"ז): מְאָרִי מְשָׁנָה דְּאֵינּוֹן מְלֶאכִי הַשְּׂרֵת מְמָשׁ, וּבְגִין דָּא אֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין עַל בַּר נֶשׁ אִי יְהֵא כְּמֶלֶאךָ הַשָּׁם צְבָאוֹת תּוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ, וְאִי לָאוּ לֹא יְבַקְשׁוּ תּוֹרָה מִפִּיהוּ; הֵינּוּ אֵלּוּ שְׁלוֹמְדִים מְשָׁנִיּוֹת, הֵם נַעֲשִׂים צְדִיקִים כְּעֵין מְלֶאכִי הַשְּׂרֵת, הַמְשָׁרְתִים כְּבִיכּוֹל אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם זוֹכִים אַחַר כָּךְ לְפָרְנָס אֶת אַחֲרִים עִם הַתּוֹרָה, הֵינּוּ שְׂיִכּוּלִים לְלַמֵּד אַחַר כָּךְ גַּם אֶת אַחֲרִים.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִיָּה חֲזַק בְּדַבָּר זֶה כָּל יוֹם וְיוֹם, וְאֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז תִּזְכָּה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קַעֲד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ד' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד שְׁמִינִי הַשְּׂמִינִי, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִינִי הַיָּא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׂחֹרָה זֶה מֵבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצִמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׂמִינִי) אֵינן הַשְּׂמִינִי מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלִכֵּן רָאִי לְחֻטְף שְׂמִינִי וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְלִכֵּן רָאִי לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נְקוּדַת הַשְּׂמִינִי, תִּאֲמִינִי לִי שְׂלֹא חָסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, רַק הַפְּחָדִים יִתְרִים שְׁנֹכְנֵס בְּךָ זֶה מֵה שְׂמִינִי וּמִפְחָדֵי אוֹתְךָ וְכוּ', וְעַל זֶה אֶת נְמִצָּאת בְּלַחֵץ תְּמִידִי, אֵינן לְךָ שׁוֹם דְּבָר, אֶת בְּרִיאָה וְשִׁלְמָה, לֹא חָסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, אֶת רַק מִלְחִיצָה אֶת עֲצִמְךָ בְּדַמְיוֹן אֶחָד גָּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם שַׁבַּת פָּרָק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר ה' הַיָּ"ה מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" זֶה רְעִיוֹן, דָּאֵמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרִזָּל עַל צוּאֲרָךְ" זֶה רְעִיוֹן, הֵינּוּ מֵה זֶה הָעֵל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עוֹנוֹנוֹתָיו, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירִי וּמִדְּמִינִי לְעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמֵה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֵמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל

קיד אָשר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

לְהַכְנִיִּס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחַ מְחֻשְׁבָּתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר
מִכָּל אֵלּוּ הָרַעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרִין אֲמִתִּי, וְאִין עָלָיו
שׁוֹם עַל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם
יַחַד, וְתַמִּיד תִּרְגְּשֵׁי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קעה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ה' סיון (עֶרֶב חַג הַשְּׁבִיעוֹת)
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת לְכָל מִי שֶׁבָּא אֶל פֶּתַח בֵּיתוֹ
עֲבוּר צְדָקָה, לְתַת לוֹ אֲפִילוֹ קֶצֶת, הָעֵקֶר לְפִיֶּסוֹ, כִּי אִף פַּעַם לֹא
יִוֹדְעִים מַה זֶה הַצְּדָקָה הַנְּכוֹנָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְפִיֶּס אֶת הָעֲנִי וְלוֹמַר
לוֹ תֵאֱמִין לִי אִם הִיא לִי הֵייתִי נוֹתֵן לָךְ כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, וְעַל זֶה
יְכוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמַת
סִימָן ב') מִתֵּר לְשָׁנוֹת בְּדַבַּר הַשְּׁלוֹם; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
אֶת גְּדֵל הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם הַנוֹתֵן צְדָקָה אֲפִילוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת, וְכָךְ

מוֹבָא בְּזֵהָר (וַיֵּרָא ק"ד). בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַחִים לִיה לְבַר נֶשׁ, מְשַׁדֵּר לִיה דּוֹרוּנָא, וּמֵאֵן אִיהוּ, מְסַכְנָא, בְּגִין דִּיזְכִּי בִיה. וְכִיּוֹן דִּיזְכִּי בִיה, אִיהוּ אֲמַשִּׁיךְ עָלֵיהּ חַד חוּטָא דְחָסֵד דְאַתְמַשֵּׁךְ מְסַטֵּר יְמִינָא וּפְרִישׁ אַרְיִשְׁיָה וְרָשִׁים לִיה, בְּגִין דְכַד יִיתִי דִינָא לְעֵלְמָא הֵהוּא מְחַבְּלָא יְזַדְהַר בִּיה, וְזָקִיף עֵינוּי וְחָמָא לְהֵהוּא רְשִׁימוּ וְכַדִּין אֶסְתַּלַּק מִנִּיהּ וְאֶזְדְּהַר בִּיה. בְּגִינֵי כֶּךָ אַקְדִּים לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמָה דִּיזְכִּי. [בְּשַׁעֲתָא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת הָאָדָם, הוּא שׁוֹלַח לוֹ מִתְּנָה עָנִי, כְּדִי שְׂיִזְכֶּה בּוֹ, וְכִיּוֹן שְׂזוּכָה בּוֹ, מוֹשֵׁךְ עָלָיו חוּט שֶׁל חָסֵד מִצַּד הַיְמִינִן, וּפּוֹרֵשׁ אֶת זֶה עַל רֵאשׁוֹ, כְּדִי כְּשִׁיחֶיהָ דִּינִים בְּעוֹלָם, הַמְּחַבֵּל שְׂרוּצָה לְחַבֵּל וְכוּ', יִשְׁמַר מִמֶּנּוּ, כִּיּוֹן שְׂיִרְאֶה אוֹתוֹ וְיִרְאֶה אֶת הַחוּט שֶׁל חָסֵד שֶׁנִּפְרַשׁ עַל רֵאשׁוֹ, יִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ הַמְּשַׁחִית, וְיִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ, וּבְשִׁבִיל זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַדִּים וְשׁוֹלַח לְאָדָם מִתְּנָה עָנִי, כְּדִי שְׂיִזְכֶּה בּוֹ].

וְכֵן הוּא בְּזֵהָר (וַיִּקְהַל קצח). תָּא חֲזִי, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְבַר נֶשׁ, כַּד מְסַכְנָא אַעֲרַע לְגַבִּיָּה. דֵּהֵהוּא מְסַכְנָא דּוֹרוּנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּי, דְשַׁדֵּר לִיה. מֵאֵן דְמַקְבֵּל לִיה לְהֵהוּא דּוֹרוּנָא בְּסַבְר אַנְפִּין, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה. תָּא חֲזִי, מֵאֵן דְחֵיִיס לְמְסַכְנָא, וְאַתִּיב לִיה נַפְשִׁיָּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק עָלֵיהּ, כְּאִילוּ הוּא בְּרָא לְנַפְשִׁיָּה. [בָּא וְרֵאֵה אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂמַגִּיעַ אֵלָיו עָנִי לְבַקֵּשׁ צְדָקָה, הָעָנִי הַזֶּה הוּא הַמִּתְּנָה שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלַח לוֹ אֵלָיו, וּמִי שְׂמַקְבֵּל אֶת הַמִּתְּנָה הַזֶּה, הֵינּוּ אֶת הָעָנִי בְּסַבְר פְּנִים יְפוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ, וּמִי שְׂעוּזָר לוֹ וּמְרַחֵם עָלָיו וּמְחִיָּה אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

מִגַּן עָלָיו וּמַעֲלָה עָלָיו כְּאֵלוֹ בְּרָא אוֹתוֹ]. וּמִלְבַּד זֹאת כְּשֶׁמְרַגְלִים אֶת עֲצָמוֹ לְתַת לְכָל עֲנֵי הַמְּבַקֵּשׁ צְדָקָה אֶפִּילוֹ מִשֶּׁהוּ כְּגוֹן כַּמָּה פְּרוּטוֹת, וְהַעֲקָר לְפִיסוֹ וְכוּ', זֶה חֲנוּךְ טוֹב לְיִלְדִים שֶׁצָּרִיכִים לְרֵאוֹת אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן לְעֶזֶר לְזוּלָת, וְכִשְׁמַגִּיעַ עֲנֵי בַּבֵּית וְדוֹפֵק עַל הַדְּלֵת אִף פַּעַם אֲסוּר לְשַׁלַּח אֶת הַבֶּן אוֹ אֶת הַבַּת וְלוֹמַר 'לֵךְ תִּגִּיד לּוֹ שֶׁהָאָבָא לֹא בַּבֵּית אוֹ הָאָמָא לֹא בַּבֵּית' כִּי אִם אוֹמְרִים דְּבַר כָּזֶה, קוֹדֵם כָּל מְרַגְלִים אֶת הַיְלָדִים לְשִׁקָּר וְכוּ', וְהַעֲקָר חֹס וְשׁוֹמֵם גּוֹרְמִים שֶׁבְּאַמַּת בַּבֵּית הַזֶּה לֹא יִהְיֶה אָבָא אוֹ אָמָא רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ שְׁכָל עֲנֵי שְׂבָא אֶל פְּתַח בֵּיתוֹ לְתַת לוֹ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת אֶפִּילוֹ מִשֶּׁהוּ, רַק לְפִיסוֹ, וְאִז שְׁכָרוּ גְדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

ג' קְעוֹ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרַפָּא יְרַפָּא" מְכַאן שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, אָבֵל לֹא לִיאֵשׁ, וְלִכֵּן אֵין

דְּבַר כְּזֶה לִיֵּאשׁ זֹג שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם כְּכַר יְלָדִים, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אָמְרוּ (תַּעֲנִית ב.). מִפְּתַח שֶׁל חַיָּה זֶה רַק בִּידוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא; הֵינּוּ עֲנִיִן הַהוֹלָדָה זֶה רַק בִּיַּדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אָסוּר
 לִיֵּאשׁ שׁוּם זֹג וְלוֹמַר לָהֶם שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְהֵבִיא יְלָדִים, כִּי
 הַמְּצִיאוֹת הָרָאָה אַחֲרַת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמֹת ס"ד).
 אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִפְּנֵי מַה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ עֲקוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתַפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְמַה
 נִמְשְׁלָה תַפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתֶר, מַה עֵתֶר זֶה מְהִפֵּךְ הַתְּבוּאָה
 מִמְּקוֹם לְמְקוֹם כִּף תַפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים מְהַפְּכֵת מְדוּתָיו שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֵּדַת רִגְזָנוּת לְמֵדַת רַחֲמָנוּת;

וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא י:): מַה יַעֲשֶׂה אָדָם
 וַיְהִי לּוֹ בָנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמַר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעֲנִיִים, רַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ אוֹמַר יִשְׁמַח אֶשְׁתּוֹ לְדַבַּר מִצְוָה; וְאָמַר רַבִּינוּ ז"ל (סֵפֶר
 הַמִּדּוֹת אוֹת בָּנִים חֵלֶק ב' סִימָן ח') הֵא הִנְעֲשֶׂה מִכְסָּף, מְסַגֵּל לְפָרְיָה
 וּרְבִיָּה; הֵינּוּ שְׂאֵשָׁה תִתְּלֶה עַל צְוֹאֲרָה אוֹת 'ה' הִנְעֲשֶׂה מִכְסָּף,
 שְׂזָה מְסַגֵּל לְהוֹלָדָה, וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה בְּכָל חֲנוּת שֶׁל
 תְּכַשִּׁיטִים.

בְּעֲנִיִן לְטַבֵּל בְּ"מִקְוֵה מְלָכָה" בִּיבְנָאֵל, הַמּוֹן נָשִׁים נִפְקְדוּ עַל
 יְדֵי שְׂטָבְלוֹ שָׁם, כִּי הַמִּקְוֵה הַזֶּה נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה
 שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְרוּסְיָה לְפָנֵי מֵאָה
 שָׁנָה, כִּי מַה שְׁעַבְרָנוּ עַד שְׁפָנֵינוּ אֶת הַמִּקְוֵה רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

קִיחַ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֲל

יודע, וְלִכֵּן הַמְקוּנָה הַזֶּה עֶזֶר כָּבֵד לְהַמּוֹן נָשִׁים לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

וְעַל כֵּלָם, הָעֵקֶר הוּא תַּפְלָה לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן כָּלָל, כִּי מֵה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּבְשֹׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קעז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲפִילוֹ שֶׁעָשׂוּ מֵה שֶׁעָשׂוּ, הַכֹּל יְכוּלִים לְתַקֵּן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִיּוֹן קי"ב) אִם אַתָּה מְאַמֵּן שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תְּאַמֵּן שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; אֲמַת שְׁמֵי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְגַנֵּב קֶשֶׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצִאת מְזֵה, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּנֵבָה וּגְזֵלָה סִיּוֹן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגֹזֵל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעֲצָמוֹ גְּזֵלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכֹל חֲטָא וְעוֹן, וְאִין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה;

עם כל זאת הכל יכולים לתקן, כי אין לה דבר העומד בפני התשובה, ועקר התשובה חרטה על העבר וקבלה על להבא, ואמרו חכמינו הקדושים (ביצה כ"ט). גזל ואינו יודע למי גזל יעשה בהם צרכי רבים; וכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות גזלה הלכה ה') שאין לה עוד זכות הרבים יותר גדולה מלתת צדקה להדפסת ספרי הצדיק האמת שבזה מזכים נשמות ישראל לחזור בתשובה אמיתית, ולכן ראוי להתחזק ביותר שאת וביתר עז, כי על הכל מועילה תשובה והקדוש ברוך הוא בוחן לבבות, ואם הוא רואה שאחד מתחרט באמת ומקבל על עצמו מהיום והלאה לא לעשות את השטויות שעשה, אז אינו זז משם עד שמוחלים לו, ולכן תראי להתחזק ביותר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך, ובפרט שאת עוזרת לפלות יתומות שזה גם כן צדקה גדולה מאד, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ימחל לה על הכל, אבל אסור לה להכנס ביאוש ובדכאון, ומכל שכן שלא תבלבלי את עצמך שאת צריכה לחזור בגלגול וכו' וכו', כי העקר הוא תשובה, ואין לתאר ואין לשער את גדל מעלת התשובה שאדם חוזר בתשובה ומתודה על עוונותיו בכל פעם, שעל ידי זה זוכה שנמחק לגמרי עוונותיו, אשרי מי שזוכה לחזור בתשובה שלמה, אפילו על החטאים הכי גדולים מועיל תשובה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד). במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים,

ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד מבן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפילו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזר בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

הקדוש ברוך הוא יחוס וירחם עליך, ויקבל את תשובתך, ותזכי לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' קעח

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלותך, ד' סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל, וְלֹא מִשְׁנָה
 מֵה וְאֵיךְ, הַעֲקָר שִׁיְהִי תַפְלוּתוֹ עִם אֲמַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים
 קמ"ה) "קְרוֹב הַיְיָ לְכֹל קֹרְאֵיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמַת" עִם כָּל
 זֹאת לִמַּד אוֹתָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ו) אָסוּר
 לְאָדָם לְעַמּוּד עֲצָמוֹ עַל שׁוֹם דְּבָר, הֵינּוּ שְׁאָסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ בְּתַפְלָתוֹ
 שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דְּוָקָא אֶת בְּקָשׁוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ
 לֹקַח דְּבָר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה. רַק צָרִיךְ לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא,
 וְזֶה (אֲבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעַשׂ תַּפְלִתְךָ קְבֵע', מִלְּשׁוֹן גִּזְלָה, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב) "וְקְבֵע אֶת קְבֵעֵיהֶם נֶפֶשׁ". הֵינּוּ שֶׁכֹּל מֵה
 שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, הֵן פְּרֻנְסָה אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂאָר צְרָכִים, אָסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ
 וְלַעֲמֵד עֲצָמוֹ בְּתַפְלָתוֹ, שֶׁדְּוָקָא יַעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 תַּפְלָתוֹ, כִּי זֶה הוּא תַפְּלִית קְבֵע שְׁלוֹקַח הַדְּבָר בְּחֻזְקָה וּבְגִזְלָה, רַק
 יִתְפַּלֵּל בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים;

וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) כָּל הַמְּאָרִיךְ בְּתַפְלָתוֹ
 וּמַעֲיֵן בָּהּ סוּף בָּא לִידֵי כָּאֵב לֵב שֶׁנֶּאֱמַר (מִשְׁלֵי י"ג י"ב) "תּוֹחֶלֶת
 מִמְשָׁכָה מַחְלָה לֵב", וּפְרַשׁ רַש"י מְצַפֵּה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּקָשְׁתוֹ עַל יְדֵי
 הָאֲרָכְתוֹ, סוּף שְׂאִינָה נַעֲשִׂית, וְנִמְצָאת תּוֹחֶלֶת מִמְשָׁכַת חֲנָם, וְהִיא
 כָּאֵב לֵב כְּשֶׁאָדָם מְצַפֵּה וְאֵין תְּאֵאוֹתוֹ בָּאָה; עֵינֵי שָׁם. אָסוּר לְבֹא
 בְּטַעֲנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים
 וְתַחֲנוּנִים שִׁיְחוּס וִירְחֻס עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וִירְחִיב לוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת. אֲבָל לֹא לְבֹא בְּטַעֲנוֹת, כִּי מֵה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים דְּרַכֵּי
 הַמָּקוֹם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה הִיא לְבַקֵּשׁ כָּל דְּבָר שֶׁהוּא צָרִיךְ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן כָּל דְּבָר שֶׁמַּעִיֵּק לוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶת לְבָבוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קעט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרַנְיָת ז"ל אָמַר פְּרֻנְסָה לֹא זוֹרְקִים, אֲלֹא הַפְּרֻנְסָה תְזַרֵּק אוֹתָךְ, וְלִכֵּן אִם הֵם מְתַעַקְשִׁים שֶׁתָּבֵא לַחֲבֵרָה הַגְּדוּלָּה, אֲזִי תַעֲשֶׂה אֶת זֶה, רַק אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי חֶבֶל שֶׁתַּעֲנֶה אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵנּוּיִים נִפְשִׁיִּים בְּחִנָּם וְכוּ', וְכוּ', הֵרִי פְּרֻנְסָה זֶה מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַעֲסֵק זֶה רַק כְּלִי שֶׁדָּרְכּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן אֶת הַפְּרֻנְסָה, וְלִכֵּן אִתָּה צָרִיךְ לְתַלוֹת עֵינֶיךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה כֵּן יִהְיֶה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִשּׁוֹם דְּבָר, רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה שֶׁהוּא תַתִּיבֵךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ שִׂמְח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן

אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמיתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקודת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

ולכן לא כדאי לך להתבלבל משום בלבול בעולם כלל, ובאיזה מקום שישומו אותך תהיה רק שש ושמח, כי סוף כל סוף הפרנסה הוא בידי הקדוש ברוך הוא ולא בידי בשר ודם, וכמו שכתוב (תהלים קט"ו) "עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם" ופרשו צדיקים, העצבות שנופל על אדם זה מחמת שחושב אשר

כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם תְּלוּי בְיַדֵי בְנֵי אָדָם, כִּי בְּאִמַת אִם אָדָם יוֹדֵעַ אֲשֶׁר פְּרִנְסָתוֹ הוּא רַק מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזִי הוּא תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמַח וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם.

אתה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁסֶגְלָה לְפְרִנְסָה לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְזוֹן מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא, וּבְקוֹל וּבְשִׂמְחָה, וְזֶה מְסַגֵּל לְעִשְׂרֹת נִפְלְאוֹהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשַׁלִּי י) "בְּרַכַּת הַיְוִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ שֶׁמְבָרֵךְ אֶת בְּרַכַּת הַמְזוֹן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגֵּל לְעִשְׂרֹת, וְכֵן לְהִזְהַר מֵאֵד עַל נְטִילַת יָדַיִם וְכוּ', וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה תִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם כְּשֶׁאַתָּה קֹם בְּבִקְרָה וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוֹצְאִים לְשִׁירוּתִים וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַיִם עִם נְטִילָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַיִם מְסַגֵּל לְהַנְצִל מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַיִם רַאשֵׁי תְבוּת עֲנִי', מִי שֶׁמְזוֹלְזֵל בְּנְטִילַת יָדַיִם נַעֲשֶׂה עֲנִי, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁכַת ס"ב): אָמַר רַב חֲסֵדָא אָנָּה מִשְׂאֵי מְלֵא חֲפָנֵי מִיָּא וִיהִיבּוּ לִי מְלֵא חֲפָנֵי טִיבוּתָא; [אֲנִי נְטִילְתִּי יְדֵי עִם מְלֵא מַיִם, נִתְּנוּ לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הִיָּה עֲשִׂיר גְדוֹל מְאֹד, וְהַכֹּל בְּזִכּוֹת נְטִילַת יָדַיִם שֶׁהִיָּה מִקְפִּיד עַל זֶה], וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שָׁם) כָּל הַמְזוֹלְזֵל בְּנְטִילַת יָדַיִם בָּא לְיַדֵי עֲנִיּוֹת, וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אוּרַח חַיִּים סִימָן קנ"ח סְעִיף ט') צָרִיךְ לִיזְהַר בְּנְטִילַת יָדַיִם שֶׁכָּל הַמְזוֹלְזֵל בְּנְטִילַת יָדַיִם חָיִב נְדוּי וּבֹא לְיַדֵי עֲנִיּוֹת וְנַעֲקֵר מִן הָעוֹלָם;

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד עַל נְטִילַת יָדַיִם עִם שִׁפְעָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְעִשְׂרֹת גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן לְבָרֶךְ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל קִכָּה

בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּקוֹל גְּדוֹל כְּדֵי שֶׁהֵילְדִים שֶׁלָּךְ יִשְׁמְעוּ מֵהַ זֶה בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּקוֹל? וְכֵן נִהְגוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲכִילָה חֶלֶק ב' סִימָן ג') עַל יְדֵי בְּרַכַּת הַמְּזוֹן נִתְּוֹדַע הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקִיִּים אֶת זֶה וְאֵז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז יִזְכָּה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קפ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ד' סִיּוֹן ה'תַּשְׁעִ"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁה פְּטוּרָה מִתְּפִלָּה, הִיא רַק צְרִיכָה לוֹמַר בְּבִקְרָא בְּרַכַּת הַשַּׁחַר ו'קְרִיאַת שְׁמַע', וְיוֹתֵר מְזֵה הִיא לֹא מְחִיבָת, וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְהַתְּבַלְּבֵל מְזֵה כָּלֵל, 'בְּרַכַּת הַמְּזוֹן' זֶה דְּאוֹרֵייתָא, וְזֶה גַם אֲשֶׁה מְחִיבָת, 'קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה' זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, וְלִכֵּן גַם עַל זֶה אֲשֶׁה צְרִיכָה לְהַקְּפִיד, וְיוֹתֵר מְזֵה אֵין לָהּ מַה לְהַתְּבַלְּבֵל, רַק

שְׁתֵּהִיָּה רְגִילָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוּ יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֵה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְהַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ עַל נְקוּדַת הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִם יֵשׁ שְׂמֻחָה יֵשׁ כֶּבֶד הַכֹּל, וְאִם אֵין שְׂמֻחָה אֵין כָּלוּם. וְצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעֵמֶד בְּזֵה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים.

וְעַל פִּי רַב אָדָם מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בִּידָיו אֶת הַצָּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט כְּשֶׁמְדַבֵּר מָה שְׁלֵא צְרִיךְ וְכוּ', וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי כ"א, כ"ג) "שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ" וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק א' סִימָן ל"ח) שְׁכָל הַצָּרוֹת שְׂבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מִחֻמַּת שֶׁהוּא מִפְּקִיר אֶת דְּבוּרָיו, שְׁזֵה (תְּהִלִּים קמ"ח) "רוּחַ סֶעֱרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ" עַקֵּר הָרוּחַ סֶעֱרָה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם הוּא הַדְּבוּר, וּכְבָר אָמַר הַתַּנְאָה הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ג') סִיג לְחֻכְמָה, שְׂתִיקָה; וְאָמְרוּ (פְּסָחִים צ"ט). יָפָה שְׂתִיקָה לְחֻכְמִים קַל וְחָמֵר לְטַפְּשִׁים, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשָׁלִי י"ז כ"ח) "אֲוִיל מִחֲרִישׁ חֶכֶם יִחְשַׁב";

וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁאָדָם צְרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ הוּא לְשִׁתְּקַן, וּכְכֹל שֶׁיִּשְׁתַּק לֹא יִתְחַרֵּט, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְגִלָּה י"ח). מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ה) "לֵךְ דְּמִיָּה תְהִלָּה" סָמָא דְכֻלָּה מִשְׂתוּקָא, וּפְרַשׁ רַש"י מְבַחֵר כָּל הַסְּמָמִינִין הִיא הַשְּׂתִיקָה, שְׁלֵא לְהַרְבּוֹת דְּבָרִים, וְהֵינּוּ לֵךְ דּוּמִיָּה תְהִלָּה: [כִּי אֶתָּא רַב דִּימֵי אָמַר

אָשׁר   שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס   בְּנַחֵל   קכז

אָמְרֵי בְּמַעֲרָבָא מְלֵה בְּסַלְע מִשְׁתּוּקָא בְּתַרְיִן [פֶּרֶשׁ רִש"י אִם תִּרְצֶה לְקַנּוֹת הַדְּבוּר בְּסַלְע, תִּקְנֶה הַשְּׁתִּיקָה בַּשְּׁתִּים]: ;

הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהַשְּׁתִּיקָה מֵרְאָה אֶת חֲכַמַת הַחֲכָם, כִּי הַחֲכָם תָּמִיד שׁוֹתֵק. וּמוֹבָא בְּסַפְרֵי אַרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הָעֲשָׂרִים וְאַחַד - שַׁעַר הַשְּׁתִּיקָה) אִם תֵּשֵׁב בְּחִבּוּרָהּ, טוֹב שְׂיֵאמְרוּ לָךְ "דְּבַר ! מַה אַתָּה שׁוֹתֵק כָּל כַּף"? מִמָּה שֶׁתִּהְיֶה מְדַבֵּר וְיִהְיוּ דְבָרֶיךָ לָהֶם לְמִשָּׂא, וְיֵאמְרוּ לָךְ "שׁוֹתֵק"; וְכֵן אָמַר הַחֲכָם "טוֹב שֶׁתִּהְיֶה שׁוֹתֵק וּמִשְׁכִּיל - מִשֶּׁתִּהְיֶה דוֹבֵר וּכְסִיל" כִּי רְבוּי הַדְּבוּר מֵרְאָה אֶת מִיעוּט שְׁכָלוֹ, וְכֵן אָמַר הַחֲכָם "הַמְעַט דְּבָרֶיךָ - וְיִמְעָטוּ שְׂגִיאוֹתֶיךָ" וְעַל כֵּן עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהַבְּחִירָה חוֹפְשִׁית, וְזֶה תְּלוּי כַּף, אִם לְדַבֵּר אוֹ לֹא לְדַבֵּר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתָּמִיד נִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' קפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ה' סיון (עֶרֶב חַג הַשְּׁבִיעוֹת) ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגְעֵנוּ לְיוֹם הַזֶּה שְׁאַנְחֵנוּ הוֹלְכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל זֶה רָאוּי לָנוּ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁלֹּא יִשְׁבּוּר אוֹתָנוּ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצָה כ"ה:): נִתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי שֶׁהֵם עֲזִיזִים, טָבַע שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קָשִׁי עוֹרָף עֲקָשָׁנִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּדִבְרֵי זֶה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ח) צָרִיךְ לִהְיוֹת עֲקָשָׁן גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבָלֵי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, אִף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מֵה שֶׁיַּעֲבֹר וְכוּ' וְכוּ', צָרִיכִים לִהְיוֹת עֲקָשָׁן גְּדוֹל מְאֹד וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְכוּ', וְרַק בְּזָכוֹת זֶה זָכִינוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִפְּנֵי שְׁאַנְחֵנוּ עֲקָשָׁנִים וְלֹא נַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב מִתְּפַשְׁטוֹת עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלִמְנַע תּוֹרָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז וְנִלְמַד עִם יְלָדֵינוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תּוֹרַת חַיִּים.

וַיְדוּעַ מֵה שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זַצ"ל עַל מֵה שְׁאָמַר הָרַמְבַּ"ם (פָּרָק ו' מֵהַלְכוֹת דְּעוֹת הַלְכָה א') דֶּרֶךְ בְּרִיתוֹ שֶׁל אָדָם לִהְיוֹת נִמְשָׁף בְּדַעוּתוֹ וּבְמַעֲשָׂיו אַחַר רִיעֵיו וְחֻבְרָיו וְנוֹהֵג כְּמִנְהַג אֲנָשֵׁי מְדִינָתוֹ, לְפִיכָךְ צָרִיךְ אָדָם לְהִתְחַבֵּר לְצַדִּיקִים וְלִישָׁב אֶצְל הַחֻכְמִים תָּמִיד כְּדֵי שֶׁיִּלְמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם, וְיִתְרַחֵק מִן הָרָשָׁעִים הַהוֹלְכִים בַּחֲשָׁף כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם, הוּא שֶׁשְׁלֵמָה אוֹמֵר (מִשְׁלֵי י"ג כ') "הוֹלֵךְ אֶת חֻכְמִים יִחְפֹּם וְרָעָה כְּסִילִים יִרֹעַ", וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים א') "אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב" וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הָיוּ רָעִים וְחַטָּאִים שְׁאִין

מניחים אותו לישיב במדינה אלא אם כן נתערב עמהן ונוהג במנהגם הרע, יצא למערות ולחוחים ולמדברות ואל ינהיג עצמו בדרך חטאים, כענין שנאמר (ירמיה ט' א') "מי יתנני במדבר מלון ארחים"; שהמערות והמדברות שכתב הרמב"ם לברח שם, זה סובב על החידרים והישיבות וכו', שצריכים להקים יותר ישיבות, יותר חידרים ללמד תורה לתינוקות של בית רבן ולבחורי חמד, שאין עוד יותר חשוב מזה, ושם בחידרים והישיבות צריכים להתחבאות, וכך לא יהיה לו שום שיכות עם הערב רב שרוצים למנוע תורה מעם ישראל, ולכן אשרי מי שזוכה לחזק ולעודד ולשמח את הנער ולהמשיך את לבכם אל התורה הקדושה, ושכרו הרבה על פי פעלו, אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיהיה לו מי שיכניס עוד ילדי ישראל בחידרים ובשיבות, ויכניס בהם חמידו דאורייתא חמדת ואהבת התורה.

וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"ב סימן ב') אמר הקדוש ברוך הוא משעה שעמדתם בסיני וקבלתם את התורה וכתבתי שאני אוהב אתכם, שנאמר (דברים ז') "כי מאהבת הוי"ה אתכם", ואחר שאהבתי אתכם היאך אני יכול לשנא אתכם;

ולכן עלינו לשמח מאד מאד היום בלילה ולהשתדל להיות ער כל הלילה, ואומרים פסוק ראשון ופסוק אחרון מכל פרשה ופרשה מחמשה חומשי תורה, וכן מנביאים וכתובים, שפך

מובא בזהר (הקדמה ח.) רבי שמעון בן יוחאי היה יושב ולומד עם התלמידים בליל חג השבועות הנקרא ליליא דכלה, כי בו בלילה כנסת ישראל שנקראים כלה, מכינה את עצמה להכנס לחפה כדי לקבל את התורה, שהיא חכמתו יתברך כפיכול שהוא החתן.

והיה רבי שמעון בן יוחאי מעורר את התלמידים שילמדו מתורה לנביאים, ומנביאים לכתובים, הינו להתחיל את הפרשה ולסיים את הפרשה, וכל חמשה חומשי תורה, וכן בכל נביאים וכתובים ומי שעוסק בזה, הקדוש ברוך הוא שמח אתו מאד, וכן לחזור על התרי"ג מצוות, ורבי שמעון בן יוחאי היה שמח עם כל התלמידים, ומברך אותם שיזכו לקבל את התורה, וגרמו נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ולכן גם אנחנו צריכים להיות ערים כל הלילה, ולקשר מפסוק לפסוק מתחלת הפרשה עד סוף הפרשה, הן בתורה הן בנביאים הן בכתובים, ואחר כך לומר את התרי"ג מצוות, ולהתבודד עמו יתברך, וקודם עלות השחר ללכת למקנה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ו) שמקנה של שבועות הוא שער נ', שממשיכים על עצמו אור ודעת ושכל להכליל באין סוף ברוך הוא, כי שבועות הוא שכל גדול וגבוה מאד, שהוא חסד עליון ורחמים גדולים, ולכן כשטובלים אז במקנה, ממשיכים על עצמו מוחין עילאין, ולכן אשרי מי שלא מבטל את הלילה הקדושה הזו, שנקראת ליליא דכלה, וצריכים מאד מאד לשמר לא לדבר אז דברים בטלים, כי כפי שיתנהגו בלילה זו כך נזכה לקבל את התורה בבקר השכם, וידוע שאצל רבנו ז"ל היה הלילה הזה לילה מיחדת מאד, היו ערים כל הלילה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל קלא

וּלְפָנַי עֲלוֹת הַשַּׁחַר הֵלְכוּ לְטַבֵּל בַּמְקוֹה, וְאַחַר כֵּךְ הִתְפַּלְלוּ וְתִיקִין, וְשָׁמְעוּ אֶת הַקְּרִיאָה שֶׁל עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת קְבֵלַת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וּפְעַם סִפְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לְרַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לְוִי יִצְחָק מְבַאֲרֵיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, לֹא רָצָה לְלַכֵּת לַמְקוֹה עַד שִׁירָאוּ לוֹ אֶת כָּל הַפְּמִלְיָה שֶׁל מַעֲלָה, וְהִתְפַּלְאוּ עַל זֶה מְאֹד, עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל מֶה אַתֶּם חוֹשְׁבִים גַּם הַצְּדִיק הַזֶּה הִיָּה יְלוּד אִשָּׁה, אֲבָל זָכָה לְמָה שֶׁזָּכָה וְכוּ', רוֹאִים מְזֶה כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל אִם רַק רוֹצֵה יְכוּל לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגּוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְזֶה מֶה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַחְדִּיר בְּנוֹ, שְׁנוֹזְכָה לְקַבֵּל עַל עֲצֻמּוֹ עַל תּוֹרָה וְעַל הַמְצוּוֹת, וְלִהְיוֹת תָּמִיד שְׂרוּיִים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד שִׂמְחָה כְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה.

וְרוֹאִים בְּחוּשׁ מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא : מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה : לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא : לְהִיּוֹת חֵזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עַקֵּר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד ; שְׂזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ, הֵרִי הוּא הָאָדָם הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיּוֹ.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, תִּקְבֵּל עַל עֲצֻמְךָ דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא יַחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי הַלְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא הַחִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מֶה

אִכְפַּת לָךְ אִם תִּלְמַד תּוֹרָה, הֲרֵי הַתּוֹרָה תַעֲשֶׂר אוֹתָךְ גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמִי אוֹמֵר אִם הַתּוֹרָה תִּרְאֶה לָךְ אֶת הַפְּנִים, לֹא תִרְצֶה כְּכֹר שׁוֹם דְּבַר רַק אֶת הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָה, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְטֶלֶן, תִּהְיֶה בְשִׂמְחָה, כָּל הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה, שֶׁל קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתַּחֲזֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר אֵיךְ שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, כִּי לְמַעַלְה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְכַפְרֵט בְּשַׁעַה שְׁקוּבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁאֲדָם נִכְנָס בְּחֻכְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ אֲזַי מְאִיר עָלָיו אוֹר וְזֵיו וְחַיּוֹת וּדְבִקוֹת בְּבִטּוּל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְרַגֵּשׁ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ אֵיךְ שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה הוּא לְבוֹשׁ לְגִבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אָשֶׁר זֶה הַנֶּעֱם וְהַזֵּיו וְהַחַיּוֹת שֶׁמְחִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

ג' קפב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ה' סיון (עֶרֶב חַג הַשְּׁבֻעוֹת) ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֶה אוֹמֵר לָךְ רָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נֵעַם חֶלְקִינוּ שֶׁזָּכִינוּ לְהַבְּרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ זוֹכִים שֶׁנִּכְנָס עִכְשָׁו חַג הַשְּׁבֻעוֹת חַג קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וְלִכְּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי גַם הַנָּשִׁים הֵיוּ

בְּהַר סִינֵי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וְלָכֵן גַּם הָאִשָּׁה צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת שְׂזֻכְתָּהּ לְהַפְרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט נִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכוֹת מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שֶׁהֵן יוֹדְעוֹת מֵרַבִּי אֲמַת כָּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כָּזָה, רַבִּי שְׁמַחֲזִיק וּמַעֲוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לְפֹל בְּדַעַתְנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבֵר עַל פְּלָנוּ מֵה שְׁעוֹבֵר חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת בְּלִבוֹלִים יְרִידוֹת וְנִפְּלוֹת וְכו', וְרַבֵּנוּ ז"ל מַחֲזִיק בְּיַדֵּנוּ וּמְפִיחַ בְּנוֹ רֹחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, וְלָכֵן רְאִי לְשַׁמַּח כָּל חַג הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁהוּא חַג קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וּבִזְכוּת הַשְּׁמַחָה הַזֹּאת יֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצֻמוֹ, וְתִקְבְּלֵי עַל עֲצֻמְךָ מִחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה לְצִיַּת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִלְכֵת בְּבִגְדִים צְנוּעִים וְכו', לֹא צְמוּדִים וְכו', וּמְכַל שֶׁפֶן לֹא קִצְרִים מֵעַל הַבְּרֶךְ שְׂזָה עוֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, וְעַל אַחַת כְּפֵה וְכַפֵּה שְׁלֹא יֵרְאוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשֶׁךְ בַּחוּץ, כִּי בִּפְרוּשׁ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (זֶהוּ נִשְׂאָ קכ"ה) קָלְלָה תְּבוּאָה בְּבֵית כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְסַתּוֹבְכַת בְּלֵי כִסּוּי שְׁעָרוֹת רֵאשֶׁה, וְעַנְיֹת חוֹגְגַת בְּבֵית זֶה, וְאֵין לָהֶם שׁוּם נַחַת מֵהִילָדִים, וְלָכֵן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּקִבְּלַת הַתּוֹרָה אֶת צְרִיכָה לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ לְלַכֵּת רַק עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וּבְשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שְׁלֹא יִהְיֶה הַחֲצָאִית אוֹ הַשִּׁמְלָה לְמַעְלָה מֵהַבְּרֶךְ, שְׁלִבּוּשׁ זֶה הוּא גַּעַל נִפְשׁ וְכו', וְזֶה בָּא מִבְּנוֹת מִדִּין שֶׁהִכְשִׁילוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וְכו', וְלִבְסוּף נִמְחַקּוּ לְגַמְרֵי וְכו', כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֵה לְסַבֵּל נֶאֱוָף, עַל הַכֹּל הוּא מוֹחֵל אֲבָל לֹא עַל בְּגָדֵי שְׁחִץ שְׁגוֹרְמִים לְנֶאֱוָף וְכו', וְלָכֵן תִּקְבְּלֵי עַל עֲצֻמְךָ מֵעַכְשָׁו לְהִיּוֹת צְנוּעָה בְּלִבוּשׁ וּבְהַדְּבֹר וְכו' וְכו'.

הַעֲקָר שְׁתֵּהִי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה וְתִשְׁמְרִי מְאֹד לֹא לְהִתְנַפֵּחַ עִם
 בַּעֲלֶךָ כְּדִי שְׁלֹא יֵצֵא מִזֶּה מְרִיבוֹת אוֹ וְכוּחִים וְכוּ', אֲשֶׁר אַחַר כֵּן
 יִהְיֶה לְךָ קֶשֶׁה לְהִתְפַּיֵּס עִם בַּעֲלֶךָ, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (נִדְּהָ ל"א): שְׁאֵלוּ תִלְמִידָיו אֶת רַבֵּי דוֹסֵתָאֵי בַר יִנְאִי מִפְּנֵי מָה אִישׁ
 מִחֲזֹר עַל הָאִשָּׁה וְאִין הָאִשָּׁה מִחֲזָרְתָּ עַל הָאִישׁ? אָמַר לְהֵם מְשַׁל
 לְאָדָם שְׁאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה, מִי מִחֲזֹר עַל מִי? בַּעַל אֲבָדָה (שְׁנַאֲבַד
 הַצֵּלַע מֵהָאִישׁ) מִחֲזֹר עַל אֲבָדָתוֹ, מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְקַבֵּל פְּיוֹס וְאִין
 אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פְּיוֹס? זֶה מִמְּקוֹם שְׁנַבְרָא (אֲדָמָה רַכָּה סוֹפְגָת) וְזוֹ
 מִמְּקוֹם שְׁנַבְרָאֵת (עֵצִים קֶשֶׁה שֶׁל הַצֵּלַע שְׁאִינָה סוֹפְגָת), כִּי טַבַּע
 שֶׁל אִשָּׁה שְׁהִיא קֶשֶׁה כְּמוֹ עֵצִים וְכוּ', וְלִכֵּן קֶשֶׁה לָּהּ לְהִתְפַּיֵּס עִם
 בַּעֲלָהּ וְכוּ', וְלִכֵּן אִשָּׁה חֲכָמָה לֹא מִתְחִילָה לְהִתְנַפֵּחַ עִם בַּעֲלָהּ
 וְכוּ', כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם בְּרִגְזוֹ וְרִגְזָהּ וְכוּ', וְאַחַר כֵּן הִיא לֹא
 תִתְפַּיֵּס מִמֶּנּוּ וְכוּ'.

יַעַן שְׂבַחַג הַשְּׁבֻעוֹת הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, וְלִכֵּן
 תִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" שְׂזָה לֹקַח סֶךְ הַכֹּל
 חֲצִי שָׁעָה, וְכֵן תִּזְכִּי לְסִיִּים כָּל שְׁבֻעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְרַבְּנּוּ ז"ל
 אָמַר (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) שְׁתֵּהִלִּים מִסְּגָל לְתִשְׁוֹבָה
 וְלִפְתּוֹחַ אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים הַנְּעוּלִים, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים שֶׁל
 נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם
 מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲמִירַת תְּהִלִּים עִם דְּמַעוֹת שֶׁל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִי
 אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתָן, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה
 מִחַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" שְׂזָה לֹא לֹקַח
 יוֹתֵר מִחֲצִי שָׁעָה, אֲבָל זֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל קֵלָה

שָׁלַף, וְזֶה יָבִיא לָךְ פְּרִנָּסָה וְשִׁפְעַת וְכוּ', וְזֶה יָבִיא לָךְ שְׁלוֹם בַּיִת
אֲמַתִּי, אֶהְבֶּה וְהִבְנֵה הַדְּדִית בֵּינָךְ לְבֵינִי בַעֲלֶיךָ וְכוּ', וְזֶה יָבִיא לָךְ
נַחַת מֵהִילָדִים, כִּי כִשְׂאֵשָׁה אוֹמֶרֶת תְּהִלִּים וּמוֹרִידָה דְּמַעוֹת,
נַעֲשֶׂה מִזֶּה לְמַעַלָּה מֵהַ שְׁנַעֲשֶׂה, וְהִיא פּוֹתַחַת אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת,
וְרַבְנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים.

אֲשֶׁה לֹא צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֵרָה כָּל הַלַּיְלָה בְּלִיל שְׁבוּעוֹת, רַק
לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת בַּעֲלָהּ וְאֶת הַיְלָדִים, שְׂזָה
מִשְׂרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַיְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

ג' קפג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ה' סִיּוֹן (עֶרֶב חַג הַשְּׁבוּעוֹת)
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי שָׁמַח שֶׁלְקַחְתָּ אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדְךָ, וְאֵף שָׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מֵעֲבוֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת שֶׁבַמְקֻדָּשׁ, כִּי הַיּוֹם הַנֶּעַר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּסַפְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, הֵן מְרוּחַ הַרְחוּב שֶׁמִּנְשָׁב כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק אָזִי הַכְּלִי מִשְׁחִית אִיִּפְאוּן, בַּלְעֻקְבֵּעֵרִי, אִיִּפְאֵד, עֲנֵדְרוֹאוֹיֵד, סְמֵאֲרֻטְפוֹן וְכוּ' וְכוּ', עוֹשִׂים שְׁמוֹת בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּבִנְיַת הַנְּעוּרִים, וְזֶה מִחֻלָּה שְׁמִי שֶׁנִּדְבַק בָּזֶה קָשָׁה לוֹ לְצֵאת מִזֶּה, וְזֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִסְמִים, כִּי זֶה מִהַפְּנֵט אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת וְכוּ', וְנִמְכָּרִים לְזֶה וְקָשָׁה אַחַר כָּף לְצֵאת מִזֶּה וְכוּ', וְהַמּוֹן בְּתִים נִשְׁבְּרוּ מִזֶּה לְצַעֲרָנוּ הָרַב, וְלִכְן הַנֶּעַר עֲכָשׁוּ בְּסַפְנָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּכָל הַקְּהֵלוֹת הַחֲסִידוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְהַצִּיל בְּמָה שָׁאֲנִי יְכוֹל לְהַצִּיל וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל הַצַּעַר הַכִּי גְדוֹל שָׁאֲנִי לָנוּ מְקוֹם מִיחָד כְּגוֹן מִבְּנֵה בַשְּׁבִיל לַעֲשׂוֹת יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיְשִׁיבָה גְדוֹלָה, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְכַנּוֹת אֶת הַמְּבָנִים וְכוּ', וְלוֹלִי הַסְּמ"ךְ מ"ם הַרְשַׁע יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הֵייתִי יְכוֹל לְחַתֵּן אֶת כָּל הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאִז הָיוּ נִצּוּלִים מִכָּל הָרַע שֶׁנִּמְצָא עֲכָשׁוּ וְכוּ'.

וְיֹדֵעַ שְׂרַבִּי נַחְמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר ז"ל בָּא פַּעַם אֶל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וּמִצָּאוּ בּוֹכָה בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת, וְנִבְהָל מְאֹד וְשָׁאֵל אוֹתוֹ לָמָּה הוּא בּוֹכָה? עָנָה וְאָמַר לוֹ תִּתְאָר לְעֲצֻמָּךְ אִיזָה כַּחוֹת מְסוּרוֹ לְהַסְּמ"ךְ מ"ם וְכוּ', וְגַם אֲנִי יְכוֹל לֹאמַר אֶת זֶה, לוֹלִי הַסְּמ"ךְ מ"ם הַרְשַׁע הַזֶּה לֹא הָיָה לָנוּ שׁוּם בְּעֵינָה עִם הַנֶּעַר וְכוּ', הֵן מִטַּעַם הַזֶּה וְכוּ', וּבַפְּרָט שֶׁזֶה חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת שֶׁלָּנוּ הוֹלְכִים נֵעַ וְנֵד, כִּי לָקַח לָנוּ אֶת כָּל הַמְּבָנִים וְכוּ', וּבְמִשְׁךְ כָּל הַשְּׁנַיִם לֹא הָיָה לְהִילָדִים שֶׁלָּנוּ אִיפֹה לְלַמֵּד, רַק מִחֻמַּת רִשְׁעוֹת וְאִכְזָרִיוֹת שֶׁל

הַסַּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ שֶׁפְּשׁוּט הַתְּעַלְל בִּילְדֵינוּ, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא עֲבָרְנוּ קְשִׁיִּים מְאֹד מְאֹד בְּמִשְׁךְ חֲצִי יוֹכֵל שְׁנִים עַד שֶׁהִגְעֵנוּ לְהַמְבָּנִים הָאֵלוּ שֶׁהֵם כָּבֵר לֹא מִסְפִּיק לְפִי רְבוּי הַיְלָדִים כֵּן יִרְבוּ, אָבָל אֲנִי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתָנוּ וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, לַעֲת עֲתָה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מַה שְּׁאַנְחֵנוּ יְכוּלִים כִּדִּי לְהַצִּיל אֶת הַנְּעִר, בְּוֹדָאֵי אֲנִי צְרִיךְ מְלַמְּדִים חֲדָשִׁים עִם מֶרֶץ חֲדָשׁ, וְלֹא בַעֲלֵי תְּשׁוּבָה וְכוּ', שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם צְרִיכִים עֲדִין מְלַמְּדִים וְכוּ', אָבָל אֲנִי מְקַוֶּה לָאֵט לָאֵט נוֹכַח לְהַשִּׁיג מְלַמְּדִים כְּמוֹ ... נְרוּ יְאִיר, עִם מֶרֶץ וְכַחוֹת חֲדָשִׁים.

אֵל תִּפְחַד מְשׁוּם דְּבָר, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ אֶת הַגֵּב לְכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מַה שְּׁאַתָּה צְרִיךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵבֵן שְׁלִי ר' ... נְרוּ יְאִיר יוֹכֵל לַפְתַּח אֶת כָּל מַה שְּׁצְרִיכִים וְנִזְכָּה לַחֲזֹק אֶת הַחֲנוּךְ שְׁלָנוּ וְנַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ

ג' קפד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר הַהַעֲלוֹתָךְ, ה' סִינן (עָרַב חַג הַשְּׁבֻעוֹת) ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד וְאַל תִּשְׁכַּח מְשֹׁם דְּבַר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים לְרְאוֹת אֵיךְ יִחְזִיק מֵעֵמֶד וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ש') כָּל מֵה שְׂאֵתָה רוֹאֵה בְּעוֹלָם כָּל מֵה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְלִכֵּן אֵתָה מְכַרַח לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עֵז, וְלֹא לְהִשְׁכַּח מְשֹׁם דְּבַר, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא לִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְזֶה שְׂאֵמֵר דּוֹד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים י"ח) "אֶרְחַמְךָ הַיּוֹי"ה חִזְקִי", הֵינּוּ שְׂמֵתִפְאֵר: "בְּזֶה שְׂאֵנִי יוֹדַע רַבֵּנוּ שֶׁל עוֹלָם שְׂאֵתָה אָב הַרְחֵמֵן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׂלִי", וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק שְׂאֵנִיחֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׂמְקַרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בָּנוּ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמֵתַת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעָה, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעָה שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׂמָה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חִיוֹת לְהַנְּפֵשׁ, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלִקֵינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל קֶלֶט

... טוֹעֵנֶת שְׁהַמִּים קָרִים, וְלִכֵּן כְּדַאי לְבָדוּק אֶת זֶה שֶׁלֹּא יֵצֵא מִזֶּה אֵיזָה מְכַשׁוּל שֶׁלֹּא יִרְצוּ לָבוֹא לְטַבֵּל חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אֶת זֶה צְרִיכִים לְתַקֵּן לְפָנָי הַכֹּל, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִזְכּוֹת הַזֶּה יַעֲמוּד לָךְ וְלִבְנֵי בֵיתְךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

ג' קפה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ה' סִיּוֹן (עֶרֶב חַג הַשְּׁבוּעוֹת) ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמוֹעַ אֶת הַבְּשׁוּרָה מְשֻׁמְחַת, אֵף פַּעַם לֹא סַפַּרְתֶּם לִי מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאִם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּדִיקוֹת וְכוּ', תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שֶׁהָרוּפְאִים אוֹמְרִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא תִצְטָרְכוּ לַעֲבוֹר שׁוֹם סָבֵל, אֶלֹּא הַכֹּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֹר ... תְּחִי, אֵל תְּפַחְדֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לּוֹמֵר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד

מסגל ללידה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', ועוד כל מיני שמות של צדיקים שאת רק זוכרת תהיי רגילה לומר את זה מידי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חג שמח

ג' קפו

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלותך, ה' סיון (ערב חג השבועות)
ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר

הנה אנחנו הולכים לקבל את התורה בַּחג השבועות, ואני בטוח שגם אתה רוצה לקבל את התורה, ויש לך רצונות עזים לזה וכו', וכן אני בטוח שקבלת על עצמך קבלות חזקות שמחג השבועות הזה גם אתה תתחיל ללמד תורה בכל יום, ולכן באתי לחזק ולאמץ ולעודד אותך על הרצון הטוב שיש לך להתחיל ללמד תורה הקדושה, ועל כן באתי בשורותייים אלו אליך.

החכם מפל אדם אומר (משלי י"ג י"א) "הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (ערוכין נ"ד): אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט ואם לאו קובץ על יד ירבה;

אם אדם חושב שהוא ילמד בפעם אחת הרבה הרבה, יעשה חבילות חבילות, אזי יהיה בטוח שלא ילמד כלום, ואם יקבל על עצמו ללמד קצת אפילו פסוק אחד חמש, משנה אחד במשניות, מימרא אחד בגמרא, הלכה אחת בשלחן ערוך וכו', וכו', אזי יאמר לעצמו אולי כדאי ללמד עוד פסוק עוד משנה עוד מימרא עוד הלכה, וכך לאט לאט הוא ירבה, וזו הדרך הכי טובה

להצליח בלמודים ולהיות מתמיד גדול מאד, לא לרצות הרבה, אלא יחיה את עצמו גם עם המעט שלומד, אזי ירצה עוד מעט ועוד מעט וכו' וכו'.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית שתשתדל בכל מיני אופנים שבעולם ללמד בכל יום קצת מקרא מפרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, קצת משנה כסדרן שזה מזכך את הנשמה, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מסגל לפרנסה, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ותלמד בכל יום פרק או שתי פרקים כסדרן דיקא, ועל כלם ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לנפש ואפילו בגירסא, ואל יקל בעיניך דבר זה כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו, (חדושי אגדות) וכן החיד"א זכותו יגן עלינו, (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובודאי מה שאדם למד בזה העולם מזכירים לו אחר כך בשמים, כמובא בדברי האריז"ל (לקוטי תורה עקב), ובדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד אף אם שכח, אשרי המבלה ימיו בתורה.

ואי אפשר להסביר מה זה ללמד דף גמרא בכל יום אפילו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין כ"ד). במחשכים הושיבני עולם אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה

שהושיבני בחֶשֶׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא מַחֲמַת שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מִרְמָא דְּשַׁחֲשֵׁךְ לָנוּ וְלֹא אֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחֲשָׁכִים, וְאַנְחֵנוּ נִדְמִים בְּגִלוֹת כְּמוּ מַת, מַה יְכוּל לְהַחְיֹתֵינוּ? עַל זֶה אָמַר רַבֵּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בָּבֶל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבָבֶל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלִפָּה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפָּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלִפָּה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׂאָדָם מִיֵּלֶל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאַבֵּד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה, שְׂאֵז הוּא זְמַן חֶשֶׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תְּהֵלִים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שְׁהִיא תִּלְמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפִּילוּ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְיִדוּעַ מַה שֶׁהוֹכִיחַ רַבֵּנוּ ז"ל אֶת אֶחָד עַל הַתְּמַדַּת הַלְמוּד, וְאָמַר לוֹ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ז) מִדּוּעַ לֹא תִלְמַד? מַה תְּפַסִּיד בְּזֶה? הֲלֹא תִקְבֵּל עוֹלָם הַבָּא עַל הַלְמוּד, וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר כְּשֶׁהַתּוֹרָה מֵרָאה אֶהְבָּה לְאַחַד, אֲזַי אִין רוּצָה כָּלֵל עוֹלָם הַבָּא, רַק שְׂרוּצָה אֶת הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ. וְהֵלֵא גַם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לּוּמֵד, כְּמוֹ שְׂמִבְּאָר בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה ג'): סֵדֶר הַיּוֹם שֵׁישׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹשׁ שְׁעוֹת עוֹסֵק בַּתּוֹרָה וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִפְל לְמוּד הַתּוֹרָה מֵאֵד;

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִף שֶׁהוּא טְרוּד מְאֹד הוּא גּוֹנֵב מִתּוֹךְ הַטְּרָדוֹת שֶׁלוֹ קִצַּת זְמַן לְלַמֵּד, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ד) לְאָדָם אֶחָד שֶׁהִתְנַצֵּל לְפָנָי רַבְּנּוּ ז"ל שְׁאִין לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד מִחֻמַּת שְׁעוֹסֵק בְּמִשָּׂא וּמִתָּן, אָמַר לוֹ רַבְּנּוּ ז"ל אִף עַל פִּי כֵּן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אֵיזָה זְמַן לְעֵסֵק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר שֶׁזֶהוּ מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל"א) שֶׁשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבֻעַת עֵתִים לַתּוֹרָה? קְבֻעַ הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כ"ב) "וְקְבֻעַ אֶת קְבֻעֵיהֶם נִפְשׁ"; הֵינּוּ שֶׁשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזַל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוּד בְּעֵסְקִיו, אִם גְּזַלְתָּ מֵהֵן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְּרָדָא וְהַעֲסָק דִּיקָא.

הֵן אָמַת שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲתָה טְרוּד וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁנִּכְנַס בְּךָ הַרְבֵּה פְּעָמִים חֲלִישוֹת הַדַּעַת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ', אָבָל זֶה לֹא תַרְוִץ שְׁלֹא לְלַמֵּד קִצַּת תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מַה שֶׁיִּלְוֶה אוֹתָךְ.

וְאֵנִי תָמִיד מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִם תַּלְמִידֵי מְזֵה, כִּי גַם אֲנִי הֵייתִי בְּחֹר צָעִיר וְכוּ', וְגַם אֲנִי הֵייתִי אֲבִירָךְ צָעִיר וְכוּ', וְתֹאמִין לִי שֶׁעָבַר עָלַי מִשְׁכָּרִים וְגִלְמִים פִּי אֶלְךָ מַה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא כָּלָל וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת אֶצְלִי הָיָה מְאֹד מְאֹד יָקָר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וְהַשְׁתַּדְּלִיתִי לְקִים אֶת זֶה אֲפִילוֹ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ עֲצוּמָה בְּמֵלָא מוּבָן הַמְּלָה, וְלִכְּנֵן לְמַה שֶׁאֲתָה לֹא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ עַל כָּל פְּנִים מִחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה, וְעַל כָּל

פְּנִים תִּלְמַד אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמוֹדִים הָאֵלּוּ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא שְׁזָה
הַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְּדוּלָה שֶׁל אָדָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבִיתִי
אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא
תִּלְמוּד ;

וְעַל כָּלֵם תִּשְׁתַּדֵּל לִלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה אַחַת או שְׁתֵּי
הַלְכוֹת, שְׁבִיּוֹתֵר הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל לְמוּד הַלְכָה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת
הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְכָרַח לִלְמַד בְּכָל יוֹם אֵיזָה הַלְכָה,
וּכְבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה עג.) תִּנָּא דְּבִי אֱלִיָּהוּ כָּל הַשּׁוֹנָה
הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא שְׁנַאמַר (חֲבִקוּק
ג' ו') "הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ" אֵל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת אֲלֵא הַלְכוֹת ;

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ עַל כָּל פְּנִים מִחַג הַשְּׁבֻעוֹת
הַזֶּה חַג קַבְּלַת הַתּוֹרָה, תִּהְיֶה חֲזֵק בְּשִׁלּוּשָׁה לַמוֹדִים הָאֵלּוּ, וְכֵן
בְּלְמוּד הַלְכָה, וְאֶפִּילוּ קִצָּת גַּם בֶּן חָשׁוּב מְאֹד בְּשָׂמַיִם, וּכְבָּר אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנַחֲס י"א) לְמָה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה
שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגָּפֵן וְהַתְּמָרָה גִּלְקֻטִּין בְּאַחַד וְהַתְּאֲנָה
גִּלְקֻטָּה מְעַט מְעַט וְכֵן הַתּוֹרָה הַיּוֹם לוֹמֵד מְעַט וְלִמְחָר הַרְבֵּה לְפִי
שְׂאֵינָה מִתְּלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם ; וְלָכֵן כָּל יוֹם תִּלְמַד קִצָּת
וְעוֹד קִצָּת וְעוֹד קִצָּת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים אֵת חֲמֻשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה
בְּמִשְׁךְ שָׁנָה, וְכֵן תִּזְכֶּה לְסִיִּים שֶׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן תִּזְכֶּה לְסִיִּים
אֵת הַש"ס, וְאֵת ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף וְכו', וְזֶה לֹא בְּשָׂמַיִם,
אֲלֵא כְּשׁוֹזֻכִים לִלְמַד בְּכָל יוֹם קִצָּת וְעוֹד קִצָּת, מִגִּיעִים לְבִסּוּף
לְעוֹד וְכו', אֲבָל אִם מִתְּרַשְׁלִים וְכו', לְבִסּוּף מְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ,

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תָּמָה אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי לְמַה הַדְּבָר דּוּמָה לְכַכֵּר שֶׁהִיא תְלוּי בְּאֹוִיר טַפֵּשׁ אֹמֵר מִי יוּכַל לְהִבְיֹאוֹ וּפְקַח אֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלְּהָ אוֹתוֹ מִבִּיא סֵלָם אוֹ קָנָה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ, כֶּךָ כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא פְּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה שׁוֹנָה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַד שְׁמַסִּים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה;

וְכֵן אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב') מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אֹמֵר מִי יְכוּל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה נְזִיקִין ל' פְּרָקִים, כָּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפְּקַח מֵהוּ אֹמֵר הַרְיֵנִי שׁוֹנָה שְׁנֵי הֵלְכוֹת הַיּוֹם שְׁנֵי הֵלְכוֹת לְמַחֵר עַד שְׁאֲנִי שׁוֹנָה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְאִם אָדָם יֹאמֵר הֲרִי אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְדַמּוֹת אֶת עַצְמִי אֶל הַחֲכָם הַזֶּה שְׁזָכָה לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עַל זֶה כִּבֵּר אָמְרוּ (שָׁם) מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אֹמֵר מִי יְכוּל לְלַמֵּד תּוֹרָה שְׁבַלְבוּ שֶׁל חֲכָם, מִי שֶׁפְּקַח אֹמֵר וְהוּא לֹא מֵאַחַר לְמַדָּה, אֶלָּא הַרְיֵנִי לֹוֹמֵד שְׁתֵּי הֵלְכוֹת הַיּוֹם וּשְׁתֵּים לְמַחֵר עַד שְׁאֲנִי לֹוֹמֵד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה;

וְכֵן אִם אָדָם יֹאמֵר הֲרִי אֲנִי לֹוֹמֵד וְשׁוֹכַח, לְמַה לִּי לְלַמֵּד וּלְיַגֵּעַ, עַל זֶה כִּבֵּר אָמְרוּ (שָׁם) מְשַׁל לְטְרַסְקָל נְקוּב שֶׁשָּׂכַר בְּעַלְיוֹ פּוֹעֲלִים לְמַלְאוֹתוֹ, מִי שֶׁטַּפֵּשׁ מֵהוּ אֹמֵר, מַה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנְּסִים בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שֶׁפְּקַח מֵהוּ אֹמֵר וְלֹא שָׂכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל, כֶּךָ מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ מֵהוּ אֹמֵר מַה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמְשַׁכְּחָה; עֵינֵי שָׁם.

ולכן אסור להיות בטלן, אלא ללמד כל יום קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, קצת שלחן ערוך וכו' וכו', ובמשך הימים והשנים זוכים לסיים את כל התורה כלה, וכשיוצאים מזה העולם, התורה מלווה אותו וכו', ומקדמת את פניו שם בעולם הבא, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, והוא מסתכל על תכליתו הנצחי, ואז טוב לו כל הימים.

מה אומר לך את כל זה קבלנו מרבנו ז"ל, ובפרוש אמר לנו (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, והעולה על הכל זכור גם זכור אשר אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמר ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (ירמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" איזהו ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה, גם בריתי תפר את דוד עבדי" וגו', ואומר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה" ואף הקדוש ברוך הוא כרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבעל פה מפיהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות, שנאמר (ישעיה נ"ט) "ואני זאת בריתי אותם אמר הוי"ה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש" וגו' ולא כתיב ממך אלא מפיהך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך.

המאחל לך חג שמח

ג' קפז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָהּ, ח' סיון
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאַנְחֵנוּ זֹכִים עֲכָשׁוּ לְשֹׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת
הִרְאִשׁוּנָה אַחַר קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְלִכְן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד כָּל
הַשַּׁבָּת עַל שְׁאַנְחֵנוּ זֹכִים לְשֹׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת קִדְשׁ, וּמִי שְׁזֹכָה
לְשִׂמְחָה עִם הַשַּׁבָּת, בְּזֶה הוּא מְגַלֶּה אֶת טְהוֹר לְכַבּוֹ שֶׁהוּא מְאַמֵּן
בּו יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נוֹתֵן אֶת הַשַּׁבָּת מִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ
מִמְשִׁיךְ עָלָיו שְׁפַע עַל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלֵי י') "בְּרִכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא
תַּעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה" בְּרִכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַּעֲשִׂיר זוֹ הַשַּׁבָּת,
שְׁנֵאמֵר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֵךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְאֵל תִּקַּח
אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל בַּר
יִשְׂרָאֵל שְׁזֹכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב
לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָּה וַיְקַרְהָ מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שִׂמְחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבָּת קִדְשׁ, וְלִבְלִי
לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
וּלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן
מִלְּבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת כְּלָה רִוַּחְנִית כְּלָה קִדְשׁ,
וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הִיטָּת יוֹדֵעַ מַה זֶה

להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיק לרקוד כל השבת מרב שמחה שאתה יהודי מאמין בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך מאד מאד.

ורואים איך שהסמך מ"ם בא לאדם דיקא בשבת להפריע לו את השבת, ותמיד נעשה קטטה או וכוף בבית ביום השבת דיקא, כדי להפר מהבית קדשת השבת, ולכן צריכים למסר את נפשו שכל השבת יהיה רק שמחה ואהבה, ולשמור על השבת שלא יהיה בו שום עצבות או מריבה וקטטה, או וכוף, או להכשל חס ושלום באיזה אסור של חלול שבת, ולכן זה דבר גדול מאד ללמד תמיד הלכות שבת, כדי שיהיה בקי בדיני שבת, כדי שלא יבוא אף פעם להקל בקדשת השבת, ומוכא בזהר (יתרו פ"ח) כל ברכאן דלעילא ותתא, ביומא שביעאה תליין. ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, משום דההוא יומא, מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא, כל חד ביומוי, מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה. [כל הברכות שלמעלה בעולמות העליונים, ולמטה כאן בעולם הזה, תלויים רק ביום השבת, ולמדנו למה לא ירד מן השבת? מפני שמשבת מתברכים כל השש ימים מששת ימי השבוע, וכל יום מקבל את ההשפעה שלו משבת].

וכן מוכא בזהר חדש (אחרי מות מ"ח) בוא וראה ביום הזה של השבת צריך האדם לשמח ביום ובלילה, וצריך להתקין שלחן, ויעשה שמחה לעליונים ולתחתונים, כשבא אדם מבית

הַכְּנִסָּה, הוֹלְכִים עִמּוֹ מִלְּאָכִים קְדוֹשִׁים מְצַד זֶה, וּמִלְּאָכִים קְדוֹשִׁים מְצַד זֶה, וְהַשְׂכִּינָה עַל כָּלֶם כָּאֵם עַל הַבָּנִים, וּבִשְׁעָה הַזֹּאת (תְּהִלִּים צ"א) "יְפֹול מְצַדֶּךָ אֶלְף וּרְבָבָה מִיְמִינֶךָ" וְגו', "רַק בְּעֵינֶיךָ תְּבִיט" וְגו', "כִּי אַתָּה הַיְיָ"ה מַחְסִי" וְגו', "לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רַעְיָה" וְגו', כָּל זֶה אִם הָאָדָם יִכְנֵס לְבֵיתוֹ בְּשִׂמְחָה וַיִּקְבַּל אוֹרְחִים בְּשִׂמְחָה, וּכְשֶׁבָאָה הַשְׂכִּינָה וְהַמְּלָאכִים וַיִּרְאוּ נֵר מְאִיר וְשִׁלְחָן מְתֻקָּן, וְאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ בְּשִׂמְחָה, בִּשְׁעָה הַזֹּאת אוֹמְרֵת הַשְׂכִּינָה זֶה שְׁלִי הוּא, (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר"; עֵינַי שָׁם דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְקַדְּשֵׁת וּמְשִׂמְחֵת הַשַּׁבָּת, וְלִכֵּן רֹאֵה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתִמְיוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְאִם אַתָּה יָכוֹל לְאַמֵּץ כַּמָּה יְלָדִים לְשִׁמְרַת עֲלֵיהֶם בְּשַׁבָּת שְׁלֵא יִשׁוּטְטוּ עַל הַרְחֻבוֹת, אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעֵר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת הַזֶּה, כִּי כָּל יֶלֶד זֶה נִשְׁמָה יְהוֹם שְׂצָרִיכִים לְלִטֵּשׁ וּלְשִׁמּוֹר עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד, וְהֵם בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קִפְח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִיוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ אוֹחֲזִים עִכְשָׁו בְּשֶׁבֶת הָרָאוּנוּהָ
 אַחַר קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, וְלָכֵן רָאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד כָּל הַשֶּׁבֶת,
 וְתִשְׁמְרֵי שְׂלָא יִהְיֶה שׁוּם מְרִיבוֹת בְּבֵית בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת, וְכֵן שְׂלָא
 יִהְיֶה מְרִיבוֹת עִם הַשְּׂכָנִים וְכוּ', כִּי שֶׁבֶת שְׁלוֹם הוּא, וְכִשְׁבֵּר
 יִשְׂרָאֵל שָׁשׂ וְשִׂמְחָה בְּשֶׁבֶת עַל יְדֵי זֶה גִּוְרָם יַחֲוֹד עֲלִיוֹן בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת, וְלֹא בַחֲנָם שְׁהֶסְמִ"ךְ מ"ם אוֹרֵב עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 הָעֶקֶר שְׂלָא לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֶׁבֶת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
 תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאָמְצִים לְהַתְחַזֵּק וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
 לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲלֵא תִהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה כָּל הַשֶּׁבֶת, וְאַל תִּתְּנֵי
 שְׁהֶסְמִ"ךְ מ"ם יִתְעַרֵּב בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם עַל יְדֵי מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת אוֹ
 וּפְחוּסִים וְכוּ', שְׂזֵה לָאו שֶׁל "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם",
 וּמוֹבָא בְּזֵהר וְכֵן בְּסִפְרֵי חֲסִידוֹת שְׁהָאֵשׁ הַזֶּה סוֹכֵב עַל אֵשׁ הַכַּעֲס,
 שְׁבִיּוֹתֵר הַסֵּמִ"ךְ מ"ם מְכַנֵּס אֶת הָאָדָם כְּכַעֲס בְּשֶׁבֶת כְּדֵי לְהַפִּיר
 מִמֶּנּוּ אֶת קְדוּשַׁת וְשִׂמְחַת הַשֶּׁבֶת, וְלָכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתְּךָ
 לִהְיוֹת רְגוּעָה בְּשֶׁבֶת, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד שְׂלָא יִהְיֶה שׁוּם
 אֲלִימוֹת מִלְּוִלִית בְּבֵית בְּכָל הַשֶּׁבֶת, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכִּי לְהִמְשִׁיךְ
 אֶת קְדוּשַׁת הַשֶּׁבֶת עַל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע גְּדוֹל
 מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן
 א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב
 עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ הַשֶּׁבֶת, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג')

"וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

נָא וְנָא אִם אַתָּה יְכוּלָה לְאַמֵּץ כְּמָה בְּנוֹת בְּשֶׁבֶת לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד
 וּלְשִׂמְחָה אוֹתָן כְּדֵי שְׂלָא יִסְתַּכְּבוּ עַל הָרְחוּבוֹת בְּלֵי מַעַשׂ וְכוּ', זוֹ

מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵן בְּנוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעָלִינוּ לְעֶזֶר לָהֶן בְּכָל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים, וְאֵל תִּקְחִי אֵת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי בְזָכוֹת זֶה גַם לָךְ יִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת מְכֹל יוֹצֵאֵי חִלְצִיךְ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי בְיוֹם הַשַּׁבָּת לֹמֵר "יּוֹם תְּהִלִּים" שֶׁל יּוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַקְתָּ לְשַׁבְּעָה חֻלְקִים כִּימֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֵת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים יִזְכֶּה שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ יִלְמַד עָלָיו זְכוּת, וַיִּגֵּן עָלָיו וַיֵּצֵא זִכְאֵי בְדִינוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) שֶׁתְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה, וּמִמְשִׁיךְ לְאָדָם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁזוֹכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יּוֹם "יּוֹם תְּהִלִּים", וּבִפְרָט בְּשַׁבָּת לֹמֵר "יּוֹם תְּהִלִּים" שֶׁל יּוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁזֶה לּוֹקַח סֵף הַכֹּל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה דְקוֹת, אֲבָל הַמַּעֲלָה הַזֹּאת לֹמֵר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת תְּהִלִּים זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר תְּהִי חֻזְקָה מְאֹד, וְשֵׁלָא תִתְּנִי שֶׁהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', יִכְנַס בָּךְ, אֲדַרְבָּה תַעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמְחִי עִם הַשְּׂכֵנּוֹת שְׁלָךְ, וַיֵּעֶזֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׂמִחָה מִצְוִיָּה אֲצִלְךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

ג' קפ"ט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ח' סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאַמַּת אָנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מִמָּה מְדַבֵּר וְכוּ', וּבְכֵּה הִיא
יְכוּלָה לְהַזִּיק לָךְ וְכוּ', לְדַעֲתִי אִם אֶפְשָׁר לְקַחַת עוֹרְךָ דִּין טוֹב מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים, וְהֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ שְׁתַּהֲיֶיהָ בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבִיבְךָ ... נְרוּ
יְאִיר, וְהוּא יְכוּל לְהַשִּׁיג לָךְ עוֹרְךָ דִּין טוֹב מְאֹד שְׂיִכּוּל לְהַגִּן עָלֶיךָ
וְכוּ', אֲתָה צְרִיךְ לְהַפְטִיר מֵהַצָּרָה הַזֹּאת פֶּעַם וּלְתַמִּיד, לֹא יְכוּלִים
לְאִים עָלֶיךָ כָּל יוֹם וְכוּ', וְאֲתָה לֹא יְכוּל לְחַיּוֹת בְּלַחֵץ תְּמִידִי כְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזָכוֹת שְׂאֲתָה הַכֹּנְסֶת אֶת עֲצָמְךָ
לְעֹזֵר לְבָנֵי הַנְּעוּרִים לְקָרְבָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאֵת
שְׁמִים שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי זֶה תִּנְצַל מִכָּל רַע וּיִקָּים עָלֶיךָ הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה
נ"ד י"ז) "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְּשֵׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קצ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרׁ בְּהַעֲלוֹתָהּ, ח' סיון
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִימָה שֵׁישׁ לִי מֵהַ
שְׁעִשִׁית בְּלֵיל חַג הַשְּׁבוּעוֹת עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁקִיבְצַת אוֹתָם
וְלְמִדּוֹ בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְהָיָה קִדּוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד,
אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ שְׁאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל הַנְּעִר, שְׁכַמָּה
שְׁאֵנִי רַק לֹא יִפְלִיג בְּמַעֲלָתָה זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד
מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁזּוּכִים לְקָרֵב אֶת בְּנָיו וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הֵלְלוּ שֶׁהַדּוֹר כָּל כָּךְ הִפְקֵר,
אֲזַ צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים, וּבִפְרָט עַל הַנְּעִר וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מִי
שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאֲמוּנָה וּבִפְרָט עִם הַנְּעִר, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁלַם שְׁכָרוֹ כָּפֹל כָּפֹלִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קצא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלותך, ח' סיון
ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני לא יודע בדיוק מה הבעיה שלכם וכו', אם זה אמונת
חכמים וכו', כבר הרבה לדבר מזה רבנו ז"ל שעל זה צריכים
לבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א'
סימן ס"א) כשאין לאדם אמונת חכמים על ידי זה עולין לו בראשו
עשנים סרוחים שמסבבים אותו ומעקמים את לבבו בקשיות
וספקות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) על הפסוק
(שמות י"ד) "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו" אם במשה האמינו
קל וחרם בהוי"ה? בא זה ללמדך שכל מי שמאמין ברועה נאמן
כאלו מאמין במאמר מי שאמר והיה העולם;

ולכן אם אדם אין לו אמונת חכמים סימן שאין לו גם אמונה
בהקדוש ברוך הוא, ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך
הוא על שלמות אמונת חכמים, וכשיש לאדם אמונת חכמים יש
לו הכל, ואם אין לו אמונת חכמים אין לו כלום, ואמר רבנו ז"ל
(ספר המדות אות הצלחה סימן י"ט) על ידי אמונת חכמים בא
הצלחה; וכן אמר (ספר המדות אות צדיק סימן ק"ל) על ידי אמונת

קנו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

צְדִיקִים נִמְתָּק הַדִּין; וְלִכֵּן אִם אָדָם רוֹצֵה שְׂיוּמָתְקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וְכֵן שְׂיִזְכֶּה לְהַצְלָחָה, שְׂיִשְׁתַּדֵּל שְׂיִתְחַזֵּק אֲצִלוֹ הָאֱמוּנָת חֻכָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם

ג' קצב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

עִם כָּל הַכְּבוֹד שְׂאֲתָה עוֹזֵר לִי וְכוּ', וְאֲתָה זוֹרֵק לִי אֶת זֶה בְּכָל פַּעַם שְׂאֲתָה עוֹזֵר לִי וְכוּ', אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, תַּהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ לִי מֵאוֹת אִם לֹא אֲלָפִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂמִקְבָּלִים חַיּוֹת מִהַסְּפָרִים, וְלֹא הַמְּסַפֵּר הַקָּטָן שְׂכַתְּבָתָּ.

אֲנִי לְקַחְתִּי עִכְשָׁו אֶת הַקְּהֵלָה בְּתַקְּףָּ וְעֹז, וְלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר
הַפְּקָרוֹת פֹּה, וּמִי שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַעֲיֵף אוֹתוֹ אֲנִי אֶעֱיֵף אוֹתוֹ מֵהַ
שְׂיוֹתֵר מֵהֵר, וְעַם כָּל הַכְּבוֹד שֶׁאֲתָה עוֹזֵר לִי, חֶבֶל מְאֹד שֶׁלֹּא
עָשִׂיתִי אֶת זֶה עִמָּךְ מִזְמַן וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין
בְּלַעְדוֹ נִמְצָא.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁעַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, אָבֵל
לֹא עַל זְנוּת וְכוּ', וְאִין עַל זֶה תְּרוּץ שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלַי יִצְרִי וְכוּ', כִּי
הַבְּחִירָה חוֹפְשִׁית, אִם רוֹצִים עוֹשִׂים, וְאִם לֹא רוֹצִים לֹא עוֹשִׂים,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל
הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאָרִיךְ אִפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בַּמְדָּבָר
רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כוֹבֵשׁ,
וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הֵייתִי
צָרִיךְ לְנִקּוֹת מִזְמַן אֶת הַקְּהֵלָה מִזְּבָל וְלִכְלוּף כְּזֶה, וְלֹא אֲכַפֵּת מִי
הֵם וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעֵינַי בְּנֵךְ נֵרוֹ יֵאִיר, אֲתָה צָרִיךְ לְהִבִּין, אָדָם שֶׁהוֹרִיד אֶת
הַפְּאוֹת וְהוֹלֵךְ עִם בְּלוּרִית וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁהִיא בְּחוּר עִם פְּאוֹת וְעַם
חֲלִיפָה חֲסִידִית וְכוּ', אֲנִי לֹא יְכוּל לְקַבֵּל אוֹתוֹ חֲזָרָה בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפֵּן עִם כָּל הַכְּבוֹד לָךְ, הוּא צָרִיךְ לְהַשְׁתַּנּוֹת מֵהַקְּצָה אֶל הַקְּצָה,
אֲחֵרֵת אֲנִי לֹא צָרִיךְ כְּאֵלוֹ, אֲנִי אֲנַקֶּה אֶת הַקְּהֵלָה בְּיַד חֲזָקָה אִיךְ
שֶׁאֲנִי רַק יְכוּל.

קנח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן דַּעַת יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

ג' קצג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סיון
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל מְשַׁפְּחַת ... שְׂיַחֲיוּ

אֲנִי אִישִׁית לֹא מִכִּיר אֶתְכֶם, אֲבָל לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ כַּמָּה
מְשַׁפְּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמַתְלוֹנְנוֹת שְׂיֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְכוּ',
וְהַמּוֹן נְבוּל פֶּה וּקְלָלוֹת וְכוּ', וּמְצִיקִים לְשִׁכְנֵי, עֲדִין אֲנִי לֹא
מִכִּיר אֶתְכֶם וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵת הָאֲמַת, וְלִכֵּן אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְכֶם
שְׂאֲנִי מְנַקֵּה אֵת הַקְּהֵלָה וְאֶצְלִינּוּ לֹא יִהְיֶה הַפֶּקֶר בְּשׁוֹם פְּנֵי
וְאִפְּן, וְלִכֵּן רְצִיתִי לְשַׁמוֹעַ מֵה שְׂיֵשׁ לְכֶם לְהַגִּיד לְפָנַי שְׂאֲנִי נוֹקֵט
בְּצַעֲדִים דְּרִסְטִיִּים.

הַמְאַחֵל לְכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

ג' קצד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ח' סִינּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (ח"י מוה"ר"ן סִימֵן תַּקפ"ו)
לְאַחַד סְמוּךְ לְחַתוּנָתוֹ, (כְּתוּבוֹת ט"ז:) כִּיצַד מְרַקְדִין לְפָנֵי הַכֹּהֵן,
וְרִימְזוּ לוֹ כִּיצַד מְרַקְדִין וּמְדַלְגִין עַל מַה שֶׁהִיָּה לְפָנֵי הַכֹּהֵן, הֵינּוּ
לְפָנֵי הַחֲתָנָה, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁחָתֵן צְרִיף לְשִׁכַח לְגַמְרֵי אֶת הָעֵבֶר
שְׁלוֹ, וְלַעֲשׂוֹת הַיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. בְּוֹדָאֵי עֵבֶר עָלֶיךָ
חֲטָאוֹת נְעוּרִים וְכוּ', וְנִשְׁקַעְתָּ בְּפָגַם הַבְּרִית בְּאִפְסָן נוֹרָא מְאֹד וְכוּ'
וְכוּ', וְזֶה טְמֵטִים לָךְ אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת וְהַשְׁכָּל וְכוּ', וְעַיְקָם לָךְ אֶת
הַיָּלֵב שֶׁאֲתָה מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲתָה מְבַהֵל
וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרֵי, וְכִי הַחֲטָא הַמְּזוּהָם הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה
הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין
כ"ט:) בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עֲבָרָה;

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ שֶׁמְצָאָת אִשָּׁה,
'מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב', אֲתָה צְרִיף עֲכָשׁוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
וְיִתֵּר עַז עִמָּה, וְאֲדַרְבֵּה לְשִׂמְחָה עִם הַמַּתְנָה שְׁנַתֵּן לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, ותקיים מצוות עשה של 'ושמח את אשתו' כי אתה עכשיו בשנה ראשונה.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולספר לו יתברך כל מה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות, ובזה שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא על ידי זה בונה את הבטחון עצמי שלו, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותו, כי כל זמן שאין האדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא על ידי זה הוא מבהל ומבלבל מאד, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רכ"ח) בודאי נמצאים פשרים אף על פי שאין להם התבודדות. אבל אני קורא אותם "פלייטיס" מבהלים ומבלבלים, ופתאום פשיבוא משיח ויקרא אותם יהיו מערפבים ומבלבלים. אבל אנחנו נהיה דומים כמו האדם אחר השינה שדעתו נוחה ומישבת היטב, כן תהיה דעתנו נוחה ומישבת עלינו בלי מהומה ובלבול וכו', ולכן אי אפשר להגיע לישוב הדעת אלא על ידי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ופשיטות גמור, שזה מרחיב לו את הדעת בגשמיות וברוחניות גם יחד. ועל ידי זה שתהיה חזק בדבר זה תבנה את הבטחון עצמי ותוכל להכנס לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות אשר אין למעלה מזה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות

ויוצא ממחנה ישראל. ועל ידי שאדם חזק להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, על ידי זה ממשיך על עצמו השגחתו הפרטית, כמאמרם ז"ל (ברכות ו:): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מידי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתעניין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

ועל כלם ראה להתפלל הרבה על שמחה, שזה מרחיב את הדעת, ותאמר את התפלה הזו בכל יום, וזה יעזור לך מאד מאד, כי השמחה זה הגאולה, גאלת הנפש.

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להפלל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהו ומקיים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברוחה

וּמְזוֹכֶכֶת שְׁאֲזֹכָה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׁאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֵיךָ
נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֲזֹכָה לְהַפְלִיל בְּךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג' קצה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ח' סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לַעֲסֹק לְתַת תּוֹדָה רַבָּה אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ לְךָ פְּרִנְסָה, וְאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִיּוֹן ב') שְׁתוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּעַ
עוֹלָם הַבָּא, הֵינּוּ כְּשֶׁמְרַגְּלִים אֶת עֲצָמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח
אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֵת הָעוֹלָם הַבָּא
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּעִנְיַן חוֹבוֹת וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא שְׁתַּזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחוֹבוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מָמוֹן סִימָן ע"ז) מִי שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּמַהִירוֹת בְּלִי
יָשׁוּב הַדַּעַת נַעֲשֶׂה בְּעַל חוֹב; וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן
מ"ו) מִי שֶׁרוּצֶה לָשׁוּב יִזְהַר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב; וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד
לְךָ שֶׁיִּכּוֹלִים לְצַאת מִכָּל הַחוֹבוֹת אִם רַק רוּצִים וְכוּ', וְהוּא עַל יְדֵי
שְׁמֵרָגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְשֵׁלֶם בְּכָל פְּעַם קֶצֶת, וְעוֹד קֶצֶת, וְלִבְסוּף
זוֹכִים לְשֵׁלֶם אֶת הַכֹּל, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, אֲבָל בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, אָדָם
חוֹשֵׁב אֲנִי חַיֵּב מְלִיּוֹן שְׁקָל, אֵיךְ אֲנִי פְּעַם יִשְׁלַם אֶת זֶה, אֲזִי הוּא
לֹא מְשַׁלֵּם כְּלוּם, וְשׁוֹקֵעַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּחוֹבוֹת וְכוּ', אֲבָל אִם
אָדָם רוּצֶה לְשֵׁלֶם אֶת הַחוֹבוֹת, הוּא מְשַׁלֵּם בְּכָל פְּעַם מְעַט וְעוֹד
מְעַט, עַד שֶׁיִּשְׁלַם אֶת כָּל הַחוֹבוֹת.

הַעֲקָר לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה מְאֹד שְׁתַּזְכֶּה לְצַאת
מֵהַחוֹבוֹת, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ג' קצו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי אֶת צְרִיכָה לְסַפֵּר אֶת זֶה לְאַחִים וְכוּ', כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁ, כְּמוֹכֵן שֶׁהָאָבָא מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ וְכוּ', אֲבָל אִם הֵינְךָ כֹּבֵר עֲשֵׂה דְבָר כְּזֶה לְאִמּוֹ שֶׁזֶרֶק אוֹתָהּ עַל הָרִצְפָּה וְחָבַל אוֹתָהּ בְּרֹאשָׁהּ וְכוּ' זֶה כְּבָר נִכְנָס בְּגֵדֶר "לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רַעֲךָ" וְלִכֵּן אֶת מַחֲיֵבֶת לְסַפֵּר אֶת זֶה לְאַחִים, וְאִם יִרְצוּ לְטַפֵּל בְּזֶה מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, וְאִם לֹא, אֶת אֶת שְׁלֵךְ עֲשִׂית, וּבְכֻלָּל כְּשֶׁאֲדָם רוֹאֶה דְבָר שֶׁגּוֹבֵל עִם פִּקּוּחַ נַפְשׁ עָלָיו לְדוּחַ אֶת זֶה וְלֹא לְהַשְׁאִיר אֶת זֶה סֵתָם כְּכֹה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג' קצו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַתְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְיוֹר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר

אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ בַתְּמִימוֹת
 וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵין עוֹד תְּכִלִּית אַחַר מְזֵה, כִּי אָדָם צָרִיךְ
 לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי קִיּוּם מְצוּוֹתָיו הַקְדוּשִׁים,
 שֶׁהֵם רְצוּנוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לְאָדָם כָּל מִינֵי נְסִיּוֹנוֹת
 קָשִׁים וּמְרִים, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל אֶל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן
 סִימָן ש') כָּל מֵה שְׂאֵתָה רוּאָה בְּעוֹלָם כָּל מֵה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם הַכֹּל
 בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְלִכֵּן אֶת מְכֻרַחַת לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
 בִּיתֵר עֵז, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר וְכוּ', וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
 שְׂבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִפְּגְעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן
 שְׂעוּבָרִים עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְכוּ', וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה
 שְׂמִחָה, הַרְגַע שְׂאָדָם הוּא תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַטַּל
 מִמֶּנּוּ כָּל הַנְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים שְׂעוּבָרִים בְּחַיָּיו, וְלִכֵּן צָרִיכִים
 לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל נְקוּדַת הַשְּׂמִחָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה
 לֹא חָסֵר לוֹ שׁוּם דְּבַר וְכוּ', וְגַם אֶת הַנְּסִיּוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁל
 הַחַיִּים עוּבָרִים עַל יְדֵי שְׂמִחָה, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן
 סִימָן רע"ג) טוֹב לְהָאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ שְׂיֻכַּל לְהַחֲיוֹת אֶת
 עַצְמוֹ עִם אֵיזָה נִגּוּן, כִּי נִגּוּן הוּא דְּבַר גְּדוֹל וְגִבּוֹה מְאֹד מְאֹד, וְיֵשׁ
 לוֹ כַח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִפְּלוּ
 מִי שְׂאִינוּ יָכוֹל לְנַגֵּן, אִף עַל פִּי כֵּן בְּבִיתוֹ וּבִינּוֹ לְבֵין עַצְמוֹ יוּכַל
 לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוּן כְּפִי שְׂיֻכַּל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת
 הַנִּגּוּן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֵאֵר כָּלֵל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָרֵי מַעֲשִׂוֹת
 מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם ו') שְׂעַקֵּר רְפוּאֵת הַבַּת מִלֶּךְ שֶׁהִיא נִשְׂמָתוֹ שֶׁל אָדָם,
 שְׂיָרָה בֵּה הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע עֲשָׂרָה מִינֵי חַצִּים שֶׁכָּל
 חָץ הִיָּה מְשׁוּחַ בְּעֲשָׂרָה מִינֵי סַמִּים וְכוּ', וְהַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא

הַבְּעֻטְלִיר בְּלִי יָדַיִם מוֹצִיא אֶת הַחֲצִיִּים הָאֲרִיסִיִּים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
שֶׁהוּא נִשְׁמַת הָאָדָם עַל יְדֵי הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שְׁמַנְגָן לְפָנֶיהָ.

וְלִכֵּן עָקַר תְּקוּן הַבְּרִית זֶה רַק שְׁמֻחָה, וְלִהְיֵרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ
עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה, וְאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק
א' סִימָן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמַּח, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁעוֹשֶׂה
כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה, וְלֹא מִנִּיחַ אֶת
הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצָלוֹ כְּרַגַע, וְזֶה עָקַר תְּקוּנּוֹ, וְאִף שְׁזֶה בָּא
לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת שְׁבַע עוֹלָם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵי
אֶפְשָׁר לְהִתְרַפְּאוֹת אֲלֵא עַל יְדֵי שְׁמֻחָה, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגָם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים שְׁכָל
הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׁבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מַחְמַת חֲסָרוֹן
הַשְׁמֻחָה, כִּי עַל יְדֵי שְׁמֻחָה הוּא נִתְרַפֵּא מֵהַכָּל, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחֵי אֶת
עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה, וְזֶה תְּקוּנְךָ הַנִּצְחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם

ג' קִצָּח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרׁ בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְנִיק וְחַכִּים ... גְּרוֹ יָאִיר, תְּלַמִּיד ...

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שנכנס ללבי כששמעתי שהיית ער בחג השבועות ולמדת כל הלילה, והתפללת תפילת ותיקין, זה הכניס בי שמחה עצומה מאד מאד, ואם תמשיך בדרך זו, אזי כל החיים שלך ישתנו לטובה, ולכן אני מאד מבקש אותך עכשו בימי הנעורים ראה לחטף טוב אמתי ונצחי, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב:): יניקוּתָא כְּלִילָא דוֹרְדָא, עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחרותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, וכתוב (איכה ג' כ"ז) "טוב לגבר פי ישא על בנעוריו". ולכן אם זכית כבר לסיים את הש"ס בגירסא, תקח מסכת אחד ותחזר עליה מאה פעמים ואחד, וכשתסיים את המסכת תקח עוד מסכת, וכך על ידי רבוי חזרה תזכה לזכר מה שאתה לומד.

העקר תשתדל לקדש שם שמים ואת שם רבנו ז"ל על ידי הנהגתך, ותתרחק מילדים פושטקים וכו', יושבי קרנות וכו', שהם יסחבו אותך לשאול תחתית ומתחתיו וכו', וכבר ראית ושמעת שכל אלו שפרקו על, גמרו בבית סהר, ועכשו יש עליהם משפט גדול וכו', ולכן תתרחק מאלו היושבי קרנות המסתובבים על הרחובות בלי מעש, כי בקלות אתה יכול לאבד את עולמך וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך, ותלמד בכל יום מקרא מפרשת השבוע, וכן משנה אם תזכה לגרס בכל יום

ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרֵי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מַלְחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שָׁיֵשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוּת אֵינּוּ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי שִׁיגְרוּס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נִצְחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה. וְעַל כָּלֵם תַּחֲזוֹר הִרְבֵּה עַל מַסְכַּת אַחַת, וְזֶה יִכְנִיס בָּךְ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אִם חוֹזְרִים עַל מַסְכַּת אַחַת מֵאָה פְּעָמִים וְאֶחָד, זֶה נִשְׁאָר לוֹ בְּזִכְרוֹן עַל כָּל הַחַיִּים, כִּי מֵה שְׁחוֹזְרִים כִּשְׁהוּא עֲדִין בְּחוֹר צָעִיר זֶה נִשְׁאָר לוֹ לְמִשְׁךְ כָּל הַחַיִּים, וְכֵן תִּלְמַד שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן בְּקִצּוֹר שֶׁלֹּחֵן עָרוֹךְ, כְּדֵי שֶׁתִּדַּע אֶת הַדִּינִים שֶׁל חַיֵּי יוֹם יוֹם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְכַרְח לְבַחֲוֹר צָעִיר, וְרַבְּנּוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שֶׁנִּהְיֶה בְּקִי בַּהֲלָכָה, לְדַעַת אֶת הַדְּרָךְ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

וְזָכַר גַּם זְכוֹר מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא פ.ו.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ו' ה') "וְאֶהְבֶּתְ אֶת הַיְי"ה אֱלֹהֶיךָ" שֶׁיְהֵא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יְדֶךָ, שֶׁיְהֵא קוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְיֵהֵא מְשָׂאוֹ וּמִתְנַוּ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אֲשָׁרֵי אָבִיו שֶׁלְמָדוֹ תּוֹרָה אֲשָׁרֵי רַבּוֹ שֶׁלְמָדוֹ תּוֹרָה, אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת שֶׁלֹּא לְמָדוֹ תּוֹרָה, פְּלוֹנֵי שֶׁלְמָד תּוֹרָה רְאוּ כַּמָּה נְאִים דְּרָכִיו כַּמָּה מִתְקַנְיִם מַעֲשָׂיו, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (ישעיה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתְהָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", אֲבָל מִי שֶׁקוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְאֵינן מְשָׂאוֹ וּמִתְנַוּ בְּאֶמוּנָה וְאֵינן

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל קֶסֶט

דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵהַ הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ
לְפָלוֹנִי שְׁלֵמֵד תּוֹרָה אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלֵמֵדוֹ תּוֹרָה אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ
שְׁלֵמֵדוֹ תּוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֵמֵד תּוֹרָה רְאוּ כִּמָּה מְקַלְקְלִין מַעֲשָׂיו
וְכִמָּה מְכַעְרִין דְּרָכָיו וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּגְּרֵם לִי נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד,
וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' קצט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִיּוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי תַעֲרַב אֶת הַשׁוֹטֵר הַקְּהֵלֵתִי בְּלִי שׁוֹם רַחֲמָנוֹת, כִּי אִם
אָדָם הוּא מְפַקֵּר וְלֹא אֶכְפֵּת לוֹ מֵהִילָדִים, צְרִיכִים לְשַׁלֵּל לוֹ אֶת
הַרְשִׁיּוֹן לְגַמְרִי, כִּי לֹא רְאוּי לְהִיּוֹת נֶהֱג, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁמִּסְכֵּן יְלָדִים.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שֶׁלְקַחְתָּ עָלַיךָ
אֶת הַמְשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, כִּי זֶה עֲנִינְךָ שֶׁל
פְּקוּחַ נַפְשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכוּלְתֶּךָ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ
מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְיוֹת
וּבְדַכְאֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד
כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעֲנִינּוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב
לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן י') מַה שֶׁבְּנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת
חֶסֶד יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְּׂמֵחָה,
וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין
וּכְבֹּד לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאִז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ
הוֹי" עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין;
וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תְּכַנִּים כְּמַה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שֶׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצַלִּי
אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל קַעֵא

בְּרַמְב"ם (פֶּרֶק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנֵין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קוּדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאמָר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוּדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי וְאֲשָׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שָׂאז נָכוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ג' ר

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִינן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֲתָה נוֹתֵן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עֲבוּדָה וְכוּ', שְׁזֶה מִצְוָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה לְעֶזֶר לְהַזְוֹלֵת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁעַכְשׁוֹ אֲנִי מְנַקֶּה אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁהַקְּמַתִּי בְּיַזַּע וּבְכַדָּם זֶה לְמַעַלָּה מִחֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים כְּאֲשֶׁר רַק אָבִיךָ נְרוֹ יֵאִיר, לְוָה

אוֹתִי בְּמִשָּׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְהוּא יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁוֹ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁעֲבַרְתִּי וְאֲנִי עוֹבֵר עַד עַכְשָׁו וְכוּ'.

אָבֵל יַעֲזֵב שְׁנַת־פָּרֶסֶס בְּאַרְץ עַל טֵיב קְהֵלְתָנוּ וְעַל הַרְחָמְנוֹת שֵׁישׁ לִי וְכוּ', הַתְּחִילוּ לְהִכְנִס כַּמָּה וְכַמָּה מִשְׁפָּחוֹת עִם יְלָדִים מְקַלְקָלִים שֶׁהֵם עָשׂוּ שְׁמוֹת בְּקְהֵלְתָנוּ וְכוּ', וְלִמְדוּ אֶת כַּמָּה מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים לְלֶכֶת בְּדַרְכֵיהֶם הַנְּלוּזִים וְכוּ', עַד שֶׁקָּרָה שֶׁכָּבַר שֶׁשׁ בַּחֲוָרִים לְמַעֲלָה מִבֵּר מִצּוּה הַתְּקַלְקְלוּ לְגַמְרֵי וְהוֹרִידוּ אֶת הַפְּאוֹת וְאֵת הַכֶּפֶה וּמְחַלְלִים שֶׁבַת בְּפַהֲרֵסְיָא וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו הִסְתַּבְּכוּ עִם הַחֶק בְּגִדוֹל וְכוּ', וְאֲנִי בְּגִדֵל רַחֲמֵנוּתִי עוֹסֵק לְהַצִּילֵם וְכוּ', וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה שֶׁתִּיַעֵץ אֶתִּי לְמִי לְתַת עֲבוּדָה אוֹ לֹא, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה הַפְּקָר בְּהַקְהֵלָה, וְאִם לֹא נִסְגַר אֶת הַבְּרוּזִים אֲזִי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שְׁיִהְיֶה פֹה כָּל מֵינֵי אוֹרְחֵי פוֹרְחֵי וְכָל מֵינֵי אֱלֵמֶנְטִים בְּלִתֵּי רְצוּיִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁחָסַר לִי עוֹד, כִּי עַכְשָׁו אֲנִי הוֹלֵךְ עִם כָּל הַכַּח לְנִקּוֹת אֶת הַקְהֵלָה, וּמִי שֶׁלֹּא שִׁיךְ פֹּה שִׁיךְ לְמָקוֹם אַחֵר, אֲנַחְנוּ הוֹלְדָנוּ כָּאֵן אֶת הַיְלָדִים וְגִדְלָנוּ אוֹתָם, וְאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְגִדֵּל אוֹתָם בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וּמִסְפִּיק שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מֵהַסְּמִיךְ מ"ם הַרְשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ, אֲזִי צְרִיכִים לְשׁוֹר יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל דְּבַר זֶה, אֲקַנְהָ שֶׁתִּבִּין וְתִשְׁתַּנֵּף אֶתִּי פְּעֻלָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' רא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלותך, ח' סיון
ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מצטער להגיד לך שכואב לי מאד מאד כל
הספור, כמה הזהרתי את הבן שלך כשעוד למד בישיבה שישמר
על עצמו וכו', וזה כמו שדברתי אל הקיר וכו', ולכן בא לו עכשו
מה שבא לו וכו', ואני לא בטוח שזו הפעם האחרונה אצלו וכו',
את כותבת שהבית שלך התפרק וכו', איפה היית עד עכשו
כשצעקתי שצריכים לשמר על הילדים? איפה היית בכל
הדרשות שהתחננתי שהורים צריכים לשמר על ילדיהם?
ועכשו את עושה מבנד כמו כבשה מסכנה וכו', אני לא רואה
בזה נסים וכו', אני רואה בזה טפשות וכו', אם לא תטיפי מוסר
כל יום לבן שלך שיראה להיכן הוא הדרדר וכו', ממש לתהום
וכו', אזי אני לא בטוח שזה לא יקרה עוד פעם, ולכן לדעתי
תפקחי את העינים ותטיפי מוסר לבן שלך שיהזור בתשובה
שלמה, ויקבל על עצמו לא להסתובב עם פושטקים וכו', אלא
שכל יום יבוא לבית הכנסת להתפלל, כי אחרת אני מכרח להגיד
לך שזה יקרה עוד פעם ועוד פעם, ושלא יהיה לך אחר כך טענות
על אף אחד רק על עצמך.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁחוּגֵן דַּעַת, יִכְנִיס בְּךָ דַּעַת וְתַחֲחִילִי
לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' רב

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִיוֵן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

שְׁאַלְהָ אוֹתִי ... תַּחֲיָה, אִם יְכוּלִים לְאַרְגֵּן עָרֵב שְׁמֻחָה לְנָשִׁים
וְכָל מִי שְׁמֻגְגַּנֵּת בְּאַיִזָּה כְּלִי, תָּבִיא אֶת הַכְּלִי שִׁיר שְׁלֶה וְתַגְנֵן,
וַיִּשְׁבּוּ בַּמַּעֲגָל גָּדוֹל וַיִּנְגְּנוּ יַחַד, וְזֶה יִשְׁמַח אֶת כָּלֵן וְכוּ', וְזֶה מֵה
שְׁעֵנִיתִי לָהּ.

מֵה סֵךְ הַכֵּל אֲנִי מְבַקֵּשׁ שְׁנִצִּית אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁה
אֲסוּר לָהּ לְלַכֵּת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן עִם חֲצֵאִית לְמַעֲלָה מִהַבְּרֵךְ, כִּי
בַּעַת שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהַגִּיד לְךָ כִּי הַחֲצֵאִית נִגְבַּהַת
וְכוּ', עַד שֶׁהַכֵּל מְגָלָה, וְזוֹ הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה וְכוּ', וּמִי הַמְּצִיא אֶת
הָאוֹפְנָה הַזֹּאת אִם לֹא הַגּוֹיִים סִתָּם לְגֵרוֹת אֶת הַגְּבָרִים לְנֹאוֹף וְכוּ',
וְזֶה אֲסוּר חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, אוֹתוֹ דְּבַר שְׁלֹא יִהְיֶה פְּתוּחַ לְמַעֲלָה
מִהַחֲזָה הַכְּפֹתוֹרִים וְכוּ', כְּדִי שְׁלֹא יִתְגַּלֶּה מֵה שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת
מְכֻסָּה וְכוּ', וְכֵן אֲשֶׁה נְשׁוּאָה אֲסוּר לָהּ לְגַלּוֹת אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה

בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וּמִגִּיעַ לָהּ עַל זֶה גֵּט כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (כְּתוּבוֹת ע"ב).
וְאֵלּוּ יוֹצְאוֹת שְׁלֵא בְּכַתְּבָהּ הָעוֹבְבֶרֶת עַל דַּת מֹשֶׁה וַיהוּדִית,
וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית? יוֹצְאָה וְרֵאשָׁה פְּרוּעַ; וְרַק הַשְּׁלֵשָׁה דְּבָרִים
הָאֵלּוּ אֲנִי מִבְּקֶשׁ, לֹא פְּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וְגַם זֶה כָּל כֶּף קָשָׁה לְקַיֵּם?

בְּעִנְיַן הַנְּשִׁים שְׂרוּצוֹת לְשִׁבְתָּ בְּמַעֲגָל וְכָל אַחַת תְּבִיא אֶת
הַכְּלִי זָמַר שְׁלֵה וַיִּשְׁיִרוּ יַחַד, וַיַּחֲזִקוּ אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, וְכֵן יִשְׁמָחוּ
אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה וְכו' וְכו', אִם זֶה רַק עֲבוּר נָשִׁים אֲנִי לֹא רוֹאֶה
בְּזֶה שׁוּם אֲסוּר כָּלֵל, כְּמוֹכֵן גַּם בְּזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַכְּלָלִים הָאֵלּוּ
שֶׁיְהִיָּה לְאִשָּׁה כְּסוּי שַׁעַר מַחְלָט, וְהַחֲצָאִית לֹא תִהְיֶה לְמַעֲלָה
מִהַבְּרֵךְ, וְכֵן הַצְּוֹאֲרוֹן שְׁלֵא יִהְיֶה פְּתוּחַ וְכו', וְעַל כָּלֵם שְׂאִשָּׁה
אֲסוּר לָהּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר, וּבַפְּרָט
בְּעֵת הַשִּׁירָה וְהַזְמֶרָה, וְאִז כְּשִׁיכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה מֵה טוֹב וּמֵה
נָעִים, אֲבָל עוֹד פַּעַם זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת רַק בְּמִסְבַּת נָשִׁים, וְאֲסוּר
שֶׁיְהִיָּה שְׂמָה שׁוּם גָּבֵר וְכו'.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי הַנְּשִׁים שְׂמָהֵן לֹא תִצָּא שׁוּם מְכַשׁוּל לְגַבְרִים, וְאִז
אֵין אִשָּׁה צְנוּעָה כְּמוֹתָהּ, נָשִׁים צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת רַק בֵּין נָשִׁים,
וּגַבְרִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בֵּין גַּבְרִים, וְשְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם חֵס
וְשְׁלוֹם שׁוּם עֲרֻבוּבִיא כָּלֵל, וְשְׁלֵא יִרְאוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי כָּלֵל, זֶה
הַכֹּל מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה, הָאֵם זֶה כָּל כֶּף קָשָׁה לְקַיֵּם
אֶת זֶה?

אַנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתְּבִינִי שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לֹא רוֹצָה לְהַכְבִּיד לְנָשִׁים, אֲדַרְבֶּה עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נֶאֱמַר (מִשְׁלֵי ג' י"ז) "דַּרְכֵיהָ דַרְכֵי נָעִם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", אֲלֵא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה גַם אוֹמַרְת (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוּ אֱלֹקֵיךָ מִתְּהִלָּךְ בְּקָרֵב מִחֲנֻךְ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֻךְ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ".

כָּל זֶה כָּתַבְתִּי לְךָ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְלְפוּ אֶת דְּבָרַי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁשַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' רג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי כִּדְאִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻגִּים רַק בְּאוֹלָם שְׁלָנוּ, אֲנִי לֹא רוֹצָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן שְׂיֵהִיָּה בְּמִתְנָ"ס, כִּי בְּקִלּוֹת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ יְכוּלִים לְהִסְחָב אֶל הַרְחֹב הַחֲלוּנֵי וְכוּ', וְהַפְתּוּי מְאֹד מְאֹד חָזָק, וּבְקִלּוֹת אֲנִי חֲנֻנוּ יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת הַנְּעָר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לְדַעְתִּי רַק לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻגִּים בְּאוֹלָם שְׁלָנוּ.

מה סך הכל אני מבקש שנציית את הקדוש ברוך הוא, אשה אסור לה ללכת בשום פנים ואפן עם חצאית למעלה מהברך, כי בעת שהיא יושבת אני לא צריך להגיד לה כי החצאית נגבת וכו', עד שהכל מגלה, וזו המציאות המרה וכו', ומי המציא את האופנה הזאת אם לא הגויים סתם לגרות את הגברים לנאוף וכו', וזה אסור חמור מאד מאד, אותו דבר שלא יהיה פתוח למעלה מהחזה הכפתורים וכו', כדי שלא יתגלה מה שצריך להיות מכסה וכו', וכן אשה נשואה אסור לה לגלות את שערות ראשה בשום פנים ואפן, ומגיע לה על זה גט כמאמרם ז"ל (כתבות ע"ב). ואלו יוצאות שלא בכתבה העוברת על דת משה ויהודית, ואיזוהי דת יהודית? יוצאה וראשה פרוע; ורק השלשה דברים האלו אני מבקש, לא פחות ולא יותר, וגם זה כל כף קשה לקיים?

בענין הנשים שרוצות לשבת במעגל וכל אחת תביא את הכלי זמר שלה וישירו יחד, ויחזקו אחת את השניה, וכן ישמחו אחת את השניה וכו' וכו', אם זה רק עבור נשים אני לא רואה בזה שום אסור כלל, כמוכן גם בזה צריך להיות הכללים האלו שיהיה לאשה כפוי שער מחלט, והחצאית לא תהיה למעלה מהברך, וכן הצוארון שלא יהיה פתוח וכו', ועל כלם שאשה אסור לה בשום פנים ואפן לשתות שום משקה המשכר, ובפרט בעת השירה והזמרה, ואז כשיכולים להראות את זה מה טוב ומה נעים, אבל עוד פעם זה צריך להיות רק במסבת נשים, ואסור שיהיה שמה שום גבר וכו'.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ הַרְבֵּה נְסִיוונוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי הַנָּשִׁים שְׁמַהֲן לֹא תִצָּא שׁוּם מְכַשׁוּל לַגְּבָרִים, וְאִזּוֹ אֵין אִשָּׁה צְנוּעָה כְּמוֹתָהּ, נָשִׁים צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת רַק בֵּין נָשִׁים, וּגְבָרִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בֵּין גְּבָרִים, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם חֵס וְשָׁלוֹם שׁוּם עֲרַבּוּכֵיָא כָּלָל, וְשֵׁלֵא יִרְאוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי כָּלָל, זֶה הַכֹּל מֵה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה, הָאֵם זֶה כָּל כֶּף קָשָׁה לְקַיֵּם אֵת זֶה?

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה שֶׁתְּבִינִי שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לֹא רוֹצֵה לְהַכְּבִיד לְנָשִׁים, אֲדַרְבֶּה עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נֶאֱמַר (מְשָׁלִי ג' י"ז) "דְּרַכֶּיהָ דְּרַכֵּי נַעֲם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", אֲלֵא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה גַם אוֹמַרְת (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הִוִּי"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ".

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַזְכֶּה לְקַיֵּם אֵת זֶה בְּשֵׁלָמוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' רד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרַפָּא יִרְפָּא" מִכָּאן שְׁנַתְנָה רְשׁוּת לְרַפָּא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנַתְנָה רְשׁוּת לְרַפָּא לְרַפְּאוֹת, אָבֵל לֹא לִיָּאֵשׁ, וְלִכֵּן אָסוּר לָךְ לְהִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אֲלֹא לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁיִרְפָּא אוֹתְךָ רְפוּאָה שְׁלָמָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת י.) אֲפִילוּ חָרַב חֲדָה מִנְחַת עַל צְוֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הֶרְחָמִים.

וְהִנֵּה מוֹהֲרַנְיָת ז"ל כָּתַב (חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן סִימָן תמ"ה) כִּמָּה אֲנָשִׁים שְׁבָאוּ לְפָנָיו, שֶׁהָיוּ חוֹלִים גְּדוֹלִים, וְהוּא רָאָה שְׁמִכְרַחֵין לְמוֹת, וְהָיָה מְדַבֵּר עַל לֶבֶם, מַה לָּכֶם לְדַאֵג מִן הַמִּיתָה, הֲלֹא שֵׁם הוּא עוֹלָם נָאָה בְּיוֹתֵר מִכָּאן; וְחִזְקֶם וְאַמְצָם מְאֹד שְׁלֹא יִפְחָדוּ כָּלֵל מִהַמִּיתָה וְכוּ' וְכוּ'.

הַכָּלֵל הוּא שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַק דְּבַר אֶחָד, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְּלִל לְגַמְרֵי בְּךָ, וְלֹא אֶכְפֹּת לִי שׁוּם דְּבַר, אֲלֹא לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ, בֵּין בְּחַיֵּי בֵּין בְּמוֹתִי, וְיִחְזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, אֲזִי כִּבֵּר לֹא יִפְחָד מִיּוֹם הַמִּיתָה, וְכִּבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְת קנ"ג.) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר שׁוּב יוֹם אֶחָד לְפָנָי מִיְתַתְךָ, שְׁאֵלוּ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ אִיזְהוּ יוֹם יְמוֹת, אָמַר לָהֶן וְכֹל שְׁפָן יָשׁוּב הַיּוֹם שְׁמָא יְמוֹת לְמַחַר וְנִמְצָא כָּל יְמָיו בְּתַשׁוּבָה;

וְלִכְּנֵן אֶתְּהָ לֹא צָרִיךְ לִפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִקַּח אֶת עֲצָמֶךָ
 בְּיָדֶיךָ וּתְרַגְּלֵה אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה יְדַבֵּק
 אוֹתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְיִכְנִיס בְּךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְזֶה בְּעֲצָמוֹ יִרְפֵּא
 אוֹתְךָ וְיִתֵּן לְךָ אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, כִּי כָּל הַצָּרוֹת
 וְהַיְסוּרִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת הַפְּחָדִים שֶׁמִּפְחָדִים אוֹתוֹ וְכוּ',
 כָּל הַפְּחָד שֶׁבָּא לְאָדָם הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, כִּי כְּשֵׁי
 לְאָדָם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אִין לוֹ שׁוֹם פְּחָד, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל
 (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פְּחָד סִימָן ט') בַּר דַּעַת אִין לוֹ לְהַתְּפַחֵד מִפְּנֵי קוֹל
 דְּעֵלְמָא; וְאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') הָעֶקֶר הוּא
 אֲמוּנָה, וְכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים שֶׁבָּאִים לְאָדָם הוּא רַק
 מִחֲמַת חֲסָרוֹן אֲמוּנָה, וְלִכְּנֵן מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה
 הַקְּדוֹשָׁה שִׁיּוּדַע שְׁמֵלָא כָּל הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ, וְרוּצָה רַק לְהַכְּלִל בָּאִין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הוּא לֹא מִפְּחָד מִהִמִּיתָה כָּלֵל, כִּי מֵה
 כְּבֹר יִקְרָה אִם יָמוּת? הֲרֵי יִהְיֶה יוֹתֵר קָרוֹב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וְלִכְּנֵן חֲזַק וְאִמָּץ מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ לִידַע לְהוֹדִיעַ
 וּלְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת
 גָּמוּר הוּא, וְעוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתְךָ תִּהְיֶה דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְשׁוֹם דְּבָר
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לְךָ אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
 טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ג' רה

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלותך, ח' סיון
ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי פה את חייבת בהכל, כי הרי הבחור רוצה אותך מאד
על אף שיש לו מניעות מהאמא שלו וכו', ונתקל בבעיות רציניות
וכו', ואף על פי כן הוא מוכן להתחתן איתך וכו', אבל את פזיזה
וכו', וגם כעסנית ועצבנית וכו', ואת מוציאה את הכעס והעצבים
שלך על הבחור, אז בודאי את חייבת, ולכן את צריכה לשנות את
המדות שלך, כי כעס של האשה שוברת את הבית וכו', כי אם
אשה חזקה אזי היא תמיד סבלנית ועושה כל פעלות שבעולם
שיהיה רק שלום ואהבה וכו', אבל אם האשה היא חלשת אפי
וכו', אזי היא תמיד כעסנית ועצבנית ומוציאה את זה על בעלה.

את צריכה לדעת שצריכים לעשות כל מיני פעלות שבעולם
להסתדר לבד, כי תמיד החמות מתערבת בין הזוג, פעם זה
האמא שלה, ופעם זה האמא שלו, וידוע שכלה וחמותה אף פעם
לא ישתוו בשום פנים ואפן, וזה בא להם מחמת חסרון הדעת
וקטנות השכל וכו' וכו', על פי רב האמא של החתן נכנס לה
בדמיון כאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', אני הולדתי אותו

וְכוֹ', גִּדְלֹתַי אוֹתוֹ וְכוֹ', וְעַכְשָׁיו בָּאָה בַּחֹרֶה צְעִירָה וְגוֹנֵבֶת לִי אֶת הַבֶּן וְכוֹ', אוֹ לְהַפְדּוֹ הָאֵמָא שֶׁל הַכֶּלֶה נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַחֶתֶן גֹּנֵב אֶת הַבֵּת שְׁלָהּ וְכוֹ', אֲנִי הוֹלְדֹתִי אוֹתָהּ וְכוֹ', גִּדְלֹתַי אוֹתָהּ וְכוֹ', וְעַכְשָׁיו בָּא בַּחֹר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֶת הַבֵּת וְכוֹ', אֲשֶׁר כְּמוֹכֵן זֶה בָּא מִקְטָנוּת וְחֶסְרוֹן הַדַּעַת שֵׁישׁ בְּנָשִׁים וְכוֹ', וְכֵן הֵטְבַע הָרַע שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן זוּג צְרִיכִים לְהִיּוֹת פְּקָחִים כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, לֹא לְעַרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּעֶסֶק נְשׂוֹאִיָּהֶם וְכוֹ', כִּי הֵם רַק יִסְבְּלוּ מִזֶּה, הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְאַהֲבֵם אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלִהְבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלְדַאֵג מְאֹד שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ הַהוֹרִים בֵּין הַנְּשׂוֹאִין, וְזֶה נְשׂוֹאִין מְצֻלְחִים.

וְלִכֵּן רְאִי לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ וּתְשִׁנֵּי כּוֹוֹן, וְלֹא לְהוֹצִיא אֶת הַכַּעַס וְהַעֲצָבִים שְׁלֹךְ עַל הַבְּחֹר, שֶׁהוּא בְּחֹר נִפְלָא מְאֹד כְּמוֹ שְׂאֵת בְּעֲצֻמָּךְ כּוֹתֵבֶת עָלָיו, וּמָה גַם שֶׁהוּא הַצִּיעַ לְךָ נְשׂוֹאִין וְכוֹ', נִמְצָא שֶׁהַבַּעַל אֶצְלְךָ, וְלִכֵּן אִם אֵת לֹא רוֹצֵה לְאַבֵּד בְּחֹר נִפְלָא כְּזֶה, תִּרְאִי לְשַׁנּוֹת כּוֹוֹן וְכוֹ', וְלִהְפָּסִיק לְהַתְעַצֵּבֵן וְלִהְיֹת בְּכַעַס וְכוֹ', וְאֵז כָּל הַחַיִּים שְׁלֹךְ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ג' ר

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִיוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁהַשְׁלָמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה לְבַטֵּל אֶת
עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְזֶה יִכְנִיס בּוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי
וְלֹא יִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם, וְלִכֵּן תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין
שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא,
וּבְמַחְשָׁבָה זֶה תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל
רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהִכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד
אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שְׁהַכֵּל לְכָל הוּא
אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד
תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וּמִי שְׁמַגִּיעַ לְמַדְרָגָה זֶה שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם
לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ רַע, אֶלָּא נִמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי חַיִּים מוֹוֵלֵאזְשִׁין זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בְּסִפְרוֹ
"נִפְשׁ הַחַיִּים" (שַׁעַר ג' פָּרָק י"ב) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (חֵלִין ז'): הַהִיא
אֵיתָתָא דְהוֹת קָא מֵהֲדָרָא לְמִשְׁקָל עֲפָרָא מִתּוֹתִיָּה כְּרַעִיָּה דְרַבִּי
חֲנִינָא אָמַר לָהּ שְׁקוּלִי לֹא מִסְתִּיעָא מִלִּיתִךְ אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ כְּתִיב;
כִּי הִיתָה אִשָּׁה מְכַשְׁפָּה שְׂרָצְתָהּ לַעֲשׂוֹת כְּשׁוֹף לְרַבִּי חֲנִינָא, וְתַכְּךָ
וּמִיד אָמַר "אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ" וְלֹא יִכְלָה לוֹ, הֵינּוּ הַפְּרוּשׁ הוּא, רַבִּי
חֲנִינָא לֹא שְׁבָטַח עַל זְכוֹת קִדְשֵׁת תּוֹרָתוֹ וּמַעֲשָׂיו הַמְרַבִּים, רַק
שִׁדְעַ וְשַׁעַר בְּנִפְשׁוֹ שְׁזָאת הָאֲמוּנָה קְבוּעָה בְּלִבּוֹ לְאֲמָתָה שְׂאֵין

עוד מִלְבָּדוֹ יִתְבָּרַךְ שׁוֹם כַּח כָּלֵל, וְהַדְּבִיק עֲצָמוֹ בְּקִדְשׁת מַחְשְׁבָתוֹ לְבַעַל הַכַּחוֹת כְּלָם אֲדוֹן יְחִיד הַמֵּלֵא כָּל עֲלָמִין וְאִין כְּאֵן שׁוֹם שְׁלִיטָה וּמְצִיאוֹת כַּח אַחַר כָּלֵל, לְכֵן הָיָה נֶכּוֹן לְבוֹ בְּטוֹחַ בְּזֶה שְׁלֵא יִשְׁלֹטוּ עָלָיו פְּעֻלוֹת הַכְּשָׁפִים, הַנְּמַשְׁכִּים מַכְתוֹת הַמְרַכְּבָה טְמֵאָה וְזֶה שְׁאֵמַר לָהּ לֹא מִסְתַּיְעָא מִלְתִּיךְ אִין עוֹד מִלְבָּדוֹ כְּתִיב, וּבְאֵמַת הוּא עֲנִין גְּדוֹל וְסִגּוּלָה נִפְלְאָה לְהַפֵּר וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל דִּינִין וְרִצּוֹנוֹת אַחֲרִים שְׁלֵא יוּכְלוּ לְשַׁלּוֹט בּוֹ וְלֹא יַעֲשׂוּ שׁוֹם רוּשָׁם כָּלֵל כְּשֶׁהָאָדָם קוֹבֵעַ בְּלָבוֹ לֵאמֹר הֲלֵא הַיְי"ה הוּא הָאֱלֹקִי"ם הָאֵמֵתִי וְאִין עוֹד מִלְבָּדוֹ יִתְבָּרַךְ שׁוֹם כַּח בְּעוֹלָם וְכֹל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵל וְהַכֵּל מֵלֵא רַק אַחֲדוֹתוֹ הַפְּשׁוּט יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּמְבַטֵּל בְּלָבוֹ בְּטוֹל גְּמוּר וְאִינוֹ מִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל שׁוֹם כַּח וְרִצּוֹן בְּעוֹלָם, וּמִשְׁעַבְדּוֹ וּמִדְּבַק טְהוֹר מַחְשְׁבָתוֹ רַק לְאֲדוֹן יְחִיד בְּרוּךְ הוּא, כֵּן יִסְפִּיק הוּא יִתְבָּרַךְ בִּידוֹ שְׁמִמֵּילֵא יִתְבַטְּלוּ מֵעָלָיו כָּל הַכַּחוֹת וְהַרְצוֹנוֹת שְׁבַעוֹלָם שְׁלֵא יוּכְלוּ לְפַעַל לּוֹ שׁוֹם דְּבַר כָּלֵל, עֵין שָׁם.

הָרִי שְׁלֵף לְפָנָיִךְ כְּשֶׁבַר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְחִי עִם זֶה בִּידוּעָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָכַת וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה שׁוֹם גְּזֵרָה מְאֵמוֹת הָעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְפַעַל עָלָיו לְרַעָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִמְתַּק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לָךְ רַע, וְיִקְיָם אֶצְלָךְ (יִשְׁעִיָה נ"ד י"ז) "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח".

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ג' רז

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלותך, ח' סיון
ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל גלה לנו נוראות נפלאות על הפסוק (יחזקאל ל"ג)
"אחד היה אברהם" שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד,
שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני
העולם, שסורים מאחרי השם ומונעים אותו, ולא על אביו ועל
אמו ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם; וכן כל הרוצה
להכנס בעבודת השם, אי אפשר לו להכנס כי אם על ידי בחינה
זו שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא
יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו
ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים
ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל
עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם" כאלו הוא
יחיד בעולם;

ולכן מה לך להסתכל על אנשי העולם שלא מסתדרים אחד
עם השני, ואין אהבה ביניהם וכו', מה אתה רוצה עכשו לתקן
את כל העולם כלו? הלואי שתתקן את עצמך, ולכן אתה צריך

לְדַאג שְׁאֵתָה תִּסְתַּדֵּר עִם כָּלֶם, וְאִז מִמִּילָא תִרְאֶה עוֹלָם אַחַר לְגַמְרִי, הַבְּעִיָּה הִיא שְׁכָל אֶחָד רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוּא שׁוֹכַח מֵעֲצָמוֹ, וְלִכֵּן הוּא תָּמִיד מִמְרַמֵּר וּמִלֵּא דְאָגוֹת וְכוּ', וְרוֹאֶה אֶת הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, וְאִינוּ שָׁם לֵב שֶׁהַבְּעִיָּה אֲצִלוּ וְלֵא בְּעוֹלָם וְכוּ', אָדָם צָרִיף לְעִבּוּד רַק עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּשָׁלוֹם עִם כָּל אֶחָד, וְאִז יִרְאֶה עוֹלָם אַחַר לְגַמְרִי.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁתִּקְוֶן הָעוֹלָם יִהְיֶה רַק בְּעֵת שִׁיְהִיָּה הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, שֶׁקּוֹדֵם יְבוֹא אֵלָיו הַנְּבִיא, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲדִיּוֹת פָּרָק ח') אֵין אֵלָיו בָּא לֹא לְרַחֵק וְלֹא לְקָרֵב, אֲלֵא לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֹאֲמַר (מִלְאֲכֵי ג') "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לָכֶם אֶת אֵלָיו הַנְּבִיא וְגו' וְהִשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב בְּנֵים עַל אָבוֹתָם", וְלִכֵּן מֵה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל עִכְשׁוֹ בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם, רְאֵה אֶתָּה לְעֶסֶק בְּתִקְוֶן נִפְשָׁךְ, וְאִז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְתִרְאֶה עוֹלָם יָפֵה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהִסְתַּכֵּל עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, הֵינּוּ שְׁמַכְנִים בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וּמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו שֶׁאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

ג' רח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ח' סיון
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד
שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ
מִפְּגָם הַבְּרִית, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא מִנִּיחַ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת
אֲצִלוֹ כְּרָגַע, וְזֶה עָקֵר תְּקוּנּוֹ, וְאִף שֶׁזֶה בֹּא לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל
הַעֲבוּדוֹת שְׁבָעוּלָם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵי אֶפְשֶׁר לְהַתְּרַפְּאוֹת אֶלֶּא
עַל יְדֵי שִׂמְחָה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן
כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים
שְׁבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי עַל יְדֵי שִׂמְחָה
הוּא נִתְרַפָּא מֵהַכֹּל, וְלִכְּן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְזֶה תְּקוּנָהּ הַנִּצְחִי.

אֶתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זְרַע
לְבִטְלָה, מְטַמְּטֵם אֶת הַמַּחַ וּמַעְקֵם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנִּיס בְּאָדָם קִשְׁיוֹת
וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת
וְאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁנִכְנַס בְּאָדָם, זֶה רַק עַל יְדֵי שְׁנִכְשָׁלִים בְּחֲטָא

הַמְגִנָּה הַזֶּה, מְלַבֵּד זֹאת מֵה שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה י"ג). אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שֶׁכֶּבֶת זֶרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיָּתָהּ; וְאָמְרוּ (שם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אָמִי אָמְרֵי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דַּמִּים שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נ"ז ה') "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שֶׁחֲטִי הַיְלָדִים בְּנַחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" אֵל תִּקְרֵי שׁוֹחֲטֵי אֶלָּא סוֹחֲטֵי; כִּי מִכָּל טָפֵה וְטָפֵה יָכוֹל לְהוֹלִיד וְלֹד, וּכְשֶׁסּוֹחֵט אֶת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֵט אֶת יְלָדָיו, וְהַעוֹוֹן הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת הַמֶּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנֵּס אֶת הָאָדָם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִיָּאוֹשׁ גָּדוֹל כְּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְאֵמַת לָמָּה כָּל כֶּךָ חֲמוֹר הַחֲטָא הַזֶּה? כִּי מִכָּל טַפַּת זֶרַע יָכוֹל לְהוֹלִיד וְלֹד, וּכְשֶׁאָדָם מוֹצִיא אֶת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא הוֹרֵג אֶת הַיְלָד וְכוּ', וְאִם אֶחָד הוֹרֵג בֶּן אָדָם, הֲרֵי הוּא רוֹצֵחַ, וְאִם הוֹרֵג שְׁתֵּי בְנֵי אָדָם, הוּא רוֹצֵחַ שְׁבַרְוֹצְחִים וְכוּ', וְכֵן כָּכָל שְׁאָדָם הוֹרֵג יוֹתֵר אֲנָשִׁים, הוּא אֲרֻכֵי רוֹצֵחַ, וּמִכָּל שֶׁכֶּן כְּשֶׁאָדָם הוֹרֵג אֶת בְּנוֹ אוֹ אֶת בִּתּוֹ, זֶה רוֹצֵחַ מְשַׁגֵּעַ וְכוּ', וְהֵנָּה מוֹבָא בְּסִפְרֵים שְׂאֵם יִסְתַּכְּלוּ בְּטַפַּת זֶרַע, יִרְאוּ שֶׁמִּתְנַעֲנַע וְלֹד שְׁלָם, רֹאשׁ גּוֹפֵה יָדַיִם וְרַגְלִים וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה, הֲרֵי הוּא הוֹרֵג וְלֹד, וּמִכָּל שֶׁכֶּן כְּשֶׁמוֹצִיא זֶרְעוֹ לְבִטְלָה כִּמְהָ וּכְמֵה פְּעָמִים, הֲרֵי הוּא רוֹצֵחַ וְכוּ', וְלִכֵּן הַחֲמִירוֹ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים יוֹתֵר מִהַכֵּל, מְלַבֵּד שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם שְׂיֵהִיָּה תְּמִיד מִמְרָר וּמִדְּכָא, וְלִכֵּן שְׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְדוֹר הַזֶּה, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת כָּל אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת וְהַפְּגוּמוֹת, וּלְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן

עֲצָתָךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל יְדֵי לְמוּד סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנִּים בְּאָדָם תְּקוּהָ לְחַיִּית וְכוּ', וְנוֹתֵן עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מְזֵה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי הַנִּפְלָא "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל" הַמְדַבֵּר מֵהַחֲטָא הַזֶּה, וְעֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מְזֵה, וְכֵן סִפְרֵי "אוֹצֵר הַקְּדוּשָׁה" שְׁגַם כֵּן מְלֵא עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מֵהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, כִּי מִי שֶׁנִּפְלַ בְּחֲטָא הַזֶּה, קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מְזֵה, כִּי זֶה מְטַמְּטֵם לוֹ אֶת כָּל הַשִּׁכּוֹל וְהַדַּעַת, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אִמְלָל לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתָךְ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ קִבְלָה חֲזָקָה שְׁזֵהוּ זֶה, אֲתָה לֹא חוֹטָא יוֹתֵר בְּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שְׂאֲתָה הוֹרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי מוּבָא (שְׁלַחן עֲרוּךְ אֲבֵן הָעֶזְרֵי סִימָן כ"ג) אֲסוּר לְהוֹצִיא שְׂכַבֵּת זָרַע לְבִטְלָה וְעוֹן זֶה חֲמוּר מִכָּל עֲבֻרוֹת שְׂבִתוֹרָה וְכוּ', אֵלּוּ שְׂמֵנָאֲפִים בִּיד וּמוֹצִיאִים שְׂכַבֵּת זָרַע, לֹא דִי לָהֶם שְׂאֲסוּר גְּדוֹל הוּא, אֲלָא שְׁהַעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדְוֵי הוּא יוֹשֵׁב, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר (ישעיה א' ט"ו) "יְדִיכֶם דְּמִים מְלֵאוּ" וְכֵאלוּ הָרַג הַנֶּפֶשׁ; וְלִכֵּן אֲתָה צְרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְלְהַפְסִיק עִם הַזָּבֵל וְהַזֵּהמָא הַזֶּה שְׁהוֹרֵס לָךְ אֶת הַחַיִּים שְׁלָךְ.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּוֹן הַכָּלְלִי, עִם הַתְּפִלָּה שְׂאֲחַרְיָה שְׁתַּקֵּן מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וְתַתּוּדָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ וְשָׁב וּרְפָא לָךְ, וְהַעֲקֵר הַתְּקוּוֹן לְחֲטָא הַזֶּה הוּא רַק שְׂמִיחָה, וְאִךְ שְׂמִי שְׂחֲטָא בְּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה וּמוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה, הוּא תְּמִיד נִמְשָׁךְ אַחַר עֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוּן

הַפְּנִימִי שְׁזָה גֹרֶם לוֹ שְׁיַחְטֵא וְעוֹד פְּעַם יַחְטֵא וְכוּ', כִּי הַקְּלֵפָה הַמְּחַטָּאֶת אֶת הָאָדָם נִקְרָאת לִילִי"ת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׂמִכְנִיסָהּ יִלְלָה בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, שְׂמִזָּה אָדָם מְאֻבָּד אֶת שִׁכְלוֹ לְגַמְרֵי וּמוֹצִיא זֶרְעוֹ לְבִטְלָה, וְלִכֵּן עֵקֶר הַתְּקוּן הוּא רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂמִי שְׂכֵבֵר נִכְשָׁל בְּחֻטָּא הַמְּגַנָּה הַזֶּה הוּא שְׂרוּי בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', וְתָמִיד הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ', וְאִינוּ מוֹצֵא אֶת זְוִיגוֹ וְכוּ', וְעוֹד נִכְנָס בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים וְכוּ', אִין עֲצָה אַחֲרַת אֲלָא לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְכֶּה לְשִׂמְחָה וְלִצְאֵת מֵהַחֻטָּא הַמְּגַנָּה הַזֶּה שֶׁהוֹרֵס אֶת כָּל הַבְּרִיאוֹת, וְלִכֵּן כְּדָא לָךְ לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי שֶׁהֵם הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שְׂתַקֵּן רַבְּנוּ ז"ל לֹמַר לְפָנֶם הַבְּרִית, וְכֵן לֹמַר אַחֲרֶיהָ אֶת הַתְּפִלָּה שְׂתַקֵּן מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וּמְלַבֵּד זֹאת טוֹב שְׂתֹאמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד לִצְאֵת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת וְהַקִּטְנוֹת וְהַבְּלוּלִים שְׂמִסְבִּיחִים אוֹתָךְ:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתוֹצִיאֲנִי מֵהַקִּטְנוֹת וְהַדְּחָקוֹת, שְׂגַרְמָתִי לְעֲצָמִי עַל יְדֵי חֻטָּאֵי הַמְּרַבִּים שְׂחֻטָּאתִי עוֹיְתִי פְּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, וּבִפְרֻט בְּחֻטָּא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא חֻטָּא חָמוּר מְאֹד, עַד שְׂחֻכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ כָּל הַמוֹצִיא זֶרְעוֹ לְבִטְלָה חַיֵּב מִיתָה, מָה אוֹמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מְצָא אֶת עוֹוֹנִי, מִפְּנֵי חֻטָּא הַמְּגַנָּה הַזֶּה נִתְעַכֵּר דְּמִי בִּי, וְנִתְבַלְבֵּל דַּעְתִּי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלֶיךָ, עַד שְׂנִפְלַתִּי בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין, שְׂאֲבֻדְתִּי אֶת שִׁכְלִי לְגַמְרֵי, וְנַעֲשִׂיתִי עֶבֶד לְיִצְרֵי

הָרַע, עַד שֶׁהוּא מוֹשֵׁל בִּי, וְנִתְקַיֵּם אֶצְלִי "עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנִכְבֵּל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם", שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִפְלַתִי בְּעֲנִיּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, עַד כְּדֵי כֹךְ שֶׁאֲנִי מִכְרַח לְהִלּוּת כֶּסֶף לְקִנּוּת לָחֶם, וְכָל כֹּךְ נִפְלַתִי בְּעִינַי עֲצָמֵי בִיאוּשׁ עֲמוּק מְאֹד, עַד שֶׁאֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוֹם דְּרָךְ אִיךְ יוֹצֵאִים מִזֶּה, אֲנִי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חָמַל עַל נַפְשׁ אִמְלֵלָה כְּמוֹנִי, וְתוֹצִיאֲנִי מִקְטָנוֹת הַמוֹחִין וְאֶזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, בְּאִפְסָן שֶׁאֲהִיָּה חֶזֶק לְהִתְפַּלֵּל אֵלַיךְ תָּמִיד, וְלִהְיוֹתִי חֲזָן וְלִבְקֶשׁ עַל נַפְשִׁי, עַד שֶׁאֶזְכֶּה לְצֵאת מִהַקְטָנוֹת וְלִבּוֹא אֶל הַגְּדֻלוֹת, וְאַתָּה הוֹדַעְתָּנִי עַל יְדֵי רֹאשׁ צַדִּיקִיךְ שֶׁאֲנִי שׁוֹם יָאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֶפִּילוּ שֶׁאֲדָם כָּבֵר עָבַר עַל כָּל הָעוֹנוֹת בְּכִלְלִיּוֹת, וּבְכַרְטִיּוֹת עַל הָעוֹוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, גַּם כֵּן מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, עַל יְדֵי שֶׁאֲתַחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֶזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי קַבְלָה חֶזְקָה לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, וְגִלִּיתָ לָנוּ אֲשֶׁר עָקַר הַתְּשׁוּבָה שְׁמַהֲיִים וְהִלָּאָה לֹא לְהַמְשִׁיךְ בְּזִהְמַת הַחֲטָא הַמַּגְנָה הַזֶּה, אֲנִי מִמֶּךָ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוֹס וְחָמַל עָלַי שֶׁאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּדַעְתִּי, לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, וְאֶזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת מַה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, עַד שֶׁאֲצַא לְגַמְרֵי מִהַחֻבוֹת, וַיִּקְיֵם בִּי מִקְרָא שְׁכַתּוּב בְּצִלּוֹ חִמְדָּתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֶפֶי, וּמַעֲתָה אֶזְכֶּה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמֵי אֲמוּנָתְךָ הַפְּשׁוּטָה שֶׁאֲתָה מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמִלָּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלֹא אֶסִּיחַ דַּעַת מִמֶּךָ כְּרַגַע, וְאֶזְכֶּה לְהִפְלֵל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

זְכוּר גַּם זְכוּר מַה שֶׁאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שֶׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל תְּאֲמִין שֶׁיְכוּלִים לְתַקֵּן,

וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין כְּזֶה דְבַר לְהִתְיַאֵשׁ, אֲפִילוּ שְׁאָדָם כְּכַר נִכְשָׁל בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה יְכוּלִים לְצַאת וְכוּ', וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ.

וְדַע לָךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הֶרְחָמָן וְחַפֵּץ בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים, וְאֵינוֹ חַפֵּץ בְּמִיתָתָם, וּמִכָּל חֲטָא וְעוֹוֹן יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט כְּשֶׁאָדָם בָּא בְּלֵב נִשְׁבֵּר לֵב נִדְכָּא וּמִתְוֹדֶה עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, אֵינוֹ זֶז מִשָּׁם עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוּחַל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וְכֵן כָּתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תִּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתְוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁיעָשֵׂה תִשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֲטָאוֹ חַיֵּב לְהִתְוֹדֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאֲמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְוֹדוּ אֶת חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּיִּצַד מִתְוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם חֲטָאתִי עוֹיִתִי פִשְׁעוֹתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךָ וְכָךְ וְהִרִי גַחְמִתִּי וּבּוֹשִׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְּרִבָּה לְהִתְוֹדֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הִרִי זֶה מְשַׁבַּח ;

וְכָתַב (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תִּשׁוּבָה הַלְכָה ב') וּמָה הִיא הַתִּשׁוּבָה הוּא שִׁיעוּב הַחוּטָא חֲטָאוֹ וְיִסִּירוֹ מִמִּחְשַׁבְתּוֹ וְיִגְמַר בְּלִבּוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֵׂהוּ עוֹד שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָה נ"ה) "יַעֲזוּב רְשָׁע דְרָכוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שְׁעָבַר שְׁנֹאֲמַר (יִרְמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרֵי שׁוּבֵי גַחְמִתִּי" וְיַעֲדֵד עָלָיו

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל קֶצֶג

יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנאמר (הושע י"ד)
"ולא נאמר עוד אלקינו למעשה ידינו" וגו' וצריך להתודות
בשפתיו ולומר עניינות אלו שגמר בלבבו;

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) ודע שעקר
התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש
שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים
הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה
ממש, ועכשו פונה עורף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה
שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתקים את כל זה, ותראה שתפטר
מהצרה הזו שנפלת אליה, והכל יתהפך לטובה.

המאחל לך שבת שלום

ג' רט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלותך, ח' סיון
ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּוֵדָאֵי מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה מִהַמְצוֹת הַחֲמוּרָה שְׂבַח־מורוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנָּא דְּבִי אֵלֵינוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַח־מורוֹת כְּבִד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְּרַתִּי בֵּינֵיהֶם וְכְבוֹדוֹנִי; רוֹאִים מְזַה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזַה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עִם כָּל זֹאת אִם הָאָבָא כָּל כֶּף מִחְמִיר עֲלֵיךָ, טוֹב מְאֹד עֲשִׂיתָ שְׂבַרְחַתְּ אֶל הַיְשִׁיבָה וְאֶתָּה נִמְצָא שְׂמָה, וְכֶף אֶתָּה לֹא נִכְשַׁל בְּפָגַם כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּי בְּפִרוּשׁ מוּבָא בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ (יִוְרָה דְּעַה הַלְכוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם סִימָן ר"מ סְעִיף י"ט) אֲסוּר לְאָדָם לְהַכְּבִיד עָלוּ עַל בְּנָיו וְלְדַקְדַּק בְּכְבוֹדוֹ עִמָּהֶם שְׁלֹא יְבִיאִם לְיַדִּי מְכָשׁוּל, אֶלָּא יִמְחַל וְיַעֲלִים עֵינָיו מֵהֶם שְׂהָאֵב שְׂמַחֵל עַל כְּבוֹדוֹ, כְּבוֹדוֹ מְחוּל;

וְלִכֵּן אִם אָבָא מְכַבֵּיד מְאֹד עַל הַבֵּן וְהוֹלֵךְ אֶתוֹ בְּתַקְפָּה הַדִּין, אֲזִי הָעֵצָה הַיְעוּצָה לִבֵּן לֹא לְבוֹא הַבֵּיתָה, אֶלָּא לְהִשָּׂאֵר בֵּי־שִׁיבָה, אוֹ לְגוֹר בְּמִקּוּם אַחֵר וְכוּ', כִּי אִם הָאָבָא מְכַבֵּיד עַל הַבֵּן וְהַבֵּן לֹא שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו, הֲרִי הוּא פּוֹגֵם בְּפָגַם כְּבוֹד אָב, וְלִכֵּן עֲדִיף שְׁלֹא יִמְצָא שָׂם, וְאִף שְׂהָאָבָא אוֹמֵר אֲנִי גּוֹזֵר עֲלֵיךָ בְּתוֹרַת כְּבוֹד אָב וְכוּ', אֲזִי לְפִי הַהֲלָכָה הַזֹּאת אֵין צָרִיךְ לְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹלוֹ, כִּי יוֹתֵר חֲמוּר שִׂיתְחַצֵּף אֶל אָבִיו אִם אָבִיו יְכַבֵּיד עָלָיו אוֹ יַצְעֵר אוֹתוֹ וְכוּ', מֵאֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה שָׂם.

אָשֶׁר   שְׁנַת תשע"ד - חֵלֶק ר"ס   בְּנַחֵל   קִצָּה

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיֻקָּיִם (מִלְאָכֵי ג') "הִנֵּה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וְגו' וְהִשִּׁיב לִב אָבוֹת עַל בְּנֵי וְלֵב בְּנֵי עַל אָבוֹתָם", הָאֵב יִכִּין אֶת הַבֵּן וְהַבֵּן יִכִּין אֶת הָאֵב, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג' רי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכָּל זֹג שְׁמַתְחַתְנִים צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַסְתַּדֵּר לְבַד, כִּי תָמִיד הַחֲמוֹת מִתְעַרְבֶת בֵּין הַזּוּג, פֶּעַם זֶה הָאֲמָא שְׁלָה, וּפְעַם זֶה הָאֲמָא שְׁלוֹ, וְיִדוּעַ שְׁכָלָה וְחֲמוֹתָהּ אֵף פֶּעַם לֹא יִשְׁתַּוּוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְזֶה בָּא לְהֵם מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַשְּׁכָל וְכוּ', עַל פִּי רַב הָאֲמָא שֶׁל הַחֲתָן נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַכְּלָה גְּנָבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדָתִי אוֹתוֹ וְכוּ', גְּדֵלְתִי אוֹתוֹ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּאָה בַּחוּרָה צְעִירָה וְגוֹנֵבֶת לִי אֶת הַבֵּן וְכוּ', אוֹ לְהַפְּךָ הָאֲמָא שֶׁל הַכְּלָה נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַחֲתָן גְּנָב אֶת הַבֵּת שְׁלָה וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדָתִי

אוֹתָהּ וְכוּ', גִּדְלָתִי אוֹתָהּ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּא בְּחֹר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֵת הַבֵּת וְכוּ', אֲשֶׁר כְּמוֹכֵן זֶה בָּא מִקְטָנוּת וְחֶסְרוֹן הַדַּעַת שֵׁישׁ בְּנָשִׁים וְכוּ', וְכִּי הִטְבַּע הָרַע שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁנוֹת אֵת זֶה, וְכִמוֹ כֵּן קוֹרֶה הַרְבֵּה פְּעָמִים מְאֹד שֶׁהָאָבָא שֶׁל הַבְּחֹר מְקַנָּא בּוֹ וְלֹא מִסְתַּדֵּר עִם הַכֹּלֶה, אוֹ לְהַפְּךָ הָאָבָא שֶׁל הַכֹּלֶה לֹא מִסְתַּדֵּר עִם הַחֶתָּן, וְעַל יְדֵי זֶה נִכְנָסִים בּוֹכּוֹחִים גְּדוֹלִים, מִתְחִיל אֱלִימוֹת מִלּוּלִית עַד שֶׁבָּא אֱלִימוֹת פִּיזִית וְכוּ', וְלִכֵּן זׁוּג צְרִיכִים לֵהוּיֹת פְּקָחִים כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, לֹא לְעַרְב אֵת הַהוֹרִים בְּעַסֵּק נִשְׁוֹאִיֵהֶם וְכוּ', כִּי הֵם רַק יִסְבְּלוּ מִזֶּה, הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְאַהֲב אֶחָד אֵת הַשְּׁנִי, וְלִהְבִּין אֶחָד אֵת הַשְּׁנִי, וְלִדְאֵג מְאֹד שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ הַהוֹרִים בֵּין הַנִּשְׁוֹאִין, וְזֶה נִשְׁוֹאִין מִצְלָחִים.

בְּוִדָּאֵי שֶׁהַכֹּלֶה צְרִיכָה לֵהוּיֹת חֲכָמָה וְלִכְבֵּד אֵת חֲמוּתָהּ אֶפִּילוֹ שֶׁהִיא שׁוֹנָאֵת אוֹתָהּ, וְכִמוֹ כֵּן הַחֶתָּן צְרִיךְ לֵהוּיֹת חָכָם וְלִכְבֵּד אֵת חֲמִיו אֶפִּילוֹ שֶׁהוּא שׁוֹנָא אוֹתוֹ, וְכִלְל זֶה צְרִיכִים תְּמִיד לְזַכֵּר אֲשֶׁר כְּדָאֵי לֵהוּיֹת חָכָם וְלֹא צוֹדֵק, הַהוֹרִים מְכַרְחִים לֵהוּיֹת תְּמִיד צוֹדֵקִים, כְּשֶׁאַתֶּם תִּגְדְּלוּ וַיְהִיָּה לָכֶם יְלָדִים שִׁיתְחַתְּנוּ, אֲזִי תְּבִינוּ אֵת זֶה, כִּי לִפְנֵי שֶׁמִּתְחַתְּנִים יְלָדִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יְכוּלִים לִהְבִּין אֵת זֶה, כִּי אֲצַל כָּל אָבָא וְאִמָּא הֵבֵן אוֹ הַבֵּת שֶׁלָּהֶם הֵם הֵכִי טוֹבִים וְהֵכִי צוֹדֵקִים, וְהַצַּד הַשְּׁנִי הֵכִי קָשִׁים וְרַעִים וְכוּ', וְכִכָּה זֶה טַבַּע הָעוֹלָם, וְלִכֵּן זׁוּג כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים צְרִיכִים לְקַחַת אֵת זֶה בְּחֶשְׁבוֹן תְּמִיד לְתַת צֶדֶק לְהַהוֹרִים וְכוּ', וְאִף שֶׁמִּתְעַרְבִים יוֹתֵר מִדָּאֵי וְכוּ', צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְחַמֵּק מֵהֶם וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ אֲזִי כְּדָאֵי תְּמִיד לְתַת לָהֶם אֵת הַצֶּדֶק,

וּכְךָ הֵם יִשְׁמְחוּ שְׁפַעְלוּ וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁהזוג יוֹצֵא מִבְּתֵיהֶם אֶזְי יַעֲשׂוּ מַה שֶׁהֵם רוֹצִים בְּלִי יָדִיעַת הַהוֹרִים, וְזֶה נִשְׁוֹאֵין מִצְלָחִים, וְהַמְצִיאוֹת הוּא שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְשִׁנוֹת אֶת טִבֵּעַ הָעוֹלָם וְכוּ'.

הָעֵקֶר שֶׁבֵּין הַזּוּג יִסְתַּדְּרוּ יַחַד, וְאֶחָד יוֹתֵר לְהַשְׁנִי, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיק בֵּית אֱלָא כְּשֶׁהִבְעַל וְהָאִשָּׁה מוֹתָרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלָמוֹת שֶׁל כָּל זּוּג שֶׁאֶחָד מוֹתֵר לְהַשְׁנִי, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ') שֶׁעֵקֶר הַשְּׁלוֹם כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מְתַאֲחָדִים יַחַד, הֵינּוּ אֶחָד יֵשׁ בּוֹ מִדַּת הַחֶסֶד, וְאֶחָד יֵשׁ בּוֹ מִדַּת הַגְּבוּרָה, שֶׁהֵם שְׁנֵיהֶם הַפְּכִים אִשׁ וּמַיִם, אֲבָל אִם הֵם מְתַאֲחָדִים זֶה הַשְּׁלָמוֹת שֶׁל שְׁלוֹם, וְלִכֵּן כָּל זּוּג שֶׁרוֹצִים שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, עָלֵיהֶם לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָם לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִסְבֹּל אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ב) "שְׁנֵאָה תַעֲרַר מְדֻנִּים וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה", אִם יֵשׁ אֶהְבֶּה אֲמַתִּית בֵּין הַזּוּג, אֶפִּילוּ שִׁיקְרָה מִשֶּׁהוּ וְכוּ', אֶזְי "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה", אֲבָל אִם מְאֻבְדִים אֶת הַשְּׂכָל וְנִכְנָסִים בְּלַחֲץ וְלֹא מוֹתָרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, עַל יְדֵי זֶה מִכָּל דְּבָר קָטָן עוֹשִׂים דְּבָר גְּדוֹל וְכוּ', אֶזְי "שְׁנֵאָה תַעֲרַר מְדֻנִּים", וְלִכֵּן הַסְּגָלָה הַבְּטוּחָה לְשְׁלוֹם בֵּית, לְהִיּוֹת וּתְרֵן אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִדְעַת אִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂדָךְ בִּינֵינוּ, זֶה סִימָן שֶׁאֲנַחְנוּ נִשְׁמָה אַחַת, וְעָלֵינוּ לְהִסְתַּדֵּר יַחַד.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב וּבְרִיא לְזוּג כְּשֶׁמְתַחַתְנִים, כְּמוֹ לֹא לְעַרְב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנְּשׁוּאִין שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ

וּדְבַק בְּאֲשֶׁתּוֹ וְהָיוּ לְבֶשֶׁר אֶחָד", זֶה הָכִי בְּרִיא שְׁלֹא צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְכֵן לֹא מְחִיבִים לָהֶם בְּכֹלֹם וְכוּ' וְכוּ', אָף שֶׁעַל פִּי רַב לְזוּג טָרִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי בְּתַחֲלַת הַנְּשׂוּאִין צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִסְתַּדֵּר לְבָד, וְאִם לֹא יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר לְבָד וְצְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים, אֲזִי צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָמִים וּלְזַכֵּר אֶת הַכָּלֵל הַיְדוּעַ "תְּהִיָּה חָכֵם וְלֹא צוּדֵק", צְרִיכִים לְתַתּוֹת תָּמִיד אֶת הַצֶּדֶק לְמִי שֶׁעוֹזֵר וְכוּ', וְכֵן מוֹנְעִים הַרְבֵּה צָרוֹת וּבְעֵיּוֹת בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין וְכוּ'.

וּבְעֵינַיִן שֶׁבְּעֵלְךָ מְכוּר לְמַחֲשֵׁב וְכוּ', אֲנִי מְכָרְחָ לְהַגִּיד לְךָ וְכֵן תְּגִידִי לְבַעֲלֶךָ, אֲשֶׁר הַיּוֹם יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׁכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרֵת אֶת הָאֱמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם מִבֶּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכָּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחֲשֵׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, אוֹ אֵיפֵד, אוֹ בְּלֻקְבְּרִי, אוֹ סְמָארְטֶפּוֹן וְכוּ', שֶׁבְּזֶה יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תְּעוּבָה עֵרוֹם וְזֵהוּם, וּמְאֲמִלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שְׁמִסְתַּכְלָמִים בְּהַזְבֵּל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה וְכוּ', נִדְבַק בּוֹ כָּל הַזֵּהמָא שֶׁל הָעֵרוֹם וְהַתְּעוּבָה וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁנַּעֲשִׂים מְכוּרִים לְזֶה וְקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁאֶחָד מְכוּר לְסַמֵּים וְכוּ', אוֹ אֶחָד מְכוּר לְשִׁתִּית אֶלְכוֹהוֹל וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מַחֲשֵׁב הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט אוֹ שְׂאֵר כָּלִי מִשְׁחִית שִׁיכוּלִים לְרַאוֹת בְּזֶה כָּל מִינֵי עֵרוֹם וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', אָדָם נֶעֱשֶׂה מְכוּר לְזֶה וְקָשָׁה לוֹ לְצַאת מִזֶּה וְכוּ', וְזֶה שׁוֹרֵף לוֹ אֶת כָּל הַמַּחַ וּבּוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת,

וְהֵרָאשׁ וְהִמָּח שְׁלוֹ נַעֲשִׂים מְטַמְטָמִים לְגַמְרֵי מֶרֶב הַנְּאוּף וְהַלְכָלוֹף שְׁמִסְתַּכְלִים בְּזֶה, וְהֵלֵב מִתְעַקֵּם בְּעַקְמוּמֵיּוֹת עַד שֶׁנִּכְנָס בּוֹ סִפְקוֹת בְּאִמוּנָה, וְנִעְקַר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רָאוּ לְזַרֵּק מִהַבֵּית מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֶרְנֵט אוֹ אֵיפֵד אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מֵה). אֵינְ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמָה שֶׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינְ חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינְ לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַרְבֵּה בָּתִּים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הַתְּחִילוּ לְהִתְכַּתֵּב דֶּרֶךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכִּף נִפְלוּ בְּפֶחַח, וְלִבְסוּף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מִהַבֵּית וְכוּ', וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶחַח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלִט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֵלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִיד אֶת הַיְרֵאֵת שְׁמַיִם עַד הַשְּׁאוּל תְּחִתִּית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַּם שְׁמַאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד אוֹ יִלְדָה שְׁלוֹקָחִים כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יַדֵּיהֶם וְכוּ', הֵם כְּבָר נּוֹפְלִים בְּשְׁאוּל תְּחִתִּית וּמִתְחַתֵּיו, וְכִבֵּר אֲנִי לֹא מְדַבֵּר שְׁמִי שְׁמִכּוֹר לְזֶה אֵינְ לוֹ רֹאשׁ לְלֶכֶת לְעַבּוֹד וְלַהֲבִיא פְּרֻנְסָה, כִּי הוּא דְבוּק בְּזוּהָמָא וְהַזְבָּל וְהַלְכָלוֹף הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׁכִינָה תִּשְׁמַר עָלָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁחוֹנֵן דַּעַת יְכַנִּיס דַּעַת בְּכַעֲלֶךָ שְׂיִבְקֶשׁ סְלִיחָה מִחֲמִיּוֹ, וְיִשְׁתַּדֵּל מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלִזְכֹּר אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה "תְּהִיָּה חֶכֶם וְלֹא צוֹדֵק", תָּמִיד תֵּן אֶת הַצְּדָק לְחֲמִיךָ, וְאִזּוּ יִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם שָׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שָׁלוֹם

ג' ריא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ח' סִיוֹן
ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל כֶּף שְׂמִיחָה וְעֲלִיָּזָה שְׁסוּף כָּל סוּף מְצֵאת
בְּחֹר טוֹב עִם מְדוּת טוֹבוֹת, וּפְתָאוֹם קַבְּלָתְ רַגְלִים קְרוֹת וְכוּ', וְאֶת
מֵהֶסֶסֶת אוֹלִי הוּא לֹא כָּל כֶּף טוֹב וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַכֹּל
תְּלוּי בְּהָאֵשָׁה, כִּי אִם הָאֵשָׁה חֲזָקָה וּמְרָאָה הִרְבָּה אַהֲבָה לְבַעֲלָהּ,
אִזִּי הִיא יְכוּלָה לְפַעֵל אֶצְלוֹ כָּל מָה שֶׁהִיא רוֹצֶה לְטוֹב אוֹ חֵס
וְשָׁלוֹם לְהַפְּךָ, כִּי אֵשָׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלָתִי מְגַבְּלִים שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, אֲבָל זֶה מְצִיאוֹת.

וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁאֵת מִתְחַזְקֵת וְהֵיית כֹּבֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמְנוֹ,
 אֲזִי אֵת צְרִיכָה לְקַבֵּל דַּעַת אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַשְּׂדִיכָן
 הַמְשַׁדֵּךְ אֵת כָּל הַשְּׂדוּכִים עַל יְדֵי שְׂמֻכְנִיס דַּעַת בְּמְקוֹרְבָיו, (עֵין
 לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פ"ט), וְלָכֵן תִּהְיֶי פִּיקְחִית תְּחִזְקִי וְתַעֲוִידֵי
 וְתִשְׁמַחִי אֵת הַחֶתֶן, וְתִרְאִי אִיךָ שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה כְּרַצוֹנְךָ, כִּי
 רַק עִם חָם וְאַהֲבָה יְכוּלִים לְחַתֵּךְ אֶפְלוּ פְלִדָה וְכו', וְהִלּוּאֵי שֶׁהִיא
 לְכָל הַנָּשִׁים שְׂכָל וְדַעַת וְכו', אִיךָ לְכַבּוֹשׁ אֵת הַלֵּב שֶׁל הַבַּעַל וְכו',
 כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ עַל זֶה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים מְאֹד, אֲבָל הִיא לֹא
 יוֹדַעַת אִיךָ לְנַצֵּל אֵת זֶה וְכו', עִם כַּעַס וְעֶצְבָנוֹת וְאַלִּימוֹת וְכו',
 וְכו', לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם, אֲלֹא לְמַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וְכו', עַד
 שֶׁהִרְבֵּה פְעָמִים בָּאִים עַל יְדֵי זֶה לְגְרוּשִׁין וְכו', וְהַכֵּל תְּלוּי רַק
 בְּיַדֵי הָאִשָּׁה, אֲבָל אִף אֶחָד לֹא מְלַמֵּד אוֹתָהּ אֵת כַּחַה וְכו', וְלֹא
 מְלַמְדִים אוֹתָהּ אִיךָ לְכַבּוֹשׁ אֵת לֵב הַבַּעַל וְכו', וּמִזֶּה נּוֹצֵר כָּל
 הַבְּעִיּוֹת בְּבֵית וְכו', וְנִשְׁבֵּר הַשְּׁלוֹם בֵּית וְכו'.

וְלָכֵן אֵת עַכְשָׁו עוֹד לְפָנַי הַנְּשׂוּאִין וְאֵת בְּחֵרֵת בְּבַחֲוֹר הַזֶּה,
 וְרֵאִית אֶצְלוֹ כָּל הַמַּעֲלוֹת, וּפְתָאוֹם קַבְלַת רַגְלִים קָרוֹת? עַד שִׁישׁ
 לָךְ כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה סִפְקוֹת? אֵין זֶה אֲלֹא הַבְּעִיָּה אֶצְלָךְ, וְלָכֵן תִּתְקַנֵּי
 אֵת הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ וְאֵז תִּרְאִי אִיזָה בְּחֹוֹר טוֹב אֵת מְקַבְלַת, יַעֲזוֹר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְזָכוֹת רַבְּנוּ ז"ל שְׂמֻכְנִיס דַּעַת בְּמְקוֹרְבָיו
 שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיֵי נְשׂוּאִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם

ג' ריב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ח' סיון
ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנַכּוֹן קְבֵלְתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי הֵייתִי לוֹקַח אֶת הַבֵּן לְבֵית חוֹלִים לְנִיאָדוֹ וְשֵׁם יִבְדְּקוּ אֶת
הַתִּינוּק, וְכֵן לְהַתִּיעֵץ עִם מְמַחִים שְׂמִינִים בְּרִפּוּאָה, כְּגוֹן הָרֵב ...
נִרוּ יָאִיר, כִּי הַיּוֹם הָרוֹפְאִים רוֹצִים לַעֲשׂוֹת נְסִיוֹנוֹת עַל הַיְלָדִים,
שְׁזֶה בְּכֻלּוֹ לֹא מְכַרַח, וְלִכֵּן עֲצַתִּי אֲמוּנָה לְלַכֵּת שָׁמָּה וְשִׁיבְדְּקוּ
אֶת הַתִּינוּק וְיִגִּידוּ אֶת חֲנֻת דַּעְתָּם, וְכֵן לְשְׂאוֹל אֶת הָרֵב שֶׁהוּא
מְאֹד בְּקִי בְּכֹל הָרוֹפְאִים הַכִּי מְמַחִים בְּאַרְץ, וְהוּא אִישׁ טוֹב וּבַעַל
חֶסֶד, כְּמוֹהוּ יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל וְזִכְרוּתוֹ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחֻנוּנִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"נ) הַטֵּבַע מְחַיֵּב כֶּף וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֶּה אֶת
הַטֵּבַע, וְלִכֵּן שְׁנִיכֶם צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחֻנוּנִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ עַל רְפוּאָת הַיְלָד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלְתְּכֶם, וְיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, הַעֲקָר
אֲסוּר לָכֶם לְהַכְנִס בְּלַחֲץ שְׁזֶה הַדְּבַר הַכִּי קָשָׁה שִׁיכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי

הָרַגַע שְׁנַכְנָסִים בְּלַחֲץ מְאֹבְדִים אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל וְכוּ', וְאִזּוּ הַכֹּל הוֹלֵךְ הַפּוֹךְ וְכוּ'.

וְלִכֵּן תִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְתִרְבוּ בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הַתְּפִלָּה שֶׁל הַהוֹרִים שֶׁמִּתְפַּלְלִים עֲבוּר יְלִדֵיהֶם וּבַפֶּרֶט בְּלֵב נִשְׁבֵּר, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֶלֶּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבָּד אָמַר דָּוִד לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבִזָּה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּפְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יְהַלֵּל יְה"וָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְהִילָד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג' ריג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז בבטחון בו
 יתברך, כי אין עוד דבר שמחזק את האדם כמו הבוטח בו יתברך,
 וכל הצרות שאדם סובל בזה העולם, זה רק מחמת חסרון
 הבטחון, ובפרט בעניני פרנסה שאדם נכנס בקטנות המוחין, זה
 רק מחמת חסרון בטחון, כי הבוטח בהשם חסד יסובבנו, ולכן
 צריכים מאד מאד להתחזק במדת הבטחון לבטח בו יתברך, אז
 לא יהיה לו שום פחד משום דבר בעולם, כמו שכתוב (ישעיה י"ב
 ב') "אבטח ולא אפחד", ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות כ"ט) כל
 התולה בטחונו בהקדוש ברוך הוא, הרי לו מחסה בעולם הזה
 ובעולם הבא, כי אין עוד דבר שמחזק ומעודד ומשמח את האדם
 כמו מדת הבטחון אשר אין למעלה מזה, וכתב מוהרנ"ת ז"ל
 (לקוטי הלכות רבית הלכה ג' אות א') עקר עצבות ודאגות הפרנסה
 הוא מחמת שאין לו בטחון בהשם יתברך, ועקר פגם וחסרון
 הבטחון נמשך רק מבחינת הזמן והמקום, הינו שחושב שהזמן
 לא בשבילו, והמקום שהוא נמצא זה לא מקומו וכו' וכו', ובאמת
 זה טעות גמור, כי השם יתברך משפיע שפעו הטוב תמיד, בלי
 הפסק רגע, רק כשהשפעה באה בזה העולם הגשמי, שהוא
 במקום וזמן, אזי מרחק השפע להתלבש במקום וזמן, ועל כן אין
 השפע של פרנסה ועשירות נמשכת כי אם במקום וזמן ידוע, כמו
 שנראה בחוש, שיש זמן שהאדם מרויח, ויש להפך, וכן במקום,
 שבמקום זה מרויחין, ובמקום אחר להפך וכו', ומחמת זה בא
 לאדם דאגת הפרנסה והוא מפחד שלא יהיה לו מה לאכול,
 מחמת שלפעמים נתעכב שפע פרנסתו, על כן עולה דאגת
 פרנסתו על לבו ודואג מה יאכל למחר, ומחמת זה הוא רודף

אחר פְּרִנְסָתוֹ בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת, וְסוּף כָּל סוּף אֵינּוּ מְשִׁיג פְּרִנְסָתוֹ כִּי אִם כְּשִׁיבּוֹא עִתּוֹ וּזְמַנּוֹ הַקְּצוּב לּוֹ מִלְמַעְלָה, וְאִם הָיָה לוֹ שְׁכָל אֲמִתִּי וְהָיָה מֵאֲמִין בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבַר אִם הוּא יִתְחַמַּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', כִּי בְּהִכְרַח לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁפְּרִנְסָתוֹ הוּא רַק מִיָּדוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק שְׁצָרִיכִין לְהִמָּתִין וְלִיַּחַל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַד שִׁיבּוֹא זְמַנּוֹ וְעִתּוֹ, וְאִז אִם הָיָה יוֹדֵעַ אֶת זֶה, לֹא הָיָה רֵץ וּמְתִיגֵעַ אַחֵר פְּרִנְסָתוֹ כָּל כָּךְ, כִּי הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יִתֵּן לוֹ פְּרִנְסָתוֹ בְּעִתּוֹ בְּסִבָּה קְלָה, כִּי אֵף עַל פִּי שְׁהִכְרַח שִׁיעֲשֶׂה הָאָדָם אֵיזָה עוֹבְדָא קְלָה בְּשִׁבִּיל פְּרִנְסָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְבִי אֲלִיהוּ רַבָּה פְּרַק י"ד) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ו י"ח) "וּבִרְכָךְ הַיְי"ה אֲלֶקֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה" כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִמָּשִׁיךְ הַשְּׁפַע בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי כָּלִים, וְעַל כֵּן מְכַרְחִין לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֶסֶק וּמִשָּׂא וּמִתֵּן, כִּי עַל יְדֵי זֶה עוֹשִׂין כָּלִים וְצְנוּרוֹת לְקַבֵּל הַשְּׁפַע, אָבֵל בְּאֲמַת אֵין הָעֶסֶק עֵקֶר כָּלֵל, רַק עֵקֶר הַפְּרִנְסָה מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְהִשְׁגָּחְתּוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית לְבַד, כִּי אֵין אָדָם יוֹדֵעַ בְּמָה מְשִׁתְּכֵר, וְעַל כֵּן אֲסוּר לְהָאָדָם לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה לְרִדְף אַחֵר הַפְּרִנְסָה בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת כְּאִלוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, הַפְּרִנְסָה תְלוּיָה בְּזֶה לְבַד, כִּי אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה נִתְמַעַט פְּרִנְסָתוֹ, כִּי כָּל הַדּוּחַק אֶת הַשְּׁעָה הַשְּׁעָה דּוּחַקְתּוֹ, כִּי אֵין צָרֵךְ לוֹ לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן וְעֶסֶק רַק לְצִאת יְדֵי מְצוֹת עֲשִׂית מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֲמוּנָה, כְּדִי לַעֲשׂוֹת אֵיזָה כָּלִי וְצְנוּר לְקַבֵּל הַהַשְּׁפָעָה, וְכֹל מָה שִׁיעֲשֶׂה יוֹצֵא בְּזֶה, וְזֶהוּ "וּבִרְכָךְ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה", הֵינּוּ בְּכֹל מָה שִׁתַּעֲשֶׂה, יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה אֶפִּילוֹ דְּבַר קַל וְקָטָן וְכוּ', יְבִרְכָךְ הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בּוֹ וְתִצְלִיחַ דְּרַכָּךְ.

כְּאֲשֶׁר נִרְאָה בְּחוּשׁ בְּרַב בְּנֵי אָדָם, שְׂכֵמָה פְּעָמִים שָׁהִם רָצִים וְרוֹדְפִים מְאֹד אַחַר הַפְּרִנְסָה כְּמָה זְמַנִּים בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת, וְאֵין עוֹלָה בְיָדָם שׁוֹם רוּחַ, וּמְאוּמָה לֹא יִשְׂאוּ בַעֲמָלָם, וְאַחַר כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּמְזַמֵּן לָהֶם פְּרִנְסָה, וְלִפְעָמִים אֲפִילוֹ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל בְּסִבָּה קְלָה מְאֹד, שֶׁהִיא כְּמַעַט בְּלִי שׁוֹם דְּרָךְ הַטְּבַע, וְכָל הָעוֹלָם מְלֹא מַמְעָשִׂיּוֹת כְּאֵלוֹ שָׁהִם שְׂכִיחִים מְאֹד בְּעוֹלָם, כְּמַעַט בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׁעוֹסֵק בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, וְאִם הִיָּה לוֹ שְׂכָל וְהִיָּה סוֹמֵךְ עֲצָמוֹ בַּתְּחִלָּה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד, וְלֹא הִיָּה דוֹאֵג כָּלֵל, אֲזִי לֹא הִיָּה צָרִיךְ כָּלֵל לִיגִיעוֹת וְטִרְחוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהָיוּ לוֹ בְּחִנָּם, וּכְשֶׁהִיָּה מְגִיעַ הַזְּמַן הִיָּה מְזַמֵּן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ פְּרִנְסָתוֹ בְּסִבָּה קְלָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִכָּנֵס בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וּבִפְתָּדִים מֵהַיְהִיָּה עִמוֹ וְכוּ', אֲלֵא לְבַטַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבִטְחוֹן חֲזָק וְאִמִּין שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתוֹ, וּפְרִנְסָתוֹ בְּסִבָּה קְלָה וְכוּ', וּבְאַמַּת הַדְּאֵגוֹת שֶׁאָדָם דוֹאֵג מֵהַיְהִיָּה יֵאָכֵל לְמַחֵר? וּבְמָה יִשְׁתַּכֵּר? עַל יְדֵי זֶה לֹא דֵי שְׂאִינוֹ מְרוּיַח כָּלֵל עַל יְדֵי דְאֵגְתוֹ וְעֲצָבוֹנוֹ וּיגִיעוֹת רַבּוֹת וְטִרְחוֹת עֲצוּמוֹת שָׁלוֹ, אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה הוּא מִפְסִיד שְׁפַע פְּרִנְסָתוֹ שְׁמִיעֵד לְבוֹא לוֹ, כִּי בְאַמַּת עֵקֶר שְׁפַע הַפְּרִנְסָה נִמְשַׁכֶּת מְסוּד לְמַעְלָה מִהַזְּמַן וְהַמְקוֹם, הֵינּוּ מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, רַק שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם מְכָרַח הַפְּרִנְסָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּזִמְן וּבְמִקוֹם שֶׁהוּא דְרָךְ הַטְּבַע, אֲשֶׁר מִחֲמַת זֶה צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֶסֶק וּמִשָּׂא וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה כְּדִי לַעֲשׂוֹת כְּלִי, שְׁתוּכֵל הַשְּׁפַע לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן כְּשֶׁהוּא מְאַמֵּן שֶׁהַכֹּל מְלַמְעֵלָה, עַל יְדֵי זֶה נִתְקַשֵּׁר הַזְּמַן וְהַמְקוֹם אֶל לְמַעְלָה מִהַזְּמַן

והמקום, ואזי יש לו פרנסה בשפע, כי הוא מקשר לשרש ההשפעות על ידי אמונתו ובטחונו בהשם יתברך.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך תקח את עצמך בידיך, ותשתדל מאד להכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, ותמיד תבקש את פרנסתך רק ממנו יתברך, והתפלה שאתה מתפלל להקדוש ברוך הוא שיהיה לך פרנסה בשפע, זה הכלי שעל ידו תקבל כל מה שאתה צריך.

וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט שמות רמז ר"ס) שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי מפני מה לא ירד מן לישראל פעם אחת בשנה? אמר להם אמשל לכם משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיה לו בן אחד, פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה, ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה. חזר וקבע לו בכל יום והיה מקביל פניו בכל יום. אף ישראל מי שהיו לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר שמא למחר לא ירד מן ונמצאו כלם מתים ברעב, ונמצאו כלם מכוונים את לבם לאביהם שבשמים;

וְלִכְּנֵן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל בָּא בְּכָל יוֹם וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
 פְּרִנְסָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אֲב הִרְחֵמֵן,
 וְצוּפָה וּמִבֵּיט וּמִחִכָּה שְׁאַנְחָנוּ בְּנֵינוּ נִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ, וְאִזּוּ יִתֵּן לָנוּ
 בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן, כָּל דְּבַר קִטְן שְׁאַתָּה צָרִיךְ
 וּבִפְרֵט פְּרִנְסָה וְכוּ', תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַכֵּל בְּיָדוֹ, וְהַתְּפִלָּה
 עוֹשֶׂה כְּלֵי לְאָדָם לְקַבֵּל בּוֹ אֵת כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת, וְזֶה מֵה
 שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁעַל כָּל דְּבַר קִטְן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹבֵא (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימֵן ל"ז) עַל כָּל הַדְּבָרִים, הֵן
 עַל דְּבַר גְּדוֹל הֵן עַל דְּבַר קִטְן, תִּתְפַּלֵּל;

וְכֵן כָּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימֵן רל"ג) שְׁמַעְתִּי מֵאִישׁ
 אֶחָד מֵאַנְשֵׁיו, שֶׁפָּעַם אֶחָת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל עִמּוֹ מֵעַנִּין בְּגָדִים. וְאָמַר
 לוֹ שֶׁעַל כָּל דְּבַר צָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל. הֵינּוּ אִם בְּגָדוֹ קְרוּעַ וְצָרִיךְ
 לְבַגְדֵי יִתְפַּלֵּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁיִתֵּן לוֹ בְּגָד לְלִבְשׁ, וְכֵן בְּכָל כִּיּוֹצֵא
 בְּזֶה דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קִטְן. עַל הַכֵּל יִרְגִּיל עֲצֵמוֹ לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד
 לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל מֵה שְׁיִחָסֵר לוֹ אִף עַל פִּי שֶׁהֶעֱקַר לְהַתְּפַלֵּל
 עַל הֶעֱקַר, דֵּהֵינּוּ עַל עֲבוֹדַת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, אִף עַל פִּי כֵן גַּם עַל זֶה צָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל.

וְאָמַר שְׁמִי שְׁאִינוּ מִתְּנַהֵג כָּךְ. אִף עַל פִּי שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ נוֹתֵן
 לוֹ בְּגָדִים וּפְרִנְסָה וְהֶצְטַרְכּוֹת חַיּוּתוֹ, אֲבָל כָּל חַיּוּתוֹ הוּא כְּמוֹ
 בְּהֵמָה שֶׁגַּם כֵּן הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ נוֹתֵן לָהּ לַחֲמָה וְכוּ', כֵּן הוּא חַיּוּתוֹ
 שְׁנוֹתֵן לוֹ הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי מֵאַחַר שְׁאִינוּ מִמְּשִׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ עַל יָדֵי
 תְּפִלָּה מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, עַל כֵּן כָּל חַיּוּתוֹ הוּא כְּמוֹ חַיּוּת בְּהֵמָה

מִמֶּשׁ. כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ וְהַצְטַרְכּוֹתוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי תַפְלָה וְתַחֲנוּנִים דּוֹקָא.

וְכֵן שָׁמַעְתִּי אֲנֹכִי גַם בֶּן מִפְּיֹ הַקְּדוֹשׁ עַל דְּבַר קָטָן וּפְחוּת מְאֹד שֶׁהָיָה קֶצֶת מְכָרַח לִי. וְאָמַר תַּתְּפַלֵּל עַל זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַמְדָּתִי מִשְׁתּוֹמֵם. כִּי הָיָה לִי לְדַבֵּר פֶּלֶא בְּעֵינַי לְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר פְּחוּת כְּזֶה. וְגַם כִּי לֹא הָיָה מְכָרַח בְּיֹתֵר. עָנָה וְאָמַר (בְּלִשׁוֹן תִּימָה) אֵין זֶה כְּבוֹדֶךָ שֶׁתַּתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר קָטָן כְּזֶה?! וְהַכֵּלֵל שֶׁעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם צָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; עַיִן שָׁם.

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְצִיֵת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְלֹא יַחְסֹר לוֹ אֶף פַּעַם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רִיד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעֵי שֶׁדְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֶלְיוֹן, וְלָכֵן כָּל דְּבַר מֵה שְׁאֵת צָרִיכָה,

דְּעֵי לָךְ שֶׁהִכְתַּבְתָּ הָרֵאשׁוֹנָה וְהָאַחֲרוֹנָה זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ שְׁתַּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּפָרְטֵי פָרְטֵיּוֹת כָּל מָה שְׁאַתָּ צְרִיכָה, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל עֲנִינּוֹ, וּבְפָרְט שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הָאִשָּׁה שֶׁמִּתְקַבֶּלֶת בְּשָׂמִים, וְרַב הַצְּרוּת שֶׁבָּנֵי אָדָם סוֹבְלִים זֶה רַק מִחֲמַת שְׁמַתְרַשְׁלִים מִתְּפִלָּה שִׁסּוּדוֹ הוּא בְּאִמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד יִבְקֵשׁ אֶת עֲנִינּוֹ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת כְּלֵי הַיַּיִן הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁלְּבוֹ שָׁלוֹם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאִמוּנָתוֹ חֲזָקָה וּמְאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּאָגָה וּפְחָד כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלִי ג') "אֵל תִּירָא מִפְּחָד פֶּתָאִם וּמִשְׂאֵת רְשָׁעִים כִּי תִבֵּא: כִּי הֲוִי"ה יִהְיֶה בְּכִסְלֶךָ וְשָׁמַר רַגְלֶךָ מִלְּכָד", כִּי מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִם כֵּן אֵין לוֹ לְהִתְיָרָא מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי מִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבַר גְּדוֹל אוֹ דְּבַר קָטָן בְּלִי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ח ו') "הֲוִי"ה לִי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְעַל כֵּן הוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד, וְאֶפִּילוֹ אִם לִפְעָמִים בָּאֵין עָלָיו אֵיזָה יִסּוּרִים חֵס וְשָׁלוֹם מִבְּעַל בַּחֲרִיהָ וְכוּ', אַף עַל פִּי כֵּן מֵאַחַר שִׂדּוּעַ שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לְבַד, הוּא יְכוּל לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד, כִּי בּוֹדָאֵי כּוֹנֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁמְבִיא עָלָיו הַיִּסּוּרִין, הוּא בּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, אִם לְהַזְכִּירוֹ שִׁיָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עוֹנוֹתָיו, וְאִם כֵּן כָּל הַיִּסּוּרִים חֵס וְשָׁלוֹם, הֵם טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, וְעַל

כֵּן הוּא יְכוּל לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֵא רַחֲמִים, וְכוֹנֵנְתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּיָדָיו לְטוֹבָה, (תְּהִלִּים ק"ג ט) "לֹא לְנִצָּח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר", וּבְיָדָיו יָשׁוּב הַשֵּׁם וִירַחֲמֵהוּ וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיְסוּרִים יִתְהַפְּכוּ לוֹ לְטוֹבָה גְּדוּלָה לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצָּח נִצָּחִים, וְעַל כֵּן הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אָבֵל מִי שְׁנוּטָה חֵס וְשְׁלוֹם מֵהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְטוֹעָה חֵס וְשְׁלוֹם בְּכַפִּירוֹת שֶׁל חַכְמֵי הַטֶּבַע, וְסוֹבֵר שֵׁישׁ טֶבַע מִקְרָה וּמְזַל חֵס וְשְׁלוֹם, אָזִי אֵין לוֹ שׁוֹם חַיִּים כָּלֵל, כִּי כָּל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, (אִיּוֹב ט"ו) "כָּל יְמֵי רִשְׁעֵי הוּא מֵתְחַלֵּל וּמִסְפֵּר שָׁנִים נִצְפָּנוּ לְעָרִיץ: קוֹל פְּחָדִים בְּאָזְנוֹ בְּשְׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֵנוּ", כִּי תָּמִיד מִתְיָרָא פֶּן יְבוֹא עָלָיו שֶׁבֶר פְּתָאוּם, וְכִשְׁבָּא עָלָיו אִיזוֹ צָרָה וְיִסּוּרִין, אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת לְהוֹשֵׁעַ, וְעַל כֵּן הוּא מְלֵא צַעַר וְיִסּוּרִין וּפְחָדִים וְעַצְבוֹת תָּמִיד, וְאֵין לוֹ שׁוֹם חַיִּים כָּלֵל, אָבֵל מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּרִצּוֹן, הֵינּוּ שִׂוְדָע שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אָזִי זוֹכֶה לְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וְכָל הַיְרָאוֹת וְהַפְּחָדִים שֵׁישׁ לוֹ מֵאִיזָה דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כָּלָם נִתְהַפְּכִין לְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, כִּי עַל יְדֵי זֶה הוּא חוֹזֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וִיּוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה;

כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְנַחוֹת נ"ג): מַה זֵּית אֵינוֹ מוֹצִיא שְׁמֵנוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי כְּתִית, אַף יִשְׂרָאֵל אֵין חוֹזְרִין לְמוֹטָב אֶלָּא עַל יְדֵי יִסּוּרִין; וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ח') טוֹב מְאֹד זוֹ מֵדַת יִסּוּרִין שֶׁעַל יְדֵיהָ הַבְּרִיּוֹת בָּאוֹת לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא;

וְלִכְּנֵן רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֲזוֹ בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְשׁוּם דְּבָר שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק תַּחֲזִיקי מֵעֲמֵד וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמֶיךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְתִבְרַחֲי רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים צ"ד) חֲבִיבִין יְסוּרִין, שְׁכָשֵׁם שְׁהַקְּרַבְנוֹת מְרָצִין כֶּף הַיְסוּרִין מְרָצִין, בְּקְרַבְנוֹת הוּא אוֹמֵר (וַיִּקְרָא א' ד') "וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו", וּבִיְסוּרִין הוּא אוֹמֵר (שָׁם כ"ו מ"א) "אִזּוּ יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם", וְלֹא עוֹד אֶלֶּא שִׁיְסוּרִין חֲבִיבִין מִן הַקְּרַבְנוֹת, שְׁהַקְּרַבֵּן בְּמִמוֹן וְהַיְסוּרִין בְּגוּף;

וְלִכְּנֵן חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל רִגְעַ וְדָקָה וּשְׁנֵיָה שְׂאֵת תִּהְיִי בְּשִׂמְחָה, אֶת מְקִימַת מְצוֹת עֲשֶׂה שֶׁל יַחֲוֵד הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי כָּל שִׂמְחַתְךָ זֶה רַק "שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹיָה", וְשִׂמְחָה זוֹ עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֻחוֹת, וְלִכְּנֵן אֲסוּר לָךְ לְהִמָּשֵׁךְ אַחַר הַצַּעַר וְהַיְסוּרִין, אֶלֶּא תִשְׁתַּדְּלִי לְמִצּוֹא רַק אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמֶיךָ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וּגְלִימוֹת הַדַּעַת קִטְנוֹת וּבְלִבּוֹלִים וּסְפָקוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שְׁבִיכּוֹלְתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְבוֹא וּלְשִׂמַח עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵא יִזְכֵּר וְלֹא יִמָּצֵא בְּתוֹכֵנוּ אֲלֵמְנָטִים בְּלִתי רְאוּיִים וְכוּ'.

יעזר הקדוש ברוך הוא שהקהלה הקדושה שלנו תהיה
חממה של אמונה ושל צניעות, ונעשה תמיד נחת רוח להקדוש
ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רטו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י' סיון ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני לא מסכים בשום פנים ואפן שבקהלתי ימצאו
אלמנטים בלתי רצויים וכו', ואת צריכה לסלוח לי אף שזה האח
שלך עם הילדים שלו וכו', הם מקלקלים את הילדים שלנו,
ובפרט שרצים אחר בנות, רציתי לראות אותם מה שיותר מהר
לצאת מהד' אמות שלנו, ואם ילך בטוב מה טוב ומה נעים, ואם
לא אצטרך לערב גורמים מבחוץ וכו', הינו את המשטרה, כי אני
לא אתן שהקהלה שלנו שתהיה הפקר וכו', ומה שבניתי למעלה
מחצי יובל שנים ביזע ובדם לא אתן שיקלקלו לי את זה על ידי
... וכו', והפקרות וכו', סמים וכו', ולכן אני מבקש אותך אישית
שתקימי ותעשי מה שביכולתך להוציא אותם מכאן, כי אם לא,
אצטרך לערב את המשטרה בלי שום רחמנות, כי כך אמרו

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן כ"ד) כָּל מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה רַחֲמָן
 בְּמָקוֹם אַכְזָרִי סוּף שֶׁנַּעֲשֶׂה אַכְזָרִי בְּמָקוֹם רַחֲמָן; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
 מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁבְּד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ לֹא יִמָּצֵא לֹא תִמְהוּנֵי וְכוּ' לֹא אֶחָד
 שְׁלוֹקֵחַ סְמִים אוֹ אֶלְקֵהוּלִיסֵט וְכוּ', אוֹ שְׂאָר מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, אֲצִלְנוּ
 אֲסוּר לְהִמָּצֵא אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, וְצָרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל הַכַּחַ
 שָׁרָק יְכוּלִים, וְאִם צָרִיכִים לְעָרֵב מִשְׁטָרָה, מְעָרְבִים מִשְׁטָרָה,
 יִבְנֵאל הוּא לֹא מְהַעֲרִי מְקַלֵּט, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה,
 כִּי זֶה רַק יִכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ, אֶקְוֶה שֶׁתִּבְיַנִּי בְּעֶצְמָךְ חֲמַרְתְּ הַדְּבָר
 הַזֶּה, וְלֹהֶשֶׁתְּדַל לְהַפְטֵר מֵהֶם מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רטז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

כָּכֵר כְּתִבְתִּי לְךָ וְכֵן דִּבַּרְתִּי עִמָּךְ שְׁלֹא תִתֵּן עֲבוּדָה
 לְאֱלֹמְנָטִים בְּלִתֵּי רְצוּיִים שֶׁהוֹרְסִים אֶת הַנְּעָר שְׁלֵנוּ, כִּי יֵשׁ כְּמָה
 מִשְׁפָּחוֹת מְקַלְקְלוֹת שֶׁאֲנִי מְכַרְחָ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִקְהֵלְתֵנוּ
 הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלִכֵּן לִפְנֵי שְׂאֵתָה נוֹתֵן עֲבוּדָה
 לְמִישָׁהוּ וְכוּ', תִּבְדֵּק טוֹב טוֹב אֶת הַעֶבֶר שְׁלוֹ וְכוּ', וְכֵן אֶת הַהוֹנָה
 שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִין כְּאֵן שׁוֹם רַחֲמָנוּת, כִּי כֶּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (קִהְלַת רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן כ"ד) כָּל מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה רַחֲמָן בְּמָקוֹם אַכְזָרִי סוּף

שְׁנַעֲשֶׂה אֲכֹזְרִי בַּמָּקוֹם רַחֲמָן; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד שֶׁבְּדֵי אֲמוֹת שְׁלֵנוּ לֹא יִמָּצֵא לֹא תִמְהוֹנֵי וְכוּ' לֹא אֶחָד שֶׁלּוֹקַח סְמִים אוֹ אֶלְקָהוּלִיסֵט וְכוּ', אוֹ שְׂאָר מְרַעִין בִּישׁוּן, אֲצִלְנוּ אֶסוּר לְהִמָּצֵא אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, וּבִפְרָט אֵלּוֹ שֵׁיִשׁ לָהֶם יְלָדִים מִקְלָקְלִים וְכוּ', אֲשֶׁר בְּקִלוֹת הֵם מִקְלָקְלִים אֶת יְלָדֵינוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל הַכַּח שֶׁרַק יְכוּלִים, וְאִם צְרִיכִים לְעָרֵב מִשְׁטָרָה, מְעָרְבִים מִשְׁטָרָה, יִבְנֵאל הוּא לֹא מְהַעֲרִי מִקְלָט, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, כִּי זֶה רַק יִכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ, אֶקְוֶה שֶׁתְּבִין דְּבַר מְתוּךְ דְּבַר, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּיטִין מ"ה). לֹא עֵכְבְּרָא גִנְבֵי אֱלָא חוֹרָא גִנְבֵי; הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁנוֹתָנִים לָהֶם פְּרִנְסָה אוֹ אוֹכֵל וְכוּ', לְמָה שֶׁיִּרְצוּ לְצַאת? וְלִכֵּן צְרִיכִים לְסַתּוֹם אֶת הַחוּר הַזֶּה וְכוּ', כְּדֵי שֶׁיִּלְכוּ מֵאִיפָה שְׁבָאוּ, אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ כְּמוֹ שְׁשׂוּמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, אֲנִי מְאֹד מִקְוֶה שֶׁתְּבִין טוֹב טוֹב אֶל מֵה אֲנִי מִתְכַּוֵּן.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' ריז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י" סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי בְעֵלְךָ צוּדֵק וְזֶה לֹא נוֹרָא אִם תַּעֲשִׂי רְשׁוֹן נְהִיגָה,
 וּבִפְרָט אֵלּוּ שְׁגָרִים בְּיִשׁוּבִים קְטַנִּים אֵין עוֹד צְנִיעוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָּה
 מִשְׁהָאִשָּׁה תְּנַהֵג, וְלֹא תַצְטַרֵּךְ לְחִכּוֹת זְמַן רַב עַל נְסִיעָה בַתְּחִבּוּרָה
 הַצְּבוּרִית וְכוּ', אוֹ שְׁתַּקַּח טְרַמֵּפֶּ שְׂזֵה מְסַכֵּן מְאֹד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂזֵה
 לֹא צְנוּעַ כָּלֵל, וְלִכֵּן עֲדִיף שְׁהָאִשָּׁה שְׁתַּלְמֵד נְהִיגָה וּתְקַבֵּל רְשׁוֹן
 לְנַהֵג וְכוּ', וּבִפְרָט שְׂזֵה יוֹתֵר צְנוּעַ שְׁאִשָּׁה נוֹהֶגֶת לְבַד וְלֹא נוֹסַעַת
 בַּתְּחִבּוּרָה הַצְּבוּרִית וְכוּ', וּבּוֹדְאֵי יֵשׁ כָּלְלִים גְּדוּלִים שְׁאִשָּׁה אָסוּר
 לָהּ לְתַת טְרַמֵּפֶּ לְאַף גָּבֵר וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחוּ בְּדַרְכֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד
 מְאֹד לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי זֶה עֶקֶר הַצְּלַחַת חַיֵּי נִשְׁוֹאִין כְּשִׁזּוּג
 צָעִיר מוֹתָרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְכָל דְּבָר מֵה שֶׁבָּא עַל הַפְּרָק הֵם
 מְדַבְּרִים יַחַד וְעַל יְדֵי הַדְּבָרוֹת בְּאִים לְהַבְנֶה בְּחַיֵּי הַנִּשְׁוֹאִין וְכוּ',
 וְעַל יְדֵי כֵּךְ מְצַלִּיחִים בְּיֹתֵר.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' ריח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י' סִינּוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

אתה צריך לדעת שעקר היהדות תלוי בשמירת שבת, כי השבת היא אות בין הקדוש ברוך הוא לבין עם ישראל, ומי שזוכה לשמר שבת, בזה הוא מודה בהקדוש ברוך הוא שברא את העולם בששת ימי החול, ובשבת שבת וינפש, וגדל זכות של אדם שזוכה לשמר שבת אין לתאר ואין לשער כלל, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח:) כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, שנאמר (ישעיה נ"ו ב') "אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע", אל תקרי מחללו אלא מחול לו; ואתה צריך לדעת אשר אי אפשר להסביר לבני אדם מה זה שבת? שאז כביכול הקדוש ברוך הוא מאיר אורו יתברך בגלוי רב ונפלא מאוד שאין בששת ימי החול, ומי שרק פותח את העינים יכול להרגיש בשבת אחרת לגמרי, כי שבת זה הקדוש ברוך הוא בעצמו, כמובא בזהר (יתרו פ"ח) מהו שבת? שמא דקודשא בריך הוא, שמא דשלים מכלא סטרא, שבת הוא השם של הקדוש ברוך הוא כביכול מאיר אורו בגלוי רב ונפלא מאוד בלי שום לבושים, ואם אדם היה מכין את עצמו בששת ימי החול ליום השבת, אז היה מרגיש בשבת אור כזה שאי אפשר לתאר ולשער כלל, מלבד שכל יום ויום יכין את עצמו לשבת שזה מה שאנחנו סופרים את הימים, היום ראשון בשבת וכו', היום שני בשבת וכו' וכו', עד שמגיעים ליום השבת שאז התענוג הכי גדול להתענג בו, כמובא בזהר (פקודי רנ"ח) על הפסוק (קהלת ח' ט"ו) "ושבתתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמוח והוא ילוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן

לוֹ הָאֱלֹקִים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ", שָׁזָה סוֹכֵב עַל הַשֶּׁבֶת שָׂאז הוּא מְצֹוה גְדוּלָה מְאֹד לְאָכּוֹל וּלְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי שֶׁבֶת, וּלְשִׂמְחָה עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִשְׂכָר זֹאת יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ח"י מוה"ר"ן סִימָן ל"ב) מִדּוּעַ שָׁלֵא תִהְיֶה שְׂמִיחָה כָּל הַשֶּׁבֶת? וּמָה צְרִיכִים כָּל הַשֶּׁבֶת? רַק לְאָכּוֹל וּלְשִׂמְחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שֶׁבֶת הַיּוֹם לַהֲוִי"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה", מָה סֶךְ הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ? יְלָדִים תֹּאכְלוּ כִּי הַיּוֹם שֶׁבֶת, וְגַם אֵת זֶה לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם? עַיִן שָׁם.

וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צְרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְטוֹב לֵב בַּשֶּׁבֶת, כִּי מַעֲלֵת וּקְדוּשַׁת שֶׁבֶת גְּדוּלָה וַיִּקְרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצְרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְדוּלָה בַשֶּׁבֶת קֹדֶשׁ, וּלְבַלֵּי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שֶׁבֶת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מָה שְׂיוּכֵל, כִּי אֲכִילַת שֶׁבֶת כְּלָה רוּחָנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בַשֶּׁבֶת, לֹא הֵייתָ מִפְסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשֶּׁבֶת מְרַב שְׂמִיחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִיָּה הַשֶּׁבֶת יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת וְתִתְחִיל לְשַׁמֵּר שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, שְׁכָל הַבְּרָכוֹת בָּאִים מִיּוֹם הַשֶּׁבֶת דִּיקָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַוָּי"ה הִיא

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל ריט

תַּעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַּעֲשִׂיר זֶה הַשְּׁפָת,
שְׁנַאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּכְרֹךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' ריט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכָל אֱלוֹ שְׁקוֹרָאִים בְּקִלְפִים וְכוּ' וְכַדוּמָה זֶה
הַכֹּל הֶבֶל הַבָּלִים וְאִין לְזֶה שׁוֹם קָשֶׁר לְקַדְשָׁה, וְכַמוֹ כֵּן כָּל מִינֵי
כְּשׁוּפִים וְכוּ' וְשָׂאֵר מִינֵי פְחָדִים שְׁמִפְחִידִים בְּנֵי אָדָם וְכוּ',
צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִזֶּה בְּתַכְלִית הַרְחֹק, וְאִין לְזֶה שׁוֹם שְׂרֵשׁ
בְּקַדְשָׁה, יְהוּדֵי צְרִיף לְהֵאֲמִין רַק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִקְיָם
(דְּבָרִים י"ח ג') "תְּמִים תִּהְיֶה עִם הַיּוֹי"ה אֱלֹקֵיךָ", וּפְרֵשׁ רַש"י
הַתְּהִלָּךְ עִמּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּתְצַפֶּה לוֹ וְלֹא תַחְקֹר אַחַר הַעֲתִידוֹת אֲלֵא
כָּל מֵה שְׁיָבוֹא עֲלֶיךָ קַבֵּל בְּתַמִּימוֹת וְאַז תִּהְיֶה עִמּוֹ וְלַחֲלֻקוֹ, עֵינַן
שָׁם.

בְּעֶנְיַן הַשֵּׁם וְכוּ', בּוֹדָאֵי הִיא צְרִיכָה לְהוֹסִיף שֵׁם תַּנּוּכִי, כִּי כִּי
הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ

רכ אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכְּנֵן צָרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לְזֶה שׁוֹם
עַרְף וְכוּ', וּבִפְרָט שְׁזֶה שֵׁם לִוְעוּזִי, וְלִכְּנֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהוֹסִיף
שֵׁם תַּנְ"כִי וּלְהַתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל מְצִיאת הַזְּוֹג, כִּי
מָה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

עֵקֶר הַצְּלָחַת מְצִיאת הַזְּוֹג לֹא לְהִיּוֹת בְּרַנִּית וְכוּ', אֲלָא
לְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם עִם חֶתֶן בְּעַל מְדוּת טוֹבוֹת, שְׁעַל זֶה צָרִיכִים
לְשֵׁים אֶת הַדְּגֵשׁ יוֹתֵר מֵהַכֹּל, כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם מְדוּת טוֹבוֹת יֵשׁ לוֹ
הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ מְדוּת טוֹבוֹת אֵין לוֹ כְּלוּם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

ג' רכ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶךָ שְׁאַתָּה זֹכָה לַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד). בַּמָּקוֹם שֶׁבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה עֲמָדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחֵה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׁאָדָם מְהֵרָהּ בְּלָבוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֹא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֹא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, כִּי פִיּוֹן שְׁאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפִּילוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מֵה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלֻעַם הִיָּה רִשְׁעֵ עָרוֹם וְיָדַע שְׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעֲנוֹת אֲלֹא תְּשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שֶׁחֹטֵא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁכִּיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לֶךְ לַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה? וּמֵה לֶךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שֶׁחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה וּמִתּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא גַח) אֵין מִכָּה בַּעוֹלָם שְׁאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁם אֶת הַדְּגֵשׁ הָעֵקֶר עַל הַלְכָה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְכַרַח לְלַמֵּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, וּבְלֵי הַלְכָה אָדָם לֹא יוֹדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג וְאֵיךְ לְהִיּוֹת יְהוּדִי, וְלִכֵּן צָרִיכִים לָשִׁים אֶת הַדְּגֵשׁ הָעֵקֶר עַל לְמוּד הַלְכָה, וּבַפְּרָט בַּעַל תְּשׁוּבָה שְׁאֵינוֹ יוֹדַע בֵּין יָמֵינוּ לְבֵין שְׁמָאלוֹ וְכוּ', צָרִיךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה,

וְלִכְּנֹן אֶת עֵקֶר הַדְּגִישׁ תְּשִׁים עַל לְמוּד הַלְכָה, שְׁזָה יוֹתֵר חָשׁוּב עֲכָשׁוּ מְכַל הַלְמוּדִים.

וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (ש"ס) שֶׁלְמוּד הַלְכָה הוּא תְקוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסֵק שֶׁמְבַרֵר הַכָּשֵׁר וְהַפְּסוּל הַמִּתֵּר וְהָאֶסוּר הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הָרַע. וְכֵן מְבֹאֵר בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ח') שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַלְכָה מְבַרְרִים אֶת הַטוֹב מִן הָרַע, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַלְכָה זוֹכִים לְפִשֵּׁט אֶת כָּל הָעֵקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבּוֹ, וְזוֹכִים לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹפְכֶת, בְּסוּד (תְּהִלִּים קי"ט ז') "אוֹדֶה בִּישֵׁר לִבְבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה", אִם רוֹצִים לְהַגִּיעַ לַיִשְׁרוּת לֵב שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הָעֵצָה לְלַמֵּד מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה, שְׁזָה לְמוּד הַלְכָה.

וְלִכְּנֹן רְאֵה לְלַמֵּד הַלְכָה, וְזֶה יִקְרַב אוֹתָךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב') שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַלְכָה זוֹכִים לְשַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא. הֵינּוּ שֶׁמְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמוֹ הָאֵרֶת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רכא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, י' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אִם יִצְאָת עִם בְּחֹר שְׁלֹשׁ שָׁנִים רְצוּפוֹת אָנִי
בְּטוֹחַ שְׁלֹא הֵייתֶם נֹזְהָרִים בְּנִגְיָעוֹת וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ מָה עוֹד וְכוּ', וְלִכֵּן
לְמָה עֲזַבְתָּ אוֹתוֹ? תְּמִיד כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל צְוֵי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְכוּ', נִכְנָס בּוֹ דְמִיּוֹנוֹת, וְתִמִּיד חוֹשֵׁב שֶׁהִדְשָׂא בְּמָקוֹם אַחֵר יוֹתֵר יְרוּק
וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֶת יְכוּלָה לְחַדֵּשׁ אֶת הַקֶּשֶׁר עִם הַבְּחֹר וְלִהְתַּחַתֵּן אִתּוֹ
תִּכְרָךְ וּמִיד מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וּכְלָל זֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעֶצְמוֹ, "כִּי
לְפַעֲמִים אָדָם דּוֹחָה אֶת בֶּן אוֹ בַת זוּגוֹ בְּיָדוֹ", וְלִכֵּן אִם אֶת יְכוּלָה
לְהַחְזִיר אֶת הַקֶּשֶׁר מָה שְׂיוֹתֵר מֵהַר תְּצַלִּיחִי בְּחִיָּךְ.

בְּעִנְיַן פְּרִנְסָה וְכוּ', עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁעַל יְדֵי שְׁמִירַת שְׁבַת זוֹכִים
לְפְרִנְסָה בְּנִקְלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל
הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי" הָיָא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה"
בְּרַכַּת הַיּוֹי" הָיָא תַעֲשִׂיר זוּ הַשְּׁבַת, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ
אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי"; וְלִכֵּן תַּתְּחִילִי לְשָׁמֵר שְׁבַת קֹדֶשׁ, וְאֵז לֹא
יְהִיָה לְךָ דְאֵגוֹת שֶׁל פְּרִנְסָה.

עֲלִיךָ לַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִז תִּמְצָאִי אֶת בֶּן זִוְגִי וְכֵן יִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּנֶקֶל, וְתֵרָאִי לוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם.

רבונו של עולם חוס ורחמל עלי וזכני למצוא את בן זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכנה כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגננים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מציאת זוגי, ואני נמצאת בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרטת על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבלת על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר תקון י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שבה בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בן זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך ולגרום לך נחת רוח גדול מאד, ואזכה לחיים טובים ונעימים, מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רכב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלֹחַ, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאִין צְרִיכִים לְחַקוֹק
טוֹב טוֹב בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנְּנִים אֶחָד
לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, זֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי
זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהִבְנֵה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד
לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוֹלָת, דַּעוּ לָכֶם שְׂזֵה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת
הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פֶּלֶג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא
כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבֵּק
בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם,
מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוֹלָת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם,
הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ
הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֲחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהָיוּ פְחוֹת
מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים,
וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה
הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (קִהְלַת ד') "טוֹבִים
הַשְׁנָיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ
הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם

יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יָחַם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׂתָפִים שְׁלָמִים, וְתָמִיד יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֻנָּה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיהֶם. וְרַב הַמְּחֻלָּקֵת וְהַמְּרִיבוֹת וְהַנּוֹכּוּחִים שֵׁישׁ בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה, הוּא שְׂאֵחָד לֹא רוֹצֵה לְוֹתֵר לְהַשְׁנִי, כִּי אֶחָד מִחֲזִיק שֶׁהוּא יוֹתֵר צוֹדֵק מִהַשְׁנִי, וּמִזֶּה בָּאִים לְיַדֵּי וּכּוּחִים, וְאַחֵר כֶּף לְמְרִיבוֹת, וְאַחֵר כֶּף לְפִירוּדִים וְכוּ', עַד לְגֵרוּשֵׁין וְכוּ'.

כָּל כֶּף כּוֹאֵב לְשִׁמוּעַ שְׁזוּגוֹת רְבִים בֵּינֵיהֶם, מְתוֹכְחִים יוֹמָם וְלַיְלָה, וּמְמַרְרִים לְעֶצְמָם אֶת חַיֵּיהֶם, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַסְּפוּר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא שֵׁם לֵב שְׂאֵנְחָנוּ כְּמוֹ דְּגִים בַּיָּם, וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (קִהְלֵת ט') "כִּי גַם לֹא יֵדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בְּמִצּוֹדָה רְעָה וְכִצְפָּרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפֶתַח כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעַת רְעָה כְּשֶׁתְּפוּל עָלֵיהֶם פְּתָאם" וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשוּ עַל זֶה (סִנְהֵדְרִין פ"א:): מֵאִי דְכִתִּיב (קִהְלֵת ט') "כִּי גַם לֹא יֵדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בְּמִצּוֹדָה רְעָה" מֵאִי מִצּוֹדָה רְעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרַשׁ רִש"י שֶׁהוּא רַע וְחָלַשׁ וְקִטְן וְאוּחָז בּוֹ דְּגִים גְּדוּלִים פְּתָאוּם וְאִינוּ רוֹאֵה, וְאִינוּ דוֹמָה לְנֶאֱחָז בְּרִשְׁתוֹת עַל יַדֵּי מְאָרֵב וְתַחֲבוּלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה וְכִמוֹ דְּגִים שֶׁנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכָל עֵת בָּאִים דְּיָגִים וּמוֹרִידִים רִשְׁתוֹת לְתוֹךְ הַיָּם וּמוֹצִיאִים מִשֵּׁם דְּגִים, כֶּף הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכָל פַּעַם פְּתָאוּם מוֹצִיאִים כְּמָה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא לּוֹמֵד מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל מִזֶּה, שְׁזֶה יָכוֹל גַּם לוֹ לְקַרוֹת יוֹם אֶחָד וְכוּ', תָּמִיד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל רכז

נְדָמָה שָׁרַק לְהַזוּלֹת זֶה קוֹרָה, אָבֵל לִי זֶה אֵף פֶּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְהַמוֹחִין הָאֵלוּ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ רַבִּים בֵּינֵיהֶם, וְלֹא מִסְתַּדְרִים יַחַד, עַד שְׁמַתְגַּרְשִׁים, וְרַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם נִשְׁאָרִים יְתוּמִים חַיִּים וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים לְסָבֵל כָּל הַחַיִּים, כִּי אִם הַהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים זֶה נִשְׁאָר צְלֻקָּת עַל הַיְלָדִים לְמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם (עֵין שְׁבַת י'), יִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, כִּי (עוֹקְצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרֻכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם. שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְיָ"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רכג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵנִין לְמוֹד קַבְלָה וְכוּ', כְּדֹאֵי קוֹדֵם לְלַמַּד אֶת קַבְלַת הַרַמ"ק, שֶׁהוּא סֵפֶר 'אֵלִימָה', וְכֵן סֵפֶר 'פְּרִדָּס רְמוֹנִים' שֶׁיְהִיָּה לוֹ אֵיזָה מוֹשֵׁג מֵזֶה הַסְּפִירוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ טוֹב לְהַתְחִיל לְלַמַּד אֶת סֵפֶר

'אוֹצְרוֹת חַיִּים' וְלַחְזֹר עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים, וְלַהֲתַחִיל לְלַמֵּד 'עֵץ חַיִּים' שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁהוּא סֵפֶר מוֹסֵר, וְכַמוֹכֵן שֶׁלְלַמֵּד וְלַהֲבִין בְּאֵמַת אֵת סִפְרֵי הַקְּבֵלָה צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֵת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל מִקֵּדָם, כְּמוֹ שֶׁפָּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת ל"ח) כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה (הֵינּוּ עַל פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל) וְהַיּוֹצֵא בָהֶם הַמְּבַאֲרִים בְּדְבָרֵינוּ, תּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לָךְ דֶּרֶךְ לַהֲבִין מְעַט מְזַעֵיר בְּדַרְכֵי הַקְּבֵלָה שֶׁל הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל לְהוֹצִיא מֵהֶם דְּרָכִים וְעִצּוֹת לְמַעֲשֵׂה. עַל פִּי הַקְּדָמוֹת נוֹרָאוֹת וְעִצּוֹת אֲמִתִּיּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה הִיא פּוֹתַחַת שְׁעָרִים רַבִּים שֶׁל הַשְּׂגָת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יָדֵי זֶה יְכוֹלִין לַהֲבִין גַּם כָּל דְּרָכֵי הַקְּבֵלָה. אִם תּוֹכֵה לְשִׁקֵּד עַל תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה יוֹם יוֹם בְּשִׁקִּידָה רַבָּה, עֵינַי שָׁם.

וְכִשְׂאָדָם בְּקֵי בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל אֲזַ בְּקִלוֹת הוּא יְכוֹל לְלַמֵּד אֵת סִפְרֵי הַקְּבֵלָה שֶׁהֵם הָ'עֵץ חַיִּים' וְהָ'פְרִי עֵץ חַיִּים' וְהָ'שְׁמוֹנֶה שְׁעָרִים', הָעֵקֶר צְרִיךְ לִהְיוֹת הַלְמוּד בְּאִמָּה וְיִרְאָה בְּרַתָּת וּבְזִיעַ וּבְצַנְעָא גְדוּלָּה, כִּידוּעַ מַה שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ה') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ל"א י"ט) "תִּתְּאֲלַמְנָה שְׁפִתַי שֶׁקֶר הַדְּבָרוֹת עַל צְדִיק עֲתָק בְּגֵאוּה וּבוֹז", הַדּוֹבְרוֹת עַל צְדִיק חֵי הָעוֹלָמִים עֲתָק, שְׁהָעֲתִיק בְּבְרִיּוֹתָיו בְּגֵאוּה אֲתַמָּהָה בְּשִׁבִיל לַהֲתַגָּאוֹת וְלוֹמַר אֲנִי דוֹרֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וּבוֹז אֲתַמָּהָה מְבִזָּה עַל כְּבוֹדִי, דָּאָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חֲנִינָא כָּל הַמִּתְכַּבֵּד בְּקִלוֹן חֲבֵרוֹ אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא בְּכְבוֹדוֹ שֶׁל מְקוֹם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה;

וְלִכֵּן יֵרָאֵי הַשֵּׁם וְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ לֹמְדִים קִבְּלָהּ בְּסֵתֶר וְלֹא בְּגִלּוּי
 בְּאֲשֶׁר נָהוּג הַיּוֹם, וְלֹמְדִים אֶת הַלְמוּד הַזֶּה בְּאִימָה וּבִירְאָה בְּרִתָּת
 וּבְזִיעַ, כִּי סוּף כָּל סוּף מְדַבְּרִים פֹּה מִסֵּתֵרֵי תוֹרָה שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד
 בְּסֵתֶר דִּיקָא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְפָה מ"ט:) מֵאִי דְכָתִיב (שִׁיר
 הַשִּׁירִים ז' ב') "חֲמוּקֵי יִרְכִיף" לְמָה נִמְשְׁלוּ דְבָרֵי תוֹרָה כִּירָף, לֹאמֹר לָךְ
 מֵה יִרָף בְּסֵתֶר אֶף דְבָרֵי תוֹרָה בְּסֵתֶר; שְׂדִידוּעַ שְׂזָה סוֹכֵב עַל סֵתֵרֵי
 תוֹרָה.

וְלֹא כָּל אֶחָד רָאוּי לְזֶה, וּמְכַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן שְׁמַלְמְדִים אֶת זֶה
 עִם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים וְכוּ', וּמְכַל שְׁפָן עִם נָשִׁים וְכוּ', וְצָרִיכִים
 לְבָרַח מִשְׁעוּרִים כְּאֵלוֹ, כִּי הֵם אֵינָם יוֹדְעִים מִימִינָם לְשִׂמְאֵלִם. וְהַיּוֹם
 נִתְרַבּוּ הַבְּעָלִי דְמִיּוֹנוֹת שְׁקוּרָאִים אֶת עֲצָמָם בְּעָלֵי מְקַבְּלִים, וּבְקָלוֹת
 הֵם עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, כִּי אֵין עוֹד דְרָף לְעֵבוֹד עַל בְּנֵי אָדָם כְּמוֹ
 עִם חֲכָמַת הַקִּבְּלָהּ וְכוּ', שׁוֹכְחִים אֶת הָעֵקֶר שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּמְדַבְּרִים גְּדוּלוֹת בְּלִשׁוֹן קִבְּלָהּ, וְעַל פִּי רַב נּוֹפְלִים גַּם בְּמַחְשְׁבוֹת
 שֶׁל נְאוּף, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הֵר"ן סִימָן רמ"ט) כִּי קִבְּלָהּ
 גִּימְטְרִיא נְאוּף וְכוּ', וְלִצְעָרְנוּ הָרַב אֲנָשִׁים שׁוֹכְחִים מִהָעֵקֶר שֶׁהוּא
 לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִי לְהִיּוֹת דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֱמֶת
 וְכוּ', וְרָצִים אַחַר אֵלוֹ הַבְּעָלִי דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ', שְׁקוּרִין אֶת עֲצָמָם בְּעָלֵי
 מְקַבְּלִים וְכוּ', כִּי טֵבַע שֶׁל אֲנָשִׁים שְׁאוּהֵבִים לְרוּץ אַחַר אָדָם שְׁמֹדְבֵר
 גְּדוּלוֹת, וְלִשׁוֹנוֹת שֶׁל קִבְּלָהּ שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין וְכוּ', וּבְאֱמֶת אֵלוֹ
 הַקּוּרִין אֶת עֲצָמָם בְּעָלֵי מְקַבְּלִים וְכוּ' אֵינָם אֲלָא בְּעָלֵי דְמִיּוֹנוֹת
 גְּדוּלִים מְאֹד וְכוּ', וּכְבֵר כְּמָה פְּעָמִים נִתְגַּלָּה קְלוֹנָם בְּרַבִּים שְׂאִינָם

רל אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֲל

יודעים בין ימינם ושמאלם, ומדמינים כל מיני דמיונות וכו', ומטעים את הבריות.

ולכן מי שרוצה ללמד ספרי קבלה עליו קודם לחזור הרבה בספרי ריבנו ז"ל שזה יביא אותו לעובדא ולמעשה להיות דבוק בו יתברך בדבקות אמת, ולהתבודד עמו יתברך, וידוע אשר בלי התבודדות שיחה בינו לבין קונו הכל דמיון אחד גדול מאד, ובקלות יכולים להטעות בני אדם ולהפיל אותם בנוקבא דתהומא רבא וכו' וכו'.

אשרי מי שבורח מאלו הבעלי דמיונות, שהם בעצמם שלוחי הסמ"ך מ"ם לבטל את האדם מללמד בכל יום מקרא משנה גמרא מדרש וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רכד

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י' סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רַבְּנוּ ז"ל גִּלְהַ לָּנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה) הֵהֱתַבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִינוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוּ יוֹתֵר לְהִתְבּוּדֵד לְכַדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוּ בְשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלֹאוֹת בְּדַבְרֵי חַן וְרִצּוּי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זֹה יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹה הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכוּלָלֶת הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיחָסֵר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוּ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מַעֲבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַפִּילוּ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינוּ יְכוּלִים לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דִּהְיִינוּ הֵהֱכִנָּה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחִפֵּץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק לְדַבֵּר, אֵף שְׂאִינוּ יְכוּלִים, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וּתְפִלָּה מְזִה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁנִּתְרַחַק כָּל כֶּף, עַד שְׂאִינוּ יְכוּלִים אֲפִילוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרֵךְ רְחֻמִּים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שִׁיּוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׂכֻמָּה וְכֻמָּה צְדִיקִים גְּדוּלִים מִפְּרָסְמִים סְפָרוּ, שְׂלֵא בָּאוּ לְמִדְרַגְתָּם, רַק עַל יְדֵי הִנְהִיגָה זֹה. וְהַמְשְׁכִיל יִבִּין מַעֲצָמוֹ גְּדֹל מַעֲלַת הִנְהִיגָה זֹה, הַעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דְבַר הַשְּׂוִיָּה לְכָל נֶפֶשׁ מְקַטֵּן וְעַד גְּדוּל, כִּי כָּלֵם יְכוּלִים לְנַהֵג הִנְהִיגָה זֹה, וְעַל יְדֵי זֶה יָבוֹאוּ לְמַעֲלָה גְּדוּלָה. אֲשֶׁרֵי שִׁיֵּאֲחִזוּ בָּזֶה.

וְלִכְּנֵן מִי שְׁרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵמֶת עַד שְׂיִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל דְּבָקוֹת אֱמֶתֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עָלָיו לְצִיָּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְיֵת בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ בְּתַמְיִמוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעָקַר מַה שְׁהִגִּיעַ לְמַדְרָגָתוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שְׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׁאֲנִי עֹתָה, וְדִהְיִנוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שְׁעָשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שְׁהִיָּה מְזַדְרָז כָּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלֵּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר אִי אִי פְּרַאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמַדְרָגָתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרַאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת גָּמוּר בְּהִתְבּוֹדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִגִּיעוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצִּיחַ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמְיִמוֹת וּפִשְׁיטוֹת, אִז תִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְכָל טוֹב אֱמֶתֵי וְנִצְחֵי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רכה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י' סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ (חַי מוֹהַר"ן סִימֵן ר"כ) מָה אוֹמֵר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, הֵינּוּ לְהִיּוֹת אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אָף עַל פִּי שְׁשֻׁאָר צַדִּיקִים אֵינָם אוֹמְרִים כֶּךָ, כִּי אֶצְלָם אֵינּוּ חַיּוֹב גְּדוֹל כָּל כֶּךָ לְהִיּוֹת אֶצְלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֲרִי עוֹד קִשְׂיָא אַחַת. [כְּלוּמַר בְּלֹא זֶה כְּבָר מְקַשִּׁים עָלָיו קִשְׁיוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד, וְיִהְיֶה קִשְׂיָה עָלָיו עוֹד קִשְׂיָא זֶה גַם כֵּן מָה שֶׁהוּא מְזַהֵר בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא יוֹתֵר מְשֻׁאָר הַגְּדוֹלִים]. וְאָמַר שְׁכָל עֶסְקוֹ הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְהַפְּלִיג אֲזוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "וְאוּס זַאל אֵיךְ אֵיךְ זַאגִּין קִיין גִּרְעֶסְעֶרס דְּעֶר פּוֹן אֵיז נִיט פֶּאֶרְהֶנְדֵּן, אֵי אַנְדֶּעֶרֵי זַאגִּין נִיט אַזוֹי, אֵיז נָאךְ א קִשְׂיָא, גַּאֵר מִיין זַאךְ אֵיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה" [מָה אוֹמֵר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה וְאִם אַחֲרִים אֵינָם אוֹמְרִים כֶּךָ, נוּ, זֶה עוֹד קִשְׂיָא עָלִי, כִּי כָל עֲנִינֵי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה] גַּם כְּבָר אָמַר "אוּיֶף רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַּאֶרְפֵּן אֶלְע זֵיין" [עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת].

וְכָל זֶה הִיָּה בְּאוּמִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן שְׁאֲזוֹ דְּבַר עֲמָנוּ זַאת. וְגַם מְכַבֵּר דְּבַר עֲמָנוּ הַרְבֵּה שֶׁהוּא מְזַהֵר וּמְצַוֶּה לְכָל מִי שְׁרוּצָה

לְשִׁמוּעַ וּלְצִיַּת אוֹתוֹ שִׁיְהִיָּה אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה ; וְאָמַר (ת"י מוהר"ן סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלֵי מֵאֲחֵר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כָּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יַחֲסֵר אִישׁ וּמִי שִׁזְוָכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְחֻמְיָה ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדֻנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הָיוּ" הוּא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר (ת"י מוהר"ן סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינָא אֲתֶם פְּלֶכֶם, בּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפִּילוֹ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי ; וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל לְעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (ת"י מוהר"ן סימן ת"ו) שִׁיְכוּלִין אֲזוֹ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבָכֵל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשֶׁר שִׁיְהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶפֶן עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפִּילוֹ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֶפֶן עַל פִּי שְׁבָכֵל הַשָּׁנָה אֶפִּילוֹ הוּא בְּעֻצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנֶם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׁבָכֵל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

יְדוּעַ אֶצְלָנוּ שֶׁהָרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶהֱרָן הָרֵב מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, לֹא הָיָה יְכוּל לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹנָה תְּקַע"א וְכו', (עֵין ת"י מוהר"ן סימן ת"ו) עָנָה רַבְּנּוּ ז"ל וְאָמַר אֲזוֹ בְּקוּל חֲזַק מֵעַמֻּק

הַלֵּב, מָה אֹמֵר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, הֵינּוּ מְלֵהוּת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן בְּקוֹל זֵיעַ סָגִיא "וּוֹאס זֹאל אֵיךְ אֵיךְ זֹאגִין, קִיין גֵּרעסערס דְּער פּוֹן אִיז נִיט פֿאַר האַנין. אֵיי אַנְדֵּערע גוּטע יוּדִין זֹאגִין נִיט אַזוי, אִיז נֶאָךְ אַ קְשִׁיא" [מָה אֹמֵר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִם צְדִיקִים אַחֲרִים אֵינֶם אֹמְרִים כֵּךְ אַז עוֹד קְשִׁיא] (כְּלוֹמַר הֲלֹא בְּלֹא זֶה כָּבֵד מְקַשִּׁין עָלָיו קְשִׁוֹת הַרְבֵּה, וְיִהְיֶה קֶשֶׁה עוֹד קְשִׁיא זֹאת גַּם כֵּן מֵה שֶׁהַקִּפִּיד כָּל כֵּךְ לֵהוּיֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא).

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (שם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים שְׂדֵבֵר אֶז עֲמָנוּ לְמִדְּנוּ כְּמָה דְּבָרִים. לְמִדְּנוּ עוֹד הַפֶּעַם עוֹצֵם גְּדֵל הַחַיּוּב לֵהוּיֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אֵף עַל פִּי שְׂיִדְעֵנוּ זֹאת מִכְּבָר, אֵף עַל פִּי כֵן מִרְבּוּי דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים אֶז בְּזֵה, וּמִתְנוּעוּתָיו הַנּוֹרְאוֹת אֶז, הֵבִינוּ עוֹצֵם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אֶז לְמִדְּנוּ שְׂרָצוֹנוּ חִזְק לֵהוּיֹת אֶצְלוֹ בְּאוּמִין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסְתַּלְקוּתוֹ, וְשִׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

וְגַם לְמִדְּנוּ כְּמָה צְרִיכִין לְחִזֵּק לְשִׁבְר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שְׂבִקְדָּשָׁה, בְּפֶרֶט הַמְּנִיעוֹת מְלֵהוּת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׂצָרִיכִים לְשִׁבְרָם בְּיוֹתֵר וְלֵהוּיֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שְׂאֶפִּילוּ אִם הוּא ז"ל בְּעֶצְמוֹ מְצוּה וּמְסָכִים לְבִלִּי לֵהוּיֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצָרִיכִין לְהַזְהֵר מְאֹד לְבִלִּי לְשִׂאוֹל אוֹתוֹ שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יִשִּׁיב בְּוֹדָאֵי לְבִלִּי לֵהוּיֹת אֶצְלוֹ, וְאֵף עַל פִּי כֵן בְּנִקְדַּת הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ צְרִיכִין לֵהוּיֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגַע לְמָה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדַרְךְ שֶׁאִדָּם רוּצָה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מַרְגְּלִים שֶׁהִכְרַח מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּעִצְמוֹ לְשַׁלְּחָם, אָף עַל פִּי שְׂבָאָמֶת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזֵה. וְעַנִּין זֶה רְאִינוּ מִרְבְּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים, בְּפָרֵט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מְלֵהוּיּוֹת אֲצֵלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֶׁאֵלּוֹ אוֹתוֹ בְּעִצְמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שְׁלֹא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזָהָרָה לְהִיוֹת אֲצֵלְכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֵשָׂה עֲצוּמוֹ מִמְּקַפִּיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׁלֹא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיוֹת רְגִילִים לְעַמּוֹד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִבְנוּ בְּרָמָז וּבְפִירוּשׁ שְׂפָנִימִיוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחָה בְּזֵה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרְח לֹמַר לָהֶם כִּךְ מַחְמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזֵה הַרְבֵּה לְסִפּוֹר, [כְּמוֹבָא (שִׁיחוֹת הַר"ן רי"ד) כְּשֶׁאִדָּם שׂוֹאֵל לְהִצְדִּיק אִם לְעֵשׂוֹת דְּבַר שְׂיֵשׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לֹו לְהִשִּׁיב וּלְצוּוֹת עָלָיו שְׁלֹא לְעֵשׂוֹת. וְאָף עַל פִּי כֵן הַשְׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אֲזִי רַבְּנוּ ז"ל כֹּל מָה שֶׁהִצְדִּיק מְצוּהָ לְעֵשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׁמְצוּהָ שְׁלֹא לִסְעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכו', עֵין שָׁם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שְׂכַשְׂוֹאֲלִין לְהִרְבֵּי וְהַמְנַהֵיג עַל דְּבַר שְׂיֵשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשִּׁיב לָאוּ, אָף עַל פִּי שְׂבָאָמֶת לְאִמְתוֹ רְצוֹנוֹ שְׂיִמְסֹר נֶפֶשׁוֹ וַיִּשְׁבֵּר כֹּל הַמְנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שֶׁרוּצָה

לְהִתְקַרֵּב וְלִשְׁכַּח הַמְּנִיעוֹת בְּאֵמֶת לְאֵמֶת, צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלֵי
לְשָׂאוֹל אוֹתוֹ בְּזָה כָּלֵל, עַיִן שָׁם בְּחַיֵּי מוֹהֲרָ"ן כָּל זֹאת בְּאַרְיִכוֹת.

לְדַעֲתִי אַחַר כָּל הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוּ שֶׁשָּׁמַם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֵין מָה
לְהוֹסִיף כָּלֵל עַל זֶה, וְסוֹף כָּל סוֹף אָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל בְּפִרוּשׁ "מִמְּנֵי אֵינוֹ
יֹדֵעַ אֵלָּא מוֹהֲרַנ"ת ז"ל" וְלִכֵּן מָה יֵשׁ לְהוֹסִיף עַל דְּבָרָיו, וּמָה
שֶׁאֵתָּה כּוֹתֵב 'אֶחָד מִגְּדוּלֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֹנוּ' אֲנִי לֹא יֹדֵעַ בְּמָה אֵתָּה
מִגְּדִיר אוֹתוֹ 'גְּדוּל' כְּמָה מְטֵר הוּא... ? אֲנִי יֹדֵעַ שֶׁהוּא סוֹבֵל מִפְּחַד
גְּבָהִים וְלִכֵּן הוּא מִפְּחַד לְנִסְעַ בְּמִטּוֹס וְכוּ', שֶׁיִּדְוַע שָׁמַי שְׁסוֹבֵל
מִפְּחַד גְּבָהִים הוּא סוֹבֵל עַל הָעֲצָבִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יֹדֵעַ מִי זֶה
שֶׁמִּסִּית אוֹתָךְ לֹא לְנִסְעַ לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשַׁעַה שֶׁרַבְּנּוֹ ז"ל
בְּפִרוּשׁ בְּקֶשׁ שֶׁנִּבְּאוֹ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן דִּיקָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רכו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שֶׁהַכְּנִסֵּת בְּלִבִּי
בְּזָה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי שֶׁהַשְּׁתַּנֵּת לְגַמְרֵי בְּעֵינַי צְנִיעוֹת הַבְּגוּד וְכוּ' וְהַנְּהָגָה

וכו', כי זה עקר החזן והיפכי של בת ישראל שהולכת בצניעות, ומדברת בצניעות, ומחזקת את עצמה ואת אחרות באמונה בו יתברך, שהוא מבקש את בנות ישראל שילכו בצניעות, וכמו שכתוב (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנהך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנהך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

וכתב הרמב"ם (פרק י"א מהלכות עכו"ם הלכה א') אין הולכים בחקות הגויים ולא מדמין להם, לא במלבוש ולא בשער וכיוצא בהם, שנאמר (ויקרא כ' כ"ג) "ולא תלכו בחקות הגוי", ונאמר (שם י"ח ג') "ובחקתיהם לא תלכו", ונאמר (דברים י"ב ל') "השמר לך פן תנקש אחריהם", ובפסוקים אלו מזהיר הקדוש ברוך הוא שיהיה יהודי מבדל מהגויים בהלכותיהם ובדיעותיהם, וכמו שכתוב (ויקרא כ' כ"ו) "ואבדל אתכם מן העמים", יהודי צריך ללכת אחרת מגוי, ולהתנהג מההפך אל ההפך, וכן נפסק להלכה בשלחן ערוך (יורה דעה סימן קע"ח סימן א') אין הולכין בחקות העכו"ם, ולא מדמין להן, ולא ילבש מלבוש המיוחד להן, אלא יהיה מבדל מהן במלבושיו ובשאר מעשיו; וכן מביא הבית יוסף שכל בגד של שחץ וגאווה הוא אסור, ולא באלה חלק יעקב, שדרך ישראל להיות צנועים וענוים ולא לפנות אל האלילים.

הרי שלף לפניך איך בת ישראל צריכה להזהר לא להמשך אחר חקות הגויים דרכיהם ולבושיהם, כהיום נתרבה רחמנא לישזבן הסרטן בנשים, הן סרטן הרחם, הן סרטן החזה וכו', ולא

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל רַלֵט

יודעים שהכל בא שהתחילו לדמות את עצמן אל מעשה הגויים, הן בלבוש, שזה בכלל לא צנוע החצאית זה למעלה מהפרך, והחלצה למעלה מהמפרק, והצואר פתוח מאד, מסתובבות בלי גרבים, עד שיש נשים שגם מעשנות סיגריות ושותות משקה המשפר, ומנבלות את הפה שלהן וכו', ועל ידי זה דוחות את השכינה מהעולם.

אני מכרח להגיד לך שאני מאד מאד שמח וגאה בך שזכית להתהפך מההיפך אל ההפך, שזכותך גדולה בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רכז

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י' סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ל"ב) כי רוחו של משיח לא יכול לסבל שום נאוף כלל, אפילו ריח של נאוף וכו', הינו כל דבר שקשור עם נאוף וכו', זה כבר פוגם בנשמתו, וגורם כחם על נשמתו, וכמו שאמר מוהר"ן ז"ל שאפילו אם אדם נכשל בהרהור רע אחד במשך שבועים שנה שחי בזה העולם, גם כן רע ומר מאד, ומכל שכן כשאדם שרוי בנאוף וכו', או אפילו שאין לו רק ריח נאוף

וְכוּ', שְׁלֹא שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו וְכוּ', וּמִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת בְּשׁוּב
 וְכוּ', הוּא כְּכֹר גּוֹרֵם פָּגַם גְּדוּל לְנִשְׁמָתוֹ, וּמִנְתַּק אוֹתָהּ מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ,
 וְלִכֵּן צְרִיכִים הֵרֵבָה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה נָקִי מֵאֲרִיךְ
 אֲנָפִין דְּקִלְפָּה הַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן
 רמ"ב) שֶׁבְּכָל צַד שֶׁהוּא רַק מִסְתַּכֵּל וְכוּ', הוּא רוֹאֵה אִשָּׁה וְכוּ',
 וּמְהַרְהֵר אַחֲרֶיהָ וְכוּ', שֶׁזֶה קָלֵלָה מִהַתּוֹכַחָה (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהֵייתָ
 מְשֻׁגָע מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שְׁלֹא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם
 שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשֻׁגָע מְשֻׁגָע מְשֻׁטוּ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי
 מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו) שְׂרֹב הַמְשֻׁגָעִים מְשַׁתְּגָעִים רַק מִחֻמַּת תְּאוֹת
 נֶאֱוָף, וְלֹא עוֹד אֵלָּא מִזֶּה בָּא שֵׁשׁ לוֹ אַחַר כֵּךְ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל
 צְדִיקִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצִּיל אוֹתָנוּ מִנְּאוּף וּמִרִיחַ נֶאֱוָף, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת
 דְּבוּקִים רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רכח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אתה צריך לדעת שבני אדם מפרידים בין אדם למקום לבין אדם לחברו, וזו טעות חמורה, כי באמת זה הולך ביחד, אם האדם מזלזל במצוות וכו', ואינו בסדר בין אדם למקום וכו', בודאי הוא לא יהיה בסדר בין אדם לחברו, כי אם הוא לא מפחד מהקדוש ברוך הוא, איך הוא יפחד מבן אדם? והוא עלול לגנוב ולגזול ולעשות עול וכו', ואותו דבר אם רואים שאחד מסתדר עם הזולת צריכים לדעת שהוא מסתדר גם עם הקדוש ברוך הוא, כי כשאדם מתנהג עם הזולת באהבה ובהבנה הדרית, סימן שכביכול עם הקדוש ברוך הוא, הוא גם כן מתנהג ככה וכו', ולהפך כשאדם פרא אדם ורב עם כל אחד ואחד, ומתלוצץ מכל אחד ואחד מראה לדעת שכביכול גם עם הקדוש ברוך הוא, הוא לא שלם הינו שאין לו אמונה בו יתברך, כי אי אפשר להפריד בין מצוות של בין אדם לחברו, ובין מצוות של אדם למקום, כי זה הולך ביחד.

ולכן אם אחד לא שומר שבת ואוכל טרפות ונבלות, לא יכולים להאמין לו בעסקים שהוא לא יגנוב את הבעל הבית וכו', וכמו כן אם אדם הולך עם לבוש חרדי וכו', אבל לא מסתדר עם אף אחד, סימן שהוא גם לא מסתדר עם הקדוש ברוך הוא, ומשהו חסר ביראת שמים שלו וכו', ולכן גם לו לא יכולים להאמין בעסקים שהוא לא יגנוב את הבעל הבית וכו', וכבר אמר הקדוש ברוך הוא לשמואל הנביא (שמואל א' ט"ז ו') "כי האדם יראה לעינים והוי"ה יראה ללבב", ואם הקדוש ברוך הוא אמר את זה לשמואל הנביא שהיה נקרא רואה שראה את הכל, כי הרי היה נביא, מה נעשה קטני

עָרַף כְּמוֹנוֹ? וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְרֵאוֹת אִם הוּא יֵרָא שָׁמַיִם
וּמְקַיִם אֶת הַמְצֻוֹת בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי יֵשׁ לוֹ חֲזַקַת כְּשֵׁרוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רכט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י" סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַהוֹצָאָה הַזֹּאת מְלֵאָה שְׂקָרִים וְדַמְיוֹנוֹת
וְכוֹ', מְאִיזָה בְּעַל דְּמִיוֹן זֶקֶן וְכוֹ', שֶׁדַּבֵּר כָּל דְּבַר אֲסוּר עַל מִי שֶׁרַק
הָיָה יָכוֹל וְכוֹ', וְהוּא הָיָה עִם הָאָרֶץ גָּמוּר, וְלֹא רַק עַל כַּמָּה חֲסִידוֹת
מְסִימוֹת הוּא דַּבֵּר וְכוֹ', וְהַכֹּל בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן
דַּבֵּר נֶגֶד כָּל הַשָּׁ"ס עֶפְרָא לְפּוֹמִיָּהוּ מַה שֶּׁאָמַר עַל זֶה, שְׂאִין רְאוּי
לְחֹזֵר עַל הָאֵפִיקוֹרְסוֹת שֶׁאָמַר עַל לְמוּד גְּמָרָא וְכוֹ', וְלִכֵּן אֵין מַה
לְהַתִּיחַס לְכָל מַה שֶּׁכָּתוּב בְּהַשְׁמָטוֹת הָאֵלוֹ, וְיִדוּעַ שֶׁכָּל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוֹ מְפַחְדִים לְדַבֵּר נֶגְדָם וְכוֹ', וְתַהֲלָה לֵאלֹהֵינוּ לֹא מְפַחֵד לְהַגִּיד
אֶת הָאֱמֶת, שֶׁהֵם סֵתֵם כַּת מְשַׁגְּעִים וּמְסַמְּמִים וְכוֹ' וְכוֹ', מַה לַעֲשׂוֹת
זוֹ הַמְצִיאוֹת הַמְרָה שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֵׁישׁ חֲשׂוֹן וּמִדְּלִיקִים בַּחוּץ פָּנֵס שֶׁל
אוֹר אֶחָד, אֲזִי כָּל הַזְּבוּבִים וְהִיתוּשִׁים וְכוֹ', מְסַתּוּבְבִים סְבִיב הָאוֹר
וְכוֹ', וְחָבַל לְכַבּוֹת אֶת הָאוֹר בְּשִׁבִיל אֵלוֹ הַזְּבוּבִים וְהִיתוּשִׁים וְכוֹ'.

אַשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֲל רמג

יעזר הקדוש ברוך הוא שישלח רפואה שלמה לכל חולי הנפש, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רל

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלה, י' סיון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שכל ההתנהגות של בעלך זה לא נורמלי, כי הרגע שאדם מסתגר בתוך הבית הוא צריך פסיכיאטר דחוף מאד, ואף שזה קשה לומר לך, אבל זו המציאות המרה, ולכן יפה שעה אחת קודם, כי סוף כל סוף יש לך ששה ילדים וצריכים לפרנס אותם, ולכן את צריכה לדבר אתו פתוח ולערב גם את המשפחה, ולא להשאיר את זה כך, כי המצב רק יחמיר יותר ויותר, וחבל לך לחכות אפילו יום אחד.

יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא מכרח ללכת להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, והרגע שאדם לא הולך לבית הכנסת, כבר צריכים לחשש שמשהו השתבש אצלו בשכלו וכו', ולכן תעשי כל מיני מאמצים שבעולם לערב את המשפחה, כי חבל מאד

רמד אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

הוא יכול להיות אברך מצוי, אבל הרגע שסוגר את עצמו בתוך הבית ולא יוצא, מכרחים לערב פסיכיאטר באפן הכי דחוף.

הקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רלא

בעזרת השם ותבריך, יום ראשון לסדר שלח, י' סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (שבת י.) זמן תפלה לחוד וזמן תורה לחוד, יש זמן ללמד ויש זמן להתפלל, ויש זמן להגיד תהלים, מי שרק שומר את הזמן שלו יש לו זמן להכל, בודאי אם אחד זקוק לרחמי שמים מרבים וראש הישיבה מבקש את התלמידים להפסיק עכשו את הלמוד ולומר עכשו תהלים על זה שזקוק לרחמי שמים, בודאי צריכים לציית אותו.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזקה להיות מסדרים עם הזמן, ואז נספיק ללמד הרבה תורה, וכן נספיק להתפלל להקדוש ברוך הוא

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֲל רְמָה

אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית, וְכֵן אֲמִירַת תְּהִלִּים וְשִׁיחָה
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי מִי שֶׁמְסַדֵּר עִם הַזְּמַן יֵשׁ זְמַן לְהַכֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלֵחַ, י' סִיוֵן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּל כֶּף חָבַל שְׁאַתָּה עֶקְשָׁן גָּדוֹל מְאֹד וְלֹא רוּצָה לוֹתֵר לְאַשְׁתְּךָ,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עָלֶיךָ וְנָתַן לָךְ אִשָּׁה יְקָרָה, וְזָכִיתֶם לְבֵן חַמוּד,
וְתִכְףּ וּמִיד אַחַר הַלִּידָה נִכְנַסְתָּ בּוֹכּוּחִים עִם אִשְׁתְּךָ, וּבְמִקּוֹם לְהוֹרִיד
אֶת הָרֵאשׁ וְלוֹתֵר וְכוּ', אֵתָּה עֶקְשָׁן גָּדוֹל מְאֹד וְרַב אֵתָּה וְכוּ', וְשִׁכַּחְתָּ
אֶת הַפְּלֵל הַמְּפָרֵס "תְּהִיָּה חֶכֶם וְלֹא צוֹדֵק".

מָה אוֹמֵר לָךְ מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ שְׂכָל, יְכוּל לְהַמְנִיעַ מִגְּרוּשִׁין לְגַמְרִי,
כִּי כְּשֶׁזּוּג מִתְחַתְּנִים תְּמִיד צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחַבְּרִים שְׁתֵּי
הַפְּכִים לְגַמְרִי, כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ')
שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא כְּשֵׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים בְּדַעַת אֶחָד, וְאִיךָ יֵשׁ
עוֹד שְׁתֵּי הַפְּכִים כְּמוֹ בְּנֵי זוּג, הוּא בָּא מִרְקַע אֶחָד וְהִיא בָּאָה מִרְקַע
אַחֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְחַבֵּר אוֹתָם יַחַד וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָם

לחיות ביחד באהבה גדולה, ובהבנה הדדית, ואחד יותר להשני, וזה לא הולך מיום לחברו, זה עבודה קשה ששני בני הזוג צריכים להשקיע בזה, וצריכים לדעת ולהבין למה התחתנו? כדי לבנות בית נאמן בישראל, ולהמשיך את השרשרת הזהב של כלל נשמות ישראל, להוליד בנים ובנות ולחנך אותם באמונה פשוטה בו יתברך, כמו שכתוב (תהלים פ"ט ב') "חסדי הוי"ה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפיי", אשרי הזוג שמכניסים את הדעת הזו בעצמם שבהתחלה ילך להם מאד מאד קשה, כי סוף כל סוף הם באים משני עולמות ורקעים שונים וכו', ומה גם מעדות שונות וכו', ומכל שכן שההורים מתערבים תמיד בין זוג טרי וכו', ועל הזוג להתחזק ביתר שאת ויתר עז בכל מיני אופנים שבעולם לאהב ולכבד אחד את השני, ולהשתדל שיהיה ביניהם הבנה הדדית, ואז שום דבר לא יוכל לשבר ולהפריד ביניהם, שזה קשר בריא ושלם, אשרי הזוג שמקימים את זה.

וידוע מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל רמז

וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֶטָּא', וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד.

מִי יִתֵּן שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ אֶל תּוֹךְ לִבְךָ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי חֲבָל מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּשְׁבֵּר בְּמוֹ יְדֶיךָ אֶת הַנְּשׂוֹאִין שֶׁלְּךָ וְכוּ', בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן וְאִזּוּ מְצַלִּיחִים בְּהַחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

טוֹב מְאֹד שֶׁהִחֲלַפְתָּם אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּמְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁרַק קוֹרֶה בְּאִיזָה מְקוֹם, צְרִיכִים תְּכַף וּמִיד לְבַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי הַמְּזוּזָה הַיָּא שְׁמִירָה גְדוּלָה בְּבֵית וּבְחוּץ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהַכְנִיס בְּבֵית סֵפֶר שֶׁיִּדְבְּרוּ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְהַתְּדִיר בְּהִילָדִים אֲמוּנָה שְׁזָה יְסוּד גְּדוּל בִּיהוּדוֹת, כִּי הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה מֵה שְׁשׂוּמֵר אֶת הָאָדָם, וְלִצְעֲרָנוּ הָרַב נִתְקַיֵּם

(דְּבָרִים ל"א י"ז) "הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקָרְבִי מִצְאוּנֵי הָרְעוּת הָאֵלֶּה", וְלִכֵּן כְּדֵי לְהַנְצִל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים וְכוּ', וּמְקָרִים טְרָאגִים וְכוּ', צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹנֵס אִמוּנָה בְּהִתְלַמְּדִים, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אִמוּנָה סִימָן ג') בְּרִאוֹתָךְ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה אֵל תֵּאמַר מְקָרָה הוּא, אֲלֵא תֵאמִין כִּי זֶה הַשְּׂגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ ;

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אִמוּנָה סִימָן ל"ד) לְפַעֲמִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח צַעַר לְאָדָם וּמַכֶּה אוֹתוֹ וּמְפִיל אוֹתוֹ לְחֻלְשָׁה, אֵין זֶה כִּי אִם בְּשִׁבִיל אִמוּנָה ; וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְלַמֵּד עִם הַתְּלַמִּידִים אִמוּנָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְאִם יֵשׁ אִיזָה מְגִיעָה מִצַּד הַהִנְהָלָה, אֲזַ עוֹשִׂים אֵת זֶה בְּדֶרֶךְ עֲקִיפִין וְכוּ' וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף כְּלָנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאֵנִי רוֹאֶה שֶׁהַבֵּית סֵפֶר מִתִּיר שְׁיִהְיֶה מְזוּזוֹת עַל דְּלִתֵי הַכַּתּוּת, סִימָן שְׁיֵשׁ לָהֶם אִמוּנָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּזָכָה כְּכַר כְּלָנוּ לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ גַּם כֵּן נִסְיֵעוֹת מְאָרְגָנוֹת שְׁנוֹסְעוֹת נָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּן אֶת יְכוּלָּה גַם כֵּן לְהִתְחַבֵּר עִם אַחַת מֵהַקְּבוּצוֹת הָאֵלוּ, וְלֹא לְחִכּוֹת עַד ט"ו בָּאָב, כִּי עֲכָשׁוּ יַחְסִית הַמָּצֵב רְגוּעַ בְּחֶלֶק זֶה שֶׁל אוֹקְרָאִינָה, וּמִקְיִיב עַד אוֹמֵן אֵין שׁוּם חֲשֵׁשׁ לְנִסְעַ, וּמִלְבָּד שְׂזֵה יִהְיֶה בְּקְבוּצָה מְאָרְגָנָת, וְאֶת יְכוּלָּה לְהַגִּיד אֶת זֶה לְהוֹרִים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּגִּיעֵי לְשִׁמָּה וְתַפְעֲלֵי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כֹּל מֵה שְׂאֵת צָרִיכָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י" סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עֲצָה אַחֲרַת אֶלָּא תַּפְלָה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה כָּךְ אֶת לֵב הַבַּת שְׁלָכֶם לְטוֹבָה, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וּבְכַפָּרַט תַּפְּלַת אַבוֹת עַל בְּנִים, וְעַקֵּר הַתַּפְּלָה שְׂאֵתָם צָרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל שְׁתַּמְצָא בְּחוֹר יְהוּדֵי לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה הִיא תִּהְיֶה שְׁמוּרָה כְּבָר מֵהַכֹּל.

חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד בְּתַפְלָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדַעוּ לָכֵם כִּי מֵה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יַחֲזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנָאֵמֵר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קָוָה אֶל הַיְיָ" חֲזֹק וַיֵּאמֶן לְבָבָּהּ וְקָוָה אֶל הַיְיָ"ה, כִּי בּוֹדֵאֵי אִם מִתְעַקְּשִׁים אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בְּתַפְלָה, אַזִּי רֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְלִכֵּן רַק זֶה הַעֲצָה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלַחַת הַבַּת, וְתִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, י" סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁאֵלוֹ הַתּוֹצְאוֹת שֶׁל כָּל גְּרוּשִׁין יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְכוּ', וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה וְכוּ', וְהַצְּדֵק שִׁיְהִיָּה עִם מִי שִׁיְהִיָּה וְכוּ', מִי שֶׁסּוֹבֵל בְּגִרוּשִׁין זֶה רַק הִילָדִים, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (גִּיטִין צ:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה אֶפִּילוֹ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת, נִשְׁאַלָּה הַשְּׁאֵלָה לְמָה דְּוָקָא מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת, לְמָה לֹא שְׁאָר כְּלֵי הַמְּקַדָּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאֲרוֹן וְכוּ'?

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל רנא

אֵלָּא הַמְזַבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת וְכוּ', כְּאוֹמֵר: מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת הֵבִיאוּ עָלַי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קְרַבְנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשֵׁינִי מִי הַקְרַבְנוֹת? הַיְלָדִים!, וְלִכֵּן הַמְזַבַּח דִּיקָא מוֹרִיד דְּמָעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת, וְהוּא לֹא צָרִיךְ שְׂיִבִיאוּ עָלָיו עוֹד קְרַבְנוֹת.

וְלִכֵּן כֹּל מִי שְׁמַתְגַּרֵּשׁ בְּשַׁעָה שְׂיֵישׁ יְלָדִים, וְהוּא עוֹד פְּעַם מִתְחַתֵּן, הוּא צָרִיךְ לְקַחַת אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן שְׁהַיְלָדִים לֹא יִרְצוּ לְלַכֵּת לְאִשְׁתּוֹ הַשְּׁנִיָּה, אוֹ לְהַפְּךָ אֶל הַבַּעַל הַשְּׁנִי וְכוּ', דְּבַר זֶה טְבָעֵי אֶצְלַי יְלָדִים.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשְּׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִינֵן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קוֹדֵם עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁלֵעַת עֵתָה ... גְּרוּ יְאִיר, הוּא כֵּן אַחֲרָאֵי עַל הַחֲנוּת, וְלִכֵּן כֹּל דְּבַר שְׁשִׁיךְ לְחֲנוּת תִּשְׁאַל אוֹתוֹ, וְאִם הוּא לֹא יַעֲנֶה לָךְ אֲזִי תִכְףּ וּמִיד תִּכְתֵּב לִי.

בַּעֲגִין הַשּׁוֹרֹת שֶׁהִדְפִּיסוּ רַק מִהַדוֹרָה קִטְנָה וְכוּ', זֶה מִפְּנֵי שֶׁהַמְּפִיצִים טָעְנוּ שֶׁזֶה יוֹתֵר מִדְּאֵי יִקָּר בְּשִׁבְלֵם וְהֵם לֹא יִכּוּלִים לִקְחַת אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן הִחְלִיט ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְהִדְפִּיס בְּמִהְדוֹרוֹת קִטְנוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא יִכּוּלִים לְהִדְפִּיס חֲמֹשֶׁת אֲלָפִים אוֹ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים סְפָרִים, בְּשִׁעָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִקַּח וְזֶה פָּשוּט, זֶה לֹא תִכְלִית סֵתֵם לְהִדְפִּיס וּלְמַלְאוֹת מַחְסָנִים עִם סְפָרִים, הֲאֵם זֶה הֶגְיוֹנִי? וְזֶה כָּל הַסְּפֹר.

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי מִדְּגִישׁ לָךְ שֶׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא כֵּן אַחֲרָאֵי עַל הַחֲנוּת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְיָ עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יֵהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצֻלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻנּוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כִּד מִתְּפַלְלִין שְׂנַאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחֵן עֶרוּף (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתַנּוּן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂנֻזְהָר לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכוּן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

אָשֶׁר   שְׁנַת תשע"ד - חֵלֶק ר"ס   בְּנַחֵל   רנ"ג

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, וּכְדָאֵי לְקַחַת
אוֹתוֹ אֶל רוֹפֵא מְמַחָה, כִּי כָּאֵב אֲזוּנִים זֶה כָּאֵב עֲצוּם מְאֹד מְאֹד, וּלְפִי
דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים זֶה בְּכֻלּוֹ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ שְׁמֹתָר לְחַלֵּל שַׁבַּת עַל
זֶה, וְלִכֵּן תִּקְחוּ אוֹתוֹ אֶל רוֹפֵא מְמַחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח אֶת
מְלַאךְ רַפְּאֵל לִימִין הַרוֹפֵא וְיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהָאֲהָבָה בְּבֵיתְכֶם
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רלט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנֶכוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂיָבוֹאוּ לְבַדּוֹק אֶת הַמְּקוֹה שְׁלָנוּ וּיִפְרָסְמוּ אֶת כְּשֵׁרוֹתֶיהָ, זֶה אֶצְלִי יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֵּל, כִּי הַסַּמָּךְ מ"ם הֶרְשָׁע לֹא דִי שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּאֶסְרוֹרֵי כְּרִיתוֹת כִּי הַמְּקוֹה שְׁלוֹ בְּכֻלָּל לֹא הָיָה כָּשֶׁר, אֲלֵא עוֹד הוּא מוֹצִיא לְעַז עַל הַמְּקוֹה שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂיָבוֹאוּ וַיְבַדְּקוּ וְאִתָּה תִּרְאֶה לָהֶם אֶת הַכֵּל.

בְּעֵינַי הַחֲתָנָה וְכו', יְדוּעַ מַה שְּׂצַדִּיקִים אוֹמְרִים כְּשֶׁמַּחְתְּנִים בֶּן אוֹ בַת, נִפְתַּח מֵהֵיכַל הַשֹּׁפֵעַ וְנִשְׁפָּע הַשֹּׁפְעוֹת טוֹבוֹת בְּשֹׁפֵעַ גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן יַעֲצוּ צַדִּיקִים שְׁגָם אָבָא וְאִמָּא יִקְנוּ לְעַצְמָם בְּגָדִים כִּי זֶה נִכְנָס בְּאוֹתוֹ חֲשִׁבוֹן שֶׁל הַשֹּׁפֵעַ שְׁנִשְׁפָּע מִלְּמַעְלָה, וְלִכֵּן חֲזוֹק וְאִמָּן מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָךְ בְּנִין תִּלְמִידֵי חֲכָמִים, וְחֲתָנִין תִּלְמִידֵי חֲכָמִים וְכו', וּבְצֶר לָךְ הִרְחִיב לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִתְרַחֵב לָךְ לְגַמְרֵי, רַק אַל תִּפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יַחֲזוֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנֵאִמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְוֶה אֶל הַיְיָ" חֲזוֹק וְאִמָּן לְבָךְ וְקוֹה אֶל הַיְיָ"ה", כִּי בּוֹדְאֵי אִם מִתְּעַקְשִׁים אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ פֶּעַם אַחַר פֶּעַם וְלֹא מִתְּעַיְפִים

בְּתַפְלָה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לַפְעֵל, וּבִפְרָט בְּמַצַּב שֶׁלֶךְ שְׁאִתָּה כֵּן רוֹאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְלִכֵּן זֶה צָרִיךְ לָתֵת לֶךְ כַּח לְהִתְפַּלֵּל הֶלְאָה, וְתִרְאֶה עוֹד יְשׁוּעוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת נַחֲלוֹת הַלְכָה ד') שֶׁבִשְׂבִיל זֶה מְקַדִּימִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לִפְנֵי הַתַּפְּלָה וְהַבְּקָשָׁה, כְּדִי שְׂיִתְרַחֵב לְבוֹ שְׂיִוְכַל לְבַקֵּשׁ עוֹד, שְׂזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁלִּפְנֵי שְׂמֵתַפְּלָלִים שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת אוֹמְרִים וּמְזַכִּירִים אֶת הַשְּׂמוֹנָה אָמֶת, שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְהֶאֱכִילָנוּ אֶת הָמֶן, וְעָשָׂה עִמָּנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדִי שְׂיִתְרַחֵב לְבַנּוּ שְׂנוֹכַל לְבַקֵּשׁ בְּשְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת הַפְּרָטִיּוֹת וְכוּ'.

יְעוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכוּלְתָךְ לְהִרְאוֹת לָהֶם אֶת כְּשָׁרוֹת הַמְּקוּוֹה שְׁלָנוּ, וְתִגִּיד לָהֶם שְׂאֲנַחְנוּ מִתְּכוֹנְנִים גַּם כֵּן לְחַדֵּשׁ אֶת הַמְּקוּוֹה הַזֹּאת וְעוֹד לְהוֹסִיף בּוֹר טְבִילָה אֶחָד, וְיִהְיֶה גַם בּוֹר עַל גְּבֵי בּוֹר כְּמוֹ שְׂיִטַּת חֲב"ד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאָחַל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שהחיים לא קלים לאף אחד, ומנסים את כל אחד בנסיונות מאד מאד קשים זה בכה וזה בכה וכו', וכמו שאמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל (שיחות הר"ן סימן ש') כל מה שאתה רואה בעולם כל מה שנמצא בעולם הכל בשביל הבחירה והנסיון, הינו שמנסים את כל אחד בכל מיני נסיונות קשים ומרים לראות איפה יבחר לברח וכו', אחד בורח רק אל הקדוש ברוך הוא וכו', ואחד בורח אל תוך האש ונכנס במחלקת ובמריבות ומסתבך יותר ויותר וכו', ולכן אתה מוכרח להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ולא להשבר משום דבר, כי כף גלה הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, כשאדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לחזר בתשובה שלמה במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פועלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם, ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפילו שזה בא לך מאד מאד קשה.

זכור מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעוס, בזה אפילו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות

ולא להכניס בכעס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגֵּאוֹת וַיִּשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לוֹ אֲפִילוֹ מִשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכוֹאֵב לָךְ הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁאַתָּה סוֹפֵג מֵאִשְׁתְּךָ, אָבֵל אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַכֹּל הוּא בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּן אֵין בְּרִירָה אַחֲרֵת אֲלֵא לְשֵׁתֶק, וְכְמוֹ שֶׁפִּרְשׁ הַחִיד"א אֶת הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ה י"ד) "וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא", הֵינּוּ לְשִׁמוּעַ, לְדוּם, וְלִסְבֵּל, וְצִדִּיקִים פָּרְשׁוּ אֶת הַפְּסוּק (בַּמִּדְבָּר ז' י"ד) "כִּף אַחַת עֲשָׂרָה זֶהָב מְלֵאָה קְטָרֶת", 'כִּף אַחַת' הֵינּוּ כְּפִיפָה אַחַת שֶׁאָדָם כּוֹפֵף אֶת עֲצָמוֹ לְפָנָי הַזּוֹלָת, זֶה כְּבָר שְׁוֵה עֲשָׂרָה זֶהָב', וְלָמָּה? כִּי 'מְלֵאָה קְטָרֶת', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא כ"ו.) שֶׁקְטָרֶת מְעַשְׂרֵת שְׁלֵבִסוּף יִהְיֶה עֲשִׂיר וְלֵא יִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאֵף אַחַד, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם מִתְכּוֹפֵף רַק לְזִמְן מוּעָט, זֶה כְּבָר שְׁוֵה עֲשָׂרָה זֶהָב וּלְבִסוּף יִהְיֶה בְּעֲצָמוֹ נַעֲשָׂה עֲשִׂיר.

וְלִכְּן אֵין עֲצָה אַחֲרֵת לְתַת לָךְ רַק סְבֵל סְבֵל שְׁזֵה שְׁוֵה כֶּסֶף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת כ.) מְתוֹן מְתוֹן אַרְבַּע מֵאָה זוּזֵי שְׁוִיא; [אָם מְחִפִּים רַק מְרוֹיַחִים], אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה קֶשֶׁה לָךְ מְאֹד מְאֹד לְסַפּוֹג כֹּל כֶּף הַרְבֵּה בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת עָלֶיךָ לְזַכֵּר שִׁיְהִיָּה הַרְבֵּה יוֹתֵר סְבֵל כְּשֶׁתִּתְגַּרְשׁ מֵאִשְׁתְּךָ וְכוּ', שְׂאֵז אַתָּה תִּסְבֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהַעֲקוֹר שֶׁהֵילָדִים יִסְבְּלוּ סְבֵל בְּלִתֵּי נִסְבֵּל, וְלִכְּן עֲצוֹר וְאֵל תִּכְנֵס בְּלִחְץ, אֲלֵא שֵׁתֶק שֵׁתֶק, וְעַל יָדֵי זֶה הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִקְבֵּל אֶת הַכֹּל לְכַפֵּרַת עוֹנוֹת.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתקיים את הדברים האלו, ואז טוב לך כל הימים, כי החיים כל כך קצרים, שחבל מאד מאד לריב ולהתופח עם אשתו וכו', אף שתהיה צודק אלף אחוז וכו', מה כבר יהיה אם אתה תהיה צודק? אם יש לך אשה קשה כמו אבן וכו', אזי למה לך לריב עמה ביום ובלילה, ולהראות שאתה צודק וכו', זה לא יועיל בשום פנים ואפן, ולכן שתק שתק וכו', ותאמין לי שזה יכאב לה הרבה יותר שאתה לא עונה לה וכו'.

כל כך כואב לשמוע שזוגות רבים ביניהם, מתופחים יומם ולילה, וממררים לעצמם את חייהם, וכל אחד יש לו את הספור שלו וכו', ואף אחד לא שם לב שאנחנו כמו דגים בים, וכמו שאמר החכם מכל אדם (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחוזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום" וחכמינו הקדושים דרשו על זה (סנהדרין פ"א:) מאי דכתיב (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה" מאי מצודה רעה? אמר ריש לקיש חכה. ופרש רש"י שהוא רע וחלש וקטן ואוחז בו דגים גדולים פתאום ואינו רואה, ואינו דומה לנאחז ברשתות על ידי מארב ותחבולות; הינו אדם נמצא בתוך הים הסוער שבעולם הזה וכמו דגים שנמצאים בתוך הים בכל עת באים דיגים ומורידים רשתות לתוך המים ומוציאים משם דגים, כך הוא בעולם הזה, בכל פעם פתאום מוציאים כמה בני אדם מזה העולם וכו', ואף אחד לא לומד מוסר השכל מזה, שזה יכול גם לו לקרות יום אחד וכו', תמיד נדמה שרק להזולת זה קורה, אבל לי זה אף פעם לא יקרה וכו'.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל רנט

וְלִכְּנֵן מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְהַמּוֹחִין הָאֵלוּ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ רְבִים בִּינֵיהֶם,
וְלֹא מִסְתַּדְרִים יַחַד, עַד שְׁמַתְגַּרְשִׁים, וְרַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה עַל הַיְלָדִים
שֶׁהֵם נִשְׁאָרִים יְתוּמִים חַיִּים וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים לְסַבֵּל כָּל הַחַיִּים, כִּי
אִם הַהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים זֶה נִשְׁאָר צִלְקַת עַל הַיְלָדִים לְמִשְׁךְ כָּל יְמֵי
חַיֵּיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׂמוּ שְׁלוֹם יְשִׁים שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ וּבְכָל בְּתֵי
יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י' סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ פְּתוּגָם עִמָּמִי "אִי אֶפְשֶׁר לְאָכּוֹל אֶת כָּל הַעוֹגָה וְשִׁתְּשָׂאָר
שְׁלֵמָה", אוֹתוֹ דְּבַר הַסְּפוּר שְׁלָךְ, אֶתְּהָ רַב עִם אֲשֶׁתְּךָ כָּל הַזְּמַן, כִּי
אֶתְּהָ רוּצָה לְהִרְאוֹת שֶׁהַצֶּדֶק אֶתְּךָ, וְכַמוֹכֵן כְּשֶׁבִנִּי אָדָם רְבִים
וּמִתְקוּטְטִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, הֵם שְׁנִיָּהֶם צְרִיכִים לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן
שֶׁבְּמִרְיבוֹת וּבְקִטְטָה לֹא מְרוֹיחִים כִּי שְׁנִיָּהֶם מְקַבְּלִים אֶת הַמְּכוּת,
אֶחָד יוֹתֵר וְאֶחָד פְּחוֹת, אֲבָל לְשְׁנֵיהֶם כּוֹאֵב, וְלִכְּנֵן אֶתְּהָ צְרִיךְ

לְהַחֲלִיט אוֹ לְהַמְשִׁיךְ לְסִבֵּל עַד שְׁאֶחָד מִכֶּם יָמוּת וְכוּ', אוֹ שֶׁתִּתֵּן גִּט וְכוּ', אִם אַתָּה כָּל כֶּךָ סוֹבֵל, כְּבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ג') מִי שֶׁבֹרַח מִן הַצָּרָה הוּא פֶקֶח; וְאִף שְׁאֵנִי נִגְדַּ גְרוּשִׁין, כִּי הַחַיִּים כָּל כֶּךָ קִצְרִים וְכוּ', וְלָמָּה צְרִיכִים לְהַתְגַּרֵּשׁ? וּבִפְרָט כְּשֵׁיִשׁ יְלָדִים, עִם כָּל זֹאת בְּהַמְצֵב שְׁלָךְ שְׁאֵתָה כְּבָר פְּרוּד כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה שָׁנִים וַיֵּשׁ עָלֶיךָ תִּיקִים בְּמִשְׁטָרָה שְׁאֵתָה נִכְנָס וַיּוֹצֵא בְּכֹלָא כְּמוֹ שְׁאֶחָד מִטַּיִל בְּכֶרֶם שֶׁל אָבִיו וְכוּ', אֲזִי מָה אַתָּה צְרִיךְ אֶת זֶה? וּמְכַל שָׁכֵן שְׁאֵתָה בְּעֶצְמָךְ מוֹדָה שֶׁהַבֵּית זֶה שֶׁל אֲשֶׁתְךָ שְׁקִבְלָה אֶת זֶה מֵהַהוֹרִים שְׁלָה, אֲזִי אֵיזָה מִחַתֵּן אַתָּה לְבֵית? יֵשׁ פְּתָגָם "אִם לֹא רוֹצִים לְסִבֵּל מֵעַט אֲזִי סוֹבְלִים הַרְבֵּה".

וְלִכֵּן הַבְּחִירָה בְּיַדֶּיךָ אִם אַתָּה רוֹצֵה לְסִבֵּל כִּכָּה לְהִיּוֹת בּוֹדֵד וְכוּ', וְלִהְיוֹת יּוֹצֵא וְנִכְנָס בְּכֹלָא וְכוּ', וְלִהְיוֹת נִרְדָּף מֵהַבְּתֵי דִינִים שְׁמִכְרִיחִים אוֹתְךָ לְתַת גִּט וְכוּ', אֲזִי תִמְשִׁיךְ לְעֵגֶן אוֹתָהּ וְכוּ', אֲבָל אִם אַתָּה רוֹצֵה כְּבָר מְנוּחָה, תֵּן לָהּ גִּט וְתִתְפַּטֵּר מֵהַצָּרוֹת שְׁלָךְ וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְטַיִל מֵהַחוּץ אֶל הַכֹּלָא, וּמֵהַכֹּלָא אֶל הַחוּץ וְכוּ', רוֹאִים הַרְבֵּה פְּעָמִים אֲנָשִׁים גּוֹרְמִים לְעֶצְמָם יוֹתֵר צָרוֹת וַיְסוּרִים וְסִבֵּל וְכֹאֵב גְּדוֹל, מֵאֲשֶׁר שֶׁנִּשְׁלַח לוֹ מִלְמַעְלָה וְכוּ', הֵינּוּ שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מוֹשֵׁךְ עָלָיו אֶת כָּל הַיְסוּרִים שֶׁבָּאִים עָלָיו וְכוּ'.

שׁוֹב פְּעַם אֲנִי נִגְדַּ גְרוּשִׁין, כִּי לְדַעְתִּי הַחַיִּים כָּל כֶּךָ קִצְרִים שְׁלֹא כְּדֹאֵי לְהַתְגַּרֵּשׁ, וּבִפְרָט בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, אֲבָל בְּהַמְצֵב שְׁלָךְ זֶה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה לֹא טְלִית שְׁפֵלָה תְּכַלֵּת וְכוּ', כִּי נִתְּתָ מְכוֹת רִצַּח לְאֲשֶׁתְךָ וְכוּ', אֲזִי עֲכָשׁוּ אַתָּה אוֹכֵל אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן בְּמַצֵּב

שְׁלֵף אִם אַתָּה רוֹצֵה שְׁיַפְסֹק הַטְרָדוֹת שְׁמַטְרִידִים אוֹתְךָ הַבְּתִי מִשְׁפָּט וְהַבְּתִי דִינִים וְהַמְשַׁטָּרָה וּמִי לֹא ? אַזִּי תַתֵּן גִּט וְתַתְּפֹטֵר מֵהַצָּרוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן דַּעַת לְאָדָם, שְׂיַתֵּן לְךָ דַּעַת וְשִׁכַל וְתוֹכַל לְהַתְּפֹטֵר מֵהַצָּרוֹת מַה שְׂיוֹתֵר מֵהֵר, אֲבָל תִּלְמַד לְקַח שְׂלֵא נוֹתְנִים מְכוֹת לְאִשָּׁה וְכו' וְכו'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מָה אוֹמֵר לְךָ יְדִידִי אֶהוּבִי הַיְקָר לִי מְאֹד, עָלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחֲנוּ זוֹכִים לְדַעַת מֵרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׁמַחֲזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתְנוּ יוֹם יוֹם, וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לְפוֹל בְּפִגְעֵי וּמְקַרֵּי הַזְּמַן וְכו' וְכו', וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַשְׁמַחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלָנוּ שְׂאֲנַחֲנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כְּזֶה שְׁמַדְרִיךְ אוֹתְנוּ אֵיךְ לְעִבּוֹר אֶת חַיֵּי יוֹם יוֹם, וְאֵיךְ לְתַפֵּס מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי הַמוֹן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת בְּתוֹךְ חַיֵּי בְּלִבּוֹלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּסְפִקוֹת וְכו' וְכו', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן עָלִינוּ לְזַכֵּר מַה שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִיּוֹן כ"ד) מְצוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלְהַתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחֻרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוֹלְאָת הַבְּאִין עַל הָאָדָם,

כֵּלָם בָּאִין רַק מִקְלָקוּל הַשְּׂמִחָה וְכוּ', וְכִפֵּי קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּא הַחֹלְאָת עַל הָאֲדָם, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֲרִיכוּ בְּזֶה, שֶׁכָּל הַחֹלְאָת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחֹרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה גְּדוּלָּה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכּחוֹת, לְהִיּוֹת אַךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד. כִּי טַבַּע שֶׁל הָאֲדָם לְמָשׁוֹךְ עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחֹרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגִיעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד וּלְשְׂמִחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל;

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סִימָן תַּקצ"ג) שְׂאֵפִילוּ בְּעַת הַצַּעַר וְהִרְחוּק מֵעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכֵן מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת אַךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד, וּלְשְׂמִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשֵׁר בְּמָה שְׂמוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עֲדִין, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפִּילוּ רִיקְנִין שֶׁבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרַמּוֹן;

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל צָרִיךְ לְשְׂמִיחַ בְּמָה שֶׁזָּכָה שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְכוּ', וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְאֲנָחָה וְהַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִין לְשְׂמִיחָה גְּדוּלָּה, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמִדְּכָאוֹן שְׂזָה אָבִי אָבוֹת הַטְּמֵאָה וְכוּ', וְאֶפִּילוּ שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם רוּצָה לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי וְלוֹמַר לוֹ שְׂאִין לוֹ כְּבָר שׁוֹם תִּקְוָה וְתוֹחֵלֶת, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לֹמַר לְעֲצָמוֹ, אַף עַל פִּי שְׂאִנִּי כְּמוֹ שְׂאִנִּי וְכוּ', אַף עַל פִּי כֵן זְכִיתִי לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִקְיָם כְּמָה מִצּוֹת בְּכָל יוֹם צִיצִית, וְתַפְלִין,

וּקְרִיאַת שְׁמַע, וְצִדְקָה, וְשִׁבְתָּ, וְכִיּוּצָא, וְאִף עַל פִּי שְׁגָם בְּעֵשִׂיית
הַמְצוּוֹת הֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵן עַל כָּל פְּנִים יֵשׁ בָּהֶם בּוֹדָאֵי
נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת מְאֹד שֶׁנֶּעֱשֶׂה מֵהֶם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, כִּי הֵרִי אֶפִּילוֹ עַל יְדֵי הַמְצוּוֹת שֶׁנֶּעֱשִׂין עַל יְדֵי פּוֹשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל זְמַן שֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, מִתְּפָאֵר בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
הַרְבֵּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְּפָאֵר", וְצָרִיכִים
לְדַעַת אֲשֶׁר הַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַכֹּל,
וְקִשָּׁה לְשִׁבְרָה יוֹתֵר מִכָּל הַמַּדּוֹת, וּמְזַקֵּת לְהָאָדָם מְאֹד יוֹתֵר מִהַכֹּל.
וְכָל עֵקֶר הַתְּרוּחָקוֹת שֶׁל כָּל אָדָם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִיא רַק מִחַמַּת
עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עָלָיו, עַל כֵּן צָרִיכִין לְרְאוֹת
לְשִׁמּוֹחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכּוֹחוֹת בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר אֶפִּילוֹ בְּעַת שֶׁצָּר
לְהָאָדָם וְדְחוּק לוֹ מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַנֶּפֶשׁ, הֵן
בְּפִרְנֶסֶת הַגּוּף, אִף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לְרְאוֹת לְבִטּוֹחַ תְּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שֶׁסּוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזוֹב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לְשִׁמּוֹחַ
אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר ;

זֶה הַתְּכִלִּית וְהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵל זֶה בְּזֶה הָעוֹלָם
הָעוֹבֵר, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וּלְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נְקֻדָּה
וּנְקֻדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, וְעַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמִיחָה יִתְרַחֵב לְבוֹ שְׂיוּכָל
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד
מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוֹדָדוֹת הוּא מַעַלָּה
עָלְיוֹנָה וְגְדוּלָּה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר
לְהִתְבּוֹדֵד לְבִדּוֹ בְּאִיזָה חֵדֵר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ
בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפְיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו

יִתְבַּרְךָ, שְׂיִקְרְבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדְתוֹ בְּאֵמֶת. וְתִפְלָה וְשִׂיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדֻבְרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דָרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכּוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחְסֹר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכָל וְכָל מַעֲבּוּדְתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שְׂיִחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִפִּילוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבַרְיוֹ, וְאִינוּ יִכּוֹל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הִהְכָּנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, וְחִפְּזָן וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אִף שְׂאִינוּ יִכּוֹל, זֶה בְּעֵצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יִכּוֹל לְעִשׂוֹת לוֹ שִׂיחָה וְתִפְלָה מְזֵה בְּעֵצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, שְׂנַתְרַחֵק כָּל כָּךְ, עַד שְׂאִינוּ יִכּוֹל אִפִּילוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבַּרְךָ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂיִחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיִוְכַל לְפָרֵשׁ שְׂיִחָתוֹ לְפָנָיו;

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן, בְּמָקוֹם לְדַבֵּר וּלְפַטְּטֵט דְּבָרִים בְּטִלִּים וּמְבַטְלִים וְכוּ', שְׂלֵא יוֹצֵא מְזֵה שׁוֹם דְּבַר, אֶלֶּא מִסְתַּבְּכִים בְּכָל פַּעַם בְּצִרוֹת אַחֲרוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הֶחֱכַם מְכָל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"א כ"ג) "שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ", כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאִים רַק כְּשִׂמְפִּיקִירִים אֶת הַדְּבוּר, וּכְמוֹ שְׂפִתוֹב (קִהֵּלֵת ו' ז') "כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיָּהוּ", וּפְרֹשׁ בְּזִהַר (שְׂמִינֵי מ"ב). בְּגִין פִּיָּהוּ דִּלָּא נָטִיר לִיָּה; (כָּל הַצְּרוֹת שְׂאֵדָם סוּבֵל זֶה רַק בְּשִׂבִּיל הַפֶּה שֶׁלּוֹ שְׂלֵא שׁוֹמֵר עָלֶיהָ), וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ל"ה) מִי שֶׁהוּא עֲצוּר בְּמַלְּיָן לֹא יִכּוֹל אוֹתוֹ שׁוֹם אָדָם, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלֵי שׁוֹם שְׂכָל וְהַשְּׂפָלָה כָּלֵל וְכוּ', רַק לְדַבֵּר

עמו יתברך שְׁכַל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כֻּלָּל, כִּי אֶפִּילוּ דְבוּר אֶחָד שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יתברך, זֶה מְזַעֵזֵעַ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְלִכֵּן בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִמּוֹ יתברך, רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה שְׁנִשְׁמָה פְּגוּמָה וְכוּ', זוֹכָה לְדַבֵּר אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזָכַר גַּם זְכוֹר מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק') בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל יְהֵא לְבָךְ שְׂמַח, שְׂנֵאֲמַר (תְּהִלִּים ק') "עֲבָדוּ אֶת הוֹי"ה בְּשִׂמְחָה", וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדָרִין כ"ב). הַמִּתְפַּלֵּל צָרִיךְ שִׁירָאָה עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ שְׂכִינָה כְּנִגְדוֹ, שְׂנֵאֲמַר (תְּהִלִּים ט"ז) "שׁוּיִתִּי הוֹי"ה לְנִגְדֵי תְּמִיד", וְאֵמְרוּ (יּוֹמָא כ"ט). לְמָה נִמְשְׁלוּ תְּפִלְתָּן שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵילָת? לּוֹמַר לָךְ מֵה אֵילָה זוֹ כָּל זְמַן שְׂמִגְדֵּלְתָּ קַרְנֵיהָ מִפְּצִילוֹת אֶף צְדִיקִים כָּל זְמַן שְׂמִרְבִּין בְּתְּפִלָּה תְּפִלְתָּן נִשְׂמַעֵת; וְכֵן אֵמְרוּ (סִפְּהָ י"ד). לְמָה נִמְשְׁלָה תְּפִלְתָּן שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתֶר? לּוֹמַר לָךְ מֵה עֵתֶר זֶה מֵהֲפֵךְ אֶת הַתְּבוּאָה בַּגֶּרֶן מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, אֶף תְּפִלְתָּן שֶׁל צְדִיקִים מֵהֲפֵכֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּדַת אֲכֻזְרִיּוֹת לְמְדַת רַחֲמָנוּת; וְכֵן אֵמְרוּ (סְנֵהֲדָרִין מ"ד): כָּל הַמְּאֲמִץ עֲצָמוֹ בְּתְּפִלָּה מִלְּמַטָּה אֵין לוֹ צָרִים מִלְּמַעְלָה; וְאֵמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא וִירָא) אֵמַר לְהֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל הוּוּ זֵהִירִין בְּתְּפִלָּה שְׂאֵין מְדָה אַחֲרַת יְפָה הַיְּמִנָה, וְהִיא גְּדוּלָּה מְכַל הַקְּרַבְנוֹת וְכוּ', וְאֶפִּילוּ אֵין אָדָם כְּדֹאֵי לַעֲנוֹת בְּתְּפִלְתּוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ, כִּיּוֹן שְׂמִתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּנִים אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ, וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים כ') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"א ט"ו) "יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ", אֵמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשָׁעָה שְׂמַגַּעַת צָרָה לְיִשְׂרָאֵל וּמְבַקְשִׁין אוֹתִי וְהֵן

מִשְׁתַּתְּפִין בְּכַבּוּדֵי, כְּבוּדֵי עֲמָהֶן, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אָנִי עוֹנָה אוֹתָם,
שֶׁנֶּאֱמַר, "יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ" לְמָה? "עֲמוּ אֲנֹכִי בְצָרָה";

וְלִכֵּן כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ צָרָה וְכוּ', אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְהַנְצִיל מִזֶּה,
אֲלָא כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ זֶה לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וְלִכֵּן
אֵיפֹה שָׂרַק הוֹלֵךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתוּ עִמוּ וְאַצְלוּ, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁמַקִּים זֹאת, וְאִזּוֹ זֶה יִלְוֶה אוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנֵא דְבִי אֲלֵיהּוּ רַבָּה פֶּרֶק ט"ו) לְפִי שְׁכָל הַמְּרַבֶּה שִׁיחוֹת
וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוֹים אוֹתוֹ עַד שִׁיגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אֵין עוֹד דְּבַר
שְׁמִלּוּהָ אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ וּמְקִימִם
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים רוֹחֲנִיִּים, וְאֵינוֹ מֵה
לְהַתְּפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מה אומר לך עלינו לשבח לאדון הכל על כל החסד שעשה אתנו הקדוש ברוך הוא שזכה אותנו להתקרב אל רבי כזה, שמחזק ומעודד ומשמח אותנו יום יום, ולא נותן לנו מנוח, ודואג שנהיה תמיד בשמחה, ולחפש ולבקש ולמצא בעצמנו את הנקודות טובות שיש בנו, אשר אין עוד שמחה כשמחה זו שמקרבים אל צדיק כזה שלא עוזב אותנו כרגע, ולכן ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה עצומה, ותזמזמי לעצמך איזה נגון כדי שתבואי לשמחה עצומה, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רע"ג) טוב להאדם להרגיל את עצמו שיוכל להחיות את עצמו עם איזה נגון. כי נגון הוא דבר גדול וגבוה מאד מאד, ויש לו כח גדול לעורר ולהמשיך את לב האדם להשם יתברך. ואפילו מי שאינו יכול לנגן, אף על פי כן בביתו ובינו לבין עצמו יוכל להחיות את עצמו באיזה נגון כפי שיוכל לזמר אותו, כי מעלת הנגון אין לשער ואין לתאר כלל.

ומובא (ספורי מעשיות מעשה י"ג מהשבעה בעטלירס מיום ו') אשר שם מרמז קצת מעלת הנגון, כי מבאר שם שעקר רפואת הבת מלכה שנפלה חלשות הוא על ידי נגון, הינו על ידי עשרה מיני נגינה וכו', כי המלך האכזר שהוא היצר הרע תופס את הנשמה בתוך עצבות ודכאון פנימי, ומכניס את האדם במרירות עצומה שזה החצים שיורה המלך האכזר שהוא הסמך מם בתוך נשמת האדם שנקראת בת מלך, כי הנשמה הקדושה של כל אחד מישראל היא נקראת בת מלך כידוע, והיא מנחת במקום שמנחת אצל כל אחד ואחד וכו', ויפה ויגעה וחרושה בעוונותיה שהם העשרה מיני חצים,

שֶׁזָרַק וַיִּרְהַב בַּהּ הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁתִּפְסָה בְּמִצְוֹתָיו וְכוּ', וְצָרִיכִין צְדִיק אָמֵת בְּעַל כַּח גְּדוֹל שְׁיִיכַל לְהִכְנִס לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְאָה לְשֵׁם וּלְהוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל הָעֶשְׂרָה מִיְּנֵי חֲצִים שְׁיִרְהַב בּוֹ הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁמְכַשִּׁיל אֶת כָּל אֶחָד בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ', וּלְנִגְן כָּל הָעֶשְׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה, כִּי עָקֵר רְפוּאָתָהּ שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה שֶׁנִּקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, הִיא עַל יְדֵי נְגוּן וְשִׁמְחָה;

הֵינּוּ כְּשֶׁמְרַגְּלִים אֶת עֲצָמָם לְנִגְן בֵּינוֹ לְבֵין עֲצָמוֹ נְגוּן שֶׁל שִׁמְחָה, אֲפִילוֹ שֶׁהוּא לֹא בְּעַל מְנַגֵּן, עִם כָּל זֹאת לְעֲצָמוֹ מִפְּזוּזִים אֵיזָה נְגוּן שֶׁל שִׁמְחָה אוֹ שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת, וְזֶה מְכַנֵּס בְּאֶדָם הַתְּעוֹלוֹת שְׁיִעֲלֶה מִהַדְּכָאוֹן הַפְּנִימִי שֶׁתִּפַּס אוֹתוֹ, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכִשְׁיִטוֹת וּתְשִׁירֵי בֵּינָךְ לְבֵין עֲצָמָךְ אֵיזָה נְגוּן שֶׁל שִׁמְחָה, אוֹ שֶׁתְּשַׁמְעֵי אֵיזָה קְלֻטָּת שֶׁל שִׁמְחָה שֶׁזֶּה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי הַכְּלִי זָמֵר וְהַנְּגוּנִים מְעֲלִים אֶת הָאֶדָם מְעַצְבוֹת וּמְהַמְרָה שְׁחוֹרָה וּמְעֲלֶה אוֹתוֹ אֶל שִׁמְחָה רוּחָנִית, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהַצְּדִיקִים מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיגוּ בְּמַעֲלַת הַשִּׁמְחָה וְהַנְּגוּנִים, שֶׁזֶּה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת לְהַגְבִּיחַ אֶת הַנְּשֻׁמָּה שֶׁנִּקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, וּלְהַחֲזִירָה אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל נְשֻׁמָּה מְאֹד מְאֹד יִקְרָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ כִּי הִיא חֶלֶק אֵלּוּק מִמַּעַל מְמֹשׁ, אֲבָל לְהַגִּיעַ אֶל זֶה צְרִיכִים לְהִיוֹת מְקַרְבֵּי אֶל הַצְּדִיק הָאָמֵת, שֶׁהוּא יְכוּל לְמַצּוֹא אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁמִּכָּל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁמוֹצֵא אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מִזֶּה נְגוּן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, עַד שֶׁהַנְּשֻׁמָּה שֶׁהִיא הַבַּת מֶלֶךְ יוֹצֵאת מֵהַבֵּן וְהַלְכָלוֹךְ וְהַבּוֹר שֶׁנִּפְלְאָה לְשֵׁם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׂבִיכוֹלְתְּךָ
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה הוּא שִׂמְחַת הַמַּצּוּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ
 (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מַצּוּהַ בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן
 שְׁלִבּוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְצָרִיכִים הֵרֵבָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עַל שִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה הִיא אוֹר כָּל כֶּף גְּדוּלָה שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְקַבְּלָהּ
 אֶלֶּא עַל יְדֵי רַבּוּי תַּפְּלָה, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם רַבּוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְרַקֵּד
 מִרַב שִׂמְחָה, שֶׁהַשִּׂמְחָה יַעֲבוֹר דְּרָךְ אַבְרָי וְגִידִי, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת
 אֲמַתַּת מְצִיאֹתְךָ יִתְבָּרַךְ, שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶךָ נִמְצָא, וְרַק
 בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאתִי וְיִרְדָּה נִשְׁמַתִּי אֶל הָעוֹלָם הַגָּשְׁמִי וְהַחוּמְרִי הַזֶּה,
 הַכֹּל כְּדֵי שֶׁאֲזַכֶּה לְהַפִּיר אוֹתְךָ מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, אֲבָל אַתָּה
 יוֹדֵעַ שֶׁפְּגַמְתִּי בַּמַּחְשְׁבָה דְּבוּר וּבַמַּעֲשֶׂה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלַי
 עֲצוּבוֹת וְעֲצָלוֹת וּמִרִירוֹת וְדִכְאוֹן, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ עָלַי כָּל הַצָּרוֹת
 וְהַדִּינִים וְהָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְלִכֵּן אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים חוּס וְחַמֵּל עָלַי
 שֶׁאֲזַכֶּה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמִי מִגַּשְׁמִיּוֹתִי, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה, וְאֶשְׁמַח אֶת עֲצָמֵי עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בִּי, כִּי תִהְיֶה
 לְאֵל יֵשׁ בִּי הֵרֵבָה טוֹב כְּאֲשֶׁר רַק אַתָּה אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים יוֹדֵעַ, וְלִכֵּן זַכֵּנִי
 לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עִם כָּל הַטוֹב שֵׁישׁ בִּי, וְהַעֲקֵר שׂוֹכֵנִי
 לְהַבְּרָאוֹת מְזַרְעֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹיָה כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, שֶׁהַשִּׂמְחָה
 הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׂמְחוֹת, וְכֵן אֲזַכֶּה לְשִׂמַח נְשִׁים אַחֲרוֹת, אֲשֶׁר אִין
 עוֹד מַצּוּהַ יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּאת מִלְּחֻזֵק שְׂבוּרֵי לֵב, וְתֵן בְּלִבִּי שִׂמְחָה
 עֲצוּמָה שְׂאוּכַל לְשִׂמַח בְּעֲצָמֵי עִם נְקוּדַת יְהוּדִית, וְכֵן אוּכַל לְשִׂמַח
 כָּל אִשָּׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיֵּי, אֲשֶׁר זֶה הַחֶסֶד הַכִּי גְּדוֹל לְשִׂמַח
 גַּם אֶת הַזּוּלוֹת, וּבִזָּה אֲזַכֶּה לְעַסֵּק כָּל יְמֵי חַיֵּי, עַד הַיּוֹם שֶׁאֲצַטְרֵךְ לְעֹזֵב

אַתָּה זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אַז אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּךָ יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁנִשְׁמַתִּי תִהְיֶה דְבוּקָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַחֲזֹר אֶל שׁוֹרְשֵׁי הַנִּצְחֵי אֲמֵן סֵלָה. בְּךָ תִּתְפַּלְלִי כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, שְׂזוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרֵךְ נְאֻמֵּר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזֹ וְחֲדוּהָ בְּמִקוֹמוֹ".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן אֶת הַגְּבָרִים וְהֵן אֶת הַנְּשִׁים, מֵאַחַר שְׁזַכְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִקָּים קֹהֵלָה נִפְלְאָה יְחִידָה בְּמִינָהּ, מֵה שְׂאִין לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קֹהֵלָה בְּעוֹלָם, וְתִהְיֶה לְאֵל הַקֹּהֵלָה שְׁלָנוּ רַק גּוֹדְלֵת וּמִתְרַחֶבֶת וּכְהִיּוֹם הַקֹּהֵלָה שְׁלָנוּ מוֹנָה כְּכֹר אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, אֲבָל כְּכֹל שֶׁהַקֹּהֵלָה גּוֹדְלֵת כְּמוֹ כֵּן גַּם הַבְּעִיּוֹת מִתְרַחֶבֶת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלָם שְׂעִיזָרוּ לִי לְשֹׁמֵר עַל סֹדֵר הַקֹּהֵלָה, וְשִׁכָּל אֶחָד יִרְחֵם עַל עֲצָמוֹ וְעַל יְלָדָיו קוֹדֵם שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת, כְּמֵאַמְרָם ז"ל

(תנחומא מצורע) כָּל שְׁנַעֲשֵׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכֹזְרֵי לְסוֹף נַעֲשֵׂה אֲכֹזֵר עַל הַרְחַמָּנִים ;

קִהְלַתְנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא יוֹתֵר מִדְּאֵי יִקְרָה שְׁנַתָּן שִׁיכְנֶסוּ אֶצְלָנוּ כָּל אוֹרְחֵי פוֹרְחֵי וְכוּ', כָּל מִינֵי תַמְהוּנִים וְכוּ', כָּל מִינֵי מְסוּמָמִים וּמְשֻׁגָּעִים וּמְטָרְפִים וְכוּ', וְלִכֵּן אָסוּר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כָּלֵל, כִּידוּעַ מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא פ"ו). חֲרַשׁ שׁוֹטָה וְקֹטֵן פְּגִיעַתָּן רָעָה, הַחֹזֵב לְבֶהֱן חַיִּב, וְהֵם שְׁחַבְלוּ בְּאַחֲרֵים פְּטוּרִין, וְלִכֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לְתַת לְשֵׁהוּת בְּקִהְלַתְנוּ אֶפִּילוּ רָגַע אֶחָד אִיזָה אָדָם תַּמְהוּנֵי וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא ט"ו) מְשֻׁנָּה קָרַן חֲצִי גִזָּק, הֵינּוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהוּא סֵתָם תַּמְהוּנֵי וְכוּ', סֵתָם מְשֻׁגָּע וְכוּ', אֲבָל הֶרְגַע שְׁזָה מְשֻׁנָּה קָרַן, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה כָּבֵר חֲצִי גִזָּק, וּמַה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים טְפוּס כְּזֶה בְּקִהְלַתְנוּ? וּמִי שְׁמַרְחָם עָלָיו הוּא מִתְאַכְזֵר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים שְׁאֲנָשִׁים תַּמְהוּנִים יִקְנוּ שְׁבִיתָה אֶצְלָנוּ, וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁבְד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ לֹא יִמָּצָא לֹא תַמְהוּנֵי וְכוּ' לֹא אֶחָד שְׁלוֹקַח סְמִים אוֹ אֲלַחְוִלִּיסֵט וְכוּ', אוֹ שְׂאֵר מְרַעִין בִּישִׁין, אֶצְלָנוּ אָסוּר לְהִמָּצָא אֲנָשִׁים כְּאֵלוּ, וְצְרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל הַכַּח שָׂרָק יְכוּלִים, וְאִם צְרִיכִים לְעַרְב מְשֻׁטְרָה, מְעַרְבִים מְשֻׁטְרָה, יִבְנָאֵל הוּא לֹא מְהַעֲרִי מְקַלֵּט, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, כִּי זֶה רַק יִכְפִּישׁ אֶת שְׁמִנוּ, וַיִּגְרְמוּ לָנוּ הַמּוֹן צְרוּת בְּחַנּוּם, וְלִכֵּן הִתְחַכֵּם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שְׁמִסְלָק אוֹתָם לְפָנַי שִׁיקְנוּ שְׁבִיתָה אֶצְלָנוּ.

הַזְהַרְתִּי וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְזַהֵר אֶזְהָרָה מִחֻלְטָת שְׁכָלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ יִדְעוּ
אֶת הַתְּקִנּוֹת הָאֵלוּ,

א. כָּל מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה כְּדִי לְהִתְקַבֵּל בְּמוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ
צְרִיכָה לְעֵבֹר דְּרָכֵי, כְּדִי שְׁלֵא יוֹצֵר מֵצֵב שֶׁל אִישׁ כָּל הַיִּשָּׁר
בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, זְכָרוֹ הֵיטֵב "יְבַנְּאֵל אֵינּוּ מַעֲרִי מְקַלֵּט", אֲנִי
מִחֲפֵשׁ אֵיכוֹת וְלֹא כַמוֹת.

ב. אֵין לְהַחְזִיק שׁוֹם כְּלֵי מִשְׁחִית אֶצְלוֹ כְּגוֹן אֵיִפוֹן, סְמָארְטְפוֹן,
אֵנְדֵרוֹאִיד וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת זֶה בְּיָדוֹ הוּא חֲשׂוֹד עַל כָּל
הַעֲבֵרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, כִּי הֵרְגַע שְׁנוּפְלִים בְּנֵאוֹף כְּבָר מוֹכְנִים לְכָל
הַפְּרַעַגִּיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶת הַכְּלֵי מִשְׁחִית
הַזֶּה אֲסוּר לוֹ לְגַשֵּׁת לְתֵבָה לְהִיּוֹת בְּעַל תְּפִלָּה, וְכֵן אֲסוּר לוֹ
לְעֵלוֹת לְתוֹרָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי אֵיךְ אָדָם יוֹצִיא אֶת הַרְבִּים
בְּשַׁעַה שֶׁמְחַזֵּק צוֹאָה בְּכִיסוֹ וְכוּ'? וְאֵיךְ לֹא יִתְבַּיֵּשׁ לְעֵלוֹת
לְתוֹרָה בְּשַׁעַה שֶׁיֵּשׁ בְּכִיסוֹ טְנוּף כְּזֶה וְכוּ'?

ג. מִי שֶׁבְּעַל מַחְלָקָת וּבְעַל לְשׁוֹן הָרַע שָׂרַק מְזִיק וּמְצִיק לְאַחֵרִים
אֵין לוֹ מְקוֹם בְּקֵהֶלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה
יְסוּד בְּנוֹי רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד וְהַצְּדָקָה, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה
רְשָׁעוֹת וְכוּ', וּמִתְנַהֵג בְּאֲכֻזְרִיּוֹת אֵין לוֹ שׁוֹם חֶלֶק וּנְחִלָּה
בְּקֵהֶלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה וַיִּחְפֹּשׁ לְעַצְמוֹ מְקוֹם אַחֵר.

ד. אֲשָׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וְקוֹבַע עֵתִים לְתוֹרָה וְלֹא
מַחְסִיר יוֹם מִבְּלֵי לְמוֹד מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא וְכוּ', שֶׁזֶה עָקֵר
הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל רַעַג

ה. כָּל אֶחָד צָרִיף לְהַקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁסַגְלָתָהּ שְׁמַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחְתּוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית.

ו. אֲנַחְנוּ מְקַפִּידִים בְּקַהֲלָה לְלַכֵּת בְּשַׁבַּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים כְּמוֹ שֶׁהָאֲרִיז"ל הִזְהִיר, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁיִכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה וַיִּתְבָּרֵךְ מִפִּי עֲלִיוֹן.

הַעֲקָר שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה אֲהַבָּה וְאַחֲוָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִי שֶׁרָק מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוֹלַת אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצִלְנוּ כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

הַזְהִרְתִּי אוֹתָךְ כִּבְר וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְזַהֵיר אוֹתָךְ שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֶל תִּתֵּן לְשׁוֹם תְּמַהוּנֵי וְכוּ', אוֹ אוֹרְחֵי פּוֹרְחֵי וְכוּ', אוֹ אֵיזָה מְשַׁגֵּעַ וְכוּ', שְׁיִמְצֵא בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה, וְכֵן תִּרְאֶה לְעִמּוּד חֶזֶק שֶׁכָּל אֶחָד שֶׁבָּא לְאָכוֹל שְׁיִגִּיד אֶת הַבְּרָכוֹת בְּקוֹל רֹם, וְלִשְׁמֹר שֶׁהֵילָדִים לֹא יַעֲשׂוּ שְׁמָה בְּלִגְן וְכוּ', וְלֹא יִרְצוּ הַלּוֹף וְשׁוֹב וְכוּ'.

רעד אָשר שְׁנַת תּשע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל

יעזר הקדוש ברוך הוא שְׁנִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ נַחַת רוּחַ.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבְךָ.

אני מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ פֶּעַם וּלְתַמִּיד, אִם אַתָּה לֹא יָכוֹל לְהַסְתִּיד עִם אֲנָשִׁים, אֲזִי תַחַפֵּשׁ לְךָ עֲבוּדָה אַחֲרַת, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְלַכֵּת בְּיַד תְּקִיפָה עִם אִף אֶחָד וְכוּ', אַתָּה צְרִיךְ לְהַרְגֵעַ וְכוּ', וְאִם קָשָׁה לְךָ אֲזִי תַתְּפִיטֵר מֵעֲבוּדָה וְכוּ', לֹא יָכוֹלִים לְהִנְהִיג קְהֵלָה בְּטָרוּר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְפָנַי שְׁאֲגִיעַ לְאִי נְעִימוֹת, שֶׁתְּסַתֵּדֵר לְהַרְגֵעַ וְלְהַפְסִיק לְקַלֵּל וְלְהַשְׁתַּלֵּל וְכוּ' וְכוּ', וְאִם קָשָׁה לְךָ תַתְּפִיטֵר מִהָעֲבוּדָה וְשְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִסְתַּדֵּר עִם הָאֲבִירָךְ ...
נְרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהוּא יִשְׁאֵר בְּעִבּוּדָה נִקְדָּה, וְלִכֵּן תִּתֵּן לוֹ אֶת
הַמְּפִתָּחוֹת מֵה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, וְאִם יֵשׁ לְךָ אֵיזֶה טְעָנוֹת וּמַעֲנֹת עָלָיו,
אֲתָה יְכוּל לְכַתֵּב לִי, אֲבָל לֹא לְהִתּוֹכַח וְלֹא לְרִיב, אֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוֹם
פָּנִים וְאֶפֶן שֶׁבִקְהַלְתָּנוּ יִהְיֶה מְרִיבוֹת אוֹ וּפּוֹחִים בֵּינָם הָעוֹבְדִים, אֲקַוֶּה
שֶׁתִּבִּין, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׂמוֹ שְׁלוֹם יְשִׁים שְׁלוֹם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּקְבְּלוּ עַל עֲצַמְכֶם אֶת וּבְעֵלְךָ שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְאִז הַבְּרָכָה יִהְיֶה מִצּוּיָהּ בִּינֵיכֶם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י) "בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֹה הַשַּׁבָּת, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְאִף אֶחָד לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם רַע וְכוּ', אֲדַרְבֵּה פְּרִנְסַתְכֶם רַק יִתְרַחֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לַהֲיוֹת תְּלוּיִים בְּאִישׁ מְסִים.

זְכְּרוּ הֵיטֵב שֶׁהַפְּרִנְסָה הִיא רַק בְּיַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וָדָם, וְגַם הַבָּשָׂר וְדָם הוּא בְּיַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסוּ כָּל כֶּף בְּלִחְץ, וְאִנִּי מִבְּטִיחַ לָכֶם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

פַּעַם בָּא בַעַל עֲגָלָה שְׁמַת לוֹ הַסּוֹס, אֶל הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל וּבִכְהַ מְאֹד, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל לָמָּה אַתָּה בּוֹכֶה? עֲנָה וְאָמַר זֶה שְׁמִפְרִנְסַת אוֹתִי מֵת וְכוּ', וְשָׂאֵל אוֹתוֹ מִי זֶה שְׁמִפְרִנְסַת אוֹתְךָ, אָמַר הַסּוֹס, וְהִתְחִיל הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל לְצַחֹק, וְאָמַר אוֹי לְאָדָם שֶׁנִּפְלַ בְּקִטְנוּת כְּזוֹ שֶׁתּוֹלָה פְּרִנְסָתוֹ בְּסוֹס, וְשׁוֹכַח שֶׁהִזָּן וּמְפְרִנְסַת זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַעֲצָמוֹ וְלֹא הַסּוֹס.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְזִכֹּר אֶת זֶה תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רמט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפָה מְאֹד מְאֹד קְלָה לָזֶה, אֶת צְרִיכָה רַק לְלַכֵּת אֶל רוֹפֵא מְמַחֶה בַּתְּחוּם הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁמֵלְאֵךְ וְרַפְּאֵל יַעֲמֹד עַל יְמִין הַרוֹפֵא וְיִמְשֹׁךְ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִתְּפִלָּה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן רְאִי לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ שְׁיִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה לְחַלוּטֵיךְ וְיַעֲבֹר לְגַמְרֵי הַחֲרָדוֹת וְהַחֲסָר שׁוּוֵי מִשְׁקַל, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁהַשְּׂמֵחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, וְחֻכְמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׂבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִרְחִיק מִמֶּךָ אֶת הַדְּכָאוֹן הַפְּנִימִי שֵׁישׁ בָּךְ, וְאֵז תִּצְלִיחִי בְּהַכֵּל, וְכַךְ אָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת שְׂמֵחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שׂוֹמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; הִרְגַע שְׂתַעֲבָדִי עַל נְקוּדַת הַשְּׂמֵחָה, הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, תּוֹכְלִי לְלַמֵּד, וְתוֹכְלִי לְהִתְפַּרְנֵס, וְיִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צְרִיךְ לְרַעַת שְׁחֻסִידוֹת בְּרִסְלָב זֶה מִתְנַה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, וְלְכָלֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה לֹא קָשׁוּר אֵל שׁוּם מְפֻלְגָה, וְאֵל שׁוּם קְבוּצָה, אֲלָא רַבְנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם כְּמִתְנַה מִהַשָּׁמַיִם, וּפְעַם הַסְּבִיר רַבְנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ מַה זֶה בְּרִסְלָב? (עֵין חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן שֵׁל"ט) אֵיתָא

בְּמִדְרַשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ד סִימָן כ"א) עַל פֶּסוּק (יחזקאל ל"ו כ"ו) "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשֹׂר", אֵל תִּקְרִי בְּשֹׂר אֲלֵא בְסֵר, שְׂיִהְיֶה כָּל אֶחָד בְּסֵר בְּחֵלֶק שֶׁל חֲבֵרוֹ, לֵב בְּסֵר אוֹתִיּוֹת בְּרִסְלָב, הֵינּוּ שְׁכַל הַצְּרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים מִפְּנֵי שְׂיִישׁ לָנוּ לֵב הָאָבֶן, שְׂאֶחָד לֹא מִבֵּין אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא מְעַנֵּן לְהַבִּין אֶת הַשְּׁנִי, כְּמוֹ שְׂתֵי אָבָנִים וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׂאוּמֵר הַנְּבִיא (שֵׁם) "וְהִסִּירוֹתִי מִכֶּם אֶת לֵב הָאָבֶן וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשֹׂר", שְׂזֶה יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שְׂאָדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בְּשֹׂר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא פד.) אֶהְבֵּה דוֹחֶקֶת אֶת הַבְּשֹׂר, הָרַגַע שְׂיִישׁ לְאָדָם לֵב בְּשֹׂר, הוּא יִבִּין אֶת הַשְּׁנִי וְיֵאָהֵב אֶת הַשְּׁנִי וְיַעֲזֹר לְהַשְּׁנִי, וְזֶה כָּל הָעֵנִין שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בְּסֵר, כִּי אוֹת ש' מִתְחַלֶּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אָדָם צָרִיךְ לְעִבּוֹד עַל מִדּוֹתָיו לְעִקּוֹר מְעַצְמוֹ אֶת הַלֵּב הָאָבֶן שְׂזֶה מִדַּת הָאֲכֹזְרִיּוֹת שְׂיִישׁ בּוֹ, מִדַּת הָאֲנּוּכִיּוֹת שְׂיִישׁ בּוֹ, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִזְכֶּה לְלֵב בְּשֹׂר, לְאָהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלְהַרְגִישׁ בְּכָאֵב הַזּוֹלָת, וְיִשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר, שְׂזֶה כָּל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְזֶה לֹא שְׂיִיךְ לְזָרֵם אֶחָד וְכוּ', זֶה מִתְּנָה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂלֵאֲחֵרוֹנָה מִתְּפָרְסֵם הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְלֹא רַק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מְכָל הַחוּגִים וּמְכָל הַחֲסִידוּיוֹת וּמְכָל הַשִּׁישׁוֹת וְכוּ', אֲלֵא אֶפִּילוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְּעַנִּינִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אִיךְ שְׂמַחֲזֵק וּמְעוֹרֵד וּמְשַׁמַּח אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַנְּפּוֹלוֹת, וּמַחֲזֵק אֶת כָּלֵם, וּמִדְרִיךְ אֶת כָּלֵם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ יִתְהַפֵּךְ לְבוֹ לֵב הָאָבֶן, שְׂזֶה הַיִּצָר הָרַע הַסְּמִיךְ מ"ם שְׂעַנְיָנוּ רַק לְעִשׂוֹת רַע לְהַזּוֹלָת וְכוּ', וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשֹׂר, שְׂזֶה הַיִּצָר טוֹב שְׂעַנְיָנוּ רַק לְעִשׂוֹת טוֹב לְהַזּוֹלָת וְכוּ'.

אָדָם צָרִיךְ לְשִׁמוּעַ רַק אֶת הַטּוֹב, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) טוֹב הַכֹּל חֲפָצִים לְשִׁמוּעַ, וְלִכְּנֹן לָךְ אֵל רַב שֶׁהוּא רַק מַחְזִיק וּמַעוּדָד וּמְשַׂמַּח אוֹתָךְ, אָבֵל לֹא מִתְעַרֵב בְּשׁוֹם פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שָׁקָר וְכוּ', וּבְשׁוֹם עֲנִינֵי מַפְלְגוֹת דַּעוֹת וְשִׁטוֹת וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנב

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתֵי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח עַל הַמַּתְנּוֹת שֶׁנִּתְּנָן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹשָׁה יְלָדִים חֲמוּנִדִים, וְלִתַּת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ עַל הַזְּכוֹת הַזֶּה.

אֲסוּר לָךְ לְהַכְנִס בְּלִחְץ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, הֵן אֲמַת שְׁמַצַּד דַּחְקוֹת הַפְּרִנְסָה מַפְעִילִים עָלֶיךָ לַחֵץ שֶׁתִּצְאֵי לַעֲבוּד, אָבֵל לְדַעְתֵּי

אֶת צְרִיכָה לְהַשְׁאֵר בְּבֵית וְלֹא לְהַכְנִיעַ לְלַחֵץ, וְהַעֲקֹר תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְאֵל תִּתְּנִי שֶׁהַכָּאב שֵׁיִשׁ לָךְ שֶׁהַהוֹרִים הוֹלְכִים לְהִתְגַּרֵּשׁ שֵׁיִשְׁפִּיעוּ עָלֶיךָ וְכוּ', וְאִף שְׂזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְקַבֵּל דְּבָר כְּזֶה שֶׁהוֹרִים הוֹלְכִים לְהִתְגַּרֵּשׁ שֶׁהַכָּאב הַזֶּה מִשְׁפִּיעַ עַל הַיְלָדִים מְאֹד מְאֹד לְרַעַה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַיֵּל לְחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים שְׁלֹךְ וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ כְּדֵי שִׁיְהִי לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים, אֶת מְכַרְחַת לְהַיּוֹת אִמָּא בְּרִיאָה, וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֵץ, לֹא שְׂוֹה אֶת כָּל הָעֲבוּדָה שֶׁתְּחַיֵּי תַחַת לַחֵץ תְּמִידִי וְכוּ', וְכוּ', תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְקַחַת אֶת הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְלֹא תִצְטָרְכִי לְצִאֵת בַּחוּץ לְעֵבוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁמִי שֶׁמְקַשֵּׁר אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב דְּרֹךְ "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" יֵשׁ לוֹ יִשׁוּב הַדְּעַת אַחֵר לְגַמְרִי, וְכַנְרָאָה שֶׁהַבְּחוּר הַזֶּה לֹא מִיִּשָׁב בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְלִכֵּן הוּא לֹא שֵׁיךְ אֲלֵינוּ כָּלֵל.

הַדְּבָר הַשְּׁנִי אִם אָחַד מִחֲלִיף כִּמָּה פְּעָמִים אֶת דַּעְתּוֹ וְכוּ', זֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךְ כָּלֵל, שְׂדוּךְ אֲמַתִּי זֶה כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה אָחַד לְהַשְׁנִי בְּלִי לְהִסָּס כָּלֵל.

בְּגִיל כְּזֶה מִבְּגָר אִם הוּא מִחֲלִיף מוֹנִים כִּמָּה פְּעָמִים וְכוּ', הוּא לֹא מֵיֵשֵׁב בְּדַעְתּוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ אֶת הַבְּחֹר שֶׁשִּׁיךְ אֵלֶיךָ מְשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְדַחֵק עַל הַיֶּלֶד בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן וְכוּ', וּלְצִיַּת אֶת הַרוּפָא הַמְּטַפֵּל שְׁלוֹ לְהוֹרִיד אֶת שְׁעוֹת הַלְמוּד וְעַמָּס הַלְמוּדִים מִמֶּנּוּ וְכוּ', יֵשׁ כָּל מִינֵי מְשַׁחֲקִים שֶׁיַּעֲנִין אוֹתוֹ וַיַּעֲסִיק אוֹתוֹ כְּדִי לְהוֹרִיד אֶת הַמֶּתַח שֶׁיֵּשׁ בְּבֵית.

אתם צריכים מאוד מאוד להתחזק ולא לקרא תגר כלפי מעלה חס ושלום, כי מי יודע מה אתם מתקנים בתקון הזה? אף שזה מאוד מאוד קשה והחיים לא חיים וכו' וכו', עם כל זאת כבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"ב.) קבלה דיסורא שתיקותא, יציה לקבל את היסורים רק לשחק, ולא להתלונן חס ושלום על הקדוש ברוך הוא, כי מה אנחנו יודעים ומבינים וכו', למה זה בא עלינו צרה כזו, צריכים רק לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא כי תצא) צריך האדם להחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו, למה, מפני שהיסורין מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא, כי כשאדם שבור לגמרי, אז הוא פונה רק אליו יתברך, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי) אשרי אדם שנגעו בו יסורין וכבש רחמיו ולא קרא תגר;

ולכן חזקו ואמצו מאוד ואף שזה כואב מאוד מאוד, אין יציה אחרת אלא למשוך את עצמו אל הקדוש ברוך הוא, ולהרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה.

הקדוש ברוך הוא ישמח אתכם ויקל מכם את הכאב וכו', ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רנה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הַטֶּבַע שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא צְרִיכָה
הַרְבֵּה יַחֵס, חֵם וְאַהֲבָה, וְהַרְבֵּה כְּבוֹד, וְלִכְן אִם פּוֹגְעִים בָּהּ קָשָׁה
מְאֹד מְאֹד לְפִיֵּס אוֹתָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (נְדָה ל"א:) שְׂאֵלוּ תִלְמִידָיו אֶת
רַבִּי דוֹסְתָאֵי בַר יִנְאִי מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְחִזֵּר עַל הָאִשָּׁה וְאִין הָאִשָּׁה
מְחִזֵּר עַל הָאִישׁ? אָמַר לָהֶם מְשַׁל לְאָדָם שְׂאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה, מִי
מְחִזֵּר עַל מִי? בְּעַל אֲבָדָה (שְׁנַאֲבַד הַצֶּלַע מֵהָאִישׁ) מְחִזֵּר עַל אֲבָדָתוֹ,
מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוֹס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּל פִּיּוֹס? זֶה מִמְּקוֹם
שְׁנַבְרָא (אֲדָמָה רַכָּה סוֹפְגָת) וְזוֹ מִמְּקוֹם שְׁנַבְרָאֵת (עֵצִים קָשָׁה שֶׁל
הַצֶּלַע שְׂאִינָה סוֹפְגָת).

וְהִנֵּה מוֹבָא (סֵפֶר מְנוֹרַת הַמְּאוֹר נֶר ג' כָּלֵל ו' חֶלֶק ד' פָּרָק א') אִם
הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרָאוּי, מְצוּהָ עַל בְּעִלָּה לְכַבְּדָהּ וּלְשַׁמְחָהּ, וְשִׁלָּא
יִכְנִיעֶנָּה יוֹתֵר מִדָּאִי, וְזֵהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שְׁלָא יוֹנֵה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת
שְׁלָא כְּדִין אוֹ בְּאוֹנָאֵת דְּבָרִים (דְּבָרֵי צַעַר) וְיִהְיֶה זֶהִיר בְּתַבּוּנָא בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ כְּדִי שְׁלָא יְבוֹאוּ לְמַרְיָבָה עַל זֶה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרָאוּי, יִהְיֶה
שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מְגַן בְּעַדָם, וְאִם יֵאֱהַבְנָה כְּגוֹפּוֹ מְקִים אֶת
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרָאשִׁית ב' כ"ד) "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד" שֶׁהִיא צֶלַע

מְצַלְעוֹתַיִו, וְדַרְכוֹ לַחֲזוֹר אַחֲרֶיהָ וּלְפִיֶּסֶה בְּכָל דְּבַר, וְלִכְּן רָאָה לְקַיֵּם
אֵת זֶה וְאֵל תַּדְבֵּר יוֹתֵר מֵעַנְיֵי גְרוּשִׁין וְכוּ', וְכוּ', אַתָּה תִּתְחִיל
לְהַתְנַהֵג בְּסֹדֵר עֲמָה, וְלִתֵּת לָהּ מַחְמָאוֹת וְכוּ', וּלְשִׁנוֹת אֵת הַטָּבַע
שֶׁלָּךְ לְגַמְרֵי שְׁלֵא תִהְיֶה כְּעֶסֶן, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא מְאֻבָּד אֵת
דַּעְתּוֹ וְשִׁכְלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְתִקְנֶה לְעֲצֻמְךָ אֵת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שֶׁזוֹ הַמִּדָּה
הִכִּי יָפָה בְּחַיִּים, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הִכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מֵבִין אוֹתְךָ, בְּסֹף הַכֵּל הַתַּחֲתוֹנָת פַּחוֹת מְשֻׁלוֹשׁ שָׁנִים
וְכוּ', מַה אַתָּה כָּל כֵּךְ לַחֲוֹצָה? הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי יִפְקוֹד אוֹתְךָ
בְּזֵרַע שֶׁל קַיִמָּא וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה יְלָדִים, רַק אֵל תִּדְאַגִּי, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי
חֵלְקֶךָ שְׁזֻכִית לְרֵאוֹת בְּחֵלוֹם שְׁחָכְסָ גְדוֹל כְּמוֹהוּ יִבְרַךְ אוֹתְךָ וְיִשְׁמַח
אוֹתְךָ, וְלִכְּן מַה אַתָּה צְרִיכָה לְדָאג? תְּקַבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ שֶׁהֵבֵן הָרֵאוֹן
יִקְרָא עַל שְׁמוֹ, כִּי הֵרִי דְבַר הוּא שְׁדִיקָא אוֹתוֹ רְאִית בְּהַחֲלוֹם, יַעֲזוֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֻכוֹת תּוֹרָתוֹ יִגֵּן עֲלֶיךָ, וְגַם אֵת תַּחְבְּקֵי יְלָדִים.

רק לְהִשְׁתַּדֵּל לֹא לְהַכְנִיס בְּלִחָץ, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֵי יִשׁוּעָה
גְּדוּלָה שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְאֵי לְשִׂמְחָה עִם בְּעֶלְךָ וְתוֹדִי
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּתְנָה הַנִּפְלְאָה שֶׁנָּתַן לְךָ בְּעַל שְׂמִיחָה
וּמְעוֹדָד וּמְשִׂיחַ אוֹתָךְ, שֶׁזוֹ מִתְנָה גְּדוּלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְשְׂרֵי לִי בְּקִרְוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂיחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל אִשָּׁה וְאִשָּׁה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל עוֹבְרֵת
אֶת הַמְשַׁבְּרִים שְׁלָה וְכוּ', אֵין אִשָּׁה שְׁלֵא תַעֲבוֹר אִיזָה מְשַׁבֵּר וְכוּ',
אָבֵל אִשָּׁה פִּיקְחִית תְּמִיד מְסַתְּכֶלֶת עַל הַטוֹב שְׂבַחִיִּים וְכוּ', עַל חֲצִי
כּוֹס הַמְּלָאָה שִׁישׁ לָהּ וְכוּ', וְאִיךְ שָׂרַק לֹא מֵרָה וְכוּ', הִיא מְחַפֶּשֶׂת
כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָהּ, אוֹ לְהִרְאוֹת לְשִׂכְנוֹת שֶׁהִיא
אִשָּׁה שְׂמִיחָה וְכוּ', הִיא לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הַמְסַכְּנָה שֶׁל הַשְּׂכוּנָה, וְלִכְן
הִיא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהַחֲבִיא אֶת הַמְשַׁבְּרִים שֶׁהִיא
עוֹבְרֵת בְּבֵית אוֹ בַחוּץ בְּעַבּוּדָהּ, אוֹ מִצַּד הַמְשַׁפְּחָה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה

כַּמְעַט כָּל אִשָּׁה חֲזָקָה עוֹבְרַת אֶת הַשְּׁלֵב הַזֶּה, וּמִבְּחוּץ לֹא נָכַר כָּלֵל, וְלִכֵּן גַּם אֶת צְרִיכָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת אֶת עֲצֻמָּךְ כְּאִלוֹ אֶת שְׂמִיחָה וְכוּ', וְלַחֲתִיךְ לְכֻלָּן, וְאִזּוֹ תֵרְאִי אֵיךְ שִׁיחִיָּה לְךָ הִרְבֵּה חֲבֵרוֹת שִׁירְצוּ לְהִתְחַבֵּר אֵלֶיךָ.

זְכֵרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר יֵשׁ פִּתְגָם עֲמָמִי "כְּשֵׁאת שְׂמִיחָה כָּל הָעוֹלָם יִשְׂמְחוּ אִתְּךָ, וּכְשֵׁאת עֲצוּבָה אִזִּי יִנְיְחוּ אוֹתְךָ לְבַד", כִּי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', בְּלִבּוֹלִים וְחִלְיוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אִשָּׁה מַחְפֹּשֶׁת אִשָּׁה שְׂמִיחָה לְהוֹצִיא מֵהַלֵּב שְׁלָה אֶת כָּל הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁישׁ לָהּ וְכוּ', וְלִכֵּן אִשָּׁה כְּזוֹ נִמְשַׁכֶּת אַחֵר אִשָּׁה שְׂתַמִּיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֵׁרוֹאָה אִשָּׁה גַם כֵּן בְּמִצַּב גְּרוּעַ כְּמוֹהָ וְכוּ', תַּמִּיד הִיא עֲצוּבָה וּמְמַמְרַת וְכוּ', אִזִּי הִיא אֵינָה מְעַנֶּינֶת בְּצָרוֹת וְהַיִּסוּרִים שֶׁל הַזּוֹלָת וְכוּ', וְלִכֵּן הִיא נִשְׂאֶרֶת לְבַד, וְעַל כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשְׂמִיחָה, וְאִזּוֹ תֵרְאִי אֵיךְ שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא עוֹלָם שְׂמִיחַ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ כִּי הַבְּחִירָה חוֹפְשִׁית, אִם הִיא תִּהְיֶה שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה גַם נָשִׁים אַחֲרוֹת, אִזִּי הִיא תִּהְיֶה כְּמוֹ מַגְנֵט שֶׁתִּמְשֵׁךְ אֵלֶיהָ נָשִׁים שְׂרוּצוֹת גַּם כֵּן לְהִתְחַזֵּק וְכוּ', אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂתַמִּיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וּמְשַׂמַּחַת גַּם נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לָהּ הַמוֹן חֲבֵרוֹת וִידִידוֹת שִׁירְצוּ לְהִתְחַבֵּר אֵלֶיהָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"א סיון ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה אָדוֹן מְכַבֵּד וְכוּ', לֹא יוֹדַע מֵה זֶה לְגִדֵּל אַרְבַּע יָלָדִים קִטְנִים לְבַד בְּלִי שׁוֹם עֶזְרָה מֵהַבְּעַל, וְלֹא רַק שֶׁהַבְּעַל לֹא עוֹזֵר, אֲלָא הוּא נוֹתֵן פְּקָדוֹת כְּמוֹ קֶצֶין בְּצַבָּא, אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ, אִם אֶתָּה מְרַגֵּישׁ שֶׁהַבֵּית לֹא מְסֻדָּר וְכוּ', וְאִם הַבֵּית מְבוֹלְגָן וְכוּ', אֲזִי מִפְּשִׁילִים אֶת הַשְּׂרוּוֹלִים וְעוֹזְרִים לְאִשָּׁה וְכוּ', מֵה כָּל כֶּךָ נוֹרָא שֶׁהַבְּעַל יִתֵּן יָד וְעֶזְרָה לְאִשָּׁה ?

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאִשֶּׁר יָדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֹבֶם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אוֹפְנִים הַקְּשִׁים וְכַבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבֵּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעַא ג"ט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג). 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד; וְלִתֵּת לָהּ עֶזְרָה, וּבִפְרָט שֶׁהִיא הַמְּטַפֶּלֶת עִם הַיָּלָדִים לְבַד בְּלִי שׁוֹם עֶזְרָה וְכוּ', אֲזִי

מה אַתָּה רוֹצֵה מִתִּי שְׁתּוּכַל לְסַדֵּר גַּם אֶת הַבַּיִת, לֹא כֹל אִשָּׁה מְסַגֶּלֶת לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁתֵּי דְבָרִים, הֵן לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים, וְהֵן לְסַדֵּר אֶת הַבַּיִת, לֹא נוֹרָא אִם אַתָּה תַעֲזֹר, וְכִּי לֹא תַצְטַרֵּךְ לָרִיב אַתָּה, וְלֹא תַצְטַרֵּךְ לְכַבּוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן דַּעַת יִתֵּן לְךָ דַּעַת וְשִׁכַל שְׁתּוּכַל לַעֲזֹר לְאִשְׁתְּךָ, וְהַשְּׁלוֹם בְּבַיִת יַחֲזֹר אֵלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רנט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסַדֵּר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

מָה אוֹמֵר לְךָ בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כְּמוֹ שְׂרָבְנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ש') כֹּל מַה שְׂאִתָּה רוֹאֵה בְּעוֹלָם, כֹּל מַה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׁמַנְסִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְרֹאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרְתּוֹ וְכוּ', בְּעַת בְּלִבּוֹלוֹ וְכוּ', בְּעַת חֲלִישׁוֹת דַּעַתּוֹ וְכוּ', וְזֶה גְדֻלַּת פֶּר יִשְׂרָאֵל שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, אֲלֵא מִכֹּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו הוּא בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שְׁמַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׂזֵה נִקְרָא אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבוּדָדוֹת,

וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל הָאָדָם שְׂזוּכָה לְבָרַח בְּכָל צְרוּתוֹ וְאֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', שְׂזָה מְכַנִּיס בּוֹ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁלִזְכוּת לְאֲרִיכוּת אַפִּים שֶׁהוּא הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה אֲמוּנָה, כִּי אִם בַּר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזִי הוּא יִכּוֹל לַעֲבוֹר יוֹם יוֹם עִם שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, שְׂמִיחָה שְׂיִהְיֶה דְּבוּק תְּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לְקִנּוּת לַעֲצָמוֹ אֶת מֵדַת הַסִּבְלָנוּת שְׂזָה עֵקֶר גְּדוֹל בְּחַיִּים, וְזוֹ הַמְּתַנֶּה הַכִּי יִפְהַ שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים קְשָׁיִים וְנִדְמִים כִּיָּם הַסּוֹעֵר וְכוּ' וְכוּ', וּמִי הַמְּצַלִּיחַ בְּחַיּוֹ? זֶה רַק הַסִּבְלָן! וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין דְּבָר שְׂמַחֲסֵר מִן הָרַעָה כְּמוֹ הַסִּבְלָן", כִּי הַסִּבְלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ בְּכָל תַּחּוּם, וְאָמַר הַחֶכֶם "הַסִּבְלָן מַעֲלָה גְדוֹלָה, וְהִיא תַחֲבוּלָה לְמִי שְׂאֵין לוֹ תַחֲבוּלָה", וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַתְּאָזֵר בְּמֵדַת הַסִּבְלָנוּת הֵן לְגַבִּי יְלִדִיךָ, וְהֵן לְגַבִּי אֲשֶׁתְּךָ, וְהֵן לְגַבִּי אֲנָשִׁים שְׂמַצִּיקִים לָךְ וְכוּ' וְכוּ', בָּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחֲשָׁבָה זֶה תְּמִיד תֵּלֵךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבַר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ

שֶׁהַכֹּל לְכֹל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר
אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְאֵז אִם תִּכְנִיס אֶת זֶה בְּדַעְתְּךָ
וּבִמְחֻשְׁבֵּתְךָ, תִּהְיֶה הַמְצָלַח הַכִּי גָדוֹל בְּעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר גְּבוּרַת הַגְּבוּר
לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פְּרָק ד')
אִיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצֵרוֹ, שְׁנֵאֲמַר (מְשָׁלִי ט"ז) "טוֹב אַרְךָ אַפִּים
מִגְבוּר וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ מִלְכֵד עִיר", רִוְאִים מִפְּסוּק זֶה שְׁמַדְבֵּר
מִסִּבְלָנוּת שְׁזֶה עֵקֶר הַגְּבוּרָה, שְׂיִכּוֹל לְכַבּוֹשׁ אֶת יְצֵרוֹ שֶׁל כַּעַס, שְׁלֹא
יִכְעַס יוֹתֵר, כִּי הַסִּבְלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ תָּמִיד, וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁים לֵב לְכֹל
מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קְטָנוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', אֲלֹא בְּרַח
לְךָ אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

זְכוּר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הוֹכִיחַ אֶת אֶחָד עַל הַתְּמַדַּת
הַלְמוּד, וְאָמַר לוֹ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ז) מִדּוּעַ לֹא תִלְמַד ? מֵה תִפְסִיד
בְּזֶה הֵלֹא תִקְבַּל עוֹלָם הַבָּא עַל הַלְמוּד ! ? וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר כְּשֶׁהַתּוֹרָה
מֵרָאָה אֶהְבֶּה לְאֶחָד אֵז, אֵין רוּצָה כָּלֵל עוֹלָם הַבָּא, רַק שְׂרוּצָה אֶת
הַתּוֹרָה בְּעִצְמָהּ. וְהֵלֹא גַם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לוֹמֵד כְּמוֹ שְׁמַבְאָר בְּדַבְּרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה ג'): סֵדֵר הַיּוֹם שֵׁישׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁלוֹשׁ שְׁעוֹת עוֹסֵק בְּתוֹרָה וְכוּ'. וְהַתְלוּנָן רַבְּנוּ ז"ל שְׁבִדוּרוֹת הַלָּלוּ
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִפְּל לְמוּד הַתּוֹרָה מְאֹד ; וְהַכֹּל בָּא מִפְּנֵי כְּשֵׁאֲדָם
רוּצָה לְלַמַּד תּוֹרָה הוּא תִכְפָּה וּמִיד רוּצָה לְהִיּוֹת לְמַדֵּן, וְגֵאוֹן, רַב רַבְּנָן
וְכוּ' וְכוּ', מִתְחִיל לְלַמַּד וּכְשֶׁרוּאָה שְׁלֹא מִבִּין, אֵזִי מְאֹבַד אֶת הַחֻשָּׁק
לְלַמַּד, וְזֶה קוּרָה מְאֹד מְאֹד אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׁמִתְחִיל לְלַמַּד,
וְתִכְפָּה וּמִיד רוּצָה כְּבָר לְהִבִּין עַד עוֹמֵק הַדְּבָר וְכוּ', וְאִם לֹא מִבִּין אֵזִי
עוֹזֵב אֶת הַכֹּל וְכוּ', וּמִפְּסִיק לְלַמַּד, וְלִבְסוּף נִשְׂאָר בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ,

וְנִסְתַּבֵּךְ בְּהַחַיִּים שְׁלוֹ, כִּי בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ עֲנִינֵי שֶׁל (עֵין סִפְרֵי עֶקֶב) אִם תַּעֲזֹבֵנִי יוֹם יוֹמִים אֶעֱזֹבְךָ, (וְעֵין רַש"י דְּבָרִים י"א י"ג) מִשְׁלֵל לְשָׁנֵי בְּנֵי אָדָם שְׁנַפְטָרִים זֶה מִזֶּה, זֶה הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ יוֹם לְצַד מִזְרָח, וְזֶה הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ יוֹם לְצַד מַעֲרָב, נִמְצָא שְׂרַחוּקִים זֶה מִזֶּה מִהֲלֵךְ שְׁנֵי יָמִים, כֵּן הַמִּשְׁלֵל בְּתוֹרָה, הֵינּוּ אִם אָדָם לֹא לֹוֹמֵד יוֹם אֶחָד תּוֹרָה, זֶה כְּבָר כָּמוֹ שְׁלֹא לָמַד שְׁתֵּי יָמִים תּוֹרָה, וְאִם לֹא לָמַד יוֹמִים תּוֹרָה, זֶה כָּמוֹ שְׁלֹא לָמַד אַרְבַּע יָמִים תּוֹרָה וְכו', וְכֵן הֵלְאָה וְכו', אֲזִי מֵאִיפֹה יִשְׁיֵג אֶת אֵהֶבֶת הַתּוֹרָה?

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֲלֵא תַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרְם ז"ל (בְּרֻכוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, שְׁכָל הַמִּשְׁלִים פְּרֻשִׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מֵאַרְיִכֵין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מִטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חַלּוּדָה, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוֹי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנֶס"ה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, אוֹ שֶׁתִּלְמַד לְבַד אוֹ שֶׁתִּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שֶׁתִּלְךָ לְשִׁמוּעַ שַׁעוֹר בְּדֶף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דָּבָר זֶה, כִּי כָל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דֶּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ק"כ.) "וּבְבִיתִי

אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד;
שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שְׂלֹא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׂלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר לְהַתְּפַלֵּל
אֶת הַשְּׂלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אֵי
אֲפֹשֶׁר לְתָאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שְׂיִישׁ לְאָדָם שְׂמִתְּפַלֵּל אֶת
הַשְּׂלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרַבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמִאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ
הָיוּ" עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעָה שְׂהַצְבוֹר מִתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי
כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּבֹא בְתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעָנִי וְהַדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י'
מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עָנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעָנִי
קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְּפַלְלִין שְׂנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצַדָּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשַׁלְחַן עָרוֹךְ (אוּרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף
י') טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׂנֵזְהַר לְפָנֵי
כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכוּן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ
שְׂלֹא יַחֲזֹר תְּפַלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ דַּעַת וְשִׁכְלָה שְׂתִזְכֶּה לְאַמוּנָה
בְּרוּרָה וּמְזוֹפֶכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יָדֵי זֶה תִּקְנֶה לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַמְּדָה
הַיִּקְרָה שֶׁל סְבָלָנוֹת, וְתִקְבַּע עִתִּים לַתּוֹרָה, וְתִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׂלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵז יַעֲבוֹר לְךָ הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִהְיֶה הַכִּי
מְאֹשֶׁר, וְאוֹמְרִים בְּזִמְרוֹת שֶׁל שֶׁבַת "אִם יֵצֵא חוֹבֵת הַיּוֹם אֲשָׁרִי לוֹ",

ומה צְרִיכִים יוֹתֵר מִיּוֹם מְלֵא וּגְדוּשׁ כְּזֶה? יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּקְיִם אֶת זֶה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רס

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

אֵת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשׁוֹבֵר אוֹתָךְ וְכו', הֵן אִמַּת שְׂיִשׁ לָךְ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הֵן בְּשְׁלוֹם בֵּית וְכו', הֵן בְּפִרְנֶסָה וְכו', הֵן בְּצַעַר גְּדוּל הַיְלָדִים וְכו', עִם כָּל זֹאת אִם תִּקְנִי לְעֶצְמְךָ אֵת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, דְּעִי לָךְ שְׂאִין עוֹד מְדָה יוֹתֵר יְקָרָה מְזוֹ, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְקִנּוּת לְעֶצְמוֹ מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, שְׂאִין עוֹד מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁקוֹנָה לְעֶצְמָה אֵת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂזֵה עֵקֶר גְּדוּל בְּהַחֲיִים, וְזוֹ הַמְּתַנָּה הַכִּי יְפָה שְׂאִשָּׁה צְרִיכָה לְהַגִּיעַ אֵל זֶה, כִּי הַחֲיִים מְלֵאִים קָשִׁים וְנִדְמִים כִּיִּם הַסּוֹעֵר וְכו' וְכו', וּמִי הַמְּצַלִּיחַ בַּחֲיָיו? זֶה רַק הַסְּבֻלָּן! וְאָמַר הַחֶכֶם "אִין דְּבָר שְׂמַחְסֵר מִן הָרַעָה כְּמוֹ הַסְּבֻלָּן", כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצַּח בְּכָל תַּחֲוִים, וְאָמַר הַחֶכֶם "הַסְּבֻלָּן מַעֲלָה גְּדוּלָּה, וְהִיא תַּחֲבוּלָה לְמִי שְׂאִין לוֹ תַּחֲבוּלָה".

ולכן תראי להתאזר במדת הסבלנות הן לגבי ילדיך, והן לגבי בעלך, ואז תהיי המצלחת הכי גדולה בעולם, וזה עקר גבורת הגבור להתאזר במדת הסבלנות, וכך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, שנאמר (משלי ט"ז) "טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר", וזאים מפסוק זה שמדבר מסבלנות שזה עקר הגבורה, שיכול לכבוש את יצרו של כעס, שלא יכעס יותר, כי הסבלן הוא המנצח תמיד, ולכן אני מאד מבקש אותך רק תהיי שמחה ועליזה, וזה יביא אותך אל מדת הסבלנות, שהיא המדה הכי יקרה בהחיים, כי ימינו כצל עובר וכו', וכל כך חבל לבלות את היום בעצבים ובצעקות על הילדים, ולהתעצבן על השכנות וכו' וכו', עדיף רק להיות בשמחה תמיד ולשמח את אחרים, ואז את עולמך תרגשי בחייך, ואף שאני יודע שזו העבודה הכי קשה לאדם, כי מרב הצרות והיסורים והמרינות והדחקות שרק עובר עלינו וכו' וכו', קשה מאד להגיע לכל זה, עם כל זאת הזהירנו רבנו ז"ל להכריח את עצמנו להיות רק בשמחה, ולהחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ועל ידי זה נזכה לקנות לעצמנו מדת אריכות אפים, שהיא המדה היקרה של סבלנות.

ומי יתן שכל נשות אנשי שלומנו יתאספו פעם פעמים בשבוע ויתחזקו יחד הן ברקודים והן לראות סרט חנוכי על פי דרך התורה והיראה, שזה יתום להן מאד להתאזר מהלחץ שעובר עליהן במשק הבית ובגדול הילדים וכו', כי היסוד בחיים לשחרר מעצמו כל מיני מתחים וכו', וזה מה שרבנו ז"ל מכניס בנו שנזכה להיות

בְּן חוֹרִין לְהַרְגִישׁ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת
הַבְּרִיאָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְלִכְן לָמָּה צְרִיכִים לְחַיּוֹת תַּחַת
לְחֵץ וּפְחָד תְּמִידִי?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְנִשְׁמָע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵינִי מֵבִין לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל כֶּף שָׁבוּר, מֵאַחַר שֶׁאַתָּה
זוֹכֵה וּמוֹזְפָּה אֶת הָרַבִּים בְּזָכוֹת כְּזֶה שְׁמַעְטִים זוֹכִים לָזֶה, הֵינּוּ אַתָּה
מְדַפֵּס אֶת הַקּוּוֹטְרָסִים שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל,
בְּלִשׁוֹן קְלָה מְאֹד עַד שֶׁהַמוֹן עִם מִמְשׁ מְחִיִּים עֲצָמָם עַל יְדֵי זֶה,
וְתַהֲלָה לְאֵל אַתָּה מְדַפֵּס אוֹתָם בְּשִׁלּוּשׁ שְׁפוֹת לְשׁוֹן קָדֵשׁ, אִידִישׁ,
וְאַנְגְּלִית, וְהֵם נִחְטָפִים בְּאֲלָפִים וּרְכָבוֹת עוֹתָקִים, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר
אֶת גְּדֵל זְכוּתְךָ בְּעֶסֶק הָרַבִּים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים עוֹבֵר עַל בְּנֵי
אָדָם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת בְּפָרְנֶסָה וְכו', נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עִם גְּדוּל

יְלִדֵיהֶם וְכוּ', הַמּוֹן בְּנֵי הַנְּעוּרִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה מִחֶמֶת גָּדֹל
 הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֵׁישׁ עֶכְשׁוֹ בְּעוֹלָם, עַד שְׁבֻכְלֵי מִשְׁחִית
 קִטָּן יְכוּלִים לְרַאוֹת אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁל נְאוּף וְכוּ', וּמָה יַעֲשֶׂה
 הַבֵּן שְׂלֵא יַחֲטֵא? וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַדְפִּיס וּלְהַפְיִץ דִּיקָא אֶת
 הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ כְּדִי לְהַפִּיחַ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה בְּכָל אֵלוּ הַנְּשֻׁמוֹת
 הַנְּפוּלוֹת וְהַשְּׁבוּרוֹת וְהַרְצוּצוֹת וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת מִי שֶׁמִּתְבוֹנֵן בְּנֶעַר
 שֶׁל הַיּוֹם כָּלֵם מִסְכָּנִים, הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד חֲזָקִים, וְכֵן
 גְּרוּי הַיֶּצֵר הָרַע וְהַפְתוּי לְעִבְרוֹת מְאֹד חֲזָק וְכוּ', וְכִשְׁנוֹפְלִים וְנִכְשָׁלִים
 בַּפָּגַם הַבְּרִית, נִכְנָס בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן פְּנִימִי וְקִשָּׁה לְצֵאת
 מִזֶּה וְכוּ', וְכִשְׁנִמְצָאִים כְּבָר בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו קִשָּׁה לְצֵאת
 מִשָּׁם, וְלָכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') אֲשֶׁר יֵשׁ
 נְשֻׁמוֹת נְפוּלוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּעַמְקֵי עַמְקֵי בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו
 שְׁצְרִיכִים לְהַחִיּוֹת וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּכָל מִינֵי מִטְעָמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת
 הַנֶּפֶשׁ, וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַשְּׂאִיר תַּלְמִידִים שֶׁהֵם מְגַנֵּי אֶרֶץ, וְהֵם
 הַמְּגִינִים עַל כָּל אֵלוּ שֶׁנִּפְּלוּ וְנִזְרְקוּ וְנִשְׁלָכוּ לְעַמְקַי בּוֹר וְדוֹת וְכוּ',
 וְלָכֵן דִּיקָא אֵלוּ הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁאֵתָּה מְדַפֵּיס בְּכַמָּה שְׁפוֹת הֵם הֵם
 הַדְּבוּרִים שֶׁל הַמְּגַנֵּי אֶרֶץ הַמְּחִיִּים וּמְשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל כָּל
 הַשְּׁבוּרִים וְהַרְצוּצִים מִחֶמֶת חֲטָאֵיהֶם וְעוֹוֹנוֹתֵיהֶם וְכוּ', וְלָכֵן אֲשַׁרֶּיךָ
 וְאֲשַׁרֶּי חֵלְקֶךָ, וּמִי יִתֵּן שִׁירְבוּ כְּמוֹתֶךָ, הָאֵם אֵתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁבוּר
 וְרַצוּץ? אֵתָּה צְרִיךְ לְשַׁמַּח וְלִרְקַד עַל נַעַם חֵלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם
 גּוֹרְלֶיךָ, וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁהִסְמַ"ךְ מ"ם מְקַנָּא בְּזִכּוֹתֶךָ הַגְּדוֹל, וְעַל כֵּן
 מְפִיל עֲלֶיךָ יְאוּשׁ לְהַתִּיאֵשׁ מִהַחַיִּים, וּמְכַנֵּס בְּךָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
 וּדְכָאוֹן פְּנִימִי, עַד שֶׁקִּשָּׁה לְךָ לְצֵאת מִזֶּה.

וְלִכְנֵן כִּלְיָ מִהַמְלֻכֻּדָת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְאֵל תְּפוּל בְּרִשְׁתּוֹ, אֲדַרְבֵּה רְאֵה לְשִׁמּוֹחַ עַל נַעַם חֶלְקֶךָ שְׁאַתָּה מַחִיָּה אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת רְבֻבוֹת בְּנֵי אָדָם, כִּי הִרִי אֶתָּה מִדְּפִיס בְּפַעַם אַחַת רְבֻבוֹת רְבֻבוֹת שֶׁל קוֹנְטֵרְסִים וְנִתְפַּשְׁטִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, הַאֲתָה תִּהְיֶה בְּעֶצְבוֹת וּבְמָרָה שְׁחוּרָה? תַּעֲשֶׂה תַּכְףּ וּמִיד תִּשׁוּבָה עַל שְׁנִפְלֵת בְּדַעְתְּךָ וְהַקְּשִׁבְתָּ אֶל הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁמֻכְנִיס בְּךָ יֵאוּשׁ וְדַכְאוֹן, וְכֵאלוֹ כְּבָר אֵין תִּקְוָה לְצִאת מִהַצְרוֹת שְׁנִפְלֵת בְּתוֹכָם וְכוּ'.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד בֵּיתֶךָ שְׁאַת וְיִתֵּר עַז לְהַדְפִּיס יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַקוֹנְטֵרְסִים, וּבְזֶה אֶתָּה מַחִיָּה אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת רְבֻבוֹת נְשֻׁמוֹת פְּגוּמוֹת וְנִפְּלוּת וּרְיוּדוֹת וְכוּ', וּמִי יִתֵּן שְׁעוֹד אֲנָשִׁים יִלְמְדוּ מִמֶּךָ וְיִדְפִּיסוּ אֶת הַקוֹנְטֵרְסִים הָאֵלוֹ וְיִפְּיְצוּ לְהַמּוֹן עִם, שְׁבֻזָּה בְּעֶצְמוֹ אֶתָּה מַכְנִיעַ אֶת הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְאַתָּה מוֹחֵק אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי בְּזֶה אֶתָּה מַכְנִיס תִּקְוָה בְּאֵלוֹ הַנְּשֻׁמוֹת הַנִּפְּלוּת וְהַשְּׁבוּרוֹת שְׁכֹבֵר לְכַד אוֹתָם הַסֵּמ"ךְ מ"ם בְּרִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם לָקַח אֶת עֶצְמוֹ עָלָיֶךָ לְהַפִּילֶךָ בְּיֵאוּשׁ וְדַכְאוֹן וְכוּ', כִּי הִרִי עַל יְדֵי הַקוֹנְטֵרְסִים הָאֵלוֹ שְׁאַתָּה מִדְּפִיס, אֶתָּה יוֹרָה בּוֹ חֲצִים וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּבּוּנֵן עַל גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, וּמַחֲזִיר כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה נְפֻשׁוֹת חֲלָשׁוֹת וְשְׁבוּרוֹת וְרִצּוּצוֹת בְּתִשׁוּבָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כִּידוּעַ אֲשֶׁר הָעֵקֶר מֵה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּעִנְיַי קִדְשָׁה וְטָהָרָה וְכוּ', הֵינּוּ פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה וְכוּ', וְכַמוֹכָא בְּסֵפֶר "רֵאשִׁית חֻכְמָה" (שְׁעַר הַתְּשׁוּבָה פָּרָק ג' סִיּוֹן י') וּמֵהַדְּבָרִים שְׁצָרִיךְ הַשֵּׁב לְתַקֵּן, הוּא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית הַפָּגוּם בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, שְׁאִין אָדָם בְּזַמְנֵינוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוֹתוֹ, עֵינֵי שָׁם. וְאִם כָּתַב אֶת זֶה לְפָנַי אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים שָׁנָה, כִּי הוּא הָיָה תַלְמִיד הַרַמְ"ק ז"ל שֶׁהָיָה בְּדוֹרוֹ שֶׁל הָאֲרִיז"ל, וְכָבֵר אֲזַי כָּתַב "שְׁאִין אָדָם בְּזַמְנֵינוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוֹתוֹ" מֵה נֹאמֵר אֲנַחְנוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַכֹּל פְּתוּחַ, וְהַכֹּל פְּרוּץ, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים נִכְשָׁלִים בְּגִדּוֹל בְּחֻטָּא הַמְּגַנָּה וְהַמְרוֹר הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', וּבְפָרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת עֲכָשׁוּ שְׁיֵשׁ כָּבֵר אֶת כָּל הַכְּלֵי מִשְׁחִית לְבַחְוִרִים בְּכִיסָם שֶׁהֵם אֵיפֶאון, בַּלְעַקְבַּעֲרֵי, אֵיפֶאָד, אֵיפֶעָד, עַנְדְּרוֹאוֹיד, סְמֵאֲרֻטְפוֹן וְכוּ' וְכוּ', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת כָּל הַזְּבָל וְהַלְכָלוֹךְ שְׁבַעֲוֹלָם, כָּל מִינֵי עֲרוֹם וְתַעֲוִב וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', אֵינִי פֹלֵא שְׁבַחְוִרִים צְעִירִים נִכְשָׁלִים בְּעוֹזֵן הַחֲמוֹר הַזֶּה וְכוּ', וְיִדוּעַ אֲשֶׁר הַקְּלָפָה שְׁמַחֲטָאת אֶת הָאָדָם בְּחֻטָּא הַמְּגַנָּה הַזֶּה נִקְרָא לִילִי"ת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׁמִכְנִיסָה עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימֵי וְכוּ', בְּאָדָם, וְלִכְּנֵן

עָקַר תְּקוּן הַבְּרִית גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׁזָה שְׁמִיחָה, כְּכֹל שְׁאָדָם יוֹתֵר שְׁמִיחַ, כְּמוֹ כֵּן זֹכָה לְתִקּוּן אֶת מַה שְׁפָגַם, וְלֹא רַק זֶה אֲלֵא אִם אָדָם יִהְיֶה תָּמִיד שָׂשׂוּ וְשְׂמִיחַ, עַל יְדֵי זֶה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קס"ט) הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִלְּבוֹא אֶל פָּגַם הַבְּרִית, כִּי הַשְׁמִיחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא עַל יְדֵי עוֹנוֹתָיו הַמְּרַבִּים, וְלִכֵּן עָקַר הַתְּקוּן הוּא עֲשֶׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה, שְׁזָה הַתְּקוּן הַכִּלְלִי שֶׁגְּלָה רַבְּנוּ ז"ל וְצִוָּה לְפָרְסָמוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזֹכָה לומר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכִּלְלִי שֶׁהֵם תְּקוּן גָּמוּר לְפָגַם הַבְּרִית.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל הוּא רַק שְׁמִיחָה, לְדַבֵּר תָּמִיד רַק מִמֵּדַת הַשְׁמִיחָה, וְכֵן לְשִׂמְחָה אֶת הַבְּחוּרִים, וְלְשִׁיר אֶתְּם כָּל מִיְּנֵי נְגוּנִים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְעַלַּת הַנְּגִינָה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רע"ג) טוֹב לְהֵאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ שְׂיוּכָל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נְגוּן. כִּי נְגוּן הוּא דְבַר גְּדוֹל וְגִבּוֹהַ מְאֹד מְאֹד, וְיֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהֵשֵׁם יְתִבְרָךְ. וְאֶפִּילוֹ מִי שְׂאִינּוֹ יְכוּל לְנַגֵּן, אִף עַל פִּי כֵּן בְּבִיתוֹ וּבִינּוֹ לִבֵּין עֲצָמוֹ יוּכָל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נְגוּן כְּפִי שְׂיוּכָל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מְעַלַּת הַנְּגוּן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֵאָר כָּלָל, וּמוֹבָא (סְפֹרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֶׂה י"ג מִהַשְּׁבָעָה בְּעֻטְלִירֵס מִיּוֹם ו') אֲשֶׁר שָׁם מְרַמֵּז קֶצֶת מְעַלַּת הַנְּגוּן, כִּי מְבֹאָר שֶׁם שְׁעָרָה רְפוּאָת הַבֵּית מִלְכָּה שְׁנַפְלָה חִלְשׁוֹת הוּא עַל יְדֵי נְגוּן, הֵינּוּ עַל יְדֵי עֲשֶׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה וְכוּ', כִּי הַמְּלַךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע תּוֹפֵס אֶת הַנְּשִׂמָה בְּתוֹךְ עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וּמְכַנִּיס אֶת הָאָדָם בְּמִרְרוֹת עֲצוּמָה שְׁזָה הַחֲצִים שְׂיֹרֵה הַמְּלַךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַסִּמְ"ךְ מ"ם בְּתוֹךְ נִשְׁמַת הָאָדָם

שנקראת בת מלך, כי הנשמה הקדושה של כל אחד מישראל היא נקראת בת מלך כידוע, והיא מנחת במקום שמנחת אצל כל אחד ואחד וכו' וכו', עיפה ויגעה וחלושה בעוונותיה שהם העשרה מיני חצים, שזרק וירה בה המלך האכזר שתפסה במצותו וכו', וצריכין צדיק אמת בעל כח גדול שיוכל להכניס לתוך כל המקומות שנפלה לשם ולהוציא ממנה כל העשרה מיני חצים שירה בו המלך האכזר שהוא הסמ"ך מ"ם שמכשיל את כל אחד בחטאים ועוונות וכו', ולנגן כל העשרה מיני נגינה, כי עקר רפואתה של הנשמה שנקראת בת מלך, היא על ידי נגון ושמחה; הינו כשמרגילים את עצמם לנגן בינו לבין עצמו נגון של שמחה, אפילו שהוא לא בעל מנגן, עם כל זאת לעצמו מפוזים איזה נגון של שמחה או של התעוררות, וזה מכניס באדם התעלות שיעלה מהדכאון הפנימי שתפס אותו.

ומה טוב ומה נעים לשמוע גם כלי שיר כגון קלטות נגונים של שמחה, כי הכלי זמר והנגונים מעלים את האדם מעצבות ומהמהרה שחורה ומעלה אותו אל שמחה רוחנית, ולכן לא בחנם שהצדיקים מאד מאד הפליגו במעלת השמחה והנגונים, שזה יסוד גדול בחסידות להגביה את הנשמה שנקרא בת מלך, ולהחזירה אל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, כי כל נשמה מאד מאד יקרה בעיניו יתברך כי היא חלק אלוק ממעל ממש, אבל להגיע אל זה צריכים להיות מקרב אל הצדיק האמת, שהוא יכול למצוא את הטוב של כל בר ישראל, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שמכל הנקודות טובות שמוצא אצל כל בר ישראל

עוֹשֶׂה מְזֶה נִגּוּן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, עַד שֶׁהִנְשָׂמָה שְׁהִיא הִבַּת מְלֶךְ יוֹצֵאת מֵהַבֶּן וְהַלְכֵלוּךְ וְהַבּוֹר שֶׁנִּפְלָה לְשָׁם.

וְעַל כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ עִם הַבַּחֲוָרִים שְׁאַתָּה מְקָרֵב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּרְגְּלִים שְׁיִהְיֶה לָּהֶם כָּל מִינֵי זִמְרָה, וְחֶלֶק גְּדוֹל מֵהַיּוֹם שִׁישִׁירוּ וְיִרְקְדוּ וְיִשְׁמְחוּ אֶת עֲצָמָם, וְזֶה יוֹצֵא אוֹתָם מֵהַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן הַפְּנִימִי שֶׁנִּדְבַּק בָּהֶם, וְכִּי לֹא לֹא תוּכַל גַּם לְהַכְנִיס בָּהֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן לְהַרְגִּיל שְׁיִגְרֶסוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת שֶׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיִּצָּר הָרַע, וְזֶה מְכַנֵּס חֲשֵׁק לְאָדָם לְלַמֵּד תּוֹרַת הַקְּדוֹשׁ, כִּי כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלְחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שִׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ תְּלִפּוּיּוֹת) שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גִּיְהוֹנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיגְרוֹס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מִשְׁנֵי אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּלְמַד אֶתֶם הַלְכוֹת שֶׁל חַיֵּי יוֹם יוֹם, שֶׁמְסַכְּנִים לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם, וְלִכֵּן רְאוּי לְלַמֵּד אֶתֶם יְסוּדוֹת הַיְהוּדוֹת, נְטִילַת יָדַיִם שְׁחָרִית וְכוּ', בְּרֶכֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בַּיּוֹם שְׁחָרִית מְנַחֶה עֶרְבִית, בְּרֶכֶת הַמְּזוּן, וְקִרְיַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה וְכוּ', וְכִּי לֹא לֹא יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה וְיִצְאוּ מֵהַרְגְּלֵיהֶם הָרַע, וְיִחְזְרוּ בְּתוֹבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אל תקח את זה בקלות, כי השמחה זה יסוד גדול ביהדות.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה עוֹשֶׂה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד שֶׁנִּפְרְדָּת מֵהָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת שְׁלָךְ שֶׁהֵם מִתְעַלְלִים בְּאִמָּם, וְזֶה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁהֵם מִשְׁחָקִים עִם אֵשׁ, אֲשֶׁה אֶלְמָנָה שְׂאִיִן לָהּ אֵף אֶחָד רַק יְלָדֶיהָ, וְהִיא גְדֹלָה אוֹתָם שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה לְבֵד, וּלְבִסוּף מְזִלְזִלִים בָּהּ וְעוֹשִׂים מְמָנָה כָּל מִינֵי צָחוּק וּמְצַעְרִים אוֹתָהּ וְכוּ', הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת הַטְּפָשִׁים הָאֵלוּ חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם עֲכָשׁוּ עַל הַגְּבוּהַ וְכוּ', אֲבָל הֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁהַיְלָדִים שְׁלָהֶם יַעֲשׂוּ לָהֶם לֹא רַק אוֹתוֹ דְבַר, אֲלֵא כָּפַל כָּפָלִים, וְרֵאוּי לָהֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד מְאֹד, כִּי לְזִלְזוֹל בְּאִמָּא שְׁמֻסָּרָה אֶת נַפְשָׁהּ לְגִדֹל אוֹתָם, וְעֲכָשׁוּ לַעֲת זִקְנָתָהּ לְזֶרֶק אוֹתָהּ בְּבוֹשׁוֹת כְּאֵלוּ וְכוּ'.

וְלִכֵּן טוֹב אַתָּה עוֹשֶׂה שֶׁאַתָּה לֹא מִתְחַבֵּר אֵלֵיהֶם, כִּי הֵם בְּוֹדָאֵי יִקְבְּלוּ אֶת הָעֲנָשׁ, וְאוּי לוֹ לְמִי שֶׁמְצַעֵר אֶת אֲבִיו וְאֶת אִמּוֹ שֶׁזֶה הַחֲטָא הַכִּי גְדוֹל, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל כְּבוֹד אָב וְאִם, וְאָבֵא וְאִמָּא תְּמִיד צָרִיכִים לְהִיּוֹת צוֹדְקִים וְכוּ', וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

(תנא דבי אליהו רבה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאָם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוְרֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלֵה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וּכְבֻדוֹנִי; רוּאִים מְזַה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזַה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָמַת שְׂיִשׁ דְּבָרִים שְׁהַהוּרִים לֹא יְכוּלִים לְמַנוּעַ אֶת הַבֵּן אוֹ אֶת הַבֶּת, כְּגוֹן לְהַתְחַתֵּן עִם מִי שְׁהֵם רוּצִים וְכוּ', אָבֵל גַּם בְּזַה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּחֻכְמָה וְלִהְסָבִיר אֶת נְקֻדָּתָם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהֶאֱחִים וְהֶאֱחִיּוֹת יַחֲזֵרוּ בְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְיִתְחַיְלוּ לְכַבֵּד אֶת אִמָּם לְפָנֵי שְׂיֵהִיָּה מֵאַחַר מָאֵד, כִּי כִּף אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שְׁמוֹת כ' י"ב) "כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר הִוְיָה אֱלֹקֶיךָ נִתֵּן לְךָ", בְּזִכּוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם זֹכִים לְאָרִיכוֹת יָמִים, וְהַהֲפֹךְ מוּבָן מִמִּילָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר (דְּבָרִים י"ז ט"ו) "שׁוּם תְּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר הוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ בּוֹ מִקְרַב אַחִיךָ תְּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לְתַת עָלֶיךָ אִישׁ נֹכְרִי אֲשֶׁר לֹא אַחִיךָ הוּא", וְהַמֶּלֶךְ הַזֶּה יִגְלֶה לְעַם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִלְמַד תּוֹרָה לְכָל הָעָם, וְיִקְרַבם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

אָבֶל תִּכְף וּמִיד כְּשֶׁבָאוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּנְכַנְס בָּהֶם הַקְלָפָה שֶׁל כַּחֲזִי וְעֵצִים יְדֵי עֲשָׂה לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה, וְשִׁכְחוּ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָז בָּאוּ אֶל שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וּבִקְשׁוּ מֶלֶךְ, וְאָמְרוּ (שְׁמוּאֵל א' ח') "עֲתָה שִׁימָה לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ כְּכֹל הַגּוֹיִם", כִּי הֵם לֹא רָצוּ מֶלֶךְ כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רֹצֵה, אֲלֹא כְּכֹל הַגּוֹיִם, כִּי הִרְגַע שְׁתּוּלִים הַכֹּל בְּטֹבַע וּמִקְרָה וּמְזֹל, בְּכַחֲזִי וְעֵצִים יְדֵי עֲשָׂה לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה, עַל יְדֵי זֶה בּוֹעֲטִים כְּבִיכּוֹל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה שֶׁאָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשְׁמוּאֵל הַנָּבִיא (שָׁם) "כִּי לֹא אֶתָּךְ מְאָסוּ כִּי אֲתִי מְאָסוּ מִמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם".

רואים מזה שֶׁמִּצּוֹת עֲשֵׂה לְשִׂים עָלָיו מֶלֶךְ, שֶׁהַמֶּלֶךְ הַזֶּה יִגְלֶה אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַם, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁרוֹצִים מֶלֶךְ כְּכֹל הַגּוֹיִם שֶׁהוּא יוֹלִיכֶם שׁוֹלֵל, זֶה חֲטָא וְעוֹוֹן חָמוּר מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם) "וַיַּעֲזֹבְנִי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּן הִמָּה עֲשִׂים גַּם לָךְ", כִּי הֵם הָיוּ צְרִיכִים לְקַחַת אֶת שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא לְעֲשׂוֹת אוֹתוֹ מֶלֶךְ, וְהוּא יִקְרַבם אֶל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם לֹא רָצוּ אֶלָּא מִלֶּךְ שְׂיַעֲקֹב אוֹתָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן כַּעַס עָלֵיהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י״ב סִינּוֹן ה'תשע״ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׁסוּף כָּל סוּף הוּא הָאֲבָא שֶׁל הַבַּת שְׁלֹךְ, וְלָכֵן לֹא יְכוּלִים לְמַנוּעַ מִמֶּנּוּ לְרֹאוֹת אוֹתָהּ וְכוּ', אָמַת אֶת חוֹשֶׁשֶׁת וְכוּ', אֲבָל זֶה אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּקִשָּׁר עִם עֲזָרָה סוּצְיֵאֵלִית וְעַם הַרוּחָה, וְלִהְסָבִיר לָהֶם אֶת הַחֲשָׁשׁ שְׁלֹךְ.

כָּל זוּג שְׁמַתְגַּרְשִׁים צְרִיכִים לְקַחַת בְּחֶשְׁבוֹן שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹא יִלְכוּ לְצַד הַשָּׁנִי, הֵינּוּ הָאֲמָא אֵי אֶפְשָׁר לָהּ לְהַכְרִיחַ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹה שְׁלֹא יִרְאוּ אֶת הָאֲבָא, וְהָאֲבָא לֹא יְכוּל לְהַכְרִיחַ אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ שְׁלֹא יִרְאוּ אֶת הָאֲמָא, אֵינְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי יְלָדִים צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת אָבָא וְאֲמָא אֶפְלוּ לְאַחַר גְּרוּשִׁין, וְאָסוּר לָהֶם לְהַתְחַצֵּף בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן נֶגֶד הוֹרִים יְהִיָּה מַה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, וְזֶה שְׁהַהוֹרִים הַתְּגַרְשׁוּ אָסוּר לְיְלָדִים לְהַתְעַרֵּב, כִּי זֶה

לא הֶעֱנִין שְׁלֵהֶם, הֵם מְכַרְחִים לְכַבֵּד אֶת אָבָא וְאִמָּא אֲפִילוּ שְׁהִתְגַּרְשׁוּ, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׁהֵהוּרִים צְרִיכִים לְדַעַת שְׁלֵא מְסִיתִים אֶת הַיְלָדִים אַחַד עַל הַשְּׁנִי, כִּי זֶה רַק יִשְׁנִיא אֶת הַיְלָדִים עֲלֵיהֶם.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

לָךְ נָא וּרְאֵה בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ס"ו, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכַח גְּדוּל, הֵינּוּ לְהַכְנִיֵס כָּל כַּחוֹ בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאָמַר כַּמָּה פְּעָמִים שְׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ עַצְמוֹ מְאֹד לְתַפְּלָה, לֹא כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים קִצַּת שְׁאִין לְהַכְרִיחַ עַצְמוֹ לְתַפְּלָה, רַק אֲדַרְבָּא צְרִיכִין לְהַכְרִיחַ עַצְמוֹ מְאֹד מְאֹד בְּכָל הַכּוּחוֹת לְתַפְּלָה. שׁוּב אָמַר: כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל בְּכוּנָה דְּהֵינּוּ שְׁמַקְשֵׁר הַמְּחַשְׁבָּה אֶל הַדְּבוּר וּמִטָּה אֲזַנּוֹ וְשׁוֹמֵעַ מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר אֲזִי הַכּוּחוֹת נִמְשָׁכִין מִמִּילָא לְתוֹךְ

דבורי התפלה. כי כל הכחות מצפין ומסתכלין תמיד על זה שימשכו ויכנסו בתוך דבורים קדושים. על כן כשמתפלל בכונה נמשכין ונכנסין כל הכחות שלו ממילא לתוך התפלה וזוכה להתפלל בכח גדול אף על פי שאינו מכריח עצמו לזה, כי הכחות נמשכין ממילא לתוך דבורי התפלה כשמתפלל בכונה; הרי שלך לפניך שהעקר כחות צריכים להכניס בלקשר את מחשבתו בתוך התפלה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל') שבעת התפלה באים לאדם כל המחשבות זרות, ולכן צריכים לקשר את המחשבה אל הדבור שמדברים, ועל זה צריכים כחות עצומים.

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לקוטי הלכות גנבה הלכה ד' אות ב') כי היצר הרע והסטרא אחרא נקראים גנב, כי הוא אורב על האדם בכל עת כמו גנב ממש, והולך עם האדם בכמה מיני הטעויות ורמאות ונכלים וערמומיות כמו גנב ממש, ועקר הגנבה שלו הוא בענין המחשבה שבאדם, ששם עקר התחלת שליטת היצר הרע חס ושלום, אם אין נזהרין ונשמרין ממנו היטב, כי עקר היצרין הם המחשבות שבאדם, כי מחשבות טובות הם יצר טוב, ומחשבות רעות הם יצר הרע, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ט), והיצר הרע שהם המחשבות רעות, הם אורבים על האדם בכל עת ורגע כמו גנב ממש, כדי שיתאחזו במחשבתו של אדם, כדי להביאו לידי הרהורים רעים ותאוות מגנות, כאשר יודע כל אחד בנפשו, כי באמת עקר היצר הרע הוא על תאות נאוף, וזאת התאוה עקרה תלויה במחשבה, ומי ששומר את מחשבתו היטב שלא יתחיל לחשב בענין זה כלל, ולא יבוא לידי הרהור, בודאי הוא נצול

מִתְאַוֶּה זֹאת, אֲךָ עֵקֶר כָּל הַהִרְהוּרִים וְהַתְּגַבְרוּת זֹאת הַתְּאַוֶּה נִמְשָׁךְ מִחֻמַּת שְׂאִין שׁוֹמְרִים מִחֻשְׁבְּתָם כְּרֹאוי, וְזֶה מִחֻמַּת שְׁהִיָּצֵר הָרַע אוֹרֵב בְּמִחֻשְׁבְּתוֹ תָּמִיד כְּמוֹ גִּנְבַּ מִמֶּשׁ, וְחוֹתֵר אֶת עֲצָמוֹ תַּחַת מְחִיצוֹת הַמּוֹחִין שֶׁהֵם מְחִיצוֹת פְּרוֹסוֹת בְּפָנָי זֹאת הַתְּאַוֶּה, כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ח') שֵׁישׁ לְכָל אָדָם שְׁלוֹשׁ מְחִיצוֹת פְּרוֹסוֹת נֶגֶד תְּאוֹת נְאוֹף וּמִחֻשְׁבוֹת מְגַנְיִם, וְהִיָּצֵר הָרַע בְּנִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹתָיו אוֹרֵב וְחוֹתֵר אֶת עֲצָמוֹ לְהִכְנִס בְּמִחֻשְׁבְּתוֹ שֶׁל הָאָדָם מְעַט מְעַט בְּגִנְבָה וְעֲרֻמָּה גְדוֹלָה, עַד שֶׁפִּתְאֻם בָּא לְיַד הַהִרְהוּרִים רָעִים וְתְאוֹת מְגַנוֹת.

כִּי בּוֹדָאי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא חָפֵץ מְאֹד לְהַנְצִיל מִהִרְהוּרִים אֵלוֹ, אָבֵל הִיָּצֵר הָרַע חוֹתֵר עָלָיו בְּגִנְבָה גְדוֹלָה וְגוֹנֵב אֶת מִחֻשְׁבְּתוֹ שֶׁתִּצָּא לְחוּץ לְחֻשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַהִרְהוּרִים רָעִים, וּבִפְרָט בְּעַת הַתְּפִלָּה שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִזְ דִּיקָא הוּא בָּא וּמְכַנִּיס בְּאָדָם מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַהִרְהוּרִים רָעִים שֶׁל נְאוֹף וְכוּ', וְעֵקֶר הַתְּגַבְרוּתוֹ בְּמִחֻשְׁבְּתוֹ הוּא בְּדֶרֶךְ גִּנְבָה מִמֶּשׁ, כִּיְדוּעַ לְכָל מִי שֶׁמְשִׁים לֵב עַל עֲנִינָיו, עַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְרָה יִתְרָה בְּכָל עֵת בְּאִפְּן שְׁלֵא יִתְחִיל לְהוֹצִיא מִחֻשְׁבְּתוֹ אֶל הַחוּץ חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי בְּאִמַּת הַמִּחְשָׁבָה בִּיד הָאָדָם לְהִטּוֹתוֹ כְּרֻצוֹנוֹ, כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן נ') הַמִּחְשָׁבָה בִּיד הָאָדָם לְהִטּוֹתָהּ כְּרֻצוֹנוֹ לְמַקּוֹם שֶׁהוּא רוֹצֵה, כִּי אִי אֶפְשֶׁר שִׁיְהִיו שְׁנֵי מִחֻשְׁבוֹת בְּיַחַד כָּלֵל, וְאֶפִּילוֹ אִם לְפַעְמִים הוֹלֵכֵת מִחֻשְׁבְּתוֹ וּפּוֹרַחַת וּמְשׁוֹטְטֵת בְּדַבְּרִים אֲחֵרִים וְזָרִים, הוּא בִּיד הָאָדָם לְחֹזֵר וּלְהִטּוֹתָהּ בְּעַל כּוֹרְחָה אֶל הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, לְחֻשֵׁב מֵה שְׂרֹאוי. וְהוּא מִמֶּשׁ כְּמוֹ סוּס

שי אשר שנת תשע"ד - חלק ר"ס בנחל

שפונה מן הדרך וסר לדרך אחר, שתופסין אותו באפסר וכיוצא, ומחזירין אותו בעל כורחו אל הדרך הישר, כמו כן במחשבה ממש, שיכולין לתפסה בעל כורחה להשיבה אל הדרך הראוי;

ובפרט בעת התפלה שהוא מתפלל להקדוש ברוך הוא, שאז הוא צריך לקשר את המח מחשבה שלו אל הדבור, שיחשב מה שהוא מדבר, שזה עקר שלמות התפלה, ועל זה צריכים כחות עצומות, כי הפה מדבר את דבורי התפלה, והמח מחשבה חושב מכל מיני שטיות ודמיונות וכו', ולכן צריכים כחות עצומים לקשר את מח מחשבתו בעת התפלה דיקא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רסז

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל לפול בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום. ויש שקלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאד המפרסמים, שהטעו את העולם, והכל היה על ידי

חֲכָמָתָם וְשִׁכְלָם. וְעַקֵּר הַיְיְהוּדוּת הוּא רַק לְיִלְדָּךְ בְּתַמְיִמוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְלִהְסַתְּפֵל בְּכָל דְּבָר שְׁעוֹשֶׂה, שְׂיִהְיֶה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא לֹא, וְאִזִּי בּוֹדָאִי לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם.

אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן מִפְּנֵי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָה לְהִתְחַתֵּן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין כ"ט:) מִשְׁתַּבַּח לִיָּה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדָרְב הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוּל הוּא, אָמַר לוֹ כְּשִׁיבּוּא לְיָדְךָ הַבִּיאָהוּ לְיָדִי, כִּי אַתָּא חֲזִיָּיה דְלֹא פְרִיס סוּדְרָא, אָמַר לוֹ מַאי טַעְמָא לָא פְרִיסַת סוּדְרָא? אָמַר לוֹ דְלֹא נְסִיבְנָא אֶהְדְרִינְהוּ לְאַפִּיָּה מִיָּנִיָּה, אָמַר לוֹ חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְנִסְכַּת, רַב הוֹנָא לְטַעְמִיָּה דְאָמַר בֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשָּׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה, בְּעַבְרָה סִלְקָא דַּעְתָּךְ, אֲלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עַבְרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עַד עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֶּה לְאָדָם מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שְׁהַגִּיעַ עֲשָׂרִים וְלֹא נִשָּׂא אוֹמֵר תַּפַּח עֲצָמוֹתָיו;

הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז וְלְהִתְחַתֵּן, כִּי רַב הַמְּנוּנָא בָּא אֶל רַב הוֹנָא וְרָאָה שְׁעַדִּין לֹא הִתְחַתֵּן, אָמַר לוֹ אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְרֹאוֹת אֶת הַפָּנִים שֶׁלָּךְ עַד שֶׁתְּחַתֵּן, הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׂאָדָם מְכָרַח לְהִתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִל מֵעַבְרוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁל פָּגָם הַבְּרִית, וְכַתֵּב מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שְׂאִינוּ נְשׂוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְלִכֵּן עַקֵּר הַפְּנוּנָה לְהִתְחַתֵּן הוּא כְּדִי לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּשְׂנִיָּהֶם יִהְיוּ שְׂמוּרִים מִן הַחֲטָא, וְזוֹ הַמְצִיאַת חֵן

שיב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֲל

הָאֲמַתִּי הֵן שֶׁל הַבְּחֹר וְהֵן שֶׁל הַבְּחֹרָה, אִם שְׁנִיֵּהֶם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת רְצוֹנֵנוּ יִתְבָּרֵךְ וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

אָבֵל אִם בְּחֹרָה מְבַקֶּשֶׁת לֹא לָלֶכֶת בְּכֶסֶף רֹאשׁ וְעוֹד לְהַחְזִיק אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵיפֶאוֹן, בַּלְעַקְבֶּעִרִי, אֵיפֶאֶד, אֵיפֶעֶד, עַנְדְּרוֹאוֹיד, סְמֵאֲרֵטְפוֹן וְכוּ', שְׁשֵׁם רוֹאִים כָּל מִינֵי זָבֵל וְלִכְלוּף וְכוּ' וְכוּ', מִבְּחֹרָה כְּזוֹ צְרִיכִים לְבָרַח כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, כִּי הִיא בּוֹדֵאִי תִבְגּוֹד בְּבַעֲלָהּ וְכוּ', וְלִכֵּן רֹאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִזְמִין לָךְ אֶת בַּת זִוְגָךְ, וְתִכְף וּמִיד כְּשֵׁשׁ בֵּינֵיכֶם מְשִׁיכָה אֶחָד לְהִשְׁנִי תִרְאוּ לְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה גְדוֹלָה בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם שְׂפָה מְשֻׁתֶּפֶת וְאַתֶּם רוֹצִים לְהַתְחַזֵּק יַחַד בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, וְיֵשׁ לָכֶם מְשִׁיכָה אֶחָד לְהִשְׁנִי, הֲרִי תִרְאוּ תִכְף וּמִיד לַעֲשׂוֹת אַרְוֹסִין וְלִקְבַע זְמַן לְחַתְנָה, וּמָה שֶׁהַהוֹרִים מְתַנַּגְדִּים וְכוּ', כִּי תִמִּיד

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחַל שִׁיג

הוֹרִים דּוֹאָגִים מֵה יִהְיֶה בְּעֵינַי פְּרִנְסָה וְכו', וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ג') אֵין צָרִיךְ לְאָדָם לְדַאָג עַל פְּרִנְסַת בְּנָיו, כִּי כִשְׁהֵם גְּדֻלִים גְּדֻלָּה פְּרִנְסַתָּם עִמָּהֶם; וְלִכֵּן אֵין לְהַהוֹרִים לְדַאָג בְּעֵינַי פְּרִנְסַת יְלָדֵיהֶם, כִּי כִמוּ שְׁהֵם הִתְחִילוּ עִם כָּלוּם, כִּכָּה הִילָדִים יִתְחִילוּ עִם כָּלוּם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתָם, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי שְׁתִּגְמְרוּ אֶת הַשְּׂדוּךְ תַּכְּף וּמִיד, וְתִרְאוּ שְׁסוּף כָּל סוּף הַהוֹרִים יִהְיוּ מְאֹד מְאֹד מְרוֹצִים מִשְׁנִיכֶם.

וְכַף כָּתוּב בְּפִרוּשׁ בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יֹרֵה דְעָה הַלְכוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם סִימָן ר"מ סְעִיף כ"ה) וְכֵן אִם הָאָב מוֹחָה בְּבֵן שְׂיִשָּׂא אִיזוּ אִשָּׁה שְׂיִחְפֹּץ בָּה הַבֵּן אֵין צָרִיךְ לְשִׁמוּעַ אֶל הָאָב; עֵינַי שָׁם, כִּי הִרְבָּה פְּעָמִים הַהוֹרִים מְגַזִּימִים, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם שְׂיִחָה מְשִׁתְּפֶת וּמְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, רְאוּ לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּךְ מֵה שְׂיִוִּתֵר מֵהָר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רסט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי פְּשׁוּט נָפַל עָלַיךָ פֶּחַד לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', וְזֶה מְבִיא אוֹתְךָ אֶל עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', שְׁמֹזָה נַעֲשִׂיתָ עֲצָלָן וְאַתָּה יוֹשֵׁן רַב הַיּוֹם וְכוּ', וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲלִיט אִם אַתָּה מוֹכֵן לְהִתְחַתֵּן אוֹ לֹא, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְבַלְבֵּל אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁל בַּחֲוָרָה תְּמִימָה מִפְּנֵי הַשְּׂגִיוֹנוֹת שֶׁלְּךָ.

לְדַעְתִּי אַתָּה צָרִיךְ לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכִיאָטָר וְלַקְחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי אִם תִּמְשִׁיךְ כָּכָה אֶת הַחַיִּים, אַתָּה מְאֱמָלֵל בַּחֲוָרָה תְּמִימָה עַל לֹא דָבָר.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן זֶה רוּחַ רָעָה שֶׁנִּדְבַק בְּאָדָם עַל יְדֵי חֲטָאוֹתָיו הַמְרִבִּים, וְזֶה פְּשׁוּט מִחֲלָה שֶׁמְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתוֹ וְשׁוֹכְלוֹ לְגַמְרֵי, וְכַמְאֲמָרֶם ז"ל (ירושלמי שְׁבַת פֶּרֶק ז"ד הַלָּכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר ה' הַיּוֹי" הַמְּמַךְ כָּל חַלִּי" זֶה רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שֵׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרִזָּל עַל צוֹאֲרֶךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מַה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי יִמְרַב עֲוֹנוֹתָיו וּבִפְרָט שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירֵי וּמְדַמְיִין לְעֲצָמוֹ כֹּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וְמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוֹ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהַחְלִיט תַּכְּף וּמִיָּד מֵה שְׂאֵתָה רוּצָה, וְלֹא
לְאַמְלֵל בַּחֲזוֹרָה תְּמִימָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רע

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעֵיָה שְׁלָךְ הוּא רַק מַחְמַת שְׂאֵתָה לֹא שְׂמַח, כִּי אִם הִיִּת
שְׂמַח כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְכָל הַדֵּינִים
שְׂנַמְשָׁכִים עַל הָאָדָם זֶה רַק מַחְמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמִחָה, כִּי מִי שְׂתַמִּיד
שֵׁשׁ וְשְׂמַח עַל יְדֵי זֶה מֵתְרַחֵב לוֹ הַדַּעַת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׂהָעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאִינָם מֵתְקַרְבִּים
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? הוּא רַק מַחְמַת שְׂאֵין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְאִינָם מִיִּשְׁבִּין
עַצְמָן, וְהַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל לִישֵׁב עַצְמוֹ הַיָּטֵב, מַה הַתְּכָלִית מִכָּל
הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּוֹת הַנִּכְנָסוֹת לַגּוּף, הֵן
תְּאוּוֹת שְׁחוּץ לַגּוּף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יִשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
אֶךְ דַּע, שְׂעַל יְדֵי מָרָה שְׁחוּרָה אִי אֶפְשָׁר לְהַנְהִיג אֶת הַמַּחַ כְּרָצוֹנוֹ,
וְעַל כֵּן קֶשֶׁה לוֹ לִישֵׁב דַּעַתוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְּׂמִחָה יוּכַל לְהַנְהִיג הַמַּח

כַּרְצוֹנוֹ, וְיִכְלֵל לִישֵׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שְׁמִחָה הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ", שְׁעַל יְדֵי שְׁמִחָה נַעֲשִׂין בֶּן חוֹרִין וְיוֹצֵאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשִׁמְקֵשׁר שְׁמִחָה אֶל הַמַּח, אָזִי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֶּן חוֹרִין מִמֶּשׁ, וְאִינוּ בְּבַחֲיַנַּת גְּלוּת, וְאָזִי יִכְלֵל לְהַנְהִיג אֶת מַחוּ כַּרְצוֹנוֹ וְלִישֵׁב דַּעְתּוֹ, מֵאַחַר שְׁמַחוּ בְּחֲרוּת וְאִינוּ בְּגְלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מִישֵׁב כָּלֵל וְכוּ', וְלָבוֹא לְשִׁמְחָה הוּא עַל יְדֵי מָה שְׁמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אֵיךְ שָׂרַק יִהְיֶה, יֵשׁ אֶצֶל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוּת טוֹבוֹת מְנַקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נ"ז). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַּח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפִּילוֹ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרִמּוֹן, וְעַל כָּל פְּנִים יֵשׁ לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה בְּמָה שְׁזָכָה לְהִיוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשְׁמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמִיחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׁמִיחָה מִתְרַחֵב מַחוּ וְדַעְתּוֹ וְכִבֵּר יֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְלִכְּן אַתָּה צָרִיךְ לְעִבוֹד הַרְבֵּה עַל נִקְוַת הַשְׁמִיחָה, וְאֵז תִּזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת אַמְתִּי, וְתִהְיֶה דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה בֶּן חוֹרִין אַמְתִּי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רעא

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן א') שֶׁהַיֵּצֵר הִרְעָה
 מִתְּלִיבֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמַצּוּוֹת, וְלִכֵּן הוּא מְסִית אוֹתָהּ לְהַכְנִיס בְּאֵיפּוֹן
 וְכוּ', אוּ בְטֻלְפוֹן הַנֵּיֵד וְכוּ', תַּנ"ךְ וְשֵׁשׁ סִדְרֵי מִשְׁנֵה וְכוּ', כְּדִי
 שְׁתּוּכַל לְלַמֵּד בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֵתָּה בָּא וְכוּ', וְאֵתָּה לֹא רוֹאֶה וְלֹא מִבִּין
 שֶׁזֶּה רַק עֲצַת הַיֵּצֵר שְׂרוּצָה לְהַפִּיל אוֹתָהּ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, כִּי
 אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכוּבֶשֶׁת כָּל
 חֻלְקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֱמוּנָה וְאֶת הִירָאֵת שְׁמִים מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל,
 וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנְּקָרָא מַחְשָׁב
 (מְכַשֵּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט, אוּ אִיפֵד, אוּ בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבֻזָּה
 יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעוּב עֵרוֹם וְזֵהוּם, וּמְאֲמֵלִים אֶת
 עֲצָמָם וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שְׁמִסְתְּכָלִים בְּזָבֵל וְהִלְכְלוּךְ הַזֶּה וְכוּ', נִדְבַק
 בּוֹ כָּל הַזֵּהמָא שֶׁל הָעֵרוֹם וְהַתַּעוּב וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁנַּעֲשִׂים מְכוּרִים
 לְזֵה וְקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֵּה, כִּי זֶה בְּדִיוּק כְּמוֹ שֶׁאֶחָד מְכוּר
 לְסַמִּים וְכוּ', אוּ אֶחָד מְכוּר לְשִׁתִּית אֶלְכוּהוּל וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שֵׁישׁ
 לוֹ מַחְשָׁב הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט אוּ שְׂאָר כְּלֵי מִשְׁחִית שְׂיְכוּלִים לְרַאוֹת
 בְּזֵה כָּל מִינֵי עֵרוֹם וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', אָדָם נַעֲשֶׂה מְכוּר לְזֵה וְקָשָׁה לוֹ
 לְצַאת מִזֵּה וְכוּ', וְזֵה שׁוֹרֵף לוֹ אֶת כָּל הַמַּח וּבּוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאֻוֹת
 רְעוֹת, וְהִרְאֵשׁ וְהַמַּח שְׁלוֹ נַעֲשִׂים מְטֻמְטָמִים לְגַמְרֵי מֵרֵב הַנְּאוּף
 וְהִלְכְלוּךְ שְׁמִסְתְּכָלִים בְּזֵה, וְהֵלֵב מִתְּעַקֵּם בְּעַקְמוּמִיּוֹת עַד שֶׁנְּכַנְס בּוֹ
 סְפָקוֹת בְּאֱמוּנָה, וְנַעֲקֵר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רָאֵה לְזֻרֵק מֵהַבֵּית
 מַחְשָׁב שְׁמַחְבֵּר אֶל אִינְטֵרְנֵט אוּ אִיפֵד אוּ בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֵדְרִין מַה). אֵין יֵצֵר הִרְעָה שׁוּלְט אֶלָּא בְּמַה
 שֶׁעִינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין חוּצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת

הַעֲיִנִים" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֶבֶר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הַעֲיִנִים".

וְאֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מִחֻשָּׁב שֶׁמִּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵיתוֹ, וְהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה הִתְחִילוּ לְהִתְכַתֵּב דְּרָךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן נִפְלוּ בְּפֶחַךְ, וְלִבְסוֹף אוֹ הִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מִצּוּי בְּעַתֵּי הַלָּלוּ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶחַךְ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוֹף הִתְגַּרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אָסוּר בְּהַחֲלִט שִׁיחָהּ בְּבֵית מִחֻשָּׁב שֶׁמִּחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמִוִּרְיָדָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שֶׁמֵּאֲבִידִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד אוֹ יֵלְדָה שְׁלוּקָחִים כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְרֵיָהֶם וְכוּ', הֵם כְּכֹר נּוֹפְלִים בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתֵּיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּבְעַר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו, וְלִכֵּן מִצָּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם לְעִצְמוֹ עֲצָה שֶׁהִתְלַבֵּשׁ אֶת עִצְמוֹ בְּמִצְוֹת כְּאִלוֹ שִׁיכְנִיס בְּזֶה אֶת כָּל הַתַּנ"ךְ וְאֶת כָּל הַשֵּׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנֵה וְאֶת כָּל הַש"ס וְכוּ' וְכוּ', וְאֹמֵר לְאָדָם הִנֵּה כֵן תּוּכַל לְלַמֵּד גַּם בְּהִיּוֹתְךָ עַל הַדְּרָךְ, וְאָדָם לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מְרַגֵּשׁ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁם לוֹ מִלְכֻדַּת תַּחַת רַגְלָיו, וּמִפִּילוֹ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְלִכֵּן הַזֶּהר וְהַשְּׁמַר שְׁלֹא תַעֲשֶׂה דְבָר כְּזֶה, כִּי תַפּוֹל בְּנִפְיָה כְּזוֹ שְׁלֹא תּוּכַל לְצַאת מִזֶּה.

אֵף אַחַד לֹא מִכְרִיחַ אוֹתְךָ לְלַמֵּד בְּפַעַם אַחַת הַרְבֵּה וְכוּ', יְדוּעַ מֵהַ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל "מִעַט גַּם כֵּן טוֹב", וְאָמְרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנַחֵס י"א) לָמְדוּ נִמְשְׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה שָׂרְבַּ
הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאֶחָד וְהַתַּאֲנָה נִלְקָטָה מֵעֵט
מֵעֵט וְכַךְ הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמֵד מֵעֵט וּלְמַחֵר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאִינָה
מִתְלַמְּדַת לֹא בְשָׁנָה וְלֹא בְשָׁתַיִם; וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד')

הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תָּמִיד אֵיךְ יִכּוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי
לָמָּה הִדְבָּר דּוֹמָה לְכַפֵּר שְׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר טַפֵּשׁ אֹמֵר מִי יִוּכַל
לְהִבְיֹאוֹ וּפְקַח אֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלְּה אֹתוֹ, מִבִּיא סֶלֶם אוֹ קָנָה וּמֹוֹרִיד
אוֹתוֹ כֶּךָ כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא
פְּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה שׁוֹנָה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמֹסִים כָּל הַתּוֹרָה
כְּלָה; וְאָמְרוּ (וִיקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב')

מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אֹמֵר מִי יִכּוּל
לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה נְזִיקִין ל' פְּרָקִים כְּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפְּקַח מֵהוּ
אֹמֵר הַרִינִי שׁוֹנָה שְׁנֵי הֶלְכוֹת הַיּוֹם שְׁנֵי הֶלְכוֹת לְמַחֵר עַד שְׂאֵנִי שׁוֹנָה
אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה;

וְאִם אָדָם יֹאמֵר הָרִי אֵיךְ אֲנִי יִכּוּל לְדַמּוֹת אֶת עֲצָמֵי אֶל הַחֲכָם
הַזֶּה שְׂזָכָה לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (שָׁם) מִי
שֶׁטַּפֵּשׁ אֹמֵר מִי יִכּוּל לְלַמֵּד תּוֹרָה שְׁבַלְבּוֹ שֶׁל חָכָם, מִי שֶׁפְּקַח אֹמֵר
וְהוּא לֹא מֵאַחֵר לְמַדָּה, אֲלֹא הַרִינִי לּוֹמֵד שְׁתֵּי הֶלְכוֹת הַיּוֹם וּשְׁתֵּים
לְמַחֵר עַד שְׂאֵנִי לּוֹמֵד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה;

וְכֵן אִם אָדָם יֹאמֵר הָרִי אֲנִי לּוֹמֵד וְשׁוֹכַח, לָמָּה לִי לְלַמֵּד וּלְיַגַּע,
עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (שָׁם) מְשַׁל לְטֶרְסֶקֶל נְקוּב שֶׁשָּׂכַר בְּעַלְיוֹ פּוֹעֲלִים
לְמַלְאָתוֹ, מִי שֶׁטַּפֵּשׁ מֵהוּ אֹמֵר, מֵה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנִּיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא
בְּזוֹ, מִי שֶׁפְּקַח מֵהוּ אֹמֵר וְלֹא שָׂכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל כֶּךָ,

מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר מֵה אָנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמִשְׁכָּחָה; עֵינַי שָׁם.

וְלִכֵּן אָסוּר לִהְיוֹת בְּטָלָן, אֲלֵא לְלַמֵּד כָּל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת שְׁלֶחָן עֶרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְמִשְׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זוֹכִים לְסִיּוּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּכְשִׁיּוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלִיזָה אוֹתוֹ וְכוּ', וּמִקְדַּמֶּת אֶת פְּנֵיו שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינִי מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל, וְהוּא מְסַתְּבֵל עַל תַּכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רַעֲב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר שְׁלֹחַ, י"ב סִיּוּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל עֵינַי שֶׁל שִׁיחָה בֵּינֵנו וּבֵין קוֹנֵנו, שְׁאָדָם יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְיִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאָמַר (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִיּוּן כ"ה) הַהִתְבּוֹדְדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגוֹדְלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינֵנו לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִיּוֹת שָׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבּוֹדֵד

לְבִדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בִּינּוֹ לְבִין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת
וְאַמְתָּלְאוֹת בְּדַבְרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ,
שִׁיקְרָבוֹ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמֶּת. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זֹה יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן
שְׂמֵדְדָבְרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹה הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא
דָּרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה
כְּלָלִית, שְׂכוּלָלֶת הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיחָסֵר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ
אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכָל מַעֲבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ
שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַפִּילוֹ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְמִין דְּבָרָיו,
וְאִינוֹ יִכּוֹל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵּן זֶה
בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דִּהְיִינוּ הִהְכַּנְהָ שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְחַפֵּץ וּמְשׁוֹתֵק לְדַבֵּר, אִף שְׂאִינוֹ יִכּוֹל, זֶה בְּעֵצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד,
וְגַם יוֹכֵל לְעֵשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וּתְפִלָּה מְזִה בְּעֵצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעַק
וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כָּךְ, עַד שְׂאִינוֹ יִכּוֹל אֲפִילוֹ לְדַבֵּר.
וּיְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ רְחֻמִּים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיחַמֵל עָלָיו וְיִפְתַּח פִּיו,
שִׁיּוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שְׂכַמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים גְּדוּלִים מִפְּרָסְמִים סְפָרוֹ,
שְׂלֵא בָּאוּ לְמַדְרַגְתָּם, רַק עַל יְדֵי הִנְהִיגָה זֹה. וְהַמְשַׁכֵּיל יְבִין מַעֲצָמוֹ
גְּדוֹל מַעֲלַת הִנְהִיגָה זֹה, הָעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דָבָר הַשְּׂוֶה לְכָל
נֶפֶשׁ מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּלֵם יִכּוֹלִים לְנַהֵג הִנְהִיגָה זֹה, וְעַל יְדֵי זֶה
יְבוֹאוּ לְמַעֲלָה גְּדוּלָה. אֲשֶׁרֵי שִׁיאַחְזוּ בָּזֶה.

וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֵצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַתְּדוּדוֹת עַל חֲטָאָיו הַמְרַבִּים שֶׁהֵם עוֹשִׂים מִסָּךְ הַמְּבַדִּיל

בִּינָם לְבֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (ישעיה נ"ט ב') "כִּי אִם עֲוֹנֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוּעַ", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב') שֶׁעַל יְדֵי רַבּוֹי שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְתַפְלוּת וּבִקְשׁוֹת שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל וּמִבְקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה שְׁמוֹרִיד מִמַּחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ אֶת כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְעֲנָנִין שְׁמִכְסִין עַל עֵינֵי הַשָּׂכֵל, וְזוֹכִים לְרֵאוֹת בְּעֵינֵי שָׂכְלוֹ אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ זֶה חֲרַבּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שְׁבֻזָּה יִכְבַּשׁ אֶת הָעוֹלָם, הֵינּוּ שִׁיכְנִיס בְּעוֹלָם אֶת הָעֲנָנִין שֶׁל שִׁיחָה וְתַפְלָה וּבִקְשָׁה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְקֶה מַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם, עַד שִׁירְאָה לְפָנָי עֵינָיו תִּמְיֵד אֶת הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים.

וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - נח) "וְזֶה סִימָן לְבַעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר כְּשֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לְנֶגֶד עֵינָיו הוּא סִימָן שֶׁתִּקַּן בִּירְאָתוֹ כָּל חֲטָאִיו", וְלִכֵּן קוֹדֵם צְרִיכִים לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַד שֶׁלֹּא בָּא לְפָנָי עֵינָיו הַשֵּׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ בְּכָל מִינֵי צְרוּפִים וְכוּ', עָלָיו לְדַעַת שְׁעָדִין לֹא נִתְקַבְּלָה תְּשׁוּבָתוֹ, כִּי הִרְגַע שְׁאָדָם זוֹכֵה לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַקְתָּ מַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּפְתָאוֹם מְאִיר לוֹ תִּמְיֵד לְפָנָי הָעֵינָיִם שֵׁם הַיְי"ה יִתְּבַרֵךְ בְּכָל מִינֵי צְרוּפִים וְיַחְוּדִים, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רעג

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַק אֶת הַבֵּן אוֹ הַבַּת זוּג הַשִּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְלֹא לְבַקֵּשׁ שְׁאֲנֵי רוּצָה דִּיקָא אֶת פְּלוּנֵי אוֹ אֶת אֱלִמוּנֵי וְכוּ', אוֹ שֶׁהוּא בָּא מֵעֵדָה זוֹ אוֹ מֵעֵדָה אַחֶרֶת וְכוּ', אוֹ מִמְחִסִּידוֹת זוֹ אוֹ מִמְחִסִּידוֹת אַחֶרֶת וְכוּ', צְרִיכִים תְּמִיד לְבַקֵּשׁ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתֵן לִי אֶת בֶּן זוּגֵי הַשִּׁיף אֶל שֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וְנִזְכָּה לְהִתְחַתֵּן וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת לָךְ נַחַת רוּחַ, וְיִהְיֶה בֵּיתֵינוּ מִשְׁפָּן לְשְׁכִינַת עֲזָרָה, רַק כִּךָ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לֹא שְׁאֲנֵי רוּצָה בַּחֲזוֹר מְסִים וְכוּ', אוֹ בַּחֲזוֹר מִמְחִסִּידוֹת זֶה וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב מַה שֶּׁטוֹב בְּשִׁבְלֵנוּ, הָעֵקֶר רַק לְבַקֵּשׁ שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיהֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְיִגְוְרוּ בְּיַחַד בְּהַבְנָה הַרְדִּית וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רעד

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר

עֲכָשׁוּ הוֹדִיעַ לִי הָאֲבִרָךְ ... גְּרוֹ יָאִיר, שְׁנַת סְכוּם גְּדוֹל בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל עֲבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל, אֲנִי בָּא שָׁם בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, וּתְשׁוּאָת חֵן לָךְ עַל זֶה, וּבִשְׂכַר זֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְעַנְיִים
לְאָכּוֹל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
גַּם יַחַד, כִּי אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּת לְאָכּוֹל לְרַעֲבִים, וּכְבָּר
אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִם סִימָן י') מִי שֶׁמָּאֲכִיל לְחֵם
לְרַעֲבִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַצִּיל אוֹתוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים; יִמְתִּיק מִמֶּךָ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הַדֵּינִים וְיִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ רַחֲמִים וְחֻסְדִּים גְּדוֹלִים
עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רעה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה אֶת
הַנְּקָמָה בְּסִמָּךְ מ"ם הָרָשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל הָרָשָׁעוֹת שְׁלוֹ
טַפַּח לוֹ עַל פְּנֵיו וְכוּ', זֶה רָשָׁע מְרָשָׁע טָמֵא מְטוּמָא וְכוּ', הַמוֹנֵעַ

טְהָרָה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֵז שֶׁבָּאנוּ לְפָנֶיךָ לְמַעַלְתָּהּ מִחֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים וְכוּ', וְהִרְשַׁע הַזֶּה עוֹד מִפְּרִסֵּם שֶׁהִמְקוּהָ שְׁלָנוּ לֹא בְּסֹדֶר וְכוּ', וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד שֶׁמַּח שֶׁבָּאוּ לְבִדּוֹק אֶת הַמְּקוּהָ שְׁלָנוּ, וְנִתְּנוּ עַל זֶה הַכֶּשֶׁר בְּהִדּוּר רַב מֵאֵד מֵאֵד, וְעַכְשָׁיו יְכוּל לְהִתְפָּרֵס בְּכָל יְבִנְאֵל לְנִשּׁוֹת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שֶׁיְכוּלוֹת לָבוֹא לְטֵבֵל אֲצִלָּנוּ, וְזֶה נִקְמָה מִתּוֹקָה בְּרִשָּׁע מְרִשָּׁע הַזֶּה שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מִמֶּנּוּ כְּבָר לְמַעַלְתָּהּ מִחֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים וְכוּ', בְּכָל הַתְּחוּמִּים, הֵן בְּכִשְׁרוֹת הַמְּקוּהָ שְׁדִיקָא הַמְּקוּהָ שְׁלוֹ הֵיטָה פְּסוּלָה, לֹא הִיָּה מִים בְּאוֹצָר, וְכֵן לֹא נִתֵּן לְתַקֵּן אֶת הָעֵרוֹב, וְכֵן מְסַר אֶת הַשּׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁרוּדָף אֶת הַחֲנוּף הַטְּהוֹר שְׁלָנוּ מֵאֵז שֶׁבָּאנוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ כְּבָר הַיּוֹם לְמַעַלְתָּהּ מֵאֶלֶף יְלָדִים הַמִּתְחַנְּכִים בְּמוֹסְדוֹתֵינוּ.

בְּעֵינַי מֵה שֶׁקוֹרָה עִם הַבֵּן שְׁלֶךְ וְכוּ', לְדַעְתִּי תַעֲזֹבֵי אֶת זֶה כְּכָה, הָעֵקֶר שֶׁהַזּוּג חַיִּים בְּיַחַד בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה, וְלִכְן תִּשְׁאִירוּ אֶת זֶה כְּכָה, וְלֹא כְּדַאי לְהִתְבַּלְבֵּל וּלְהִצְטַעַר בְּחִנּוּם וְכוּ', אִף שֶׁאֲנִי מִבִּין אֶת הַכָּאֵב שֶׁיֵּשׁ לָכֶם שֶׁהֵם רוֹצִים רַק לְחַלֵּב מִכֶּם כְּסָפִים וְכוּ', מֵה לַעֲשׂוֹת יֵשׁ טְפוּסֵי אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שְׂאוּהֵבִים לְנִצֵּל אֶת הַזּוּלָת וְכוּ', וְלִכְן אִם הַבֵּן שְׁלָכֶם מֵאֲשֶׁר עִם אִשְׁתּוֹ, אֲזִי תַעֲלִימוּ עֵינַי וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אֶת לְבַבְכֶם הַנִּשְׁבָּר וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ וְעַל בְּעֵלְךָ שֶׁפַע רִוְחָנִי וְשֶׁפַע גְּשָׁמִי, וְתִזְכּוּ לְאַמוּנָה טְהוֹרָה לְדַעַת שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רעו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּכֵל שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת פְּעֻלָּתְךָ מֵהַ שְׂאֲתָה פּוֹעֵל עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, יוֹתֵר נִכְנָס בִּי שְׂמִיחָה וְחֵירוּת דְּקִדְשָׁה, וְאֵינְ לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, הֵן אֲמַת אֲנִי יוֹדֵעַ אִיךָ שְׂזִיחָה כָּל כַּף קָשָׁה וְכוּ', אֲבָל מֵהַ לְעִשׂוֹת הַנְּסִיוֹנוֹת עֲכָשׁוּ קָשִׁים בְּכָל הָעוֹלָם הַחֲרָדִי, הֵן אֲצֹל הַחֲסִידִים וְהֵן אֲצֹל הַלִּיטְאִים, אֲצֹל כָּלֵם יֵשׁ נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת, וְהַמְצָב מֵרַמָּד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מְעַמָּד בְּעִתִּים הַלְלוּ, וְזוּכָה לְתַת יָד וּשְׂכָם לְעֹזֵר לְבִנֵי הַנְּעוּרִים, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוֹדְתְךָ עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ תִּרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רעז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בְּוֵדָאֵי אִם זֶה יִהְיֶה לְךָ תּוֹעֵלֶת בְּזֶה שֶׁתְּדַבֵּר עִם אַחֻוֹתָךְ תַּחֲוִי
אֲזִי תִמְשִׁיךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה אַחֻוֹתָךְ, וּמִסְכְּנָה שֶׁנִּפְלָה בְּפֶח כָּזֶה
וְכוֹ וְכוֹ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נִפְשֶׁךָ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְתַרְאָה בְּזִכּוֹת זֶה יִמְתַּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל
יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְיִקְיָם אֶצְלֶךָ (יִשְׁעִיהָ נ"ד י"ז) "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא
יִצְלַח".

הַמְצָב עֲכָשׁוּ עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּכִלְיֹת הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה, כִּי הַנְּסִיוֹנוֹת עֲכָשׁוּ קָשִׁים בְּכָל הָעוֹלָם הַחֲרָדִי, הֵן אֶצְל
הַחֲסִידִים וְהֵן אֶצְל הַלִּיטְאִים, אֶצְל כָּלֵם יֵשׁ נוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת, וְהַמְצָב
מֵר מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּעֵתִים הַלְלוּ,
וְזוֹכָה לְתַת יָד וְשִׁכְם לְעֹזֵר לְבְנֵי הַנְּעוּרִים, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעַבּוּדְתָךְ
עַבּוּדַת הַקִּדּוּשׁ הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ תִּרְוּ רַב נַחַת
דִּקְדוּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רֵעַח

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי הַהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נַפְשְׁךָ בְּשִׁבְלִי בְּנֵי הַנְּעוּרִים, בְּזָכוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ
עַל חַטָּאוֹת הַנְּעוּרִים שְׁלָךְ, וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף
סִימָן מ"א) תִּקְוֶן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם
בְּתִשׁוּבָה; וּמְכַל שֶׁפֶן כְּשֶׁעוֹזְרִים לְבְנֵי הַנְּעוּרִים, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
בְּעִינָיו יִתְבָּרַךְ.

מִי יִתֵּן שְׁתוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּדוּרִים עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן" הֵן
לְעִדוֹת הַמְּזֻרָח, וְהֵן לְאַשְׁכְּנַזִּים, וְהִיָּה זֶה שְׁכַרְךָ לְנִצָּחַת.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין
מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל
שְׂמַח, וְיוֹתֵר חָשׁוּב כְּשֶׁמְשַׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה
שְׁבִיכוּלְתָךְ תִּמְיֵד לְשִׁמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְכֵן יִהְיֶה לָךְ גַּם בֵּן שִׁמְחָה,
וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְׁמַחָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז)
"הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וַחֲדוּדָה בְּמִקְוֵמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַּח בְּעִצְמוֹ,
וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַּח אַחֲרֵים, וְשִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמִים.

אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל שְׁכַט

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רעט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִיק וְחַפִּים ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׁאַתָּה מִתְמִיד
בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאַתָּה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה, וְהַעוֹלָה
עַל הַכֹּל שְׁאַתָּה חוֹזֵר עַל מְסַכַּת בְּרָכוֹת וְזָכִיתָ כָּבֵד לְסִיִּים אֲרַבְעִים
וּשְׁמוֹנֶה פְּעָמִים מְסַכַּת בְּרָכוֹת, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקְךָ, וְתִמְשִׁיךָ כָּכָה
וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

וְכֵן אֲנִי מְאֵד מְאֵד שְׂמֵחַ שְׁאַתָּה לוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
שְׂמֵאֵד מְאֵד הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה שְׁנַתְמִיד בְּסִפְרֵינוּ הַקְדוּשִׁים.

יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּגְדֵּל אִישׁ כְּשֶׁר וִירָא שָׁמַיִם גְּדוֹל
מְאֵד, וְתִהְיֶה לְתַפְאֶרֶת הַנּוֹרִיךָ וּמוֹרִיךָ.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רפ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יש לי צער גדול מאד מאד שאני שומע תלונות מהמשפחה הזאת שאת פתבת, והנה אני בא לארץ ישראל ואני אטפל בזה במלא החומר, הקדוש ברוך הוא יעזר שאני אנקה את קהלתנו הקדושה מכל מיני אלמנטים בלתי רצויים.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל שְׁלֵא

אין עצה אחרת עם ילדים רק לדבר אתם ולדבר אתם ולדבר אתם וכו' וכו', כי מה שהדברות עושה זה אי אפשר להסביר, ילדים לא אוהבים שילחיצו אותם, הם רוצים רק שיתנו להם את הגב לבטחון עצמי וכו' וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל ילדיו, ולספר להם ספורי צדיקים, וכן להתעניין בכל מה שעובר עליהם, שזה מעקר החנוך.

ובענין הבן שלך ... גרו יאיר, הוא מצליח מאד מאד פה, אבל כמו כל בני הנעורים מרחמים להתחתן, ולכן אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאמצא בשבילו בת יראת שמים, אבל הבעיה עכשו שאין אצלנו בנות בגיל חתנה וזה בעיה רצינית וכו', ולכן תראה לחזק אותו כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רפב

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד שֶׁמַּח שֶׁפִּתְחָתָּ חֲנוּת צַעְצוּעִים וְכוּ', וַיֵּשׁ מְקוֹם לְכָל אֶחָד, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ג'): בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין פְּרֻנְסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפְּרַנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הֵעֲצָה שֶׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרָגֵן לְהַשְׁנִי, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזֶה יִכְנִיס לָכֶם גַּם כֵּן שְׁפַע, וְכֵן סְפוּק נִפְשֵׁי, רַק תִּתְחַזְּקוּ בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי.

אוֹדוֹת הַבֵּן שֶׁמִּשְׁתּוֹלֵל וְכוּ', צָרִיכִים לָתֵת הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב לְיְלָדִים, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ז) הַבְּנִים שׁוֹטִים, כְּשֶׁאֲבִיהֶם כְּעֶסֶן; כִּי כְּשֶׁאֲבֵא כְּעֶסֶן וְהַבֵּן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשֶּׁהוּ וְכוּ', וְהָאֲבֵא צוֹרֵחַ וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרָף וְכוּ', אֲזִי הַבֵּן נִשְׂאֵר שׁוֹטֵה וְכוּ', אֲבֵא צָרִיף לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהִתְעַנֵּין בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שֶׁזֶה מֵעַקֵּר הַחֲנוּף, וְלָכֵן יְלָדִים צָרִיכִים הֵמוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, וְלֹא לִצְעַק עֲלֵיהֶם וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְהִתְפָּרֵץ עֲלֵיהֶם, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן לֹא לָתֵת לָהֶם מִכּוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רפג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתְּ צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּלַחֵץ, יֵשׁ מְקוֹם לְכָל אֶחָד וְכו', וְכָל אֶחָד יָכוֹל לְהִתְפָּרֵס בְּכַבּוֹד, וְאֶחָד לֹא נוֹגֵעַ בְּהַשְׁנִי, וּכְבֹּד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִזְמָא ל"ח). בְּשִׂמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ וּמִשְׁלֶךְךָ יִתְּנוּ לְךָ אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמוֹכֵן לְחַבְרוֹ וְאֵין מַלְכוּת נוֹגֵעַת בְּחִבְרָתָהּ אֲפִילוֹ כְּמֵלֵא נִימָא; וְלִכֵּן תִּצְאִי מֵהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַלַּחֵץ כְּאִלוֹ שְׂיִקְחוּ מִמֶּךָ אֶת הַפְּרִנָּה וְכו', אֵין דְּבַר כְּזֶה, לְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַצְּנוּר וְהַמְּזֹל שְׁלוֹ, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ גַּם כֵּן שְׁפַע גְּדוֹל, רַק אֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל אַחֲרוֹת, אַתְּ צָרִיכָה רַק לְהִסְתַּכַּל עָלֶיךָ וְכו', וְלִבְנוֹת אֶת הַפְּעוּטוֹן שְׁלֶךְ, וְלְהֵאֲמִין בְּעֲצָמְךָ שְׂאֵת עוֹשֶׂה עֲבוֹדַת קֹדֶשׁ, וּמִצְלִיחָה יוֹתֵר מִכֻּלָּם וְכו', כִּי הַבְּטַחוֹן הָעֲצָמִי זֶה מֵה שְׁחָסֵר לְךָ.

יְעֶזֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּהֲיִי חֲזָקָה, וּתְבַשְׂרִי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רפד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סִינּוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוֹ

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מה לעשות שְׁכָל הַשְּׂכָנִים מִתְלוֹנְנִים עֲלֵיכֶם וְעַל יְלָדֵיכֶם
שֶׁהַשְּׂפָה שְׁלָכֶם זֶה שְׂפָה רְחוּבִית, וְלֹא מִתְאַיִם לְקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה,
וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה בְּאַתֶּם דּוֹקָא פִּיה, וּגּוֹרְמִים צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ
לְשִׂכְנִים, לֹא יְכוּל לְהִיזוֹת שְׁכָל כֶּךָ הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת יִתְלוֹנְנוּ, הַשְּׂכָנִים
מִתְלוֹנְנִים שֶׁהֵילָדִים שְׁלָכֶם מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּשְׂפָה רְחוּבִית מְאֹד לֹא יָפָה
בְּלִשׁוֹן הַמְּעֻטָּה, וְלִכֵּן תִּרְאוּ מֵה עוֹשִׂים ?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ שֶׁהוּא צָרוֹת יִשְׂרָאֵל דִּי.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רפה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סִינּוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

אשר שנת תשע"ד - חלק ר"ס בנחל שלה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שקהלה שלמה לא יכולים לסבל וכו' וכו', מפני שזה המשפחה שלך וכו', המצב נעשה בכל יום יותר גרוע, ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה להפטר כבר מהצרה הזו שנחת עלינו ועל קהלתנו הקדושה, ואני מכרח להגיד לך שאני עכשו הולך לנקות את קהלתנו מאלמנטים בלתי רצויים, ולא אכפת מי הם, ואנחנו צריכים לשמר על ילדינו שהם אישון עינינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רפו

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד שמחתני עם המכתב שלכם.

בענין השכנים וכו', אני עכשו מטפל בזה במלא החומר, כי אני רוצה לשמר מאד מאד מהיום על קהלתנו הקדושה, ונעשה כל מה שביכולתינו לא להכניס אלמנטים בלתי רצויים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזקה לבנות קהלתנו שיהיה נח לגור בה, ושיהיה חממה של אמונה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ג' רפז

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על כל המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל הילדים, שזה הדבר הכי חשוב אצלו יתברך, ותמיד תדבר עם הילדים דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותספר להם ספורי צדיקים שזה מעקרי החנוך, כידוע אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זכותו יגן עלינו, בעל "דברי חיים",

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל שֶׁלז

שָׁאֵל פֶּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הֵם לומְדִים אִתְּם מוֹסֵר?
וְהַשִּׁיבוּ בֵּן! וְכִשְׁשָׂאֵל אוֹתָם אֵיזָה סִפְרֵי מוֹסֵר? עָנוּ וְאָמְרוּ "חֻבּוֹת
הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא לָזֶה הַתְּכוּנָתִי, אֶלָּא תִּסְפְּרוּ לָהֶם
סִפְרֵי צְדִיקִים מִהֶרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ,
וּמִהֶרְבֵּי רַבִּי זוּשָׁא מֵאַנְיַפְאֵלִי זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ. רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֻלַּת
הַכַּחַשׁ שֶׁל סִפְרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֶׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקּוֹת אוֹתָם.

בְּעֵינַי הַתְּלֵמִיד הַזֶּה שֶׁמִּפְרִיעַ, אֶתָּה מְכַרְח לְהַזְהִיר אֶת הַהוֹרִים
שֶׁלֹּא תוּכַל לְהַמְשִׁיךְ כִּכָּה אֶתוֹ, כִּי לֹא יוּכְלִים כִּתְּהַ שְׁלֵמָה לְסַבֵּל
בְּשִׁבִיל יֶלֶד אֶחָד שֶׁהוּא מְקַלְקֵל, וּמְכַרְחִים לְהַגִּיד לָהֶם אֶת זֶה.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהָרַת
הַקְּדוֹשׁ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רפח

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

שלח אשר שנת תשע"ד - חלק ר"ס בנחל

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך על חנוך התלמידים, שזה צו השעה, כי עכשו עובר נסיונות קשים ומרים בכל העולם החרדי, הן אצל החסידים והן אצל הליטאים, אצל כלם יש נושאים ונושאות, והמצב מר מאוד מאד, ולכן אשרי מי שזוכה להחזיק מעמד בעתים הללו, וזוכה לתת יד ושכם לעזר לבני הנעורים, ולכן תמשיך בעבודתך עבודת הקדש הזה, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ישפיע עליך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ואתה ואשתך תרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציקם, ויהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רפט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, י"ב סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ מאד ואל תתן שהסמ"ך מ"ם הרשע ישבור אותך, עליך לזכר כי מנסים את כל אחד בזה העולם לראות אל מי יברח בעת צרה, ולכן תהיה גבר ותחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, ואם תבטל עצמך לגמרי אליו יתברך, אזי יתפרדו כל פועלי און

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל שֶׁלֵט

יִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מִמֶּךָ, וְלִכֵּן שְׂתַק שְׂתַק לְמַחְרָפֵי וְלַמְבֹזֵי נַפְשֶׁךָ, כִּי בְּיָדַי מָה שְׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֹּל לְטוֹבָה גְּדוֹלָה, וְאִף שְׁלַעַת עֲתָה אַתָּה לֹא רוֹאֶה אֶת הַטוֹב בְּגִלּוֹי וְכו', תִּאֲמִין שְׂמֵאתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא תִצֵּא הָרַעוֹת, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב בְּנִגְלָה, וְתוֹדֶה לוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׁעֲשֵׂה עִמָּךְ, וְכֻלָּל זֶה תִּדַּע שְׂמִכָּל רַע יוֹצֵא לְבִסּוּף טוֹב, אִם רַק מְשֻׁלִּיכִים אֶת הַשְּׂכָל וְהַדַּעַת הָעֲצָמִי, וּמוֹסְרִים עֲצָמָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּבִטּוֹל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו וְכו', לְפַעֲמִים נִגְזֵר אֵיזָה גְּזֵרָה רָעָה מְאֹד עַל הָאָדָם רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַלֵּפוֹ בְּבִזְיוֹנוֹת וְכו', וְלִכֵּן שְׂתַק שְׂתַק עַל הַעֲלָבוֹנוֹת וְשִׁפְיִכוֹת דָּמִים שְׂאֵתָה סוֹבֵל וְכו'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַבְשֹׁר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ב סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז״ל אָמַר (שיחות הַר״ן סימן נ״ג) מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אֲמוּנָה חַיִּי וְהוּא מְבַלֶּה יְמֵי חַיָּיו בְּטוֹב תְּמִיד, כִּי כִשְׁהוֹלֵךְ לוֹ כְּרֹאֵי וַיִּשׁ לוֹ טוֹב בְּרֹדְאֵי טוֹב לוֹ. וְאֶפְיָלוּ כִשְׁאִינוּ כֶּף (דְּהִינּוּ שְׂאִין מִתְנַהֵג לוֹ כְּסֹדֵר וַיִּשׁ לוֹ יִסּוּרֵיִן חָס וְשְׁלוֹם) גַּם בֶּן טוֹב, כִּי הוּא בְּטוֹחַ שְׂאֵף עַל פִּי בֶן הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יִרְחַם עָלָיו לְהַבִּיא וַיִּיטִיב אַחֲרֵיתוֹ. כִּי מֵאַחַר שֶׁהִכַּל מֵאֲתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּרֹדְאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה. אָבֵל מִי שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה חָס וְשְׁלוֹם חַיָּיו אֵינֶם חַיִּים כָּלֵל, כִּי תִכְף כִּשְׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה רָעָה שׁוֹב אֵין לוֹ שׁוֹם חַיּוֹת, כִּי אֵין לוֹ בְּמָה לְנַחֵם עֲצָמוֹ כָּלֵל מֵאַחַר שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה כָּלֵל, וְאֵין לוֹ שׁוֹם חַיּוֹת וְשׁוֹם טוֹב מֵאַחַר שֶׁהוֹלֵךְ בְּלִי הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ וּבְלִי הַשְּׂגָחָה רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן. אָבֵל עַל יְדֵי אֲמוּנָה מֵה טוֹב וַיִּפֶּה הַחַיּוֹת שְׁלוֹ; וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִכְנִיס בְּרַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכָל אֵלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תֵּלֵךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהִכַּל, כִּי כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהִכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי לְזוֹכוֹת לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹפְכַת זֶה בְּלִתי אֶפְשָׁרֵי אֵלָא עַל יְדֵי שְׂאָדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, וְלִהְפֹךְ אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֵלָא עַל יְדֵי שֵׁיִשׁ לוֹ אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז״ל (לְקוּטֵי מוהר״ן חֶלֶק א' סימן ס״ב) וּבְאֻמַּת אִם הִיָּה יוֹדַע הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם

שְׂמַלָּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ (ישעיה ו') וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה, בּוֹדֵאֵי הֵיךְ מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל, וְהֵיךְ מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרָיו, וּמַחְמַת שְׂאִין לְבַן אָדָם אַמוּנָה, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְתַרְשֵׁל בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, נִמְצָא שְׂאֵמוּנָה וְתְּפִלָּה, תְּפִלָּה וְאַמוּנָה, תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְלִכֵּן אָדָם קָרוֹב אֶצֶל עֲצֻמוֹ רָאוּי לוֹ לְהַשְׁלִיךְ אֶת שְׂכָלוֹ הַמְּדַמָּה וְכוּ', וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה כְּמוֹ אִישׁ פְּשוֹט שְׂמֵרְבָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, רַק כְּמוֹ אִישׁ פְּשוֹט תָּם וְיָשָׁר וִירָא אֱלֹקִים, וְאֶפִּילוֹ שִׁיְהִי נְדָמָה לוֹ שְׂאִין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ לוֹ וְכוּ', הַכֹּל בָּא מִחֲמַת עׁוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, כְּמוֹ שְׂכַתֵּב רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת אַמוּנָה סִימָן כ"ב) הַפְּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנִּים כְּפִירָה בְּאָדָם ;

וְלִכֵּן עַל יְדֵי רַבּוּי דְּבוּרִים שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִבְּנָה אֶצְלוֹ הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבַעְעוֹלָם רַק לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶפִּילוֹ כְּמָה דְּבוּרִים שְׂאֵתָהּ מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, יֵהִי יָקָר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֶיךָ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂמֵדְבַר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבוֹנָה לוֹ אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, וּמוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַפְּחָדִים וְהַחֲרָדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמְכַנִּים בּוֹ שְׂמַחַת הַחַיִּים, כִּי עַל יְדֵי שְׂאָדָם חִזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ רִגַע נְפִשִׁי וְכוּ', וּכְבָר לֹא מִפְּחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, וּבְפִרְט כְּשִׁזְכוּהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל נְקוּדַת הַשְּׂמַחָה, כִּי הַשְּׂמַחָה

הָאֱמִתִּית נֹכַח מְאֻמָּנָה וְתַפְלָה, הֵינּוּ אִם אָדָם חָזַק בְּתַפְלָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְתַּפְּלֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה, וְיֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל לְטוֹבוֹתוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ס:): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם רְגִיל לֹאמֹר כָּל דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטָב עֵבִיד; אֲזִי נִכְנָס בּוֹ שְׂמֻחָה אֱמִתִּית, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה זֹכֵחַ לְיִשׁוּב הַדַּעַת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ג סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הוּא רְפוּאָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְרַב בְּנֵי אָדָם שְׁסוּבְלִים סָבֵל גְּדוֹל מְאֹד בְּחַיֵּיהֶם וְכוּ', זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה תָמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, לֹא הִיָּה חֶסֶד לוֹ שׁוֹם דָּבָר, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִיּוֹן כ"ד) שֶׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁאָדָם תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וְהוּא נִמְצָא בְּמִצַּב רוּחַ טוֹב, עַל יְדֵי זֶה לֹא יִחַלְהָ לְעוֹלָם, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, וּמְלַבֵּד זֹאת גַּם בְּגִשְׂמִיּוֹת בְּעֶסְקֵי פְרִנְסָה שְׂמֻחָה הִיא הַצְּלָחַת הָאָדָם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֻחָה חֶלֶק ב' סִיּוֹן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְאֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם

של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידי', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח'.

ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה;

ולכן בזה שתשמח עם נקודת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה, וחבל מאד שבני אדם מסתובבים בזה העולם ממורמרים עצובים מדכאים וכו' וכו', והם לא יודעים שזה מה שמרחק אותם מהקדוש ברוך הוא, וזה מה שמרחק מהם את

הצִלְחַתְּם הַגְּשָׁמִי וְהַרוּחָנִי, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שָׂרְבָנוּ ז"ל הַזֵּהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׂמִיחָה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר שְׁעַל שְׂמִיחָה צְרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ, כִּי זֶה לֹא בֹא קָל לְשִׂמְחָה, וּבַפֶּרֶט מִי שֶׁפָּגַם בַּפְּגָם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִישׁוּזְכֵן, זֶה מָה שֶׁמֵּבִיא אוֹתוֹ לְעִצְבוֹת וְלִמְרִירוֹת וְלִדְכָאוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁתָּמִיד שְׂמִיחַ, שְׁעַל יָדֵי זֶה יִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וּמַחוּ, וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ נֹאמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהוֹדָר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדְדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ".

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמֵּתְפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלַּתִּי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימַתִּי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר מֵתְפַלְּלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהוֹדָר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֶּךָ מֵתְפַלְּלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשַׁלְחַן עָרוּף (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סַעִיף י') טוֹב לְתַן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנָיו כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

אתה לא יודע איך שהסמ"ך מ"ם אורב על כל בן אדם שלא יתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית בצבור, כי יודע כי אם בר ישראל נכנס לבית הכנסת ומתפלל בצבור, מוחלין לו על כל עוונותיו, וכמאמר ז"ל (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות;

אבל הסמ"ך מ"ם זורק על האדם עצלות כזו וכו', העקר שלא ילך לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות, ובפרט מתגבר על תפלת מנחה בצבור, ולכן אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה; כי אז אדם הוא מבהל ומבלבל, ולכן הוא מפיל עליו עצלות לא לבוא לבית הכנסת, כמו כן תפלת ערבית הסמ"ך מ"ם מסית את האדם עם עצלות הרי עיף ויגע אתה וכו', ולכן לא בחנם שצריכים זריזות עצומה להביא את הגוף שלו לבית הכנסת בעת שמתפללים את השלש תפלות, וישמר מאד מאד מעצלות שזה הורס את האדם לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ס"א) על ידי העצלות נדמה לאדם שנסתר ממנו דרך התשובה;

וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו) "אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו: טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ח' סימן ו') רבנן אמרי ז' דברים אמר שלמה על

העצל, ומה שאמר משה היה גדול מכלם, כיצד אמרו לעצל רבך בעיר לך ולמוד תורה ממנו, והוא משיב אותן ואומר להן, מתירא אני מן הארי שבדרך, מנין, שנאמר (משלי כ"ו) "אמר עצל שחל בדרך" אמרו לו הרי רבך בתוך המדינה עמד ולך אצלו, אמר להן מתירא אני שלא יהא ארי בתוך הרחובות, שנאמר "ארי ברחובות", אמרו לו הרי הוא דר אצל ביתך, אמר להן והארי בחוץ, שנאמר "אמר עצל ארי בחוץ" אמרו לו בתוך הבית, השיב להן ואם הולך אני ומוצא את הדלת נעול אני מחזר ובא, אמרו לו פתוח הוא, מנין שנאמר (שם) "הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו" לסוף שלא היה יודע מה להשיב, אומר להן או הדלת פתוח או נעול מבקש אני לישן עוד מעט, מנין שנאמר (שם) "עד מתי עצל תשכב וגו', עמד משנתו בבקר נתנו לפניו לאכול הוא מתעצל לתת לתוך פיו, מנין שנאמר (שם י"ט) "טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו וכו', עין שם.

ולכן אל תהיה בטלן, בזה שתתפלל במנין את השלש תפלות, תמשיך על עצמך השגחתו הפרטית ממנו יתברך, כמאמרם ז"ל (ברכות ו:) כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מידי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ג סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשִׂי כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִפְּי שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ
אֵלַיָּהּ, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְכֵן תְּשִׂמְחֵי אֶת הַחֲבֵרוֹת שְׁלֹךְ וְכוּ', וּבְיַחַד תִּרְקְדוּ וְתִשְׂמְחוּ בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר שְׂמִיָּא הַצְּלָחָה לְאָדָם כְּמוֹ הַשִּׂמְחָה, וְכִמוֹ
שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה חֶלֶק ב' סִיּוֹן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח
תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי זֶה לֹא בָּא כָּל כָּךְ קֵל לְאָדָם, כִּי מְרַב טְרָדוֹת וְיִסוּרִים
וְכוּ', מְנִיעוֹת וְהִרְפָּתָאוֹת וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, הַטָּבַע שֶׁל אָדָם
שׁוֹנֵמֵשׁ אַחַר עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד מֵאֵד לֹא
לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׂיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק
לְשִׁבֵר אֶת הָאִשָּׁה וְלְהַפִּילָה בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וְדְכָאוֹן, שֶׁזֶה מְבִיא
אַחַר כָּךְ לְיֵאוּשׁ גְּמוּר מֵהַחַיִּים וְכוּ', וְזֶה כֹּל כַּחוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם
שֶׁמְפִיל עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה, וּמְכַנֵּס בְּדַעְתָּה כְּאֵלוֹ

אֲבָד מְנוּס וְתַקְוָה מְמַנָּה, וּכְאִלוּ כְּבָר לֹא יִהְיֶה לָּהּ שׁוּם יְשׁוּעָה בַּחַיִּיהָ, וְנִדְמָה לָּהּ כְּאִלוּ כְּבָר אֵף פַּעַם לֹא תִרְאֶה אֹרֶךְ בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה וְכוּ', וְכוּ', וּבְאֵמֶת זֹה טְעוּת חֲמוּרָה כִּי כָּל אִשָּׁה צְרִיכָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁהּ רַק עַל נְקוּדַת הַשְּׂמִיחָה, וְלִשְׁמֹעַ כְּלִי זִמְרָה קְלָטוֹת נְגוּנִים שֶׁל שְׂמִיחָה, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂמִיחָהּ אֶת עַצְמָהּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָּהּ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר וּמְשִׂיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם, כִּי בְּאֵמֶת אִשָּׁה שְׂמִיחָהּ אֶת עַצְמָהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵה, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ הִיא מַסְפֶּרֶת רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הִיא בּוֹנֶה אֶת הַבְּטָחוֹן עַצְמִי שְׁלֵה וְכוּ', וְאֵף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ', וְכֵן כָּל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵה מְשִׁתְּנָה לְטוֹבָה, כִּי אִם הִבְעֵל רוּאָה שְׂהָאִשָּׁה חִזְקָה בְּדַעַתָּה בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִיא רְגִילָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֵלְיָהּ וְכוּ', אֲפִילוּ שִׁירְצָה לְהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ', אוֹ לְהַשְׁתַּלֵּט עָלֶיהָ וְכוּ', הוּא לֹא יוּכַל, כִּי אִשָּׁה שְׂתָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֵלְיָהּ וּמְחִיכָת, וַיֵּשׁ לָּהּ אִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה מָה שְׁנוֹתֵן לָּהּ אֶת הַכֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְכַנִּים בָּהּ בְּטָחוֹן וְתַקְוָה בְּהַחַיִּים, וְהִיא הַכִּי מְאֹשֶׁרֶת בַּחַיִּיהָ.

הָלוֹאֵי שְׁתַּכְנִיִּסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבָךְ, וְאִז כָּל הַחַיִּים
שֶׁלְךָ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, אָבֵל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה
לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אִשָּׁה
לְשֹׁבֵר אוֹתָהּ בְּרוּחָהּ וְכוּ', שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָּהּ מֵצֵב רוּחַ לֹא טוֹב וְכוּ',
וְעַל יְדֵי זֶה כָּל דְּבָר קָטָן יְכוּל לְשֹׁבֵר אוֹתָהּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶי פִּיקֻחִית וְרֹאֵי
מֶה לְפָנֶיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְתַמִּיד עִם חֵיוֹן עַל הַפְּנִים,
זֶה יִמְשִׁיךְ לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ד סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק, וְאִף שְׁאֲנִי חוֹזֵר עַל זֶה כְּמַעֲט יוֹם יוֹם, אֲלֵא זֶה
הָיָה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדָּה זוּ, לְחַזֵּק
לְעוֹדֵד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּבִיא (ישעיה מ"א ו') "אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ וְלֹאֲחָיו יֹאמְרוּ חֲזַק", וּבִפְרָט בְּיָמֵים טְרוּפִים אֵלּוּ שְׁאֲנַחְנוּ
עֲדִים אֶל מֶה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן ל"ה) שֶׁהוֹלֵךְ
אֶפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוֹל עַל הָעוֹלָם. וְכֵן סִפֵּר כְּמָה פְּעָמִים שֶׁהוֹלֵךְ וְנִמְשָׁךְ
אֶפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוֹל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיחֲזִיק עֲצָמוֹ
בְּאֻמוֹנָה בְּאֵלּוֹ הָעֵתִים, וְאָמַר אִף עַל פִּי שְׁאִינוּ מוֹעִיל כָּלֵל מֶה שֶׁהוּא

מספר זאת, שִׁיְהִיָּה אֶפִיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם וְשִׁצְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק עֲצוּמוֹ בְּאִמּוּנָה, כִּי אָף עַל פִּי שֶׁהוּא אוֹמֵר זֹאת, אָף עַל פִּי בֶן מִתְגַּבְּרַת הָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַבְּלוּלִים, כִּי הֲלֹא גַם דְּנִיָּאל וְכִיּוֹצֵא הוֹדִיעוּ מִקֶּדֶם, שְׁקוֹדֵם שִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ, יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים, "וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְהַמְשַׁכִּילִים יְבִינּוּ" (דְּנִיָּאל י"ב י'). וְאִם בֶּן מֵאַחַר שֶׁהוֹדִיעַ מִקֶּדֶם שֶׁזֶה יִהְיֶה הַנְּסִיּוֹן קוֹדֵם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ שִׁיְתְּבָרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים בְּאִמּוּנָה, וּמִי שִׁיזְכָּה לְעִמּוּד בְּנְסִיּוֹן וְיִשְׁאֵר קָיָם בְּאִמּוּנָתוֹ, אֲשֶׁר לֹו וְיִזְכָּה לְכָל טוֹב הַמְּעַתֵּד לְבוֹא לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲשֶׁר נִבְּאוּ עֲלֵיהֶם כָּל נְבִיאָנוּ וְחֻכְמֵינוּ מִקֶּדֶם, וְאִם בֶּן הָיָה רְאוּי שְׁכָל אֶחָד יִשְׁכִּיל וְיִחוּס עַל עֲצוּמוֹ לְהִשְׁאֵר קָיָם חֲזוּק בְּאִמּוּנָתוֹ, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ עוֹד שׁוֹם נְסִיּוֹן וְצְרוּף כָּלֵל מֵאַחַר שֶׁכָּבַר הוֹדִיעוּ זֹאת מִקֶּדֶם, וּבְאִמַּת אָף עַל פִּי בֶן, אָף עַל פִּי שֶׁהוֹדִיעוּ זֹאת מִקֶּדֶם אָף עַל פִּי בֶן יִהְיֶה נְסִיּוֹן גְּדוֹל. וְרַבִּים יִרְשִׁיעוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּנִיָּאל י"ב י') "וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים", אֵךְ אָף עַל פִּי בֶן אֲנִי מוֹדִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם בְּשִׁבִיל אוֹתָן מֵעַט הַכְּשָׁרִים שִׁיחֲזִקוּ עֲצוּמָן בְּאִמּוּנָתָן, וּבּוֹדְאֵי יִהְיֶה לָהֶם מְלַחְמוֹת גְּדוֹלוֹת בְּדַעְתָּן, לְמַעַן יִהְיֶה לָהֶם לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ וְהִתְחַזְּקוֹת וְהִתְאֲמָצוֹת יוֹתֵר כְּשִׁירָאוּ שֶׁכָּבַר דְּבָרוֹ מִזֶּה מִקֶּדֶם ;

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ הַרְבֵּה דְבוּרֵי אִמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, לְחֲזוּק וּלְאֲמִץ וּלְשִׁמְחָה אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי הַנְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְשָׁלַח לָנוּ דִיקָא בְּדוּרוֹת אֵלּוֹ אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַקְּדִים תְּרוּפָה לְמַכָּה וְכוּ', וְשׁוֹפֵךְ עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה שֶׁפַּע שָׁל שִׁיחוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת, תּוֹרוֹת וְגִלּוּיִים בְּגִלּוּי

אלקות, ומעודד אותנו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שְׁזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנֵנוּ ז"ל שְׂיִהְיֶה צָרִיךְ תָּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים בְּתַמְיִמוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פ"ד) שֶׁהַתְּפִלָּה זֶה הַשַּׁעַר לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא נִכְנָס אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, בְּסוּד (דְּבָרִים י' כ"א) "הוּא תְהַלְתֶּךָ וְהוּא אֶלְקִיךָ", כִּי עֲצָם הַעֲבָדָה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה הוּא נִדְבֵק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲבָל עַל תְּפִלָּה צָרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה הַתְחִזְקוֹת, כִּי כְּשֶׂאֵדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּהַתְחַלָּה נִדְמָה לוֹ שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ וְכוּ', וְכֵאלוֹ לְרִיק שִׁיחַתוֹ וְהַתְּפִלָּה וְכוּ', וְאֲזִי צָרִיכִים הֵמוֹן הַתְחִזְקוֹת וְכוּ', כִּי כִּךָ אִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהַתְּפִלָּה וְלֹא נִעְנָה יָחֹזֵר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְנֵה אֶל הַיְי"ה חֲזַק וַיֵּאמֶץ לְבָבָהּ וְקָנָה אֶל הַיְי"ה", כִּי בּוֹדָאִי אִם מִתְעַקְּשִׁים אֲצֵלוֹ יִתְבַּרְךָ פֶּעַם אַחַר פֶּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בְּתְפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַתְחִזֵּק בְּעֲצָמוֹ בְּעֲצָם הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בּוֹ יִתְבַּרְךָ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכְשֶׁמְדַבְּרִים אֱמוּנָה זֶה עֲצָם הָאֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׁגִלָּה לְנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ד) אֲשֶׁר הָאֱמוּנָה תְלוּי בְּפֶה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי" הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׁמֵדְבָרִים הָאֱמוּנָה בְּפֶה, זֶה בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה, וְגַם עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לְאֱמוּנָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֵדְבֵר וּמְשִׁיחַ עִם זוּלָתוֹ בְּעַנְיָנוּ

אָמוּנָה, וּמְחֻזָּקִים אַחַד אֶת הַשְּׁנִי בְּמַה שֶּׁרַק יְכוּלִים, וְהַעֲקָר חֻזוּק צְרִיכִים עַל תְּפִלָּה, כִּי הֵם מֵהַדְּבָרִים שֶׁמְכַרְחִים לְהַתְחַזֵּק.

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ד). אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִפְּנֵי מַה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ עֲקוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתַפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְמַה נִּמְשְׁלָה תְּפִלָּתָן שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתָר, מַה עֵתָר זֶה מֵהַפֶּה הַתְּבוּאָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם כִּךְ תְּפִלָּתָן שֶׁל צְדִיקִים מֵהַפֶּכֶת מְדוּתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֵּדַת רַגְזָנוֹת לְמֵדַת רַחֲמָנוֹת;

וְזֶה שֵׁיף לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָא צְדִיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה ס' כ"א) "וְעַמֶּךָ כֻּלָּם צְדִיקִים", שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתַפְלַת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן מֵבִיא אוֹתוֹ לְכָל מִינֵי נְסִיווֹת קָשִׁים כְּדִי לְרַאוֹת אֶל מִי יִבְרַח בְּעַת צָרָתוֹ וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּאָמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וַיִּדַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָכָת אֲשֶׁר (חֲלִין ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה; זֹאת אוֹמְרַת אֶפִּילוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי שֶׁנִּכְרַז קוּדָם מִלְּמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא ל.ח.) בְּשֵׁמֶךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמַה שֶׁמוּכָן לְחֻבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגֵעַת בְּמַלְכוּת חֻבְרָתָהּ אֶפִּילוֹ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אֵף אַחַד לֹא יְכוּל לַגֵּעַ בְּמַה שֶׁשֵּׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְּרִיזוּ קוּדָם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נח.). אֶפִּילוֹ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לִי; זֹאת אוֹמְרַת שֶׁאֶפִּילוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָהּ וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שֶׁמְכַרְיִזִין קוּדָם בְּשָׁמַיִם

וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי פרטית על כל בן אדם, אין העולם הפקר כלל, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית ממנו יתברך, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שנוסעת עגלה מלאה תבן וקש, ונפלה חתיכת קש בדיוק במקום הזה וכו', גם בזה יש כוונה עליונה ממנו יתברך, אין דבר בלי השגחתו הפרטי פרטית, וזה התכלית שאדם צריך להגיע אל זה, להכיר את הקדוש ברוך הוא מכל פרטי הבריאה, כמוכא בזהר (זהר בא מ"ב) בגין דישתמודעון ליה; כל הבריאה נבראה רק כדי להכירו יתברך, וכיון שאדם מכניס את ידיעות אלו בתוך לבו, אזי יותר קל לו לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולספר לו יתברך מה שמעיק ומציק לו וכו'.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים;

ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמ'רא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', היום עושים סיום על מסכת ראש השנה, ולכן תחטף את הדרך

האַחֲרוֹן הַיּוֹם, וּמִחֶר כָּבֵד מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסִּכַּת תּעֲנִיּוֹת, וְתִרְאֶה תִּכְף וּמִיד לְהִתְחַבֵּר אֶל לְמוֹד דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּעֵקֶשְׁנוֹת גְּדוּלָה דָּף גְּמָרָא, אִף שְׁנֵדְמָה לָּךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךָ מַה יִּהְיֶה כָּבֵד אִם אָנִי יִגְרֵס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אָנִי יִגְרֵס מִחֶר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבְיֵא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אָנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאִנִּי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וְתִרְאֶה לְבִשָּׁר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי שְׁלַח, י"ד סִינן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק נְשִׁים אַחֲרוֹת, כִּי זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּדַעַת רַבְּנֵינוּ ז"ל, שִׁיְהִיָּה לְכָל אָדָם נְקוּדַת הַחֶבֶר, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד) שֶׁקוּדָם מְקַבְּלִים אֶת נְקוּדַת הָרַב, וְאַחַר כֵּן מְקַבְּלִים נְקוּדַת הַחֶבֶר, כִּי כָּל אֶחָד מְקַבֵּל מֵהַצְּדִיק כְּפִי דַעְתּוֹ, וְאַחַר כֵּן יֵשׁ נְקוּדַת עֲצָמוֹ שְׁזָה שְׁמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ שְׁזָה אֶצְל הַגְּבָרִים, בְּדִיוֹק כְּכֹה זֶה אֶצְל

הַנְּשִׁים, שְׁכָל אִשָּׁה מְקַבֶּלֶת אֶת נְקוּדַת הַצַּדִּיק כְּפִי דַעְתָּהּ וְחֻכְמָתָהּ וְנִסְיוֹנֹתֶיהָ בְּהַחֲיִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּן הִיא מְחַזְקַת אֶת חִבְרוּתֶיהָ שֶׁגַּם כֵּן יֵצִיתוּ אֶת הַצַּדִּיק בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵהַחֲיִים שֶׁמְחַזֵּק וּמַעֲוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנּוּ וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לְפֹל וְכוּ', וְאַחַר כֵּן נְקוּדַת עֲצָמָה שְׁמֵרְגִילִים אֶת עֲצָמָן לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלְחָה נְצָחִית הַצִּלְחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְאַף אֶחָד, כִּי הַנִּסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד, וְכָל אֶחָד וְאַחַת נִתְּנָסָה בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת וְכוּ'.

וְלִכֵּן כָּל אַחַת צְרִיכָה הַתְּחַזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, שֶׁתְּקַבֵּל אֶת נְקוּדַת הַצַּדִּיק וְשִׁתְּכִלֶּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל מַה שֶׁמַּעֲיֵק וּמְצִיֵּק לָךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תְּקַבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יְטַעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַתְּחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹ, וְלֹא לְתֵת שְׁבַנֵּי אָדָם יְטַעוּ אוֹתָנּוּ כְּאֵלּוֹ אֲבָד מְנוּס וְתַקְּנָה מֵאֲתָנּוּ, אֲדַרְבֵּה עָלִינוּ לְזַכֵּר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבִידִיעוֹת הָאֵלּוֹ נִזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק הֵן בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵן לְשַׁמַּח עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּנוּ מְנַקְּדַת יְהוּדֵיתֵנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ד סיון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כָּלֵל גְּדוֹל בְּהַחֲיִים, שְׁמִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה תְּמִיד יִהְיֶה עָלָיו בְּקֶרֶת וְכו', וְכֵן יִהְיֶה כְּפִיּוֹת טוֹבָה וְכו', וּמִזֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְחַמֵּק בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן וְכו', זֶה מְצִיאוֹת מִי שְׁעוֹשֶׂה טוֹבָה לְהַזְלֵת הוּא יִקְבֵּל חֲזָרָה רַע וְכו', וְלִכֵּן הַזְכוּת שֶׁל זֶה שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה זֶה רַב מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם אֶת שְׂכָרָם עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל שְׁפָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַדָּבָר הַשֵּׁנִי הַעֲקָר לְדַבֵּר אִתָּם הִרְבֵּה דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת תְּכֵלִית הַחֲיִים אֵיךְ שִׁיכוּלִים לְהַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם עַל יְדֵי מַדַּת הַסְּבָלָנוּת וְכו', עַל יְדֵי שְׁלֵא נִכְנָסִים בְּכַעַס וְרָצִיחָה וְכו', שְׁזֶה מְבִיא אֶת הָאָדָם אַחֵר כֵּךְ לְהִסְתַּבְּכוֹת שְׁמִסְתַּבְּרָךְ עִם הַחֵק וְכו', וְכֵן לְהִרְבּוֹת בְּדְבוּרִים עַל קִשֵׁי הַחֲיִים שְׁזֶה לֹא קָל לְאָף אַחַד, וּמִי שֶׁנוֹטֶה שְׂכָמוֹ לְסַבֵּל אַזִּי הוּא רוֹאֶה מְנוּחָה בְּחַיָּיו, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית מ"ט ט"ו) "וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה וַיֵּט שְׂכָמוֹ לְסַבֵּל", הֵינּוּ מִי שְׁרוּצָה לְרֵאוֹת מְנוּחָה בְּחַיָּיו, וְלֵרֵאוֹת אֶת טוֹב הָאָרֶץ וְאֵיךְ שֶׁהַחֲיִים כֵּן וְרוֹדִים, זֶה רַק עַל יְדֵי

שְׁמַקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְסַבֵּל, כִּי אֵין עוֹד מְדָה טוֹבָה כְּמוֹ הַסְּבָלָנוֹת, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וּמֵאַחַר שְׁאֵת אוֹהֶבֶת אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁלָּךְ וְכוּ', אֲזִי כְּדַאי לְהַשְׁקִיעַ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת שְׁלֵא יִלְכוּ לְאַבוּד וְכוּ', וְשְׁלֵא יִסְתַּכְּכוּ עִם הַחֶק וְכוּ', כִּי סוֹף כָּל סוֹף גַּם הֵם בְּנֵי אָדָם שְׁצָרִיכִים לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַחֲיוֹת אֶת חַיֵּיהֶם, וְלִכְן אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ שְׁאֵת עוֹסֶקֶת בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצו

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, י"ד סִיּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבֶךָ.

בּוֹדַאי שְׁגַם מִקְּוָה גְּבָרִים צָרִיכִים לְהַקְפִּיד לְכַתְחֹלָה שְׁיִהְיֶה עִם הַשְּׁקָה מִי גְּשָׁמִים וְכוּ', וְאִם יְכוּלִים לְטַבֵּל בְּמַעַיִן אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּטָהֳרָה.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל טְבִילַת מִקְּוָה, וְאָמַר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִיּוֹן קכ"ג) שְׁמִקְוָה אֵינָה מְזַקֶּת כָּלֵל, וְהַדְּאִקְטוֹר שְׁיֵאמַר לוֹ שְׁמִקְוָה מְזַקֶּת, אֵינּוּ דְאִקְטוֹר כָּלֵל. אֲדַרְבָּה טְבִילַת מִקְּוָה טוֹבָה מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף, כִּי יֵשׁ נִקְבִים קְטַנִּים הַרְּבֵה בְּגוּפוֹ שֶׁל

אדם והם נקבי הזעה, שְׁדָרְךָ שָׁם יוֹצֵא הַזְעָה מִן הָאָדָם, וְהֵם צָרִיכִין לְהִפְתֹּחַ, כִּי אִם נִסְתַּמִּין נִקְבֵי הַזְעָה יוּכַל לְחַלֵּשׁ וּלְפֹּל לְחִלְשָׁה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל יְדֵי טְבִילָה בְּמֵים נִפְתַּחִין נִקְבֵי הַזְעָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוּף. רַק שְׁלֵא יִהְיוּ הַמֵּים קָרִים בְּיוֹתֵר, כִּי אִזּוּ מֵיָא מְטַרְשֵׁי לְהִנְקָבִים, אֲבָל כְּשֶׁאֵין הַמֵּים קָרִים מְאֹד, אִזִּי הַטְּבִילָה בָּהֶם טוֹבָה מְאֹד; וְאֵין צָרִיכִים רְאִיָה יוֹתֵר טוֹבָה מְזוֹ, וּבִפְרָט בְּעֵנִין תַּקוּן הַכְּלָלִי, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר הַתַּקוּן הָרֵאשׁוֹן זֶה מְקוּהָ.

וְאֶצֶל חֲסִידִים מְאֹד מְאֹד מְקַפִּידִים לְטַבֵּל בְּכָל יוֹם בְּמְקוּהָ טְהוֹרָה, כְּמוּבָא בְּסִפְרָא (מְאוּר וְשִׁמְשׁ אָמֹר ד"ה וְנִרְאָה) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּבְזַמְנֵים הַקּוֹדְמִים שְׁהִיָה דְבַר הַשֵּׁם יָקָר בְּיָמֵים הָהֵם, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִיִּרְאַת הַרוּמָמוֹת כְּלָל, זֹאת הָיָה מִחֻמַּת שְׁהִיּוּ לוֹמְדִים תּוֹרָה וְלֹא נִזְהָרוּ בְּטְבִילָה זוֹ, וְהִפְתַּ שְׁבַתִּי צְבִי יִמַּח שְׁמֵם, שְׁהִיּוּ אִזּוּ בְּיָמֵים הָהֵם וּמִזֶּה נַעֲשׂוּ אֶפִיקוֹרְסִים שְׁלֵמְדוֹ סִפְרֵי קְבָלָה בְּטַמְאָת הַגּוּף, וְהָיָה הָעוֹלָם שְׁמֵם עַד שֶׁבָאוּ שְׁנֵי הַמְּאוּרוֹת הַגְּדוֹלִים לְעוֹלָם, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְאֲדַמּוּ"ר הַרְבִּי רַבְּנוּ אֱלִימֶלֶךְ נִשְׁמַתוּ בְּגִנְזֵי מְרוּמִים, וְהֵם פְּתַחוּ שַׁעַר לְהַשֵּׁם צְדִיקִים יְבוֹאוּ בּוֹ שְׁלֵא יִהְרַהֵר אָדָם שׁוֹם הַרְהוּר תּוֹרָה עַד שִׁיטְבֵּל עֲצָמוֹ לְקָרְיוֹ, שְׁחֻכְמֵי הַגְּמָרָא לֹא בְטָלוּהוּ אֲלֵא מִפְּנֵי שְׁאֵין רַב הַצְּבוּר יְכוּלִין לְעַמּוֹד בָּהּ, אֲבָל אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרוֹצִים לְהַשִּׁיג גּוּפֵי הַתּוֹרָה וּמִצּוֹת צָרִיכִין לְהִיּוֹת נִזְהָר מְאֹד בְּטְבִילָה זוֹ וְכו'.

הַכְּלָל הָעוֹלָה מִזֶּה מִי שֶׁהוּא לּוֹמֵד פְּשׁוּטוֹת הַתּוֹרָה בְּלִתֵּי טְהוֹרָה אִזִּי אֵינוֹ יְכוּל לְהַשִּׁיג בְּשׁוֹם אֲפֵן מַה הִיא יִרְאָה, וּמִי שֶׁהוּא לּוֹמֵד

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחַל שְׁנַט

ספרי קבלה ואינו זהיר בטבילה זו יוכל לבא חלילה לידי אפיקורסות והוא מטמא נפשות ישראל הנגזרים אחריהם, אבל אם האדם מקדש ומטהר עצמו מקטנותו וכל ימיו הוא לומד על טהרת הקדש הוא משיג יראת הרוימות והוא יכול לקרב את נשמות ישראל להבורא ברוך הוא ולהכניסם בגופי התורה ומצות ויראת שמים ואור קדשותו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו ההולכים בעקבותיו עד סוף כל הדורות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' רצז

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, י"ד סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להתחנן לשם שמים מפני שהקדוש ברוך הוא צוה אותנו, כדי להנצל מעברות חמורות, כי כך כתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות יום הכפורים הלכה א' אות א') מי שאינו נשוי הוא פגום בברית, ולכן מאחר שהקדוש ברוך הוא זמן לך בחורה כליל המעלות וכו', אזי מפני תאוות מגנות תאוות גשמיות עם מח מטנף

וכו' וכו', אַתָּה רוֹצֵה לְרַחֵק אֶת הַמִּתְנַה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָךְ? צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק לְשֵׁם שְׁמַיִם לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתַמִּיד לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַפְּנִימִיּוֹת וְלֹא עַל הַחִצּוֹנִיּוֹת וְכוּ', וְכַךְ אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי ל"א) "שֶׁקָר הַחֵן וְהַכֵּל הַיְפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת הַשֵּׁם הִיא תִתְהַלֵּל".

וְעַל כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתָךְ לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל הָעֶבֶר שְׁלֶךְ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּךָ לָךְ אֶת הַמַּח מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְשִׁטוּיּוֹת וְתַאֲוּוֹת מְגַנּוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׁגָלִית אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵת רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֵת זֶה תִקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, אָדָם יְכוּל לְהַכְנִס בְּדַמְיוֹן שֶׁהֵנָּה הוּא כְּכֹר גְּלָה אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, גְּלָה אֶת הַצְדִּיק, וְעַדִּין הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי מֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) דְּזֶה הוּא כָּלֵל גְּדוֹל, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשׁוּם אָדָם לְהַשִּׁיג וְלִתְפֹס בְּדַבּוּרוֹ שֶׁל הַצְדִּיק, אִם לֹא שֶׁתִּקֵּן תְּחִלָּה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרֵאוּי, וְאֲזִי יְכוּל לְהַבִּין וְלִתְפֹס דַּבּוּרוֹ שֶׁל הַצְדִּיק. דְּאִיתָא בְּזֵהָר (מִשְׁפָּטִים ק"י) 'סְלוּקָא דִּיסוּדָא עַד אַבָּא וְאִמָּא שְׁהֵם בְּחִינַת חֲכָמָה וּבִינָה, שְׁהֵם י"ה, שְׁהֵם מוֹחִין. נִמְצָא כְּשֶׁתִּקֵּן אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרֵאוּי, אֲזִי הַמוֹחִין שְׁלוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְיְכוּל לְהַבִּין דַּבּוּרוֹ שֶׁל הַצְדִּיק. כְּפִי הַתְקוּן שֶׁל כָּל אֶחָד, כַּךְ הוּא הַשְּׁגָתוֹ;

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל שֶׁסָּא

וְלִכֵּן אִם עֲדִין אַתָּה יְכוּל לְכַתֵּב דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', עַל בְּחוּרָה טוֹבָה
כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת וְכוּ' וְכוּ', סִימָן שְׁאֵתָה צְרִיךְ עוֹד הַרְבֵּה לַעֲבוֹד עַל
קִדְשֵׁת וְטָהָרֵת הַמַּח וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּזְכֶּה לְגַמֵּר עִם הַשְּׂדוּךְ בְּכִי טוֹב מֵהַ
שְׂדוּתָר מֵהָר, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצח

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ד סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל נַעֲשֶׂה יְתוֹם כְּשֶׁהוּא עוֹד הָיָה יָלֵד
קָטָן, וְנִתְגַּדֵּל אֶצֶל דּוּדוֹ ר' רְאוּבֵן יוֹסֵף ז"ל, שֶׁהָיָה מִתְלַמְּדֵי רַבְּנוּ
ז"ל, וְהוּא גָדְלוֹ, וְהוּא הָיָה גֵר בְּעִיר הֵיִסִין, וְאַחַר הַסְּתַלְקוֹת רַבְּנוּ
ז"ל הָיָה מוֹהֲרֵנִי ז"ל מִתְאַכְסֵן אֶצֶל ר' רְאוּבֵן יוֹסֵף ז"ל, וְרַבִּי נַחֲמָן
טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל הָיָה אֵז בְּגִיל שְׁמוֹנָה, וְאֵז הִתְקַרַּב אֶל מוֹהֲרֵנִי ז"ל,
וְכִנְהוּג אֵז שֶׁהִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צְעִיר וְלִכֵּן הוּא הִתְחַתֵּן בְּגִיל חֲמִשׁ
עֶשְׂרֵה, וְאַחַר חֲתֻנָּתוֹ חָלְתָה זוגָתוֹ וְנִפְטְרָה וְהִתְחַתֵּן עִם אֶלְמָנָה

שְׁשֻׁדְכָה לֹא מָרַת אֲדַל ז"ל בַּת רַבְנֵנוּ ז"ל, וְכִּי יִנָּק דִּוְכָשָׂא וְחֻלְבָּה מְמוֹהַרְנִי"ת ז"ל וְשִׁמְשׁוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה.

[הַסֵּפֶר אֲבָנִיָּה בְּרִזְלֵי שׁ בְּזֵה הַרְבֵּה טְעִיּוֹת וְכוּ', וְכִּבְר תִּקְנֶם עַל פִּי רַב הָאֲבָרָךְ אֲבָרָהֶם נַחְמָן שְׁמַחָה וַיִּצְהַנְדַּלר ז"ל].

הַעֲקָר רָאָה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי "שִׁיחֹת הַר"ן" וְ"חַיֵּי מוֹהַר"ן" שֶׁהֵם הַשִּׁיחֹת שֶׁרְשָׁמָם מוֹהַרְנִי"ת ז"ל, שְׁאָמַר רַבְנֵנוּ ז"ל עַל שִׁיחֹתָיו הַקְּדוּשִׁים (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן שְׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מִשִּׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כָּשׁוּר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאֲנֵי רוּצָה (אֲזוּי וּוִיא אִיךְ מִיִּין אִיִּין גּוּטְעַר יוֹד) אִם יִרְצֵה לִילָךְ עִמָּה לְקִים כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, [וְכָתַב עַל זֶה מוֹהַרְנִי"ת ז"ל (ש"ס) וְגַם אֶפִּילוּ עֲכָשׁוּ כְּשִׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, לְמֵי שְׁיֵשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדְבָרָיו וְלְשִׁיחֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שֶׁלּוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נֶפֶלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדָרָךְ יִשְׁרָה וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שֶׁיְהִיָּה. אֶפִּילוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דָּרָךְ יִשְׁרָה וְעֲצוֹת נֶפֶלָאוֹת מְכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁלּוֹ. וְכֵן לְהַפָּךְ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית הַמְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֹס וְשִׁלּוּם בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁרַק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דָּרָךְ יִשְׁרָה וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מְכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁלּוֹ לְמַלְט נֶפְשׁוֹ מִנֵּי שְׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הֵיטֵב, וַיִּקִּים אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיֵאֲחֹז בָּהֶם].

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' רצט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ד סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל .... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קוֹדֵם אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר מִי שֶׁמְדַבֵּר מִגְּלִגּוּלִים וְכוּ', אוּ מְנַשְּׂמוֹת וְכוּ', זֶה בְּעַל דְּמִיּוֹן מְאֹד מְאֹד גָּדוֹל, וּמְכַל שְׂכָן כְּשֶׁאֲשֶׁה שְׁקוֹרֵאת אֶת עֲצָמָה 'רַבְּנִית' מִפְּחִידָה אוֹתָךְ שֶׁאֵת הַיִּית בְּאִיזָה גְּלִגּוּל בְּתַקּוּפַת הַאֲנַקוּזִיצְיָה וְכוּ', דְּעֵי לָךְ שֶׁמְסַכְּנָה 'הַרְבֵּנִית' הַזֹּאת שֶׁהִיא מְלֵאָה דְּמִיּוֹנוֹת, וְאוּי לְאֵלו 'רַבְּנִים' אוּ 'רַבְּנִיּוֹת' שֶׁהֵם עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם תְּמִימִים וּמְפַחֲדִים אוֹתָם שֶׁהֵייתֶם בְּגִלְגּוּל זֶה אוּ זֶה וְכוּ', שֶׁהֵם מְסַכְּנִים גְּדוּלִים מְאֹד, וְכָבֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִיּוֹן ס"א) שֶׁיֵּשׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהֲיגִים שְׂאִינִם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאִיךְ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרֵים? וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֻנְשִׁים כְּאֵלו וְכוּ'.

בְּעֵינֵי מְצִיאַת הַזּוּג שֶׁאֵת כּוֹתֶבֶת שְׁלוּקָתָ לָךְ כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה זְמַן, וְאֵת שׁוֹאֵלֶת מַה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רוֹצֵה מִמֶּךָ? אֲנִי מְכָרַח לְעֵנּוֹת לָךְ אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּיָמוֹת ס.ג.) נְחִית דְּרַגָּא נְסִיב אִיתְתָּא, אֵת צְרִיכָה לְרַדֵּת מְדַרְגָּה וְאֵז תְּמַצְאִי אֶת הַזּוּג שְׁלָךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל

בַּחֲוָרָה הַיָּא גְאוֹתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מִשְׁכַּלֶּת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מִסְתּוֹבֶכֶת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן זֹג שְׁלֵה כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאִלּוּ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׁיָבֹא אֵלֶיהָ זֹוּג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמִסְתּוֹבֶכֶת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחֲוִיר לְבָבִי שְׁיָבֹא אֵלַי עַל סוֹס לְבֶן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה הַבַּחֲוָרָה מְחַפֶּה עַד שְׁיִוָּלַד זֹוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הִיא לֹא קוֹלֶטֶת שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַפֶּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", וְעַד שֶׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאֶה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וּמַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדִּי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקִי מִעֲצָמֶךָ כָּל כֶּף גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זֹוּג מַה שִׁיתְאִים לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשְׂרִי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' ש

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבָּת קִדְּשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, ט"ו סִינּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסֵּכֶת תַּעֲנִית לְפִי סֵדֶרֶת דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְן רָאָה גַם אֶתְּךָ לְהִתְחִיל עַל כָּל פָּנִים מֵעַכְשָׁו וְלֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, כִּי יוֹם בָּא וַיּוֹסֶה הוֹלֵךְ וְכוּ', וְלֹא נִשְׁאָר מִהָאָדָם רַק הַדָּף גְּמָרָא שְׂזָכָה לְחֻטָּף בְּיוֹם הַזֶּה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְאֶפִּילוּ שְׂאָדָם יִהְיֶה בְּתוֹךְ הַחֻשָּׁף וְהַבוּץ וְהַלְכֻלוֹךְ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת דָּף גְּמָרָא יֵצִיל אוֹתוֹ מִהַכֵּל, וְהַסְמִיךְ מִ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם הֶעֱקָר לֹא לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, כִּי הוּא מִפְּחַד מִדָּף גְּמָרָא כְּמוֹ שֶׁהַשְּׂדִים מִפְּחַדִּים מִקְטָרֶת וְכוּ', וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׂבַעוֹלָם עַל כָּל פָּנִים מִהַיּוֹם לְהִתְחִיל מִסֵּכֶת תַּעֲנִית, וְכִבֵּר כְּתַבְתִּי כְּמָה פְעָמִים אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִין כ"ד.) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יִכּוּלִים לֵאמֹר עַל תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי אֵת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַחֻשָּׁף כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרֵת, דִּיקָא מַחְמַת שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מֵרַם מָאד שְׂחֻשָּׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאֲנַחְנוּ נִדְמִים בְּגִלוֹת כְּמוֹ מֵת, מַה יִּכּוּל לְהַחֲיוֹתֵינוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בָּבֶל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֵלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָאֵת אֵת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכֻלוֹךְ נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׂעוּלָה כְּמִסְפַּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה שְׂאָדָם מִלֵּל מֵרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׂעוּבָר עָלָיו, וּמֵאָבֵד לוֹ אֵת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "וְלַיְלָה כִּיּוֹם יֵאִיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפילו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך, ואי אפשר להסביר לה מעלת האדם שהוא עקשן כל יום ולומד דף גמרא אפילו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו, (חדושי אגדות) וכן החיד"א זכותו יגן עלינו, (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, וכודאי מה שאדם למד בזה העולם מזכירים לו אחר כך בשמים, כמוכא בדברי האריז"ל (לקוטי תורה עקב), ובדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד אף אם שכח.

אני מאד מבקש אותך שעל כל פנים תעשה התחלה מהשבת הזו להיות רק בשמחה עצומה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן באכילה ושתייה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה רוחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול.

ואם הייתה יודע מה זה להיות בשמחה בשבת, לא הייתה מפסיק לרקד כל השבת מרב שמחה שאתה יהודי מאמין בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך, וזכר גם זכור מה שאמר הרב הקדוש רבי צבי זכותו יגן עלינו, בן יחידו של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, אל הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, ששמע מאביו שפדי לזכות לקדשת שבת צריכים לעשות לעצמו ההכנה גדולה בערב שבת קדש, וכמו שכתוב (בשלח ט"ז ה) "והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו", ועקר ההכנה הוא לידע שזה השבת הראשונה שלו, וכן השבת האחרונה שלו, ואם אדם חושב כך, אזי יקבל את השבת בצורה אחרת לגמרי, ודבר זה מספרים מהצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מויטעפסק זכותו יגן עלינו, שכל שבת היה אצלו שבת חדש לגמרי, כאלו עדין אף פעם בעולם לא זכה לשמר שבת, וכן ציר בדעתו שזו השבת האחרונה שיש לו בזה העולם, ולכן כל שבת היה אצלו ענין אחר לגמרי, ואמר הרב הקדוש רבי יעקב יוסף מפולנאה זכותו יגן עלינו, ששמע מרבו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, על זה שאמרו חכמינו הקדושים (כתבות כ"ג:) מת בערב שבת סימן יפה לו, שאם אדם מפנה את עצמו מכל עסקי העולם הזה כאלו הוא מת, כדי לעשות הכנה לשבת, על ידי זה השבת יאיר לו בצורה אחרת לגמרי, ויאיר עליו מלך הכבוד בעצמו בהארה נוראה ונפלאה כזו שלא טעם טעם שבת מימיו, אשרי לו.

תעשה כל מיני מאמצים שבעולם ללכת בשבת ביבנאל עם בגדים לבנים, כי מובא מהאריז"ל (פרי עץ חיים שער השבת פרק ד)

צָרִיךְ שְׂיִלְבֹּשׁ בְּכָל שַׁבַּת בְּגָדִים לְבָנִים. לְכֵן אֵל יַפְחוֹת מִד' בְּגָדֵי לְבָן, כְּמוֹ מַלְבוּשׁ עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן, וְאֶזוֹר, וְחִלּוּק. וְקַבְלֵתִי מִמּוֹרֵי ז'ל, שְׁכַפִּי הַגּוֹן הַמְּלַבּוּשִׁין שְׂאֵדָם לּוֹבֵשׁ בַּשַּׁבַּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ מַלְבִּישִׁין אוֹתוֹ אַחַר פְּטִירְתּוֹ בִּימֵי הַשַּׁבַּת תָּמִיד, לְכֵן רָאָה לְחַכֵּם אֶחָד לְבוּשׁ שְׁחוּרִים אַחַר פְּטִירְתּוֹ בִּימֵי הַשַּׁבַּת, וְהִגִּיד כִּי כִךְ הִיָּה לְבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא נֶעֱנֵשׁ בְּמִדָּה זוֹ. וְד' בְּגָדֵי לְבָן אֵלוֹ, נִגְדַּד ד' אוֹתִיּוֹת הַרְוִי"ה; עֵין שָׁם.

וְהִנֵּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִפְּנֵי שְׂאֲנַחְנוּ בְּגָלוֹת בֵּין הַגּוֹיִים, לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי רַבָּם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים שְׁחוּרִים, וְכִשְׂאֶחָד יִלְךְ בַּשַּׁבַּת בְּבְּגָדִים לְבָנִים יִצְחָקוּ מִמֶּנּוּ, וְהוּא יִהְיֶה נִרְאָה כְּמוֹ חֲתָן בֵּין אֲבָלִים וְכו', לְזֹאת כְּשֶׁפָּאֲנוּ בַּהֲתַחֲלָה לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, אֲזִי תִקְנֶנּוּ שֶׁשֶׁם כְּלָנוּ גִלְךְ בְּבְּגָדִים לְבָנִים, כִּי אֵין מִמִּי לְהַתְּבִישׁ שְׂמָה כָּלֵל וְכו', וְאֶדְרַבָּה הַמְּקוֹם מְאֹד מְאֹד קְדוֹשׁ וְכו', כִּי זֶה לְעֻמַּת זֶה יֵשׁ שְׂמָה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁלוּחַם נִגְדַּד הַיְהוּדוֹת וְנִגְדַּד כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן שְׂמָה כְּלָנוּ הוֹלְכִים בְּבְּגָדִים לְבָנִים, וְיִדּוּעַ שֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדַרְהַבֵּיט'שׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲמַר שְׂאֵם הָיוּ כְּלָם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בַּשַּׁבַּת בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגָּאֲלָה, וְלִכֵּן הוּא נֹסֵעַ מֵעִיר לְעִיר לְעִשׂוֹת תַּעֲמוּלָה לְלַכֵּת בַּשַּׁבַּת בְּבְּגָדִים לְבָנִים, וְכֹא אֵלָיו הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְאֲמַר לוֹ אִם אַתָּה לֹא תִפְסִיק אֲנִי יִקַּח אֶת עֲצָמֵי עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ וְכו', וְהַצָּרִךְ לְהַפְּסִיק וְכו', אֲבָל בִּיבְנֵאֵל כְּלָנוּ הוֹלְכִים בְּבְּגָדִים לְבָנִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבֻזְכוּת זֶה נִזְכָּה כְּכֹר לְהַגָּאֲלָה, כִּי כִךְ אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם זֶהוּ חֲדַשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קַהֲלָה אוֹ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעַרוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיד אַתִּי

אַשֶׁר שְׁנַת תּשׁע״ד - חֶלֶק ר"ס בְּנַחֵל שֶׁסֵּט

בֶּן דָּוִד ; אִם קִהְלָה אַחַת אוֹ בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחַד יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשּׁוּבָה, מִיַּד
בֶּן דָּוִד בָּא, וְאוֹתוֹ דָּבַר עִם בְּגָדִים לְבָנִים, אִם קִהְלָה אַחַת תִּלְךָ
בְּבָגָדִים לְבָנִים בְּזָכוֹת זֶה נִגְאָל.

וְלֹא בְּחֵנֶם שְׁהִסְמִיךְ מ"ם מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שֶׁלוֹ עֲלֵינוּ,
אַבְל כְּבָר כְּתוּב (תְּהִלִּים צ"ב ט') "וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם הוֹי"ה", וְדָרְשׁוּ
עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פֶּרֶשֶׁה כ"ד סִימָן ב') לְעוֹלָם יִדְּךָ
בְּעֲלִיוֹנָה ; כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְּדוֹשָׁה תִּנְצַח, וּמָה שִׁיקְרָה בִּיבְנָאֵל יִקְרָה
בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹזְכָה לְרְאוֹת בְּנַחְמָתָם
וּגְאֻלָּתָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג' שֶׁא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, ט"ו סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֵׂי כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשִּׁבְתֵּי, כִּי הַשִּׁמְחָה בְּשִׁבְתֵּי מִמְּשַׁכֵּת עַל הָאָדָם
הָאֲרֵת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֶלֶק ב' סִימָן ב'), וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי מִי שְׁשֵׁשׁ וְשִׁמְחָה בְּשִׁבְתֵּי שְׁזָה מִבִּיא לְאָדָם
אֶת כָּל הָעֲשִׂירוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה
י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י) "בְּרַכַּת הוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף

עֶצֶב עָמָה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֹו הַשָּׁבֶת, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרַךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְכֵן מִמְּשִׁיכִים אֶת הַשְּׁמִחָה שֶׁל שָׁבֶת עַל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל.

יְדוּעַ מַה שְּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה ט"ז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַכַּפּוּרִים חוּץ מֵהוּצָאת שָׁבֻתוֹת וְהוּצָאת יוֹם טוֹב וְהוּצָאת בְּנֵי לְתִלְמוּד תּוֹרָה, שָׁאֵם פּוֹחַת פּוֹחֲתִין לוֹ וְאֵם הוֹסִיף מוֹסִיפִין לוֹ ;

זֹאת אוֹמְרַת עַל אֵף שֶׁכָּתְבוּ לְכָל אֶחָד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶת הַתְּקָצִיב שְׁלוֹ, אֲבָל אֶת הַתְּקָצִיב שֶׁל שָׁבֶת וְשֶׁל הַחֲגִים וְעַל הוּצָאת בְּנֵי לְתִלְמוּד תּוֹרָה, זֶה לֹא נִכְתַּב בְּהַתְּקָצִיב, אֲלֵא אִם אָדָם מְרַבֵּה לְקִנּוּת לְכַבּוּד שָׁבֶת וְחַג, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ שְׁפַע כְּפוּל, בְּשֶׁבִיל זֶה תְּמִיד אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת תְּלַמִּידֵי וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים שְׁיִקְנוּ לְכַבּוּד שָׁבֶת בְּשֶׁפַע כְּזוֹ, כִּדֵּי שְׁיִשְׂאֵר עַל כָּל יָמֵי הַשְּׁבוּעַ, וְנִמְצָא אֲפִילוֹ שֶׁהוּא לֹא מוֹפִיעַ בְּהַתְּקָצִיב רַק עֲנִיּוֹת וְכוּ', אֲבָל מַה שֶׁקָּנָה עַל שָׁבֶת, עַל זֶה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֵׁם ט"ו): אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּנֵי לוֹו עָלֵי וְקִדְשׁוּ קִדְשַׁת הַיּוֹם וְהֶאֱמִינוּ בִּי וְאֲנִי פּוֹרֵעַ ; וְכֵן הוּא בְּעַנְיַן הוּצָאת בְּנֵי לְתִלְמוּד תּוֹרָה, אִם אָדָם מִקְפִּיד מְאֹד לְשַׁלֵּם הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׁכַר לְמוּד, הוּצָאת בְּנֵי לְתִלְמוּד תּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ שְׁפַע כְּפוּל, וְזֶה בְּרוּר לְמֵי שְׁמַאֲמִין בְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים.

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל שְׁעָא

מְאֹד מְאֹד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁבַעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת תִּתְּפִלְלִי הַרְבֵּה
עֲלֶיךָ וְעַל בְּעֲלֶיךָ וְעַל הַיְלָדִים כִּי אִזּוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה
וְכָל הַמְּרֻבָּה אִזּוּ בְּתַפְלָה נִשְׁמַע תְּפִלָּתָהּ וְנִתְקַבְּלָת בְּשָׁמַיִם.

וּמוֹהַרְנֵי ז"ל לְמַד אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּתּוֹ הִיחִידָה שְׁבַעַת הַדְּלָקָת
הַנְּרוֹת כְּשֶׁהִיא מִתְּפַלֵּלָת עַל עֲצָמָהּ וְכוּ' שְׁתוֹסִיף תְּפִלָּה: רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם כָּשֵׁם שְׁאֲנֵי מִדְּלָקָת אֶת נְרוֹת שַׁבָּת בֵּן תְּאִיר וְתִדְלִק אֶת אוֹר
רְבוּנוּ ז"ל בְּלִבּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בְּתֻשׁוּבָה.

אֲבָקֵשׁ שֶׁתְּתַפְּלִי גַם עָלַי שְׁאֲנֵי צָרִיךְ לִישׁוּעָה וְלִרְפוּאָה גְּדוֹלָה.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי כָּל הַשַּׁבָּת לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּבָה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה כִּי מַעֲלַת שִׂמְחַת שַׁבָּת עוֹלָה עַל הַכּל וְזוֹכִים עַל יְדֵי זֶה
לְמַחִילַת עוֹנוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם

ג' שׁב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלֵחַ, ט"ו סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מה אומר לך היום בלילה ראיתי איך שקיבצת את הבחורים לליל שישי, ומאד מאד שמחתי לראות איך שכלם רקדו ושמחו וכו', וזה עקר העצה העקר להחדיר בהתלמידים שמחה ולשיר אתם שירי שבת כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות ובפרט לבני הנעורים שאריכים להוציא את כל המרץ שלהם וכו', אזי עדיף שיוציאו את המרץ שלהם ברקודים וכו', וטוב שתלמד אתם כל מיני רקודים שיהיו רגילים בזה בעת שמחת חתונה וכדומה, כמו שיש בחצרות החסידים.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז כי זכותך גדול בשמים, ואי אפשר להסביר את הזכות של האדם שזוכה להציל את הנער מצפוני הסמ"ך מ"ם שמשתולל עכשו בארץ וכו', לחטף טרף בני הנעורים ולהכשילם בפגם הברית וכו', ולעקור אותם מהיהדות וכו', ולכן אשרי האדם שזוכה למסר את נפשו פשוטו כמשמעו שיהיה רק טוב להנער, שאז בודאי אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה, יעזר הקדוש ברוד הוא שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

ג' שג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, י"ז סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

נָא וְנָא רֵאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתֶךָ שְׂאֵת וּבֵיתֶךָ עַז בְּמַדַּת
הַשְּׂמִיחָה, שְׁעַל הַדְּגִישׁ הַזֶּה רִבְנוּ ז"ל הַדְּגִישׁ יוֹתֵר מֵהַכֹּל, כִּי אָמַר
שְׁבַדּוֹר הַזֶּה יֵשׁ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וְאֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק
מְעַמָּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבַר יִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה,
וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה רַק שְׂמִיחָה, שְׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְכַרְח לְשִׂמְחָה אֶת
עֲצָמוֹ בְּכָל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בוֹ, אִף שְׁכָּאֵן לְמִטָּה נִרְאָה דְּבַר
קָטָן, אָבֵל לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם כָּל הַנְּהַגָּה טוֹבָה שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל נוֹהֵג
בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וּמְכָל שְׁכָּן וְכָל שְׁכָּן
כְּשִׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְקִים מְצוּה, הוּא צָרִיךְ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִיחָה, כִּי אִי
אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מֵה זֶה לְלַכֵּת עִם צִיצִית וְכוּ', שְׂמִמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אֶת הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבַּרְךָ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, כִּי הָרִי צִיצִית נִקְרָא עַל
שֵׁם (שִׁיר הַשִּׁירִים ב' ט) "מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים", וּבְשַׁעֲהָ שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל
לִּבְשׁ צִיצִית וּמְקִים בְּשִׁלְמוֹת אֶת (בַּמִּדְבָּר ט"ו ל"ט) "וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת הַיְי"ה", הָרִי הוּא רוֹאֵה אֶז אֶת הַשְּׂכִינָה, כִּי
"וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ" סוֹבֵב כְּבִיכּוֹל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאוֹתוֹ אֶתֶם
רוֹאִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק א' הֶלְכָה ב') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי
מְאִיר 'וּרְאִיתֶם אוֹתָהּ' אִינן כְּתִיב כָּאֵן, אֶלָּא "וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ" מְגִיד
שְׁכָּל הַמְּקִים מְצוֹת צִיצִית כְּאֵלוֹ מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה;

וְלִכֵּן כְּשִׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְסַתְּכָל עַל הַצִּיצִית עָלָיו לְזַכֵּר שְׂאֵז הוּא
מְסַתְּכָל כְּבִיכּוֹל עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֶה רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד
מְאֹד, וְהַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת תְּצִיל אוֹתוֹ מִתְּאֹת נְאוּף, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רִבְנוּ ז"ל
(לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ז') שְׂצִיצִית הוּא שְׂמִירָה לְתַאֵת נְאוּף,
וּבְפֶרֶט הַשְּׂמִיחָה שֶׁל קִיּוֹם הַמְּצוּה זֶה מֵה שְׂשׁוּמֵר אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמַר

רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קס"ט) שָׁעַל יְדֵי שְׂמֻחָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצֻמוֹ יִשְׁמַר אוֹתָךְ שְׁלֹא תָּבוֹא לְיַדֵּי פֶגֶם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְיִצְלָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֻׁמַּח עִם הַצִּיצִית שְׂאֲדָם הוֹלֵךְ כָּל הַיּוֹם, וְרָאוּי לוֹ לְהִקְפִּיד שֶׁהַצִּיצִית שְׁלוֹ יִהְיֶה נְקִיּוֹת, כִּי הַצִּיצִית זֶה בְּגַד הַמֶּלֶךְ, וְצְרִיכִים לְשֻׁמַּר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה עַל זֶה שׁוֹם כְּתָמִים חָס וְשָׁלוֹם.

וְאָמַר הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימְנוּב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, לְמָה מְצוֹת צִיצִית נִקְרָאת 'גְּדִילִים', כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"ב י"ב) "גְּדִילִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתֶךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶה בָּהּ", שֶׁהוּא לְשׁוֹן גְּדוּל, הֵינּוּ כִּי הַמְצוּה הַזֹּאת מְצוֹת צִיצִית מְחַנְכִּים אֶת הַתֵּינוֹק תִּכְף וּמִיד בְּשַׁעָה שְׁעוֹשִׂים לוֹ פְּאוֹת, שְׂאֵז כְּבָר עוֹטְפִים אוֹתוֹ עִם הַצִּיצִית, וְזוֹ הַמְצוּה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁעַם זֶה גְּדֵל הָאָדָם, וְכָכָל שְׂמַקְפִּידִים יוֹתֵר לְהַתְּבוֹנֵן בְּמְצוֹת צִיצִית, כֵּן זוֹכֶה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַם זֶה יְכוּל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהַחְיֹת אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ עִם צִיצִית, וְכְמוֹ כֵּן אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר לְבֵן אָדָם מַעֲלַת מְצוֹת תְּפִלִּין, וּמַעֲלַת הָאָדָם שְׂמַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ד.) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מְאָרִיךְ יָמִים, וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא זוֹטְרְתָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה, וְאָמְרוּ (יְלֻקוּט שְׁמוֹת רַמְזוֹ רכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנַי הַמְּקוֹם אֲנִי רוֹצִים לָגַע בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֲבָל אֵין לָנוּ פְּנָאֵי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִיְּמוּ מְצוֹת תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אֲנִי עָלֵיכֶם כְּאֵלוֹ אַתֶּם יִגְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה;

וְאִם הָיָה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וּתְפִלִּין שֶׁל רֶגֶל, הָיָה נֹזֶהר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְצוּהָ הַזֹּאת מִמְשַׁכֵּת לְאָדָם חַיִּים וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ג:) כָּל שֵׁיִשׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וּתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, הַכֹּל בְּחֻזֶק שְׁלֹא יִחָטָא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח עִם מְצוֹת תְּפִלִּין שֶׁהֵנִיחַ הַיּוֹם, הַשְׂמִיחָה שֶׁל הַמְצוּהָ לֹא תִתֵּן לוֹ לְחָטָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנֹּזֶהר מְאֹד מְאֹד בְּמְצוֹת תְּפִלִּין, וְרָאוּי לוֹ לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד כָּל הַיּוֹם שֶׁזָּכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין הַיּוֹם.

כְּמוֹ שֶׁסָּפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל:) אֲבִי הָהָר יִתִּיב קָמִיָּה דְרַבָּה חֲזִייה דְהָהוּ קָא בְּדַח טוּבָא, אָמַר (תְּהֵלִים ב' י"א) "וְגִילּוֹ בְרַעְדָּה" כְּתִיב, אָמַר לִיָּה 'אֲנָא תְּפִלִּין מְנַחֵנָא', רַבִּי יִרְמְיָה הָהָר יִתִּיב קָמִיָּה דְרַבִּי זִירָא, חֲזִייה דְהָהוּ קָא בְּדַח טוּבָא, אָמַר לִיָּה (מְשִׁלֵּי י"ד כ"ג) "בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר" כְּתִיב, אָמַר לִיָּה 'אֲנָא תְּפִלִּין מְנַחֵנָא';

הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁכָּל כֶּךָ שֶׁמָּחוּ עִם הַתְּפִלִּין שֶׁעֲלִיָּהֶם שָׁזָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן רָאוּי לְכֹל בְּרַי יִשְׂרָאֵל לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד שֶׁזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַמוֹחִין.

וְכֵן צְרִיכִים לְהַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל מְזוּזוֹת כְּשֶׁרוֹת שִׁיָּהוּ בְּבֵית, כְּמוּבָא בְּזֵהר (וְאַתְחַנֵּן רס"ג:) פְּקוּדָא לְמַקְבַּע בְּרַ נֶשׁ מְזוּזָה לְתַרְעִיָּה, לְמַהוּי כָּל בְּרַ נֶשׁ נְטִיר מֵעַם קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, כַּד נְפִיק וְכַד עָיִל. וְרָזָא (תְּהֵלִים קכ"א) "יִשְׁמַר צִאתָךְ וּבֵאֵר מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּגִין דְּרָזָא

דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא. ודא איהו פתחא דלעילא, ודא איהו דרגא דאקרי שומר, לאשתכחא בנטירו. דבר נש לאו איהו נטיר, בר נטירו דקודשא בריך הוא, דאיהו נטיר תדיר, וקאים לפתחא, ובר נש לגו. ותו, דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריך הוא לעלמין. ודא איהו כגוונא דציצית, כמה דאת אמר (במדבר טו) וראיתם אותו וזכרתם את וגו'. כיון דחמי בר נש להאי דוכרנא, אדכר בגרמיה למעבד פקודא דמאריה וכו'.

[מצוה לקבע מזוזה בפתח ביתו, שעל ידי זה אדם שמור ממנו יתברך כשיוצא וכשנכנס, כי המזוזה שומרת על האדם, ומי שיש לו מזוזה כשרה על פתח ביתו, הוא תמיד נשמר על ידו יתברך, וכן האדם הזה כבר לא ישכח את הקדוש ברוך הוא].

ולכן צריכים לקבע מזוזות כשרות על פתח ביתו, ולהקפיד על זה מאד מאד, וכך מובא גם בזהר (זהר חדש רות) מזוזו"ת אותיות ז"ז מו"ת, שלא נתן רשות למשחית לחבל וזו מפתחו.

הרי שלך לפניך שאם בר ישראל זוכה ללכת עם ציצית ולהניח תפלין, ויש לו מזוזה על פתח ביתו, ראוי לו לשמח מאד מאד בשמחה אין סופית, וככל ששמח עם המצוות בזה מגלה את טהר לבבו, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, כי שמחת המצוה מראה את טהר הלב של האדם, שכוונתו לעשות רצונו יתברך באמת בלי שום חשבונות פרטיים, והשלש מצוות האלו יש

לכל בר ישראל שהולך עם ציציית, ומתעטר עם תפלין, ויש לו מזוזה על פתח ביתו, אזי למה שלא ירקוד מרב שמחה? הרי על זה אמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ג): רבי אליעזר בן יעקב אומר כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו, וציציית בבגדו, ומזוזה בפתחו, הכל בחזקת שלא יחטא, שנאמר (קהלת ד' י"ב) "והחוט המשלש לא במהרה ינתק";

ולמה אנחנו רואים שבני אדם שיש להם את השלש מצות האלו בקביעות ואף על פי כן חוטאים וכו' וכו', כי הסמ"ך מ"ם מכניס בהם קרירות על השלש מצוות האלו וכו', ממילא לא שמחים בזמן שמקיימים את השלש מצוות האלו, ועל ידי זה תופס אותם הסמ"ך מ"ם ברשתו, כי כל הכח של הסמ"ך מ"ם הרשע זה רק שהאדם הוא בעצבות ובמרירות ובדכאון, שאז יש לו כחות להפיל את האדם בנוקבא דתהומא רבה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צריך להזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, בבחינת (ישעיה ס"ה) "ונחש עפר לחמו", עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר;

ולכן ההכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ולא להניח את העצבות והדכאון אצלו כרגע, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') שהיצר הרע מתלבש עצמו במצוות, ואמר מוהר"ן ז"ל שאין עוד מצוה שהיצר הרע מתלבש את עצמו כמו שמסית את האדם הרי זה דבר גדול שייסתובב עם לב

נִשְׁבַּר וְכוּ', וּבֵין כֶּף תּוֹפֵס אוֹתוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלִכְן אֲשֶׁרִי אָדָם שָׁשׂוּ וְשָׂמַח כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא נוֹתַן שְׁהִסְמֵךְ מִ"ם יִשְׁבּוֹר אוֹתוֹ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, הָיוּ רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְהָיוּ עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׁמַע קְלָטוֹת שֶׁל שִׂמְחָה, הֵעֱקָר לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ נֶאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וַחֲדוּדָה בְּמִקְוָמוֹ".

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַתּוֹךְ לְבָבְךָ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' שַׁד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, י"ז סִינּוֹן ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּשַׁעַת שְׁבַר יִשְׂרָאֵל שָׁשׂוּ וְשָׂמַח, בְּזֶה גֹרֵם נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מַה זֶה שִׂמְחָה יְהוּדִית? שֶׁהוּא שָׁשׂוּ וְשָׂמַח "שְׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי" כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, שֶׁזֶה הַשִּׂמְחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וַיְדוּעַ אֶת הַסְּפוּר שֶׁפַּעַם אַחַת דָּלַג הָרַב הַקְּדוֹשׁ

מבארדיטשוב זכותו יגן עלינו, בכרכת השחר הברכה "שלא עשני גוי" וכששאלו אותו על זה? השיב שבקומו ממטתו בזה היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת ישראל, וברוך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה, הרי שלך לפניך שגם הרב הקדוש מבארדיטשוב זכותו יגן עלינו, שרבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלתו, ואמר שהוא התפלין של הקדוש ברוך הוא, וקרא אותו פאר הדור, (עין לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ס"ז) ואף על פי כן לא היה לו במה להחיות את עצמו רק עם "שלא עשני גוי".

ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ותשתדלי מאד מאד רק להתאסף עם נשות אנשי שלומנו, ולעשות ערבי שמחה, ולרקד ביחד, כי השמחה משחרר את הלחץ התמידי שאשה עוברת בחיי יום יום וכו', וכו', ולכן אשרי הבעל שזוכה לשמח את אשתו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה; כי אם האשה שמחה אז גם הבעל שמח, ואם שניהם שמחים אזי הילדים שמחים, ואם כל הבית שמח הרי השכינה שורה שם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ל:): על הפסוק (קהלת ח' ט"ו) "ושבחתני אני את השמחה" זה שמחה של מצוה, (קהלת ב' ב') "ולשמחה מה זה עשה", זו שמחה שאינה של מצוה, ללמדך שאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר

(מְלָכִים ב' ג' ט"ו) "וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנֶּגֶן וְהִיָּה כְּנֶגֶן הַמִּנְגֵן וְתִהְיֶה עָלָיו יַד הַיְוֵ"ה";

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מַה שְּׁבִיכּוֹלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַל תַּחֲשָׁבִי שֶׁזֶה אִיזוֹ חוֹמְרָא וְכוּ', אוֹ אִיזוֹ עֲצָה וְכוּ', אֲלֵא רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, שֶׁזוֹ מִצְוָה הַכְּלוּלָה מִכָּל הַמִּצְוּוֹת, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִם הַמִּצְוּוֹת, בְּזֶה מְגַלֶּה אֶת טַהַר לְבָבוֹ שֶׁהוּא מְאֻמֵּן בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו;

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יוֹצֵיא אוֹתְךָ מִכָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַסֵּבֵל שְׂאֵת סוֹבְלֵת וְכוּ', וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' שֵׁה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, י"ז סִינּוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הכבוד לך שהתקרבת אל רבנו ז"ל ואת אוהבת את הלמוד העמק של רבנו ז"ל, וכן זכית להתחתן עם בעל נפלא שגם כן מקרב אל רבנו ז"ל, אבל אני מכרח להוכיח אותך בתוכחה מגלה, אשר צריכה לחזק את בעלה שיקבע בכל יום עתים לתורה, שזה היה הרצון של רבנו ז"ל להתמיד בלמוד תורה הקדושה, והאריך בדבר זה מאד כמה אדם צריך ללמד בכל יום כדי לסיים בכל שנה וכו' וכו' (עין שיחות הר"ן סימן ע"ו), והאשה שמחזקת את בעלה ללמד תורה היא מקבלת שכר גדול, כמאמר ז"ל (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרוי בנייהו לבי כנישתא ובאתנוי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים לתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, עם כל זאת זה מאד מאד לא יפה שהאשה תרד לחיי בעלה ותתווכח אתו יום יום על זה, עד שיצא מריבות וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם.

וְלִכְּנֵן אֲסוּר לָךְ לְהִתּוֹכַח עִם בְּעַלְךָ, בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי, וְאִף שְׂכּוֹנֵיךָ הֵיא לְטוֹבָה, עִם כָּל זֹאת כָּבֵד אֶמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁגַם תּוֹכְחָה צְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְהוֹכִיחַ, שֶׁהַכֹּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת עִם אֲהָבָה וְעִם קְרוֹב וְכוּ', וְלֹא עִם בְּקָרָת וְכוּ', וְיִדוּעַ מֵה שְׂאֵמֶר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אֵל תּוֹכַח לִיךְ פֶּן יִשְׁנֹאֲךָ הוֹכַח לְחֶכֶם וַיֵּאֱהָבְךָ" וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים אֵל תּוֹכִיחַ אֶת הָאָדָם בְּלִשׁוֹן שְׁלִילִי 'אֵתָה לִיךְ' וְכִדּוּמָה כָּל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאִי, שְׂאֵז 'יִשְׁנֹאֲךָ', אֲלֹא תּוֹכִיחַ אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹן חַיּוּבִי, 'חֶכֶם' כְּמוֹךָ רֵאוּי לוֹ לְהִתְנַהֵג כֶּךָ וְכֶךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵז הוּא 'יֵאֱהָבְךָ'. וְלִכְּנֵן גַּם אֶת צְרִיכָה לְלַכֵּת בְּדַרְךְ זוֹ, וְאֵז תְּצַלִּיחִי לְהַשְׁפִּיעַ עַל בְּעַלְךָ שְׁיִלְמַד תּוֹרָה, וְהַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי לְלַמֵּד אֶתוֹ בְּיַחַד אֶת הַשִּׁיחָה הָאֲרָכָה בְּשִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, שְׁשֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ 'סֵדֶר דֵּרֶךְ הַלְמוּד' אִיךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ בְּלַמּוּד תּוֹרָה.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂבֻזָּה הָעוֹלָם כָּל זּוּג אִם הֵם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי נְשׂוּאִין הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנֵים לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְהַשְׁתַּלֵּט אֶחָד עַל הַשְׁנִי, יְהִיָּה אִיךָ שְׁיִהְיָה וְיִהְיָה בְּשִׁבִיל מֵה שְׁיִהְיָה, אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנֵים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׂרוֹצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׂבָא לְשִׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהֱרֵר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבִדּוֹ פֶּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבְיַחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֶה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל שִׁפְג

לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמֶךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אָנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִרְגַע שֶׁהִבְעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מִהַשְּׁנִי עִם עֲשׂוֹר אַחֲזוּ, וְהֵינּוּ פַחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשׂוֹר אַחֲזוּ, זֶה כָּבֵד נִקְרָא סֵמֶךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמּוֹ שֶׁאִמְרַת הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קִהְלַת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלָכֵן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לִהְיוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהִבְעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתִּפְּסִים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׁוֹאִיָּהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּבְשְׂרוּ לִי תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' שו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, י"ז סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נָרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מכרח להגיד לך שהפעם אתה מכרח להתעקש ולומר לה (תהלים קל"ב, י"ד) "זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה" כי אם היא טפוס שלא מוצאת את המקום שלה, אזי אין שום הצדקה שתעבר דירה, מאחר שכבר עברה כמה וכמה פעמים, ולכן הפעם תתעקש ואל תרוץ אחריה, כי לפעמים צריכים להגיד גם 'לא' לאשה.

רבנו ז"ל גלה לנו נוראות ונפלאות בענין זה (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי דבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר שכך הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראו שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאדם חוטא בפגם הברית אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצא את המקום שלו, אבל אם אדם מאמין בו יתברך, ומכניס בדעתו את אמתת מצויאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותו הוא יהיה רק שמח, כי אין עוד שמחה כשמתח האמונה בהשם יתברך. ולכן מאחר שאין פה שום סבה

אָשֶׁר   שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"ס   בְּנַחֵל   שְׁפָה

מְצַדֶּקֶת מֵאֲשֶׁתְּךָ לְעִבּוֹר דִּירָה אַחֲרֵי שְׁעִבְרָתְךָ כְּכֹר בְּכֶמֶה וְכֶמֶה
מְקוֹמוֹת וְדִירוֹת, אֵתָּה לֹא צָרִיךְ לְשִׁמוּעַ בְּקוֹלָהּ, וְתֶאֱמִין לִי שֶׁהִיא
תִּחְזֹר אֵלַיךְ, הִיא רַק מְנַסֶּה אֶת הַחֲלָשָׁה שְׁלֹךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' שז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, י"ז סִיוֵן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ לִי מִזֶּה
שֶׁהִכְלָב הַשְּׁחֹר וְכוּ', נוֹבַח עָלֶיךָ, וּמוֹצִיא עָלֶיךָ שֵׁם רַע, תֶּאֱמִין לִי
אֲנִי אֲבוֹא וְאֲנִי אֶטְפֵּל בּוֹ.

רַק חֲזַק וְאֶמֶץ מְאֹד וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה
מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לְךָ, אָבֵל תֶּאֱמִין לִי שֶׁגַּם אֲנִי עוֹבֵר סְכָל מְאֹד מְאֹד
גְּדוֹל, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂאֵחַד שְׁבַעֲצָמוֹ יֵשֵׁב כְּמָה שְׁנַיִם בְּבֵית סֵהָר
יִחְרִיב אֶת קַהֲלֵתְנוּ עַל יְדֵי הַלְּשׁוֹן הָרַע שְׁלוֹ שְׁאֵין לוֹ שׁוֹם שְׁחַר וְכוּ',
וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן לוֹ אֶת הַנְּאִיָּה הַזֹּו לְשִׁבֵּר אֶת קַהֲלֵתְנוּ וְהוּא לֹא יִצְלִיחַ.

וְלִכְּנֵן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְתִרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא
הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' שח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרַח, י"ז סִיּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵינְ מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נֶפֶשְׁךָ בְּשִׁבְיֵל הַכְּתָה שְׁלָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִמְתַּק מִמֶּךָ כָּל
הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶּלֶא עֲלִיּוֹן, וְתַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל עִם כָּל הַתְּלַמִּידִים שְׁיִהְיוּ
יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

בְּוֵדָאֵי צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם הַרְבֵּה מְאֹד וְכו', וְזוֹ עֲבוּדָה
הַקְּשָׁה שְׁבִמְקַדֵּשׁ וְכו', עִם כָּל זֹאת זֶה מְשֻׁתָּלֵם כְּשִׁרְוֵאִים אֶת
הַתּוֹצְאוֹת מִזֶּה שְׁסוּף כָּל סוּף הֵם יְקִימוּ בְּתִים נְאֻמָּנִים בְּיִשְׂרָאֵל, זֶה
הָיָה הַכֹּל שְׁוֹה, וְלִכְּנֵן תִּמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּה, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁוֹה
לֹא קָל וּבִפְרֻט בְּעֵתִים הַלְלוּ שְׁיֵשׁ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה נוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת בֵּין
הַחֲרָדִים, עֲלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֵז לַעֲשׂוֹת כָּל
מֵה שְׁבִיכוֹלְתִּינוּ כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ לַעֲזֹר לָהֶם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחַל שְׁפָז

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' שט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, י"ז סיון ה'תשע"ד

א...ל

הִנֵּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִסְפָּרִים לִי שְׂאֵתָה מִסְתּוֹבֵב מֵאֶחָד לְהַשְׁנִי
וְנוֹבַח כְּכֹלֵב וְכו', וּמוֹצִיא שֵׁם רַע עַל הָאֲבִירָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן עַל
הָאֲבִירָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן אֶלֶּוּ שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ לְהַעֲבִיר אוֹתָם מִתְּפַקִּידָם
וְכו', וְכֵן אֵתָה מְדַבֵּר עַל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרַח לְהַזְהִיר
אוֹתָךְ בְּפַעַם אַחֲרוֹנָה אִם לֹא תִפְסִיק לְנַבַח, אֲנִי אֲגִלֶּה אֶת לְכַלּוּךָ
מֵעֲשִׂיךָ וְכו', עִם ... וְכו', אֵתָה לֹא מִתְּבַיֵּשׁ לְנַבַח כְּכֹלֵב בְּלִשׁוֹן הָרַע
וְלִהְיִית וּלְהַדִּיחַ אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנִי, וְלִכֵּן זֶה אֲזַהַרְךָ אַחֲרוֹנָה אִם אֵתָה
לֹא תִפְסִיק מִלְּדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, אֲזִי אֵינִי לְךָ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתְנוּ חַד
מִשְׁמַעִית.

אֲנִי לֹא מִחְלִיף אֶת שְׁתֵּי הָאֲבִירָכִים, הֵם אֲצִלִּי כְּבָנִים מִמֶּשׁ, וְעַל
כֵּן סְתוּם אֶת פִּיךָ לְפָנַי שֶׁתִּתְחַרֵּט בְּגִדוֹל, בְּמָקוֹם שֶׁתִּרְאֶה דְגָמָא
לְהִילָדִים שְׁלֶךְ אֵיךְ יְהוּדֵי צְרִיף לְהִיּוֹת, אֵתָה עוֹסֵק בְּנֵאוּף וְכו', וְזָכֹר

מה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹרֵךְ אֶפֶס חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בַּמְדָּבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; זֶה בּוֹשֵׁה וְחֹרֵפֶה שְׂאֵתָה מִסְתּוֹכֵב בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּחְזֹר בְּתִשּׁוּבָה שְׁלָמָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ תִּשּׁוּבָה שְׁלָמָה

ג' שִׁי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קֶרַח, י"ז סִיּוֹן ה'תּשׁע"ד

אֵל ...

הִנֵּה אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים לִי שְׂאֵתָה מִסְתּוֹכֵב מְאַחֵד לְהַשְׁנִי וְנוֹבֵחַ כְּכֹלֵב וְכו', וּמוֹצִיא שֵׁם רַע עַל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן עַל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן אֶתָּה מְדַבֵּר עַל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל אֶתָּה מְדַבֵּר עַל בְּנֵי ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר שְׂאֵפִילוֹ תַחֲיָה אֵלַי שְׁנַיִם, לֹא תִגִּיעַ אֵל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהוּא מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁכּוּל פְּדִיּוֹן שְׁבוּעִים מֵהַ שְׂאֵנִי מִתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ, וְאֵיךְ מְלֹאךְ לְבָד הַמְּזַהֵם לְדַבֵּר וּלְהִסִּית נִגְדוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרַח לְהַזְהִיר אוֹתָךְ בְּפַעַם הָאַחֲרוֹנָה אִם לֹא תִפְסִיק לְנַבֵּחַ, אֲנִי אֶגְלֶה אֶת לְכֹלֹךְ מֵעֵשִׂיךְ וְכו', עִם כָּל הַ... שְׂאֵתָה חַי עִמָּהֶן זֶה יָמִים וְשָׁנִים וְכו', אֶתָּה כְּבָר אָדָם מְבַגֵּר שֵׁשׁ לוֹ נְכָדִים, וְעַדִּין אֶתָּה רֵץ

אחר ... וכו', אתה לא מתבייש לנבח ככלב בלשון הרע ולהסית ולהדיח אחד נגד השני, ולכן זו אזהרה אחרונה שאני מזהיר אותך, אם אתה לא תפסיק אזי אין לך מה לעשות בקהלתנו חד משמעית.

אני לא מחליף את שתי האברכים, הם אצלי כבנים מממש, וכן בני ר' ... גרו יאיר, מוסר את נפשו בשביל הנער וכו', ועל כן סתום את פיך לפני שתתחרט בגדול, במקום שתראה דגמא להילדים שלך איך יהודי צריך להיות, אתה עוסק בנאוף וכו', וזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; זה בושע וחרפה שאתה מסתובב בין אנשי שלומנו, הגיע הזמן שתחזור בתשובה שלמה לפני שאני אפרסם ברבים את מעשיך המתעבים.

המאחל לך תשובה שלמה

ג' שיא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קרח, י"ח סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דע לך רבנו ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל (שיחות הר"ן סימן ש') כָּל
 מָה שְׁאַתָּה רוֹאֶה בְּעוֹלָם כָּל מָה שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם הַכֹּל בְּשִׁבִיל
 הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאת בִּיתֵר עֵז,
 וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי זֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל אָדָם שֶׁמִּנְסִים אוֹתוֹ
 מִהַשְּׂמִים לְרֹאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים
 וְדַחְקוֹת וְצָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְחִלּוּשׁוֹת
 הַדַּעַת מְרַב עֲנִיּוֹת וְחוּבוֹת שֶׁמְסוּבֵב בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הֶעֱצָה הוּא רַק
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְצָרִיכִים אֶת
 שְׁנֵיהֶם יַחַד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר ק')
 עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק') "עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׁמְחָה", וְכָתוּב אַחַד אוֹמֵר
 (תְּהִלִּים ב' י"א) "עֲבָדוּ אֶת ה' בְּרִאָה", אָמַר רַבִּי אִיבּוֹ בְּשִׁעָה
 שְׂאֵתָה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל יֵהָא לְבָךְ שְׂמַח כִּי לְאַלְקִים עָלְיוֹן אַתָּה עוֹבֵד ;

הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׂאֵפְלוֹ אָדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂזָה
 בְּחִינַת יְרֵאָה, כִּי סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ מְלִכֵי הַמְּלָכִים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיךְ לְפוֹל עַל הָאָדָם יְרֵאָה, עִם כָּל זֹאת הֶעֱקֵר
 הוּא שְׂמִיחָה בְּעַת הַתְּפִלָּה, כִּי מִתְפַּלֵּל לְאַלְקִים עָלְיוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
 (סֵפֶר הַמְּדוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע') עַל יְדֵי שְׂמִיחָה תְּבוּא תְּפִלָּתְךָ בְּהִיכַל
 מְלִךְ ; וְאָמַר (שָׁם סִימָן פ"א) תְּפִלָּה שְׂהִיא בְּשִׂמְחָה הִיא עֲרֵבָה וּמִתּוֹקָה
 לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ ; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן נ"ז) מִי
 שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּשִׂמְחָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַבֵּד אוֹתוֹ וּפּוֹקֵד אֶת
 לוֹחֲצָיו ;

וְלִכְּנַן תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם סִימָן כ"ח) עַל יְדֵי הַתַּפְּלָה יִכּוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמַּזָּל; וְלִכְּנַן תִּזְכּוֹר מְאֹד שִׂיסוּר הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל זֶה שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלוּ, שִׂמְחָה וְהַתְּבוּדָה, וְאֲשֶׁר מִי שִׂיכּוֹל לְקַיֵּם אֶת שְׁנֵיהֶם יַחַד, הֵינּוּ לְהַתְּבוּדָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲפִילוּ שֶׁהוּא בּוֹכָה וְכוּ', שִׂיחֶיהָ מֵתוּךְ שִׂמְחָה וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קע"ה) עֵקֶר מַעֲלַת הַבְּכִיָּה הוּא כְּשֶׁהִיא מִחֲמַת שִׂמְחָה וְחֻדוּהָ. וְאֲפִילוּ הַחֲרָטָה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה מִחֲמַת שִׂמְחָה, שֶׁמֶרֶב שִׂמְחָתוֹ בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא מֵתַחַרֵּט וּמֵתַגַּעְגַּע מְאֹד עַל שֶׁמֶרֶד נִגְדוּ בְיָמֵים הָרֵאשׁוֹנִים, וּמֵתַעוֹרֵר לוֹ בְּכִיָּה מִחֲמַת רַב הַשִּׂמְחָה, וְזֶה עֵקֶר מַעֲלַת הַבְּכִיָּה, שֶׁתִּהְיֶה מִחֲמַת שִׂמְחָה, וְזֶה בְּכִיָּה הַיְסוּדוֹת הוּא רֵאשִׁי תְּבוּת (תְּהִלִּים פ"ט) בְּשִׂמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, שֶׁעֵקֶר הַבְּכִיָּה שֶׁתִּהְיֶה מִחֲמַת שִׂמְחָה בְּשֵׁמוֹ יִתְבָּרַךְ. הֵינּוּ שֶׁהַתְּעוֹרָרוֹת הַבְּכִיָּה תִּהְיֶה מִשִּׂמְחָה דִּיקָא, וְעֵקֶר הַשִּׂמְחָה הִיא בְּלִב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ד') "נָתַתָּ שִׂמְחָה בְּלִבִּי", וּמִשָּׁם צָרִיךְ שֶׁתִּהְיֶה הַתְּעוֹרָרוֹת הַבְּכִיָּה.

תִּאֲמִין לִי אִם לֹא הָיִיתָ בְּטֹלָן וְהָיִיתָ בּוֹרַח בְּכָל יוֹם בְּמִקּוֹם פְּנוּי שְׂאִין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, וְהָיִיתָ רוֹקֵד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשָׁח וּמִסְפָּר לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, הָיִיתָ מִמְּתִיק אֶת כָּל הַדִּינִים מִמֶּךָ, וְהָיָה נִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, אֲבָל הַסֵּמ"ךְ מ"ם יוֹדֵעַ אֶת זֶה וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׁבְרֵי אוֹתָךְ שֶׁלֹּא תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּמִמִּילָא תִּהְיֶה בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּדְכָאוֹן וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵי זֶה לֹא תוּכַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי יִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ הוּא

ככעס וברגזו עלֵיךְ וכו', וְלִכְן עָשָׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכּוֹלֶתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרֵנִי ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רִבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גֵיהֲנוֹם אוֹ גֵן עֵדֶן, וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם הַגֵּיהֲנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלָלָה יוֹתֵר מִזֶּה שֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצּוֹב וּמִיּוֹאֵשׁ וְכו', וְזֶה בְּעֻצְמוֹ הַגֵּיהֲנוֹם שֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּעֻצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכּוֹלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחֶה אֶת הַשְּׂמֵחָה לְיוֹם מַחְרָת, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמֵחַ הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֻצְמָךְ מִהַגֵּיהֲנוֹם שֶׁאַתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכו'.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכו' וְכו', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֹל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוֹאֵי כְּצֹל שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֹל שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֹל שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שֶׁיִּקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;

וְלִכְּנָן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַ' מ' ר' א' הֵם רְאִישֵׁי תְבוּת אַרְבַּע מִלְאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבֻרֵי אֵל מִיִּכְאֵל ר' פֶּאֶל א' וְרִי אֵל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם תַּעֲנִית ה' אִף שֶׁנִּדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךָ מֵהַ יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יְגַרְסֵם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הַרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרְסֵם מִחֵר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֹא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרַבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלֵּיתִי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִי; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהַדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י') מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מִתְּפַלֵּלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי

בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י) טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שזוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, ועקר ההטעיה שהסמ"ך מ"ם מטעה את העולם שאומר לו אם אתה לא משלם בעבודתך, אין לזה שום טעם ותוחלת וכו', וידוע איך שרבנו ז"ל בא לעקור דבר זה שהוא דעות פסולות וכו', כי הוא אחז שאפילו שאדם לא התפלל בשלמות ביום הכפורים וכו', עליו לא להתיאש אלא להתחיל להתפלל ממחרת יום הכפורים וכו', זאת אומרת לא להשבר משום דבר יהיה איך שיהיה וכו', ומוהרנ"ת ז"ל אמר אפילו בכל השמונה עשרה לא התפלל כראוי, והגיע כבר להתפלה האחרונה של 'אלקי נצר' על כל פנים משמה יתפלל כראוי, כי זה היה שיטת רבנו ז"ל שאסור לפול בדעתו משום דבר שבועולם, רק להמשיך את עצמו עם כל הכחות שבועולם להיות בשמחה, כי על ידי זה שהוא שש ושמח נתרחב לו דעתו, ותכף ומיד שנתרחב דעתו אזי הוא יוצא מהגלות המר שנמצא שם.

אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו ואינו מטעה את עצמו כלל, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' שִׁיב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחַ, י"ח סִינּוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק, וְאֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ הַחַיִּים וְכוּ', כִּי בְּבֵית לֹא הוֹלֵךְ לָךְ כְּמוֹ שְׂאֵת רְצִיָּת, וְתִמְיֵד יֵשׁ בֵּינֵיכֶם וּכְנֻחִים וְאִי הִבְנוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוֹלָם רַק לְשִׂמְחָה אֵת עֲצֻמְךָ, וְלַעֲשׂוֹת אֵת עֲצֻמְךָ כְּאִלּוּ אֵת שְׂמֻחָה וְעַל יְדֵי זֶה תְּבוֹאִי בְּאֵמֶת לְשִׂמְחָה אֲמֵתִית, וְהַשְׂמֻחָה יִרְחִיב אֵת דַּעְתְּךָ, וְזִכְרֵי הֵיטֵב אֲשֶׁר הַשְׂמֻחָה מְכַנֵּס בְּאָדָם סְבֻלָּנוֹת, וְזוֹ הַמְתַּנְּה הַכִּי יִפֶּה שְׂאָדָם צְרִיךְ לְקַנּוֹת לַעֲצֻמוֹ לְסַבֵּל אֵת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי הַסְבָּלָן הוּא הַמְנַצֵּחַ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְבָּלָנוֹת שְׁאִין מִדָּה יוֹתֵר יִפֶּה מְזוֹ, וְאֶפִּילוֹ שְׂזוּה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זִכְרֵי מַה שְׂאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צְעֵרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעוֹס וְכוּ', בְּזוֹה אֶפִּילוֹ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֻלָּה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְבָּלָנוֹת וְלֹא לְהַכְפִּיֵס בְּכַעֵס, שְׁבִדְרוּךְ כָּלֵל בָּא מְגֻאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבִטֵּל אֵת עֲצֻמָּה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תְּהִיָּה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי

האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

נא ונא אל תקחי את הדבורים האלו בקלות, כי כל החיים שלך והעתיד שלך תלוי רק בזה, כי רואים שעוברים על בני אדם כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, והם לא יכולים לתת לעצמם עצה מה לעשות וכו', והכל מפני שנכנסים בקטנות המוחין קטנות הדעת, אבל תכף ומיד פשוטים להיות בשמחה עצומה, אזי כל החיים הולך כבר בצורה אחרת, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה ולדון את עצמך לכף זכות, ואף פעם אל תאשימי את עצמך בשום דבר וכו', כי רגשי אשמה זה יותר חמור מהכל וכו', והרבה נפלו לנוקבא דתהומא רבה רק על ידי שחיו ברגשי אשמה וכו', ולכן תראי תמיד לחפש את הטוב שיש בך, ותהלה לאל יש לך הרבה טוב, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רנתך" מאי רנתך, אפילו ריקנין שבה מלאים מצות כרמון.

אני מאד מבקש אותך שתראי לחזק נשים אחרות גם כן שזו המצוה הכי גדולה במצות צדקה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ק"ו) על הפסוק (תהלים מ"א) "אשרי משכיל אל דל", הינו כשהוא בקטנות המוחין, ומשכיל עצמו לבוא לגדלות המוחין, אזי

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ס בְּנַחֵל שְׂצוּז

"בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ הַיְי"ה" נִמְתְּקִין כָּל הַדֵּינִין. וְאִם לֹא יִכּוֹל בְּעֶצְמוֹ
לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמּוֹחִין, עֲצָה לָזֶה, שְׂיִשְׁכִּיל אַחֲרַיִם, וְעַל יְדֵי זֶה
נִתְעוֹרֵר גַּם אֲצִלוֹ ;

כִּי בְזֶה שְׂמַחֲזִקִים נָשִׁים אַחֲרוֹת, עַל יְדֵי זֶה גַם אֶת תַּתְחֻזְקִי, כִּי
הַדְּבוּרִים שְׁאֵת מַדְבַּרְת עִם הַזּוֹלָת, זֶה יִקְפְּצוּ חֲזָרָה אֵלֶיךָ וְתִזְכִּי
לְגִדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי זֶה יִסוּד גְּדוֹל
בְּהִיָּדוּת.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂהַדְּבוּרִים הָאֵלוּ יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

***

הספר הזה נדפס
לכבוד נשמת
חסידא ופרישא, מנורה הטורה,
אספקלריא המאירה
מאור עינינו חיות נפשנו, מקרב לבבות
ישׂראל לאביהם שבשמים
מורנו ורבנו
הרב הגאון הצדיק
מוהר"ר רבי אליעזר שלמה זלה"ה
בן
הגה"צ רבי מנחם זאב זצ"ל
עלה בסערה השמימה
י"ז שבט תשע"ה
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים תחת
כנפי הצדיקים בגן עדן, זכותו וצדקתו תגן
עלינו ועל כל העולם שנזכה להנות מאורו
הבהיר והתגלות כבוד שמים
שפעל ועשה בעולם

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מֵרֵן מוֹהֵרָא"שׁ הַקִּדוּשׁ זְצוּק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל

"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלחנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

הספר הקדוש הזה הודפס

ליזכות

כל משפחת

אבוקרט שמעון וליבי

שיזכו להגיע ולהיות אצל רבנו ז"ל כל ראש השנה

כל חייהם, ושיזכו להיות מקורבים הם וכל יוצ"ח

למוהרא"ש הקדוש ולרבנו ז"ל,

ושיתברכו בכל הברכות ברוחניות ובגשמיות,

ובפרט מה שמבקשים אצל ציון רבנו ז"ל כל שנה

באמן

אמן ואמן

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה לרפואת

רבקה בת איילה

זכות זה תזכה לרפואה

בכל אבריה וטיפי דמיה.

ולהצלחת

זיו דוד בן איילה

וזיווג הגון

תאיר בן איילה

ולהצלחה בכל לכל התורמים והמסייעים.

רפואה והצלחה

לרבקה נווה בת איילה

שמעון בן רבקה נווה

הספר הקדוש הזה נדפס לכבוד נשמת כ"ק

אדמו"ר מוהרא"ש הקדוש זיע"א

להצלחת משפחת זרחיה:

יצחק בן פרידה שולמית, רות בת יפה.

ובניהם: אליעזר שלמה, נחמן נתן, טוביה,

אליהו, ישראל, ושמעון.

שיזכו להשאיר אצל הצדיק כל ימי חייהם ולכל

הישועות ורוב נחת דקדושה עד סוף הדורות

אכ"ר.

וכן להצלחת וישועת אביחיל בן יפה, יוסף בן

יפה, צבי שמואל בן יפה, אליעזר שלמה בן

יפה, נעמי בת יפה, נעה זוהרה ורד בת יפה.

לחנה תמר בת יפה, יוסף בן פרידה שולמית,

ושרה בת פרידה שולמית, שיזכו להקים בית

נאמן בישראל עם זיווגם השייך לשורש

נשמתם במהרה.

הספר הקדוש הזה הודפס

להצלחה בריאות ושמחה

אברהם בן תקוה

מאיה בת רות

אליעזר שלמה בן מאיה

לאה בת חנה

מרדכי בן מאיה

מאיר בן מאיה

חנה בת מאיה

שנראה מכולם נחת דקדושה, זיווגים הגונים,

יראת שמים ומידות טובות.

שנזכה להיות קשורים למוהרא"ש

כל החיים בזה ובכא.

בריאות הנפש והגוף, שמחה סיעתא דשמיא,

ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם

אכי"ד

זכות הדפסת הספר הקדוש הזה יהיה לזכות
סימה בת פערל חיים ארוכים ובריאים וכל טוב
ליאון בן חוה בריאות ואריכות ימים
נחום בן סימה לזיווג הגון, ובריאות והצלחה, ואריכות
ימים וכל מילי דמיטב
שרה בת איריס לזוה"ג, ישראל בן תמרה לשמירה
ולזוה"ג, זהבה בת יהודית לזב"ק, יעל בת חוה להריון
תקין ולידה קלה
לע"נ יעקב בן אסתר ע"ה, לע"נ רבי יהודה הכהן בן לונה
ע"ה, לע"נ עומרי בן שרה ע"ה, לע"נ שלמה פנחס בן
אביבה ע"ה, לע"נ שורה קציעא בת סידנא ע"ה, לע"נ
שלמה בן דינה ע"ה
לזוה"ג נועם דוד בן דורית, אורי'ה יוסף בן בת אל אדל
לרפוא"ש, יהונתן בן רעות לרפוא"ש, חנניה בן אירה
לרפוא"ש
חיה דינה בת תמרה, ונתן בן סיגלית לזב"ק והכל יהיה
תקין ולידה קלה בעיתו ובזמנו
אברהם בן חיה דינה נ"י אריכות ימים וכל הברכות
שבתורה ויצליח בלימוד התורה אמן ואמן

אשר בנחל זה מוקדש לעילוי נשמת
רבי אליעזר שלמה בן מלכה.

להמשיך בריאות חיים ארוכים נעימים וטובים, שלום
בית אמיתי, בניי חיי מזוני ריחי לנשמות ישראל
לנאולה האמיתית והשלמה.

ובתוכם נתן בן שושנה ואסתר בת פירחה,

שמחת חיים אמיתית, אנחנו וזרענו וזרע זרענו,
בהתקשרות לרבנו אנשי אחדות דקדושה לברך כל
נשמות ישראל תמיד, להמשיך ברכות וישועות
לנשמות ישראל, נשמת משיח ויזכו לשמש רבנו כל
ימיהם מדרגה לדרגה בפיריון אשר קדוש בקדושתך
ויתקדש שם שמים על ידיהם.

לדפואה שלמה ברמ"ח אבריהם גידיהם ובכל טיפי
דמיהם להגיע לתיקונם שלומתם ויעודם שמשים
אמיתיים של רבנו, ויזכו לבן שכולו שבת ומנוחה לחי
עולמים ולבנים ובנות צדיקים וחסידים אמיתיים של
רבנו.

ולעילוי נשמת

מרדכי בן אסתר

פירחה בת יוכבד

שיהיה כרך זה באשר בנחל לזכות ולרפואה שלמה

לדונן בן מזל

ולזכות רות אביגיל בת פאני שרה

שנזכה לשלום בית תמיד ולראות את כל צאצאינו וצאצאי צאצאנו
עוסקים בתורה ועובדי ה' כאמת ונזכה לאריכות ימים מתוך בריאות
איתנה, ונזכה לביאת משיח צידקנו ולהקריב קורבנות כבית מקדשינו
וכן לזכות

יהוא בן רות אביגיל

מרים בת רות אביגיל

אליעזר שלמה בן רות אביגיל

שכל אחד מהם יזכה לזיווגו ההגון לו מן השמים בעיתו ובזמנו, ויהיה
להם שלום בית כאמת, אהבה ואחווה ושלום ורעות, ויזכו לכנים וכנות
חיים וקיימים, צנועים ועובדי ה', שכולם יהיו בריאים ויאריכו ימים
ושנים טובות, ושכולנו נשאר תמיד באמונה פשוטה בה' יתברך
ונעבוד את ה' בתמימות ופשיטות וניצל מחבלי משיח, ושה' יזכה
אותנו לצאת מכל חובותינו והבית שלנו ישאר שלנו לדורי דורות
ומשם נעבוד את ה' באהבה וביראה ובשמחה עצומה, בדרך שמלמד
אותנו רבינו הקדוש צדיק יסוד עולם נגמ"ח רבינו נחמן בן פיגא
זיע"א ותלמידו הקדוש רבי נתן מברסלב זיע"א, ומורינו ורבינו רבי
א.ש. בן מלכה זיע"א שהבטיח שכל מי שיעשה אשר בנחל וצריך
ישועה יקבל את מה שצריך, והצדיק גוזר והקב"ה מקיים, שנראה
ישועות במהרה, ונזכה אנחנו יחד עם כל עם ישראל לגאולה שלמה

ברחמים, אמן כן יהיה רצון

הספר הקדוש הזה הודפס

לזיווג הגון

ישראל מיכאל בן רותי נ"י

אליהו גבריאל בן רותי נ"י

יראת בת רותי תחי'

ישראל מיכאל בן אילנה נ"י

לזרע בן קיימא

לחדוה תמר בת רותי

ליעלת חן בת רותי

לרפואה שלמה ופרנסה טובה –

שמעון בן חביבה נ"י

ורותי בת תמר תחי'

ונחת מצאצאיהם ושלוש בית

ואריכות ימים ושנים

אכ"ד

הספר הקדוש הזה הודפס להצלחת

גברת שושנה בת ליריה

ובעלה איתן בן תקוה נ"י

להצלחה בכל מה שנוגע לפרוייקט

"הצלת הנוער"

להם ולכל הנוגעים בדבר ויהיו שמורים מכל

רע והקב"ה ילוה אותם בכל צעד ושעל

ויצליחו להוציא מכח אל הפועל רצון

מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

וידו רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח

ויקימו בתים נאמנים בישראל

ויגרמו נחת רוח לצדיק

אכ"ר

זכות הרפסת הספר הקדוש הזה יהיה

לעילוי נשמת הורינו היקרים:

ר' יהודה גורג'י בן דינה ע"ה

נלב"ע י"א כסליו ה'תשפ"א

ומרת זכיה בת סרח ע"ה

נלב"ע א' אייר התשע"ד

ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש והנורא הזה נדפס

לזכות

לורד שירה בת אורינה רחל

לאמונה תמימה , לבטחון , שמחה פנימית

בריאות ופרנסה

להקמת בית נאמן

של תורה ושלוש בית אמיתי , בית של חסד ,

אמונה , אהבה וילדים צדיקים ומבורכים

תנ"ך
עם רש"י

חסידות

משניות
ברטנורא

מדרש
רבא

מדרש
תנחומא

ליקוטי
מוהר"ן

ליקוטי
הפילות

שולחן
ערוך

חדש! חדש!
בית המדרש
הגדול
למנוחת
הגאון
המפורסם
הרב
הגדול
המנוח
המובהק
המאיר
המבשר
המבשר
המבשר
המבשר

האוצר היומי

תכנית למנוח יומית, בסדר קצר ובהיר
לסיים שבועה עשר חלקים בתורה בתוך שבוע שנים!

זה הזמן להחליט איך יראו ה-7 שנים הבאות שלך!

הצטרפו עוד היום לאלפי הלומדים

- בבלי
- ירושלמי
- תוספתא
- זוהר
- טו"ר
- רמב"ם
- תיקוני זוהר
- משניות
- מוסר יומי

רוכשים סט מפואר, הכולל 42 כרכים מהודרים ומקבלים ספריה במתנה!
בעלות מוסבסדת ובפריסת תשלומים נוחה
24 תשי"ב בבריטניה אשראי | 12 צקים | אפשרות לרכוש את הסט גם בחוברות

בייחודם
ובהמותם של
גדולי ישראל מכל
הזמנים והעדות

מוקד הזמנות: *5610

דו"צ לאור
ניצני הקידוש

ההבטחה הגדולה

”אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
’אשר בנהל’

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב”ה.
וכל חולה רח”ל שיקבל על עצמו להדפיס
כרך ’אשר בנהל’ - יתרפא.
וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס
חלק ’אשר בנהל’ - יראה ישועה.”

(מתוך אשר בנהל קל”ה, לד’, רמב)

לפרטים: 054-2287882